

ΠΙΝΑΚΑΣ ΠΕΡΙΕΧΟΜΕΝΩΝ

ΣΥΝΕΔΡΙΑΣΗ ΡΞΕ΄

Τετάρτη 14 Ιουλίου 2010 (Πρώι)

ΘΕΜΑΤΑ

A. ΕΙΔΙΚΑ ΘΕΜΑΤΑ

1. Επικύρωση Πρακτικών, σελ.10183
2. Επί προσωπικού θέματος, σελ. 10209
3. Επί διαδικαστικού θέματος, σελ.10211

B. ΚΟΙΝΟΒΟΥΛΕΥΤΙΚΟΣ ΕΛΕΓΧΟΣ

Ανακοίνωση του δελτίου επικαίρων ερωτήσεων της Πέμπτης 15 Ιουλίου 2010, σελ.10183

Γ. ΝΟΜΟΘΕΤΙΚΗ ΕΡΓΑΣΙΑ

Συζήτηση επί της αρχής του σχεδίου νόμου του Υπουργείου Οικονομικών: «Μεταρρύθμιση Ασφαλιστικού Συστήματος του Δημοσίου και συναφείς διατάξεις», σελ.10183

ΟΜΙΛΗΤΕΣ

A. Επί προσωπικού θέματος:

ΖΗΣΗ Ρ., σελ. 10209
ΛΕΓΚΑΣ Ν., σελ. 10209

B. Επί διαδικαστικού θέματος:

ΖΗΣΗ Ρ., σελ. 10211
ΚΕΦΑΛΟΓΙΑΝΝΗΣ Ε., σελ. 10211
ΛΑΦΑΖΑΝΗΣ Π., σελ. 10211

Γ. Επί του σχεδίου νόμου του Υπουργείου Οικονομικών:

ΑΪΒΑΛΙΩΤΗΣ Κ., σελ. 10196, 10197
ΑΠΟΣΤΟΛΑΤΟΣ Β., σελ. 10224, 10227
ΑΣΠΡΑΔΑΚΗΣ Π., σελ. 10227
ΓΕΩΡΓΙΑΔΗΣ Α., σελ. 10226
ΔΕΡΜΕΝΤΖΟΠΟΥΛΟΣ Α., σελ. 10225
ΕΜΙΝΙΔΗΣ Σ., σελ. 10209
ΚΑΡΑΘΑΝΑΣΟΠΟΥΛΟΣ Ν., σελ. 10194
ΚΑΡΑΤΖΑΦΕΡΗΣ Γ., σελ. 10207
ΚΕΦΑΛΟΓΙΑΝΝΗΣ Ε., σελ. 10217, 10218, 10219, 10221
ΚΙΛΤΙΔΗΣ Κ., σελ. 10203
ΚΟΥΚΟΥΛΟΠΟΥΛΟΣ Π., σελ. 10199
ΚΟΥΣΕΛΑΣ Δ., σελ. 10211
ΚΟΥΤΜΕΡΙΔΗΣ Ε., σελ. 10210
ΚΟΥΤΣΟΥΚΟΣ Γ., σελ.10228
ΛΑΦΑΖΑΝΗΣ Π., σελ. 10222, 10223
ΛΕΓΚΑΣ Ν., σελ. 10191
ΛΟΒΕΡΔΟΣ Α., σελ. 10217
ΜΑΡΓΕΛΗΣ Σ., σελ. 10190
ΠΑΠΑΔΗΜΟΥΛΗΣ Δ., σελ. 10198
ΠΑΠΑΚΩΝΣΤΑΝΤΙΝΟΥ Γ., σελ. 10184, 10206, 10212, 10214
ΠΑΠΟΥΤΣΗΣ Χ., σελ. 10219, 10220, 10221
ΠΑΥΛΟΠΟΥΛΟΣ Π., σελ. 10224, 10225
ΡΟΝΤΟΥΛΗΣ Α., σελ. 10223
ΣΑΜΑΡΑΣ Α., σελ. 10204
ΤΖΕΚΗΣ Α., σελ. 10201, 10202
ΤΖΙΜΑΣ Μ., σελ. 10200, 10201
ΧΡΥΣΑΝΘΑΚΟΠΟΥΛΟΣ Α., σελ. 10202, 10203

Π Ρ Α Κ Τ Ι Κ Α Β Ο Υ Λ Η Σ

ΙΓ' ΠΕΡΙΟΔΟΣ

ΠΡΟΕΔΡΕΥΟΜΕΝΗΣ ΚΟΙΝΟΒΟΥΛΕΥΤΙΚΗΣ ΔΗΜΟΚΡΑΤΙΑΣ

ΣΥΝΟΔΟΣ Α'

ΣΥΝΕΔΡΙΑΣΗ ΡΞΕ'

Τετάρτη 14 Ιουλίου 2010 (πρωί)

Αθήνα, σήμερα στις 14 Ιουλίου 2010, ημέρα Τετάρτη και ώρα 10.23' συνήλθε στην Αίθουσα των συνεδριάσεων του Βουλευτηρίου η Βουλή σε ολομέλεια για να συνεδριάσει υπό την προεδρία του Γ' Αντιπροέδρου αυτής κ. **ΕΥΑΓΓΕΛΟΥ ΑΡΓΥΡΗ**.

ΠΡΟΕΔΡΕΥΩΝ (Ευάγγελος Αργύρης): Κυρίες και κύριοι συνάδελφοι, αρχίζει η συνεδρίαση.

(ΕΠΙΚΥΡΩΣΗ ΠΡΑΚΤΙΚΩΝ: Σύμφωνα με την από 13 Ιουλίου 2010 εξουσιοδότηση του Σώματος, επικυρώθηκαν με ευθύνη του Προέδρου τα Πρακτικά της ΡΞΔ' συνεδριάσεώς του της Τρίτης 13 Ιουλίου 2010 σε ό,τι αφορά στην ψήφιση στο σύνολο του σχεδίου νόμου: «Περί ιδρύσεως Ταμείου Χρηματοπιστωτικής Σταθερότητας».)

Κυρίες και κύριοι συνάδελφοι, έχω την τιμή να ανακοινώσω στο Σώμα το δελτίο επίκαιρων ερωτήσεων της Πέμπτης 15 Ιουλίου 2010.

Α. ΕΠΙΚΑΙΡΕΣ ΕΡΩΤΗΣΕΙΣ Πρώτου Κύκλου (Άρθρο 130 παράγραφος 2 και 3 του Κανονισμού της Βουλής)

1. Η με αριθμό 1040/12-7-2010 επίκαιρη ερώτηση της Βουλευτού του Πανελληνίου Σοσιαλιστικού Κινήματος κ. Αικατερίνης Περλεπέ-Σηφουνάκη προς την Υπουργό Περιβάλλοντος, Ενέργειας και Κлиматικής Αλλαγής σχετικά με την αντιμετώπιση της ρύπανσης στην περιοχή της Μεσσαπίας Ν. Εύβοιας κ.λπ..

2. Η με αριθμό 1039/12-7-2010 επίκαιρη ερώτηση του πρώην Προέδρου της Βουλής και Βουλευτή της Νέας Δημοκρατίας κ. Δημητρίου Σιούφα προς την Υπουργό Περιβάλλοντος, Ενέργειας και Κлиматικής Αλλαγής σχετικά με τον υδροηλεκτρικό σταθμό της ΔΕΗ στη Μεσοχώρα Τρικάλων κ.λπ..

3. Η με αριθμό 1047/12-7-2010 επίκαιρη ερώτηση του Βουλευτή του Κομμουνιστικού Κόμματος Ελλάδας κ. Νικολάου Μωραΐτη προς την Υπουργό Αγροτικής Ανάπτυξης και Τροφίμων, σχετικά με την ιδιωτικοποίηση της γαλακτοβιομηχανίας «ΔΩ-ΔΩΝΗ» κ.λπ..

4. Η με αριθμό 1049/12-7-2010 επίκαιρη ερώτηση του Βουλευτή του Λαϊκού Ορθόδοξου Συναγερμού κ. Κυριάκου Βελόπουλου προς τον Υπουργό Εσωτερικών, Αποκέντρωσης και Ηλεκτρονικής Διακυβέρνησης σχετικά με το διορισμό του Προέδρου της Διεθνούς Εκθέσεως Θεσσαλονίκης κ.λπ..

5. Η με αριθμό 1045/12-7-2010 επίκαιρη ερώτηση του Ζ' Αντιπροέδρου της Βουλής και Βουλευτή του Συνασπισμού Ριζοσπαστικής Αριστεράς κ. Αναστασίου Κουράκη προς την Υπουργό Υγείας και Κοινωνικής Αλληλεγγύης, σχετικά με τη λειτουργία των Ιδιωτικών Τραπεζών Ομφαλικών Μοσχευμάτων, την ενίσχυση των Δημοσίων Ελληνικών Τραπεζών κ.λπ..

Β. ΕΠΙΚΑΙΡΕΣ ΕΡΩΤΗΣΕΙΣ Δεύτερου Κύκλου (Άρθρο 130 παράγραφος 2 και 3 του Κανονισμού της Βουλής)

1. Η με αριθμό 1037/12-7-2010 επίκαιρη ερώτηση του Βου-

λευτή του Πανελληνίου Σοσιαλιστικού Κινήματος κ. Φραγκίσκου Παρασύρη προς την Υπουργό Περιβάλλοντος, Ενέργειας και Κлиматικής Αλλαγής σχετικά με την ενεργειακή διασύνδεση της Κρήτης κ.λπ..

2. Η με αριθμό 1041/12-7-2010 επίκαιρη ερώτηση του Βουλευτή της Νέας Δημοκρατίας κ. Συμεών Κεδίκογλου προς τον Υπουργό Υποδομών, Μεταφορών και Δικτύων, σχετικά με την έγκριση άδειας λειτουργίας των ιδιωτικών ΚΤΕΟ κ.λπ..

3. Η με αριθμό 1048/12-7-2010 επίκαιρη ερώτηση του Βουλευτή του Κομμουνιστικού Κόμματος Ελλάδας κ. Ιωάννη Γκιόκα προς τον Υπουργό Εργασίας και Κοινωνικής Ασφάλισης, σχετικά με την αντιμετώπιση των προβλημάτων των εργαζομένων στην επιχείρηση «ΕΔΡΑΣΗ» Χ. ΨΑΛΛΙΔΑΣ ΑΤΕ στο Κορωπί κ.λπ..

4. Η με αριθμό 1050/12-7-2010 επίκαιρη ερώτηση του Βουλευτή του Λαϊκού Ορθόδοξου Συναγερμού κ. Κωνσταντίνου Αϊβαλιώτη προς την Υπουργό Οικονομίας, Ανταγωνιστικότητας και Ναυτιλίας, σχετικά με τον εντοπισμό κοιτασμάτων πετρελαίου στη Χώρα μας κ.λπ..

5. Η με αριθμό 1046/12-7-2010 επίκαιρη ερώτηση της Βουλευτού του Συνασπισμού Ριζοσπαστικής Αριστεράς κ. Ευαγγελίας Αμμανατίδου-Πασχαλίδου προς τους Υπουργούς Αγροτικής Ανάπτυξης και Τροφίμων και Εσωτερικών, Αποκέντρωσης και Ηλεκτρονικής Διακυβέρνησης, σχετικά με την καταβολή αποζημιώσεων στους πληγέντες κτηνοτρόφους του Νομού Δράμας από την πυρκαγιά σε χώρο συγκέντρωσης ελαστικών κ.λπ..

Κυρίες και κύριοι συνάδελφοι, εισερχόμαστε στη συζήτηση της

ΝΟΜΟΘΕΤΙΚΗΣ ΕΡΓΑΣΙΑΣ

Μόνη συζήτηση επί της αρχής, των άρθρων και του συνόλου του σχεδίου νόμου του Υπουργείου Οικονομικών: «Μεταρρύθμιση Συνταξιοδοτικού Συστήματος του Δημοσίου και συναφείς διατάξεις».

Η Διάσκεψη των Προέδρων αποφάσισε στη συνεδριάσή της στις 8 Ιουλίου 2010 τη συζήτηση του νομοσχεδίου αυτού σε τρεις συνεδριάσεις. Στη σημερινή πρωινή συνεδρίαση θα συζητηθεί το νομοσχέδιο επί της αρχής.

Ο Κοινοβουλευτικός Εκπρόσωπος του Κομμουνιστικού Κόμματος Ελλάδας κ. Σπυρίδων Χαλβατζής με επιστολή του προς τον Πρόεδρο της Βουλής κ. Πετσάλνικο κάνει γνωστό ότι κατά τη συζήτηση του παραπάνω νομοσχεδίου ορίζει ως ειδικό αγορητή τον Βουλευτή κ. Νικόλαο Καραθανασόπουλο. Ο Γραμματέας της Κοινοβουλευτικής Ομάδας του Λαϊκού Ορθόδοξου Συναγερμού κ. Μαυρουδής Βορίδης με επιστολή του προς τον Πρόεδρο της Βουλής κ. Πετσάλνικο κάνει γνωστό ότι κατά τη συζήτηση του

νομοσχεδίου ορίζει ως ειδικό αγορητή τον Βουλευτή κ. Κωνσταντίνο Αϊβαλιώτη. Ο Πρόεδρος της Κοινοβουλευτικής Ομάδας του Συνασπισμού Ριζοσπαστικής Αριστεράς με επιστολή του προς τον Πρόεδρο της Βουλής κ. Πετσάλνικο κάνει γνωστό ότι κατά τη συζήτηση του νομοσχεδίου ορίζει ως ειδικό αγορητή τον Βουλευτή κ. Δημήτριο Παπαδημούλη.

ΓΕΩΡΓΙΟΣ ΠΑΠΑΚΩΝΣΤΑΝΤΙΝΟΥ (Υπουργός Οικονομικών): Κύριε Πρόεδρε, το λόγο.

ΠΡΟΕΔΡΕΥΩΝ (Ευάγγελος Αργύρης): Ορίστε, κύριε Υπουργέ, έχετε το λόγο.

ΓΕΩΡΓΙΟΣ ΠΑΠΑΚΩΝΣΤΑΝΤΙΝΟΥ (Υπουργός Οικονομικών): Ευχαριστώ πολύ, κύριε Πρόεδρε.

Θέλω να καταθέσω ορισμένες προσθήκες-αναδιατυπώσεις στο σχέδιο νόμου, οι οποίες πιστεύω ότι ανταποκρίνονται στη γόνιμη συζήτηση που έγινε στην Επιτροπή Οικονομικών Υποθέσεων της Βουλής. Ξέρετε ότι είναι πάγια τακτική του Υπουργείου Οικονομικών, και βεβαίως και των άλλων Υπουργείων, να ανταποκρίνονται και να κάνουν βελτιωτικές προσθήκες και αναδιατυπώσεις, πάντα μέσα στο πλαίσιο του σχεδίου νόμου που έχει κατατεθεί. Ακούμε τους Βουλευτές και επιχειρούμε, με τις παρεμβάσεις που κάνουμε, να βελτιώσουμε ένα κείμενο. Δεν θα αναφερθώ σε όλες τις προσθήκες-αναδιατυπώσεις. Θα τις καταθέσω. Απλώς θέλω να πω δύο-τρία λόγια για κάποιες απ' αυτές.

Κατ' αρχάς, εναρμονίζουμε το σχέδιο νόμου του Υπουργείου Οικονομικών για το συνταξιοδοτικό στο δημόσιο με το ψηφισμένο πλέον σχέδιο του Υπουργείου Εργασίας, ως προς τις εγγυήσεις του κράτους, υιοθετώντας μία αντίστοιχη διατύπωση με την οποία το δημόσιο εγγυάται τη βιωσιμότητα του συνταξιοδοτικού συστήματος της χώρας, με σκοπό τη διασφάλιση αξιοπρεπούς σύνταξης για κάθε δικαιούχο. Πιστεύουμε ότι αυτό εκφράζει με τον καλύτερο τρόπο και τη σαφέστατη βούληση της πολιτείας σε σχέση με τις συντάξεις, αλλά βεβαίως και το πλαίσιο -δημοσιονομικό και άλλο- μέσα στο οποίο κινούμαστε και θα κινούμαστε και τα επόμενα χρόνια.

Πέραν αυτού, επιγραμματικά, ορισμένες από τις άλλες αλλαγές που γίνονται, αφορούν σε μία σημαντική ενίσχυση της συνταξιοδοτικής προστασίας κατηγοριών βαριά πασχόντων και αυτό γίνεται μ' έναν συνεκτικό και ενιαίο τρόπο για τους δημοσίους υπαλλήλους και για τους στρατιωτικούς. Έγινε σαφές από τη συζήτηση στην Επιτροπή ότι υπήρχε ανάγκη περαιτέρω θωράκισης της συνταξιοδοτικής προστασίας αυτής της κατηγορίας.

Δεύτερον, υπήρχε ένα ζήτημα το οποίο τέθηκε από πολλούς

Βουλευτές σχετικά με τους υπαλλήλους των ΟΤΑ, που εργάζονται στην καθαριότητα. Εδώ υπάρχει μία εναρμόνιση με το ασφαλιστικό του Υπουργείου Εργασίας, έτσι ώστε να μειωθούν τα όρια συνταξιοδότησης από το εξηκοστό έτος στο πενήτηκοστό όγδοο.

Τρίτον, υπάρχει μία ειδική περίπτωση μεταβατικού χαρακτήρα, που αφορά στο δικαίωμα συνταξιοδότησης για τις ενήλικες άγαμες θυγατέρες, ηλικίας πενήντα ετών και άνω. Εδώ, με πολύ αυστηρά εισοδηματικά κριτήρια, δίνεται μία μεταβατικότητα, έτσι ώστε να μην υπάρχουν κοινωνικά προβλήματα.

Τέλος, υπάρχει κάτι που αφορά στη ρύθμιση της συνταξιοδοτικής κατάστασης των στρατιωτικών. Γνωρίζετε ότι υπήρξαν μία σειρά από τροπολογίες και κάποιες βελτιώσεις για την πλήρη προστασία των ώριμων συνταξιοδοτικών δικαιωμάτων, την αποσαφήνιση του τρόπου υπολογισμού των συντάξεων για όσους θεμελιώνουν συνταξιοδοτικό δικαίωμα μέχρι τις 31-12-2004, τον ορισμό της εξαίρεσης με βάση τις ιδιαιτερότητες του στρατιωτικού επαγγέλματος με τις αναγκαίες προϋποθέσεις για τη θεμελίωση συνταξιοδοτικού δικαιώματος, τη ρύθμιση του θέματος της αναγνώρισης ως δημόσιας υπηρεσίας αυτής που διανύθηκε σε άλλον ασφαλιστικό φορέα, την προσμέτρηση των ετών σπουδών σε Ανώτατα Εκπαιδευτικά Ιδρύματα του εσωτερικού ή αναγνωρισμένα της αλλοδαπής και τέλος ένα ζήτημα που είχε τεθεί από πολλούς, την αναγνώριση της μάχιμης πλασματικής υπηρεσίας των πέντε ετών, λαμβάνοντας υπ' όψιν τις πραγματικές συνθήκες για το ένστολο προσωπικό των Σωμάτων Ασφαλείας και του Πυροσβεστικού Σώματος, το οποίο εργάζεται έξι ή επτά μέρες την εβδομάδα.

Κύριε Πρόεδρε, καταθέτω τις προσθήκες - αναδιατυπώσεις στο σχέδιο νόμου. Θα ακούσουμε προσεκτικά οποιαδήποτε περαιτέρω ζητήματα τεθούν και, αν χρειαστεί να γίνουν κάποιες περαιτέρω παρεμβάσεις, θα τις κάνουμε.

Ευχαριστώ πολύ.

(Στο σημείο αυτό ο Υπουργός Οικονομικών κ. Γεώργιος Παπακωνσταντίνου καταθέτει για τα Πρακτικά τις προαναφερθείσες προσθήκες - αναδιατυπώσεις σε μορφή δισκέτας, η οποία βρίσκεται στο αρχείο του Τμήματος Γραμματείας της Διεύθυνσης Στενογραφίας και Πρακτικών της Βουλής.

(Επίσης, στο σημείο αυτό ο Υπουργός Οικονομικών κ. Γεώργιος Παπακωνσταντίνου καταθέτει για τα Πρακτικά τις προαναφερθείσες προσθήκες - αναδιατυπώσεις, οι οποίες έχουν ως εξής:

ΠΡΟΕΔΡΕΥΩΝ (Ευάγγελος Αργύρης): Παρακαλώ να διανεμηθούν στους συναδέλφους.

Το λόγο έχει ο εισηγητής της Πλειοψηφίας κ. Σπυροπάνος Μαργέλης.

ΣΠΥΡΟΠΑΝΟΣ ΜΑΡΓΕΛΗΣ: Κύριε Πρόεδρε, κυρίες και κύριοι συνάδελφοι, το σχέδιο νόμου: «Μεταρρύθμιση του Συνταξιοδοτικού Συστήματος του Δημοσίου και συναφείς διατάξεις» που συζητάμε σήμερα στην Ολομέλεια της Βουλής είναι συνέχεια του σχεδίου νόμου: «Νέο Ασφαλιστικό Σύστημα και συναφείς διατάξεις, ρυθμίσεις στις εργασιακές σχέσεις» του Υπουργείου Εργασίας και Κοινωνικής Ασφάλισης που την προηγούμενη εβδομάδα ολοκληρώθηκε η συζήτησή του.

Και τα δύο σχέδια νόμου διαμορφώθηκαν σε έκτακτες και δύσκολες συνθήκες για τη χώρα μας, σε ένα κλίμα σύγχυσης και αβεβαιότητας, παραπληροφόρησης, φόβου για το αύριο και πολλές φορές πανικού. Σε ένα εκρηκτικό τοπίο που συνιστούν το τεράστιο δημοσιονομικό έλλειμμα, το εφιαλτικό δημόσιο χρέος, η αποδυναμωμένη παραγωγική βάση της χώρας, το έλλειμμα αξιοπιστίας των πολιτών απέναντι στο κράτος και της χώρας μας απέναντι στους εταίρους τους και στις αγορές. Σε μια περίοδο ευρωπαϊκής και παγκόσμιας οικονομικής κρίσης που επιτείνει τις αδυναμίες της χώρας μας, αναδεικνύει τα διαρθρωτικά προβλήματα και τις παθογένειες της οικονομίας και της Δημόσιας Διοίκησης. Σε μια συγκυρία που η αδυναμία δανεισμού της χώρας μας οδήγησε στο μηχανισμό στήριξης, στην τρόικα και στις ασφυκτικές απαιτήσεις για μέτρα, αλλαγές και μεταρρυθμίσεις σε πολύ σύντομο χρονικό διάστημα. Σε μια περίοδο όπου το πολιτικό μας σύστημα βάλλεται και αμφισβητείται, που στη συνείδηση των πολιτών δεν έχει μεγάλους εθνικούς στόχους, όραμα για τη χώρα, δεν πείθει, δεν συγκινεί, δεν δημιουργεί ελπίδα για τους νέους ανθρώπους. Άτολμο και αναποτελεσματικό, δεν τροφοδοτεί την κοινωνία με φρέσκιες ιδέες, δεν λύνει προβλήματα. Σε μια περίοδο που το κράτος και η Δημόσια Διοίκηση κυριαρχείται από τη γραφειοκρατία και από εργαλείο για την ανάπτυξη της χώρας και την εξυπηρέτηση των πολιτών έχει καταστεί ανασταλτικός παράγοντας κάθε πρωτοβουλίας.

Σε αυτές τις δύσκολες συνθήκες για τη χώρα το ασφαλιστικό μας σύστημα βρέθηκε σε δεινή κρίση βιωσιμότητας. Ποτέ στο πρόσφατο ή στο απώτερο παρελθόν δεν είχαν βρεθεί τα ασφαλιστικά ταμεία σε τόσο δύσκολη οικονομική κατάσταση. Αρκεί και μόνο να αναφερθεί για την πληρέστερη κατανόηση της τραγικής επιδείνωσης της οικονομικής κατάστασης των ταμείων πως, ενώ το 2003 το ασφαλιστικό σύστημα της χώρας επιδοτήθηκε με 4,4 δισεκατομμύρια προκειμένου να μπορέσει να αντεπεξέλθει στις υποχρεώσεις του, το 2009 χρειάστηκε να επιδοτηθεί με 12,4 δισεκατομμύρια, με τριπλάσιο σχεδόν ποσό μέσα σε έξι χρόνια. Από 3,5 δισεκατομμύρια ευρώ η δαπάνη για τις συντάξεις του δημοσίου το 2003, έφτασε τα 6,5 δισεκατομμύρια το 2009, με εκτίμηση για το 2010 τα 7,1 δισεκατομμύρια, δηλαδή το 2,7 του ΑΕΠ της χώρας ή το 12,5 % των πρωτογενών δαπανών του τακτικού προϋπολογισμού.

Σε αυτήν την κατάσταση βρέθηκε το ασφαλιστικό σύστημα γιατί δεν πήραμε τα αναγκαία μέτρα όταν έπρεπε. Αδρανήσαμε, δεν τολμήσαμε. Προτιμήσαμε να είμαστε ευχάριστοι για το σήμερα, παρά χρήσιμοι για το αύριο. Και όσες φορές αποπειραθήκαμε γενναίες τομές και ανατροπές, κάναμε πίσω, φοβηθήκαμε το πολιτικό κόστος. Ενδώσαμε σε συμφέροντα, σε ισχυρές κοινωνικές ομάδες, σε όσους είχαν πρόσβαση και μερίδιο στην άσκηση της εξουσίας. Δώσαμε παραπάνω στους λίγους και αδικήσαμε τους πολλούς. Διαχειριστήκαμε με λάθος και πολλές φορές εγκληματικό τρόπο τα αποθεματικά των ταμείων. Αδιαφορήσαμε για την είσπραξη των ασφαλιστικών εισφορών. Υπερχρεώσαμε το σύστημα και το οδηγήσαμε σε αδιέξοδο. Υποθήκευσαμε το μέλλον των νέων ανθρώπων, με ευθύνη όλου του πολιτικού συστήματος όλων των κυβερνήσεων, με καταλυτική όμως και καίρια την ευθύνη της τελευταίας διακυβέρνησης της χώρας. Χτίσαμε ένα ασφαλιστικό σύστημα με ανισότητες, με πρόωρες συνταξιοδοτήσεις, με αδικημένους και ευνοημένους, με συντάξεις «πρόκληση» για τους λίγους και πείνας για τους πολλούς, ένα ασφαλιστικό σύστημα με πολλές ταχύτητες, με δεκάδες κατηγορίες ασφαλισμένων, με διαφορετικές συντάξεις για τις ίδιες ασφαλιστικές εισφορές, με αδικίες και στρεβλώσεις. Με

παροχές αναντίστοιχες των πόρων του, χωρίς σχέδιο και προοπτική και τελικά χωρίς μέλλον.

Κυρίες και κύριοι συνάδελφοι, ήρθε η ώρα να αλλάξουμε νοοτροπία και πρακτικές, να δούμε κατάματα την αλήθεια, να αναλάβουμε τις ευθύνες μας απέναντι στους νέους ανθρώπους, να διασώσουμε το ασφαλιστικό μας σύστημα με μέτρα επώδυνα αλλά αναγκαία, μέτρα που ελπίζω να αποδειχθούν τελικά χρήσιμα και σωτήρια. Ήρθε η ώρα εμείς, η Κυβέρνηση του ΠΑΣΟΚ, να επωμισθούμε το βαρύ έργο της εξυγίανσης του συστήματος. Αυτό που έπρεπε να γίνει όταν οι συνθήκες, οι κοινωνικές και οικονομικές, ήταν πιο ομαλές, δυστυχώς, πρέπει να γίνει τώρα, κάτω από τους πιο αντίξοους και δυσμενείς όρους. Δεν υπάρχουν πλέον περιθώρια για καμμία αναβολή, αλλά δυστυχώς ούτε για ήπιες πολιτικές παρεμβάσεις. Δεν είναι δυνατόν πλέον να κάνουμε ότι δεν βλέπουμε το πρόβλημα, να κρύβουμε βαθιά το κεφάλι μέσα στην άμμο, να κάνουμε σαν να μην συμβαίνει τίποτε, να είμαστε απλοί παρατηρητές της κατάστασης ή να γινόμαστε σχολιαστές ενός προβλήματος του οποίου η επίλυση είναι δική μας ευθύνη.

Κυρίες και κύριοι συνάδελφοι, σε αυτήν τη δύσκολη για τη χώρα χρονική στιγμή, με όρους ισότητας και δικαιοσύνης, προσπαθούμε με το παρόν νομοσχέδιο να μεταρρυθμίσουμε το συνταξιοδοτικό σύστημα του δημοσίου, επιχειρώντας επώδυνες σε πολλές περιπτώσεις, αλλά ταυτόχρονα αναγκαίες για την επιβίωση του συστήματος παρεμβάσεις. Προσπαθούμε να λύσουμε συσσωρευμένα προβλήματα δεκαετιών, να βάλουμε τέλος στη βιομηχανία των εξαιρέσεων και των ασφαλισμένων πολλών ταχυτήτων, να δημιουργήσουμε τις προϋποθέσεις για ένα συνταξιοδοτικό σύστημα πιο δίκαιο μεταξύ όλων των ασφαλισμένων, πιο αλληλέγγυο μεταξύ των γενεών, πιο ανταποδοτικό, πιο ορθολογικό, να θέσουμε τέλος στα αδικαιολόγητα προνόμια και τις αδικίες, να μεταφέρουμε πόρους και να δηλώσουμε την αλληλεγγύη μας απέναντι στις επόμενες γενιές.

Πιο συγκεκριμένα, με το νομοσχέδιο που κουβεντιάζουμε σήμερα επιχειρούμε βασικά δύο πράγματα: Πρώτον, την εναρμόνιση του ασφαλιστικού συστήματος του δημοσίου με αυτό του Υπουργείου Εργασίας για τον ιδιωτικό τομέα, να φτιάξουμε δηλαδή για πρώτη φορά στη χώρα μας ένα ενοποιημένο ασφαλιστικό σύστημα με τους ίδιους κανόνες και ρυθμίσεις τόσο για τον ιδιωτικό όσο και για τον δημόσιο τομέα. Ίδια όρια ηλικίας, ίδιες συνθήκες συνταξιοδότησης. Και δεύτερον, την εξίσωση των ορίων ηλικίας μεταξύ ανδρών και γυναικών στο δημόσιο με σκοπό τη συμμόρφωση της χώρας μας στην καταδικαστική απόφαση του Δικαστηρίου των Ευρωπαϊκών Κοινοτήτων.

Κυρίες και κύριοι συνάδελφοι, οι κυριότερες αλλαγές και προβλέψεις του νομοσχεδίου που συζητάμε για την καθιέρωση ενός ενιαίου συστήματος τόσο για τον ιδιωτικό όσο και τον δημόσιο τομέα είναι: Πρώτον, οι προσλαμβανόμενοι για πρώτη φορά στο δημόσιο από 1-1-2011 και μετά καθώς και οι στρατιωτικοί που κατατάσσονται από 1-1-2011 και μετά, υπάγονται υποχρεωτικά και αυτοδίκαια στον κλάδο κύριας σύνταξης του ΙΚΑ-ΕΤΑΜ. Δεύτερον, καθιερώνεται από 1-1-2015 και για τους ασφαλισμένους του δημοσίου βασική και αναλογική σύνταξη, οι οποίες χορηγούνται με τους ίδιους όρους και προϋποθέσεις που ισχύουν και για τους ασφαλισμένους στους άλλους φορείς κοινωνικής ασφάλισης. Τρίτον, βελτιώνεται και για τους ασφαλισμένους του δημοσίου ο υπολογισμός της σύνταξής τους με βάση τις διατάξεις περί διαδοχικής ασφάλισης. Επιπλέον, στο Κέντρο Πιστοποίησης Αναπηρίας θα υπάγονται από 1-1-2011 και οι ασφαλισμένοι του δημοσίου και συγχρόνως καταργούνται όλες οι Επιτροπές που λειτουργούν σήμερα με εξαίρεση τις Ανώτατες Υγειονομικές Επιτροπές. Τέλος, θεσπίζεται και στο δημόσιο από 1-8-2010 εισφορά αλληλεγγύης συνταξιούχων, η οποία παρακρατείται από τις συντάξεις που υπερβαίνουν το ποσό των 1.400 ευρώ με κλιμακωμένο συντελεστή από 3% έως 10% ανάλογα με το ποσό της σύνταξης.

Μια δεύτερη ομάδα σημαντικών διατάξεων του νομοσχεδίου είναι αυτές που αφορούν την εξίσωση των ορίων ηλικίας. Η υποχρέωση της χώρας μας είναι ρητή. Σύμφωνα με την καταδικαστική απόφαση του Ευρωπαϊκού Δικαστηρίου που λάβαμε το 2009 και τις μετέπειτα προειδοποιητικές επιστολές από την Ευρωπαϊκή Επιτροπή, είμαστε υποχρεωμένοι να τροποποιήσουμε

τις σχετικές διατάξεις, προκειμένου να υπάρξει ίση μεταχείριση μεταξύ ανδρών και γυναικών, η οποία μάλιστα πρέπει να τύχει άμεσης εφαρμογής.

Έτσι, κάτω από δυσμενείς συνθήκες και περιορισμένες δυνατότητες διαπραγματεύσεως με την Ευρωπαϊκή Ένωση αναγκάζομαστε να λάβουμε αποφάσεις και να προτείνουμε ρυθμίσεις και διατάξεις όχι με τους όρους που η Κυβέρνηση και όλοι εμείς θα θέλαμε.

Αναγκάζομαστε, λοιπόν, αφού δεν υπάρχει η δυνατότητα ήπιας προσαρμογής, δυνατότητα την οποία είχε η προηγούμενη κυβέρνηση πριν την έκδοση της καταδικαστικής απόφασης, να προχωρήσουμε σε εξίσωση των ορίων ηλικίας συνταξιοδότησης ανδρών και γυναικών με διατάξεις που προβλέπουν μικρή μεταβατική περίοδο. Συγκεκριμένα:

Την έναρξη της μεταβατικής περιόδου για την εξίσωση των ορίων από 1.1.2011. Δεύτερον, την ολοκλήρωση της εξίσωσης μέχρι 31.12.2013, δηλαδή μόλις μέσα σε τρία χρόνια και τρίτον, το όριο συνταξιοδότησης ανδρών και γυναικών στο εξηκοστό πέμπτο έτος της ηλικίας.

Η πιο δύσκολη, η πιο επώδυνη μεταβολή που θα επέλθει με αυτές τις διατάξεις είναι αυτή για τις γυναίκες, σήμερα, με ανήλικο παιδί, που στα είκοσι πέντε χρόνια υπηρεσίας θεμελιώνουν δικαίωμα και στα πενήντα χρόνια παίρνουν σύνταξη. Το 2011 πηγαίνει στα πενήντα δύο, το 2012 στα πενήντα πέντε και το 2013 στα εξήντα πέντε.

Είναι η πιο βίαιη προσαρμογή που αναγκάζομαστε να κάνουμε για όσους λόγους έχουμε εξηγήσει.

Θα ήθελα, κύριε Υπουργέ, να εξαντλήσουμε όσα περιθώρια υπάρχουν, για να κάνουμε πιο ήπια αυτή την προσαρμογή.

Αναφέρω ακόμη πως με βάση αυτές τις διατάξεις εξομοιώνονται από 1.1.2013 τα νέα όρια ηλικίας συνταξιοδότησης των δικαστικών λειτουργών και του κύριου προσωπικού του Νομικού Συμβουλίου του Κράτους με τα όρια ηλικίας που προβλέπονται για τους τακτικούς δημοσίου υπαλλήλους.

Τέλος, αποσαφηνίζεται ότι για όσους θεμελιώνουν δικαίωμα σύνταξης μέχρι 31.12.2010 δεν έχουν εφαρμογή οι προαναφερόμενες διατάξεις, αλλά θα εξακολουθήσουν να ισχύουν γι' αυτούς οι διατάξεις της κείμενης νομοθεσίας ως έχουν σήμερα, τόσο για τη θεμελίωση δικαιώματος σύνταξης όσο και για τα όρια ηλικίας συνταξιοδότησης και τον τρόπο υπολογισμού της σύνταξης.

Αξίζει, ακόμα, να σημειωθεί πως στο Τρίτο Κεφάλαιο του νομοσχεδίου προβλέπονται μερικές σημαντικές, κατά τη γνώμη μου, διατάξεις όπως: Η περικοπή κατά 70% των συντάξεων του δημοσίου που λαμβάνουν στη διάρκεια της θητείας τους οι Βουλευτές, οι αιρετοί του Α' και Β' Βαθμού της Αυτοδιοίκησης. Η πρόβλεψη ότι από 1.1.2011 και για τους υπαλλήλους της Βουλής θα εφαρμόζονται οι διατάξεις συνταξιοδοτικής νομοθεσίας του δημοσίου. Η αναγνώριση μιας σειράς υπηρεσιών για όσους θεμελιώνουν δικαίωμα συνταξιοδότησης από 1.1.2011 ως συντάξιμου χρόνου πραγματικής υπηρεσίας, όπως ο χρόνος σπουδών, ο χρόνος αδειας άνευ αποδοχών για την ανατροφή ανηλίκων, μικρών παιδιών κ.λπ..

Τέλος, επισημαίνεται πως με την κατατεθείσα τροπολογία για τους ένστολους γίνεται μια πολύ σημαντική εναρμόνιση του πλαισίου με το οποίο συνταξιοδοτούνται οι ένστολοι με το πλαίσιο με το οποίο συνταξιοδοτούνται οι υπόλοιποι δημόσιοι υπάλληλοι.

Σε αυτή την εναρμόνιση λαμβάνουμε υπ' όψιν μας, βεβαίως, όπως άλλωστε γίνεται και σε όλες τις άλλες ευρωπαϊκές χώρες, τις ιδιαιτερότητες του στρατιωτικού επαγγέλματος.

Κυρίες και κύριοι συνάδελφοι, αναγνωρίζουμε πως με το νομοσχέδιο που προτείνουμε, περιορίζουμε τις συντάξεις και καλούμε τους Έλληνες πολίτες να εργαστούν περισσότερα χρόνια. Ξέρουμε πολύ καλά πως το ασφαλιστικό, που συζητάμε, είναι πιο δύσκολο και πιο σκληρό από αυτό που θα επιθυμούσαμε. Σε κανέναν μας δεν είναι ευχάριστο. Είναι, όμως, αναγκαίο στο διαφορετικό περιβάλλον που βρισκόμαστε, για να μην αφήσουμε το σύστημα να καταρρεύσει και για να εξασφαλίσουμε τις συντάξεις και για τους νέους ανθρώπους.

Ωστόσο, πέρα από τις σκληρές ρυθμίσεις, πρέπει να επισημάνω ότι στο νομοσχέδιο, που συζητάμε, υπάρχουν και πολλές θετικές αλλαγές που χτίζουν μία νέα αρχιτεκτονική στη δομή του

ασφαλιστικού συστήματος.

Πρέπει να επισημάνω πως φτιάχνουμε ένα ασφαλιστικό σύστημα δίκαιο, χωρίς διακρίσεις και ανισότητες, ένα σύστημα ενιαίο για το δημόσιο και τον ιδιωτικό τομέα για πρώτη φορά στη χώρα μας, με τους ίδιους κανόνες, τα ίδια όρια ηλικίας, τις ίδιες συνθήκες συνταξιοδότησης για όλους τους εργαζόμενους. Ένα σύστημα το οποίο φροντίζει για όλους, ανεξάρτητα από τις ασφαλιστικές τους εισφορές, με την καθιέρωση της βασικής σύνταξης που αποτελεί υποχρέωση του κράτους και την καθιέρωση της αναλογικής σύνταξης που συνδέεται ευθέως με τις ασφαλιστικές εισφορές του κάθε εργαζόμενου σε όλο τον εργασιακό του βίο.

Καταλαβαίνουμε, βέβαια, πως στην αφετηρία τους, μέσα στις δυσμενείς οικονομικές συγκυρίες για τη χώρα μας, είναι χαμηλές τόσο η βασική σύνταξη όσο και η αναλογική σύνταξη. Μπορούμε, όμως, λειτουργώντας στην αρχιτεκτονική του συστήματος -κι έχουμε χρέος να το κάνουμε και γι' αυτό δεσμεύτηκε ο ίδιος ο Πρωθυπουργός της χώρας- να αυξάνουμε στο μέλλον, όταν βελτιώνονται οι συνθήκες, τόσο τη βασική όσο και την αναλογική σύνταξη.

Συνεχίζοντας την επισήμανση των θετικών αλλαγών που προωθεί το νομοσχέδιο, θεωρώ πως είναι θετική διάταξη η υποχρέωση που προβλέπεται από το νομοσχέδιο για τη δημιουργία του Κέντρου Πιστοποίησης Αναπηρίας, όπως και η έκδοση ενός νέου ενιαίου κανονισμού προσδιορισμού των ποσοστών αναπηρίας.

Είναι θετική η διάταξη για την εκπόνηση ανά διετία αναλογιστικών μελετών, για να παρακολουθούμε τις εξελίξεις της εθνικής συνταξιοδοτικής δαπάνης και να κάνουμε τις αναγκαίες διορθωτικές κινήσεις.

(Στο σημείο αυτό κτυπάει το κουδούνι λήξεως του χρόνου ομιλίας του κυρίου Βουλευτή)

Τελειώνω, κύριε Πρόεδρε.

Είναι θετική η διάταξη που θεσπίζει την εισφορά αλληλεγγύης συνταξιούχων, παρά το γεγονός ότι πονάει κι έχει κόστος, γιατί ενισχύει στην πράξη την αλληλεγγύη των γενεών.

Είναι θετική η διάταξη σύμφωνα με την οποία περικόπτονται κατά 70% οι καταβαλλόμενες συντάξεις σε συνταξιούχους του δημοσίου στη διάρκεια της θητείας τους ως Βουλευτών και αιρετών του Α' και Β' Βαθμού της Αυτοδιοίκησης.

Είναι θετική η διάταξη για τις αναγνωριζόμενες υπηρεσίες στη συμπλήρωση του συντάξιμου χρόνου.

Είναι, τέλος, θετική και γενναία η απόφαση για την εναρμόνιση των ορίων ηλικίας συνταξιοδότησης πολλών κατηγοριών εργαζομένων -ένστολοι, δικαστές, κύριο προσωπικό του Νομικού Συμβουλίου του Κράτους, υπάλληλοι της Βουλής κλπ.- που μέχρι σήμερα έχαιραν ειδικών προνομίων και είναι συμβατή η ρύθμιση αυτή με το κοινό περί δικαίου αίσθημα.

Κυρίες και κύριοι συνάδελφοι, η μεγάλη ασφαλιστική μεταρρύθμιση που ολοκληρώνουμε σήμερα και αύριο με το νομοσχέδιο που συζητάμε, είναι ασφαλώς αναγκαία συνθήκη για την εξυγίανση του συστήματος και την ανάταξη της οικονομίας στη συγκεκριμένη συγκυρία που βιώνει η χώρα μας. Δεν είναι, όμως, και ικανή συνθήκη.

Γι' αυτό χρειάζεται να συνεχίσουμε με τους ίδιους, γρήγορους ρυθμούς τις μεγάλες αλλαγές που κάνουμε στην οικονομία, στη διοίκηση, στο πολιτικό σύστημα. Να διορθώσουμε στρεβλώσεις και αγκυλώσεις του παρελθόντος. Να ενισχύσουμε το κοινωνικό κράτος με στοχευμένες πολιτικές. Να χτίσουμε ένα δίκτυο κοινωνικής προστασίας για τους αδύναμους συμπολίτες μας, για τις ασθενέστερες τάξεις, για τις ευπαθείς ομάδες. Να επενδύσουμε στην παιδεία και στη μόρφωση. Να πάρουμε τολμηρές αποφάσεις, γενναία μέτρα και πολιτικές για την ανάπτυξη. Να φτιάξουμε ένα νέο όραμα για τη χώρα μας και τους πολίτες της. Και τέλος, να εμπνεύσουμε και να κινητοποιήσουμε τους νέους ανθρώπους.

Σας ευχαριστώ πολύ.

(Χειροκροτήματα από την πτέρυγα του ΠΑΣΟΚ)

ΠΡΟΕΔΡΕΥΩΝ (Ευάγγελος Αργύρης): Ευχαριστούμε τον κ. Μαργέλη.

Το λόγο έχει ο εισηγητής της Νέας Δημοκρατίας κ. Νικόλαος Λέγκας.

ΝΙΚΟΛΑΟΣ ΛΕΓΚΑΣ: Κυρίες και κύριοι συνάδελφοι, το συζη-

τούμενο νομοσχέδιο, το οποίο αναφέρεται στο ασφαλιστικό του δημόσιου τομέα, είναι το δίδυμο παράγωγο της ασφαλιστικής πολιτικής που εισάγει το ΠΑΣΟΚ στο σύστημα, μιας πολιτικής ωστόσο που χαρακτηρίζεται τόσο από τη βίαιη παρέμβασή της, όσο και από την ελάχιστη τεκμηρίωσή της.

Κάτω από τον πομπώδη τίτλο της μεταρρύθμισης και τις ρητορείες περί ιστορικής στήριξης του ασφαλιστικού συστήματος, με όρους ισότητας και δικαιοσύνης, όπως περιγράφει η εισηγητική έκθεση, συντελούνται βίαιες και σαρωτικές ανατροπές ακόμα και στις ευαίσθητες κοινωνικές ομάδες, όπως οι μητέρες με τρία παιδιά και άνω, οι μητέρες με ανήλικα παιδιά, που επιβαρύνονται ακόμα και με δεκαπέντε χρόνια πρόσθετης υπηρεσίας, όπως οι νέοι ένστολοι που θα χρειάζονται σαράντα χρόνια υπηρεσία -ή άλλως, σε ηλικία εξήντα χρόνων- για να πάρουν σύνταξη, αυτοί στους οποίους το νομοσχέδιο μόνο λεκτικά αναγνωρίζει την ιδιαιτερότητα της εργασίας τους.

Κατεδαφίζονται με τον τρόπο αυτό δικαιώματα δεκαετιών και ανατρέπονται συνθήκες ζωής και προγραμματισμοί χιλιάδων νοικοκυριών. Αλλοιώνεται ο κοινωνικός χαρακτήρας του συστήματος καθόσον για πρώτη φορά διχοτομείται, διαμελίζεται η κύρια σύνταξη σε βασική και αναλογική και μάλιστα με διαφορετική βάση υπολογισμού και καταβολή σε διαφορετικά όρια ηλικίας.

Παραβιάζονται βασικές ασφαλιστικές αρχές και δεν διασφαλίζεται η συνταγματικώς κατοχυρωμένη αρχή της ισορροπίας μεταξύ εισφορών και παροχών. Θεσπίζονται ρυθμίσεις αμφιβόλου συνταγματικής θωράκισης, όπως η υπαγωγή των δημοσίων υπαλλήλων στο ΙΚΑ ή η άνιση μεταχείριση των δικαστικών λειτουργών και των υπαλλήλων του Νομικού Συμβουλίου του Κράτους.

Δημιουργούνται ασφαλιστικά παράδοξα, καθώς εργαζόμενοι υπάγονται στον κλάδο ασφάλισης του ΙΚΑ για την κύρια ασφάλιση και σε κλάδους ασφάλισης του δημοσίου για την επικουρική. Όλα αυτά χωρίς διαβούλευση. Πριν από λίγο η Κυβέρνηση έφερε ένα δεύτερο νομοσχέδιο μέσα από τις τροποποιήσεις -είναι η δεύτερη φορά που το κάνει- με αποφάσεις πλήρως αναντίστοιχες με τη μεγάλη σημασία που έχει αυτή η παρέμβαση για τη ζωή των εργαζομένων τόσο στο δημόσιο, όσο και στον ιδιωτικό τομέα.

Όλα αυτά όταν, όπως το ίδιο σημείωμα αναφέρει και παραδέχεται, δεν υπάρχει αναλογιστικό μοντέλο, ειδικά για την κατηγορία των δημοσίων υπαλλήλων. Όταν το υποτιθέμενο μοντέλο είναι, όπως επισημαίνει το ίδιο σημείωμα, φύσει προκαταρκτικό. Όταν δεν υπάρχει εκτίμηση για το δημοσιονομικό αποτέλεσμα των επιμέρους ρυθμίσεων. Όταν, όπως τονίζει και η έκθεση του Γενικού Λογιστηρίου του Κράτους, το κόστος προσδιορίζεται μόνο σε τρεις περιπτώσεις.

Κυρίες και κύριοι συνάδελφοι, είναι σαφές ότι οι ιστορικές μεταβολές δεν μπορούν να στηρίζονται ούτε σε προκαταρκτικές εκτιμήσεις, ούτε σε αυθαίρετες υποθέσεις, ούτε σε ατεκμηρίωτες προσεγγίσεις. Είναι, επίσης, σαφές ότι η υπερσυνταγματική μας υποχρέωση, η οποία επιροτάθη και εισήχθη από την Κυβέρνηση στο μνημόνιο, για αύξηση των συνταξιοδοτικών δαπανών κατά 2,5% του ΑΕΠ για τα επόμενα πενήντα χρόνια, δεν μπορεί να αντιμετωπίζεται με εμπειρικό τρόπο.

Η δικαιολογία ότι ο επαχθής αυτός όρος και συνακόλουθα οι προτεινόμενες ρυθμίσεις εισήχθησαν από την Ευρωπαϊκή Επιτροπή, από το Διεθνές Νομισματικό Ταμείο ή από την Ευρωπαϊκή Κεντρική Τράπεζα δεν χωρεί. Άλλωστε, ο Υπουργός Οικονομικών ξεκαθάρισε σε προηγούμενη συνεδρίαση ότι οι πρωτοβουλίες αυτές ανήκαν στην Κυβέρνηση και μόνο στην Κυβέρνηση.

Η δικαιολογία, επίσης, που θέλει τις βίαιες αλλαγές που προτείνονται να υπαγορεύονται από τη δημοσιονομική κατάσταση της χώρας, επίσης, δεν μπορεί να σταθεί. Το συνταξιοδοτικό κόστος, το οποίο σημειωτέον σήμερα αντιπροσωπεύει πάνω από το 10% του ΑΕΠ, δεν αυξήθηκε, κυρίες και κύριοι συνάδελφοι, από την μία μέρα στην άλλη, ούτε οφείλει τη διαμόρφωσή του σε αποφάσεις της χθεσινής ημέρας, ούτε σε αποφάσεις της προηγούμενης κυβέρνησης.

Ούτε εδώ μπορεί να ειπωθεί αυτό που λέγεται για το μισθολογικό κόστος ότι, δήθεν, οφείλεται στις προσλήψεις. Οι συνταξιούχοι είναι σαφές ότι δεν προσλαμβάνονται. Δημιουργούνται, όπως και το συνταξιοδοτικό κόστος από αποφάσεις που έχουν

την αφετηρία πολλά χρόνια πριν, πολλές δεκαετίες, για την ακρίβεια.

Κυρίες και κύριοι συνάδελφοι, θα μπορούσαμε να πούμε πολλά για το πώς δημιουργήθηκαν οι αδυναμίες στο σύστημα, για τα λάθη που έγιναν από όλες τις κυβερνήσεις, αλλά και από όλες τις αντιπολιτεύσεις. Θα μου επιτρέψετε να αφήσω εκτός -για να είμαι πιο δίκαιος- τα μικρότερα κόμματα που δεν άσκησαν εξουσία.

Θα μπορούσαμε ακόμα να θυμηθούμε τη στάση που κράτησε το ΠΑΣΟΚ πρόσφατα το 2008, όταν ο τότε Αρχηγός της Αξιωματικής Αντιπολίτευσης και σημερινός Πρωθυπουργός στις κατά πολύ ηπιότερες ρυθμίσεις που προωθούσε η Νέα Δημοκρατία, μας κατηγορούσε για δημιουργία κρίσης -χρησιμοποίη τις δικές του κουβέντες- και εικόνα κατάρρευσης του ασφαλιστικού, ώστε να δρα η Νέα Δημοκρατία αυθαίρετα. Όταν έλεγε ότι θα καταργήσει τις ρυθμίσεις η κυβέρνηση της Νέας Δημοκρατίας που οδηγούν σε μείωση των παροχών και αύξηση των ορίων συνταξιοδότησης.

Το επιχείρημα ότι τότε πριν ένα χρόνο η δημοσιονομική κατάσταση της χώρας ήταν διαφορετική -επαναλαμβάνω- δεν μπορεί καν να σταθεί. Η κατάσταση ήταν γνωστή, το έλλειμμα του ασφαλιστικού συστήματος ήταν γνωστό, η προβολή της κατάστασης στο μέλλον, επίσης, γνωστή. Το δεν ήξερα, δεν γνώριζα εδώ δεν μπορεί να ισχύσει. Ούτε μπορεί να εξηγηθεί -και αν επιχειρηθεί νομίζω ότι είναι εξαιρετικά δύσκολο- γιατί στο προεκλογικό πρόγραμμα του ΠΑΣΟΚ δεν υπήρξαν αναφορές για τις προτεινόμενες ρυθμίσεις ή μάλλον για να είμαστε ακριβείς υπήρξαν αναφορές, αλλά στην τελείως αντίθετη κατεύθυνση από αυτήν που σήμερα χαρακτηρίζεται ως ιστορική στήριξη του ασφαλιστικού συστήματος.

Νομίζω, όμως και αυτό είναι το σωστό -ότι πρέπει να σταθούμε στο σήμερα και κυρίως στο αύριο, στο μέλλον των επόμενων γενεών. Αυτό, κυρίες και κύριοι συνάδελφοι, θα πρέπει να το κάνουμε με ιδιαίτερη προσοχή, με ιδιαίτερη σοβαρότητα, γιατί το πρόβλημα προφανώς είναι μεγάλο, είναι πολυπαραμετρικό, είναι συνάμα εκρηκτικό. Εδώ δεν βοηθούν ούτε οι υπεραπλουστεύσεις, ούτε οι αποπροσανατολισμοί, μα κυρίως δεν βοηθούν οι ακραίες αλλαγές θέσεων ανάλογα με το ρόλο που παίρνει ένα κόμμα μετά τις εκλογές στο πολιτικό σκηνικό.

Κυρίες και κύριοι συνάδελφοι, όλοι νομίζω ότι συμφωνούμε σε αυτήν την Αίθουσα ότι το ασφαλιστικό σύστημα κουβαλά σημαντικά προβλήματα, σημαντικές παθογένειες και ιδιαιτερότητες. Όλοι σ' αυτήν την Αίθουσα συμφωνούμε με τα δεδομένα, με τις αλήθειες που επιβάλλουν την αναγκαιότητα αλλαγών στο σύστημα. Ο συνολικός δείκτης αναπλήρωσης που είναι ο λόγος του μέσου όρου των συντάξεων προς τον μέσο όρο των μισθών και ο οποίος σύμφωνα με τους υπολογισμούς είναι 60%, δεν χαρακτηρίζει τη γενναιοδωρία του συστήματος. Αυτή είναι η μία όψη.

Ωστόσο οι συντάξεις του δημοσίου απαίτησαν μόνο για το 2009 το 2,73% του ΑΕΠ, αλλά και το 11,20%, περίπου, των πρωτογενών δαπανών. Αυτό δικαιολογείται από τις τεράστιες αποκλίσεις, από τις τεράστιες διακρίσεις που εντοπίζονται στο σύστημα, όχι μόνο μεταξύ των ταμείων, αλλά και εντός του ίδιου ταμείου.

Κοντά σε όλα αυτά έχουμε την επιδείνωση του δημογραφικού προβλήματος, αλλά και την επιδείνωση του δείκτη εξάρτησης, -δηλαδή του λόγου του πληθυσμού ηλικίας άνω των εξήντα πέντε προς τον πληθυσμό ηλικίας δεκαπέντε έως εξήντα τέσσερα- που από 27,8% το 2008, θα περιοριστεί στο 5,7% το 2060. Η αλήθεια, ακόμη, είναι ότι η σχέση των ασφαλισμένων προς τους συνταξιούχους από το 4 προς 1 που έπρεπε να είναι, δεν φτάνει ούτε στο 2 προς 1.

Κυρίες και κύριοι συνάδελφοι, είναι προφανές ότι η βιωσιμότητα του συστήματος χρειάζεται ενίσχυση. Χρειάζονται αλλαγές. Δεν αποτελεί, όμως, απλή υπόθεση ούτε το μέγεθος των αλλαγών, ούτε οι συνέπειές τους, ούτε η προβολή τους στο μέλλον. Με απλά λόγια χρειάζεται τεκμηρίωση, χρειάζονται στοιχεία, χρειάζονται σοβαρές αναλογιστικές μελέτες που στην περίπτωση του παρόντος σχεδίου νόμου δεν υπάρχουν, μιας και, όπως ομολογείται από την τεχνική έκθεση -το επαναλαμβάνω για ακόμη μία φορά- τα στοιχεία είναι φύσει προκαταρκτικά.

Για να αποδείξω του λόγου το αληθές θα ήθελα να ρωτήσω

την Κυβέρνηση -το έκανα και στην Επιτροπή και περιμένω να πάρω συγκεκριμένες απαντήσεις- αν γνωρίζει πόσους δημοσίου-ους υπαλλήλους με τρία παιδιά και άνω αφορά η ρύθμιση και ποιο είναι το δημοσιονομικό αποτέλεσμα αυτής της ρύθμισης;

Το ίδιο για τη ρύθμιση που αφορά τις γυναίκες με ανήλικα παιδιά ή τη ρύθμιση για τις γυναίκες με ανάπηρα παιδιά και ποιο είναι, επίσης, το δημοσιονομικό του αποτέλεσμα.

Πόσους αφορά, παραδείγματος χάριν, η ρύθμιση για εξομώ-ωση των ορίων ηλικίας ανδρών και γυναικών όταν σήμερα, όχι μόνο δεν γνωρίζουμε την τάση που υπάρχει, αλλά δεν γνωρί-ζουμε και την ηλικία εξόδου: πως διαμορφώνεται αυτή.

Δεν θα ρωτήσω τώρα, βεβαίως, αν υπάρχουν στοιχεία για τις άγαμες θυγατέρες ή για την περίπτωση μεταβίβασης συντάξεως σε επιζήσαντες συζύγους. Εκτιμώ ότι οι ρυθμίσεις αυτές έχουν περισσότερο έναν συμβολικό χαρακτήρα και δεν θα επηρεάζουν καθοριστικά το κόστος του συστήματος.

Θα ρωτήσω, όμως, γιατί πιστεύω πως αυτό είναι το ουσια-στικό, αυτό είναι το καθοριστικό, ποιο είναι το δημοσιονομικό αποτέλεσμα από το νέο τρόπο υπολογισμού των συντάξεων. Ποια είναι η προβολή αυτών των αποτελεσμάτων στο μέλλον, αλλά και η συνεισφορά τους στη στήριξη του συστήματος.

Αφού, λοιπόν, δεν υπάρχουν στοιχεία για τις κρίσιμες αυτές ρυθμίσεις, γίνεται προφανές ότι η Κυβέρνηση σχεδιάζει την ανα-διάταξη του ασφαλιστικού συστήματος με όρους μόνο εισπρα-κτικούς και μάλιστα χωρίς σχέδιο, άρα με αμφισβητούμενο αποτέλεσμα.

Στην ουσία, κυρίες και κύριοι συνάδελφοι, οικοδομείται ένας μηχανισμός μείωσης των συντάξεων, στον οποίο κυριαρχεί ο στόχος του περιορισμού της αύξησης του συνταξιοδοτικού κό-στους -αυτή την εξίσωση επιχειρεί να λύσει η Κυβέρνηση- κατά 2,5% του ΑΕΠ τα επόμενα πενήντα χρόνια. Ένας στόχος δημο-σιονομικού και όχι αναλογιστικού χαρακτήρα, ο οποίος καθαρά επιβάλλει όχι συγκρατημένες αυξήσεις, όχι πάγωμα των συντά-ξεων, αλλά καθαρή μείωση των συντάξεων και μάλιστα σε τακτά χρονικά διαστήματα.

Άλλωστε, η πρόσφατη περικοπή της δέκατης τρίτης και της δέκατης τέταρτης σύνταξης, η νέα κράτηση στις συντάξεις τύπου ΛΑΦΚΑ από 3% έως 10%, η μείωση των γενικών ποσοστών αναπλήρωσης, η αύξηση των ετών ασφάλισης, η αλλαγή του τρό-που υπολογισμού των συντάξεων, οι περικοπές των συντάξεων, το πάγωμα των συντάξεων προς αυτήν την κατεύθυνση κινού-νται. Και μάλιστα όλες αυτές οι δραματικές αλλαγές, είτε αυτές αναφέρονται σε μειώσεις των συντάξεων, είτε σε ανατροπή των ορίων ηλικίας, γίνονται με σαρωτικό, γίνονται με βίαιο τρόπο σε ελάχιστο χρονικό διάστημα.

Με τον ίδιο τρόπο καταργούνται ώριμα συνταξιοδοτικά δικαι-ώματα, ενώ είναι βέβαιο ότι η σύγχυση που θα δημιουργηθεί, αντί να βελτιώσει θα επιφέρει σοβαρές δημοσιονομικές επιπτώσεις, γιατί, κυρίες και κύριοι συνάδελφοι, οι βίαιες αλλαγές έχει απο-δειχθεί ότι φέρνουν σε πολλαπλάσιο βαθμό βίαιες αντιδράσεις με πρώτη και κύρια την ταχύτατη έξοδο χιλιάδων συνταξιούχων στην περίπτωση άσκησης των καθολικών δικαιωμάτων τους όπως ισχύουν σήμερα.

Μπορεί, βεβαίως, από την πρόωρη έξοδο να καταγράφεται κά-ποιο δημοσιονομικό όφελος από τη διαφορά εξαιτίας της ανα-πλήρωσης του μισθολογικού και του συνταξιοδοτικού κόστους, το όφελος ωστόσο είναι στιγμιαίο, καθόσον σε σύντομο χρονικό διάστημα μετατρέπεται σε κόστος και μάλιστα δυσβάσταχτο για τη βιωσιμότητα του συστήματος, πέρα από το γεγονός ότι αυτή η διέξοδος θα επηρεάσει τη λειτουργία ευαίσθητων υπηρεσιών όπως της υγείας, με κίνδυνο την άμεση κατάργησή τους.

Και κοντά σε όλα αυτά, βεβαίως, η κοινωνική αναταραχή, η κα-τεδάφιση δικαιωμάτων, η ανατροπή ζωής σε δεκάδες χιλιάδες νοικοκυριά, η ανατροπή της ασφάλειας δικαίου, αλλά και των έν-νομων σχέσεων που καλόπιστα έχουν συναφθεί.

Κυρίες και κύριοι συνάδελφοι, οι προτεινόμενες ρυθμίσεις, όπως και οι προηγούμενες στον άλλο ασφαλιστικό νόμο που πριν από λίγες μέρες ψήφισε η Βουλή, δημιουργούν κατηγορίες ασφαλισμένων με διαφορετικά δικαιώματα, επιφυλάσσοντας ωστόσο για τους νεότερους του συστήματος πιο επαχθείς ρυθ-μίσεις. Έτσι, μητέρες με ανήλικα παιδιά θα εργάζονται περισσό-τερα χρόνια. Το ίδιο οι γυναίκες με τρία παιδιά. Το ίδιο οι νέοι

ασφαλισμένοι του συστήματος, που πλέον θα ασφαρίζονται στο ΙΚΑ. Το ίδιο και οι ένστολοι, οι οποίοι επίσης θα ασφαρίζονται στο ΙΚΑ.

Και εδώ θα ήθελα να επισημάνω την ιδιαιτερότητα των ενστό-λων εργαζομένων. Κυρίες και κύριοι συνάδελφοι, οι ένστολοι-στελέχη των Ενόπλων Δυνάμεων δεν είναι δημόσιοι υπάλληλοι, ούτε μπορούν να υπολογίζονται έτσι. Γι' αυτό δικαιολογείται η ύπαρξη ειδικού συνταξιοδοτικού συστήματος, καθώς είναι ερ-γαζόμενοι που αγωνίζονται μέρα και νύχτα κάτω από αντίξοες πολλές φορές συνθήκες για την υπεράσπιση της εθνικής ανε-ξαρτησίας, αλλά και της ακεραιότητας της χώρας.

Και αυτό δεν το λέω μόνο εγώ. Το έλεγαν έντεκα συνάδελφοι του ΠΑΣΟΚ σε πολυερώτηση είκοσι τεσσάρων σημείων για τη φημολογούμενη πιθανή αλλαγή στο σύνταξιοδοτικό των ενστό-λων επί διακυβέρνησης της Νέας Δημοκρατίας, οι οποίοι έντεκα συνάδελφοι στη συνέχεια έγιναν δεκαέξι και μετά έγιναν τριά-ντα.

Σας διαβάζω χαρακτηριστικά κάποιες από τις ερωτήσεις που έθεταν στην Κυβέρνηση της Νέας Δημοκρατίας: «Αληθεύει ότι μελετάτε να συνταξιοδοτούνται τα στελέχη των Ενόπλων Δυνά-μεων έπειτα από τριάντα πέντε χρόνια υπηρεσίας; Αν ναι, για ποι-ους λόγους δεν λαμβάνετε υπ' όψιν τις ειδικές συνθήκες κάτω από τις οποίες εργάζεται το προσωπικό των Ενόπλων Δυνά-μεων;».

Ρωτούσαν, επίσης: «Αληθεύει ότι μελετάτε να συνταξιοδοτού-νται στα εξήντα ή στα εξήντα πέντε τους τα στελέχη των Ενό-πλων Δυνάμεων; Γνωρίζετε άλλη κατηγορία εργαζομένων που στην πλειονότητά της να αρχίζει τον εργασιακό βίο σε ηλικία δε-καοκτώ χρόνων; Μήπως θεωρείτε ότι το υφιστάμενο συνταξιο-δοτικό σύστημα των στρατιωτικών είναι χαρακτηριστικό;». Τα ρωτούσαν στη Νέα Δημοκρατία αυτά. «Γνωρίζετε άλλη κατηγο-ρία εργαζομένων που να μετακινείται συνεχώς;». Και έφερναν μια σειρά ορθών επιχειρημάτων.

Κυρίες και κύριοι συνάδελφοι, δεν αναφέρω όλα αυτά τα ερω-τήματα για να εγκალέσω για ανακολουθία τους συναδέλφους του ΠΑΣΟΚ. Τα αναφέρω για να υποδείξω στην Κυβέρνηση, όπως έκαναν και οι συνάδελφοι του ΠΑΣΟΚ τότε, ότι το ασφαλιστικό των ενστόλων είναι όντως μια σοβαρή υπόθεση, η οποία δεν αντι-μετωπίζεται με τροπολογίες στα τυφλά. Αντιμετωπίζεται με σο-βαρή μελέτη και με ενιαίο τρόπο, όπως άλλωστε και η Κυβέρνηση έχει δηλώσει ότι θα αντιμετώπιζε το θέμα με ειδικό νόμο και όχι με τροπολογίες της στιγμής. Και αυτός, βεβαίως, είναι ο βασι-κός λόγος που δεν μας επιτρέπει να τις ψηφίσουμε.

Κυρίες και κύριοι συνάδελφοι, η αναγκαιότητα αυστηροποιή-σης του ασφαλιστικού συστήματος του δημοσίου πρέπει να γίνει με τρόπο που δεν θα οδηγήσει στη διαχειριστική και ουσιαστική κα-τάρρευση της κοινωνικής ασφάλισης, που δεν θα οδηγήσει στη συρρίκνωση της οικονομίας, στην ύφεση, που θα εξασφαλίζει το λεγόμενο «κοινωνικό μαξιλάρι» για τους θιγόμενους, πολύ πε-ρισσότερο όταν αυτοί ανήκουν σε ευαίσθητες κοινωνικές ομά-δες.

Η Νέα Δημοκρατία στη βάση των παραπάνω παρατηρήσεων και επισημάνσεων δεν ψηφίζει επί της αρχής το νομοσχέδιο. Δεν μπορεί με τέτοιο ατεκμηρίωτο τρόπο, με εκθέσεις της στιγμής, να παίρνονται αποφάσεις ζωής, αποφάσεις αντιφατικές, αποφά-σεις με αβέβαιο αποτέλεσμα.

Επαναλαμβάνουμε ότι η επίλυση του ασφαλιστικού δεν είναι απλά η οικοδόμηση ενός μηχανισμού μείωσης των συντάξεων, πολύ περισσότερο όταν οι μειώσεις αυτές, την αποτελεσματικό-τητα των οποίων δεν γνωρίζουμε σήμερα, απευθύνονται σε ευ-αίσθητες κοινωνικές ομάδες, πολύ περισσότερο όταν οι μειώσεις αυτές ξεπερνούν ακόμη και τις σκληρές ρυθμίσεις, τις ρήτρες του μνημονίου, πολύ περισσότερο όταν ο διαμελισμός της σύ-νταξης σε βασική και αναλογική χρησιμοποιείται ως όχημα για τη μείωση των συντάξεων.

Ωστόσο, στην αναλυτική συζήτηση και ψήφιση κατ' άρθρον του νομοσχεδίου με βαθιά συναίσθηση ευθύνης δεν θα διστά-σουμε να ψηφίσουμε διατάξεις του νομοσχεδίου, έστω και αν είναι δυσάρεστες για κάποιες ομάδες πολιτών.

Σας ευχαριστώ.

(Χειροκροτήματα από την πτέρυγα της Νέας Δημοκρατίας)

ΠΡΟΕΔΡΕΥΩΝ (Ευάγγελος Αργύρης): Και εμείς ευχαρι-

στούμε τον κ. Λέγκα.

Το λόγο έχει ο ειδικός αγορητής του Κομμουνιστικού Κόμματος Ελλάδας κ. Νίκος Καραθανασόπουλος.

ΝΙΚΟΛΑΟΣ ΚΑΡΑΘΑΝΑΣΟΠΟΥΛΟΣ: Ευχαριστώ, κύριε Πρόεδρε.

Κυρίες και κύριοι Βουλευτές, το σημερινό νομοσχέδιο το οποίο συζητάμε, αποτελεί κρίκο της αλυσίδας της αντιλαϊκής αντεργατικής θύελλας που σχεδιάζει η Κυβέρνηση με τα επιτελεία της τρόικας, αλλά και την αστική τάξη, μιας επίθεσης που δεν έχει ούτε αρχή, ούτε μέση, αλλά και πολύ περισσότερο ούτε και τέλος, εάν οι ίδιοι οι εργαζόμενοι και τα λαϊκά νοικοκυριά δεν πάρουν την απόφαση να περάσουν στην αντεπίθεση και να ξεκόψουν τις σχέσεις τους με τα κόμματα της αστικής τάξης.

Βεβαίως μόνο ως πρόσχημα μπορεί να θεωρηθεί η αναγκαιότητα του σημερινού νομοσχεδίου ότι είναι η δημοσιονομική εκτροπή, αλλά και η χρεοκοπία των ταμείων. Ξέρετε τι θυμίζει; Θυμίζει ότι ο δολοφόνος επιστρέφει στον τόπο του εγκλήματος για να ολοκληρώσει το έγκλημά του. Δηλαδή ΠΑΣΟΚ και Νέα Δημοκρατία που σφάγιασαν κυριολεκτικά τα ασφαλιστικά δικαιώματα, επιστρέφουν σήμερα στον τόπο του εγκλήματος με Κυβέρνηση του ΠΑΣΟΚ για να ολοκληρώσουν το έγκλημα το οποίο είχαν επιτελέσει.

Και βεβαίως αποτελεί πρόσχημα, γιατί οι αντιασφαλιστικοί νόμοι οι οποίοι στη χώρα μας είναι διαδοχικοί, από το νόμο Σιούφα και Σουφλιά δεν είχαν καμμία σχέση με τη δημοσιονομική εκτροπή.

Ταυτόχρονα, και στην υπόλοιπη Ευρωπαϊκή Ένωση, όπως για παράδειγμα στη Γαλλία που θέλει να αυξήσει τα όρια συνταξιοδότησης, ακολουθούνται τα ίδια μέτρα, οι ίδιες ρυθμίσεις, η ίδια στόχευση, ανεξάρτητα της δημοσιονομικής τους κατάστασης και πολύ πρόσφατη μάλιστα και ιδιαίτερα επίκαιρη είναι και η Πράσινη Βίβλος που ετοίμασε η Κομισιόν για το ασφαλιστικό, που λέει ότι στο όνομα της βελτίωσης του προσδόκιμου ορίου ζωής πρέπει αυτόματα να αυξάνονται και τα όρια συνταξιοδότησης, κάτι που η Κυβέρνηση του ΠΑΣΟΚ φρόντισε να το επισπεύσει και να το προβλέψει στο παρόν σχέδιο νόμου, όπου από το 2020 τα όρια συνταξιοδότησης θα αυξάνονται ανάλογα με το προσδόκιμο ορίου ζωής. Τα εξήντα πέντε χρόνια, δηλαδή, σε λίγο θα είναι και αυτό παρελθόν.

Κυρίες και κύριοι Βουλευτές, το υψηλό δημόσιο χρέος, τα υψηλά ελλείμματα, την καπιταλιστική κρίση δεν τα δημιουργήσαν οι εργαζόμενοι και ο λαός, αλλά η υψηλή κερδοφορία, οι τεράστιες κρατικές επιδοτήσεις στο μεγάλο κεφαλαίο, τα προνόμια, οι μεγάλες φοροαπαλλαγές και εισφοροαπαλλαγές των επιχειρηματικών μονοπωλιακών ομίλων, οι επιχειρηματικοί όμιλοι οι ίδιοι, οι οποίοι είναι ταυτόχρονα σήμερα και οι μεγάλοι ληστές, δηλαδή δανειστές της ελληνικής Κυβέρνησης, που συνδιαμόρφωσαν από κοινού μαζί με την τρόικα το άθλιο αντιλαϊκό μνημόνιο.

Ο ελληνικός λαός δεν πρέπει να αναγνωρίσει τους νόμους οι οποίοι βασίζονται στο συγκεκριμένο μνημόνιο και βεβαίως ούτε και το μνημόνιο ούτε και τα χρέη που έχουν δημιουργηθεί για την εξυπηρέτηση των αναγκών της αστικής τάξης.

Πόλεμο πρέπει να κηρύξει ο λαός στον πόλεμο που συνεχίζουν και εντείνουν η Κυβέρνηση του ΠΑΣΟΚ, η πλουτοκρατία, η Ευρωπαϊκή Ένωση και το Διεθνές Νομισματικό Ταμείο, γιατί επιδιώκουν να μετατρέψουν τους εργαζόμενους σε στρατιές πεινασμένων.

Οι ανατροπές στα εργασιακά είναι ένα από τα στοιχεία, τα οποία καταδεικνύει, όπως ψηφίστηκαν στο προηγούμενο νομοσχέδιο, ότι η Κυβέρνηση και οι σύμμαχοί της είναι κυριολεκτικά αδιάτακτοι, αποτελούν τους νεκροθάφτες των όποιων κατακτήσεων των εργατικής τάξης είχαν απομείνει. Επιβάλλουν καθεστώς Νταχάου εφ' όρου ζωής. Από τα δεκαπέντε χρόνια νέοι άνθρωποι ως τα βαθιά γεράματα καταδικάζονται να ζουν και να δουλεύουν για ένα μόνο σκοπό: για να συντηρούν τον καπιταλιστικό Μινώταυρο.

Με το εργασιακό και το ασφαλιστικό που άμεσα προωθούν, καταδικάζουν τους εργαζόμενους να δουλεύουν με ελάχιστο μισθό και ελάχιστη σύνταξη και αμφίβολης ποιότητας ιατροφαρμακευτική περίθαλψη και αυτή πανάκριβη. Είναι δηλαδή υποκριτικό το ενδιαφέρον σας για τη νέα γενιά.

Με την απελευθέρωση ουσιαστικά των απολύσεων, τη δραστηκή μείωση της αποζημίωσης, τη νομιμοποίηση της μαύρης ανασφάλιστης εργασίας για τους νέους εργαζόμενους, εφόσον τους οδηγεί στο σκλαβοπάζαρο της μαθητείας και στο μισθό της πείνας των 590 ευρώ μικτά, με το επιχειρούμενο ξεθεμέλιωμα του ασφαλιστικού, τη δραματική αύξηση των ορίων συνταξιοδότησης για όλους, αλλά και πολύ περισσότερο για τις εργαζόμενες γυναίκες, τη δραστηκή μείωση των συντάξιμων αποδοχών καταδικάζει τους εργαζόμενους σε σαράντα χρόνια συνεχούς δουλειάς και αντί να πάρουν σύνταξη θα πρέπει να βολευτούν με ένα προνοιακό επίδομα, αυτό της βασικής σύνταξης.

Ουσιαστικά, δηλαδή, η Κυβέρνηση καταργεί τη σύνταξη και οδηγεί σε δραστηκότες περικοπές τις ιατροφαρμακευτικές παροχές. Καταδικάζουν τους εργαζόμενους, αλλά και τα παιδιά της εργατικής τάξης σε μια εφιαλτική ανασφάλεια, σε έναν σκληρό αγώνα για την επιβίωση, που δεν σταματά ούτε στα βαθιά γεράματα.

Το συγκεκριμένο σχέδιο νόμου και ιδιαίτερα η εισηγητική έκθεση, οι τρεις πρώτες παράγραφοί της, αποτελούν μνημείο πολιτικής απατεωνιάς. Βάζουν ως πρόσχημα την απόφαση του Ευρωπαϊκού Δικαστηρίου, η οποία απόφαση του Ευρωπαϊκού Δικαστηρίου απαγορεύει τις διακρίσεις ανάμεσα στα φύλα για αμοιβή όμοιας εργασίας ή και για την εργασία της ίδιας αυτής αξίας. Και ως αμοιβή νοείται και η σύνταξη.

Αλλά ενδιαφερθήκατε καθόλου για την κατάσταση που επικρατεί στην αγορά εργασίας ως προς τις γυναίκες; Στον ιδιωτικό τομέα οι γυναίκες λαμβάνουν την ίδια αμοιβή για την ίδια εργασία; Έχουν την ίδια θέση, ενώ δέχονται ακόμη και σεξιστικές επιθέσεις στο χώρο δουλειάς;

Αυτό σας αφήνει παντελώς αδιάφορους, γιατί ακριβώς με αυτόν τον τρόπο δεν θέλετε να αμφισβητήσετε την κερδοφορία και την ανταγωνιστικότητα των επιχειρήσεων και των κεφαλαιοκρατών, των οποίων είστε το υπαλληλικό πολιτικό προσωπικό. Γι' αυτόν ακριβώς το λόγο δεν σας ενδιαφέρει η κατάσταση. Άρα, αποτελεί πρόκληση να μιλάτε για ίση αμοιβή και ίσα δικαιώματα ανάμεσα στους άντρες και στις γυναίκες, όταν έχουν να αντιμετωπίσουν αυτή τη σκληρή πραγματικότητα οι γυναίκες.

Δεύτερη πολιτική απατεωνιά: θέλετε, λέει, με τα μέτρα αυτά να προωθήσετε μια δημοσιονομικά βιώσιμη ρύθμιση. Και μάλιστα αξιοποιείτε, λέτε, και αναλογιστικές μελέτες που φτάνουν μέχρι το 2060. Μα, εδώ τα επιστημονικά σας συμβούλια και διαβούλια δεν μπόρεσαν να προβλέψουν την κρίση, δεν μπορούν να ξέρουν πότε θα βγούμε από την κρίση, όχι μόνο στην Ελλάδα, αλλά και στο παγκόσμιο καπιταλιστικό επίπεδο. Και εσείς λέτε ότι κάνετε πρόβλεψη μέχρι το 2060 τι θα συμβεί; Ψέματα! Απλώς καλύπτετε με δήθεν επιστημονικό τρόπο την αντιλαϊκή σας επίθεση και αυτά τα οποία έχετε προαποφασίσει.

Αλλά αλήθεια, γιατί στη βιωσιμότητα των ασφαλιστικών ταμείων δεν συνηγορούσατε την εκτεταμένη εισφοροδιαφυγή η οποία υπάρχει με τη μαύρη, την ανασφάλιστη εργασία; Αυτό γιατί δεν το λαμβάνετε υπ' όψη; Γιατί δεν λαμβάνετε υπ' όψιν την εισφοροαποφυγή; Ποιοι ψήφισαν νόμους εδώ πέρα, που επιτρέπουν σε τμήματα του κεφαλαίου, όπως το εφοπλιστικό κεφάλαιο, να μην καταθέτουν εργοδοτικές εισφορές στα ασφαλιστικά ταμεία, στο όνομα της ανταγωνιστικότητας των επιχειρήσεων; Το ΠΑΣΟΚ και η Νέα Δημοκρατία.

Ποιοι χρωστούν και τους επιτρέπεται να χρωστάνε στα ασφαλιστικά ταμεία; Και το κράτος χρωστάει και η εργοδοσία. Και γιατί δεν δίνουν αυτά τα οποία έχουν παράνομα παρακρατηθεί στα ασφαλιστικά ταμεία;

Και αλήθεια, ποιος ευθύνεται για τα κλεμμένα των ασφαλιστικών ταμείων διαχρονικά; Ευθύνονται οι εργαζόμενοι, οι οποίοι κατέβαλαν τις ασφαλιστικές τους εισφορές στα ασφαλιστικά ταμεία ή οι πολιτικές σας επιλογές, που είναι ταξικές ταυτόχρονα, για την κατασπατάληση των αποθεματικών; Η ληστεία των αποθεματικών ευνόησε τους κεφαλαιοκράτες και τα διάφορα άλλα τρωκτικά που είναι περίξ αυτών. Γιατί δεν επιστρέφουν διαχρονικά τα κλεμμένα των ασφαλιστικών ταμείων, που ξεπερνάνε με τους υπολογισμούς τα 90 δισεκατομμύρια ευρώ; Και σας έπιασε τώρα ο πόνος για τη βιωσιμότητα των ασφαλιστικών ταμείων.

Αλλά δεν είναι αυτός ο πόνος σας. Αυτό το οποίο θέλετε, αυτό το οποίο επιδιώκετε είναι να απαλλάξετε το κράτος και την ερ-

γοδοσία από τις ασφαλιστικές εισφορές, στο όνομα της ανταγωνιστικότητας και της κερδοφορίας, στο όνομα της χρηματοδότησης από το κράτος των κεφαλαιοκρατών.

Έτσι το κράτος θα εγγυάται μόνο τη βασική σύνταξη, τη σύνταξη της φτώχειας και της εξαθλίωσης των 360 ευρώ, ενώ η καταβολή της αναλογικής σύνταξης θα γίνεται με βάση την κατάσταση των ταμείων και των αποθεματικών τους. Και βεβαίως με αυτόν τον τρόπο διευκολύνετε, δίνετε πελατεία στη δράση των ιδιωτικών ασφαλιστικών επιχειρήσεων.

Έτσι, λοιπόν, φαίνεται πολύ καθαρά και περίτρανα ποιοι ευθύνονται για την κατάσταση των ασφαλιστικών ταμείων: οι κυβερνήσεις και η πλουτοκρατία ευθύνεται και όχι το Κομμουνιστικό Κόμμα Ελλάδας, όπως είπε ο εισηγητής της Αξιωματικής Αντιπολίτευσης γιατί θάμπευε αυτή. Το ΚΚΕ διαχρονικά και σήμερα, αλλά και αύριο πολύ περισσότερο θα κάνει ό,τι μπορεί για να στηρίξει και να στηρίζει με κάθε τρόπο τα δίκαια αιτήματα της εργατικής τάξης, των φτωχών, λαϊκών νοικοκυριών.

Τρίτη πολιτική απατεωνιά: πιο δίκαιη, λέει, πιο τίμια αντιμετώπιση θα υπάρξει με το παρόν σχέδιο νόμου. Αλήθεια, η ισοτιμία περιλαμβάνει μήπως και τους Βουλευτές; Γιατί απαλλάσσετε και εξαιρείτε τις συντάξεις των εκλεγμένων από την ένταξή τους στο ΙΚΑ; Γιατί διατηρείτε το απαράδεκτο καθεστώς της βουλευτικής σύνταξης; Εδώ δεν υπάρχει το ζήτημα της ισονομίας, της ισοπολιτείας και του περί κοινού δικαίου αισθήματος; Αυτό όμως πάει περίπατο.

Δεύτερο ζήτημα: λέτε ότι σε αυτό το πλαίσιο πρέπει να αντιμετωπιστούν και οι γυναίκες. Μα οι γυναίκες δεν έχουν να αντιμετωπίσουν τη διπλή εκμετάλλευση από τους κεφαλαιοκράτες, αλλά και την επίθεση την οποία δέχονται όσον αφορά το κράτος το αστικό για την ανατροφή των παιδιών, αλλά και τη φροντίδα των ηλικιωμένων. Δεν ισχύει για τις γυναίκες η βιολογική κόπωση; Αλήθεια, έχετε πάει στα νοσοκομεία και στις κλινικές να δείτε γυναίκες πενήντα-πενήντα πέντε χρόνων, με τεράστια μυοσκελετικά προβλήματα; Μέχρι πότε θα πρέπει, να εργάζονται;

Και – ω του θαύματος! – βρήκατε τη λύση: ότι ταυτόχρονα θα προωθήσουμε και τη βελτίωση των παροχών στις γυναίκες. Πώς; Μέσω του «ΚΑΛΛΙΚΡΑΤΗ». Μα κοροϊδεύετε! Λέτε ψέματα! Είστε κοινοί ψεύστες! Γιατί; Γιατί τα σχέδια της προνοιακής δομής και δράσης, όπως είναι η πολιτική της Ευρωπαϊκής Ένωσης στον «ΚΑΛΛΙΚΡΑΤΗ», τα εντάσσετε στη λογική του εθελοντισμού και της φιλανθρωπίας.

Αυτά, λοιπόν, θα είναι οι προνοιακές δομές και όχι δωρεάν βρεφονηπιακοί και παιδικοί σταθμοί για όλους. Και με αυτόν τον τρόπο, λοιπόν, επιβραβεύετε τις γυναίκες εργαζόμενες με δεκαπέντε χρόνια πρόσθετης εργασίας, αλλά και με μείωση των συντάξεων αποδοχών.

Αλήθεια, είναι ζήτημα ισοτιμίας η κατάργηση των βαρέων και ανθυγιεινών ουσιαστικά στο δημόσιο τομέα; Και ποιοι τα είχαν αυτά; Οι εργαζόμενοι στον τομέα της καθαριότητας των δήμων και στα νεκροταφεία. Και δεν παίρνετε εκεί πέρα κανένα απολύτως μέτρο, που είναι όχι μόνο βαριά και εξευτελιστική εργασία, αλλά δεν παίρνετε κανένα απολύτως μέτρο για την υγιεινή και ασφάλεια των εργαζομένων. Εκεί θερίζει η ηπατίτιδα και το γνωρίζετε πάρα πολύ καλά. Και τους ανταμείβετε με αυτό τον τρόπο, όταν τους βάλατε να πληρώσουν το 2008 με το νόμο της Νέας Δημοκρατίας, για να ενταχθούν στα βαρέα και ανθυγιεινά, τα καθευστερούμενα.

Αλλά και την ίδια αντιμετώπιση έχετε στα Σώματα Ασφαλείας, στις Ένοπλες Δυνάμεις, όταν ζουν με μισθούς φτώχειας, όταν το εργασιακό περιβάλλον το οποίο αντιμετωπίζουν λόγω του ειδικού χαρακτήρα της εργασίας τους, είναι τελείως απάνθρωπο. Άρα ποια είναι τα μέτρα, που σας πιάνει ο πόνος για την ισοτιμία και για την φροντίδα του ανθρώπου, τα μέτρα υγιεινής και ασφάλισης;

Όταν στα στρατόπεδα είναι διάσπαρτος ο αμίαντος, που κατατρώγει τη ζωή των στρατευμένων και των νέων αλλά και των αξιωματικών στις ένοπλες δυνάμεις, εκεί δεν σας ενδιαφέρει; Εκεί τίποτα. Όταν παίρνουν μεταθέσεις και αναγκάζονται να διατηρούν δύο και τρία σπίτια εκεί δεν υπάρχει καμμία απολύτως φροντίδα;

Ταυτόχρονα τί κάνετε; Λέτε αυτοί που είναι πτητικοί, ιπτάμενοι, επτά χρόνια παραπάνω εργασίας. Οι αλεξιπτωτιστές και οι ερ-

γαζόμενοι στα υποβρύχια πέντε έτη. Δηλαδή, είστε σίγουροι ότι κάποιος μπορεί να πηδάει με αλεξιπτωτο στα σαράντα πέντε του και στα πενήντα του; Κάποιος μπορεί να πετάει με τα περσούγ-χρονα καταδιωκτικά αεροπλάνα μέχρι τα βαθιά γεράματα και να έχει τα αντανακλαστικά της αντίδρασης τα οποία χρειάζονται;

Και λέτε ότι φέρατε τροπολογία –λες και τους κάνετε χάρη- που αναγνωρίζετε τη μάχη πενταετία. Καμμία χάρη δεν τους κάνετε. Τα έχουν δουλέψει και μάλιστα θα πληρώσουν και τις ασφαλιστικές εισφορές.

Το μνημείο της υποκρισίας και του χλευασμού είναι όσον αφορά τα άτομα με ειδικές ανάγκες. Λέτε στην εισηγητική έκθεση: «Σημειώνεται ότι η βασική σύνταξη των 360 ευρώ καταβάλλεται ολόκληρη στα πρόσωπα που πάσχουν από βαριές αναπηρίες, τυφλοί παραπληγικοί». Μα, είναι δυνατόν; Τους κάνουν και χάρη δηλαδή, που τους δίνετε 360 ευρώ; Ποιον κοροϊδεύετε εδώ; Και κατά τα άλλα είστε κοινωνικά ευαίσθητοι στα άτομα με ειδικές ανάγκες;

Έτσι λοιπόν, η ισοτιμία και η δικαιοσύνη εξαρτάται από ποια σκοπιά τη βλέπει κανείς. Από τη σκοπιά που τη βλέπει η Κυβέρνηση και η πλουτοκρατία της ισοπέδωσης των δικαιωμάτων ή από τη σκοπιά που τη βλέπει το Κομμουνιστικό Κόμμα Ελλάδας της αναβάθμισης των δικαιωμάτων. Γιατί η δημογραφική γήρανση την οποία επικαλείστε είναι βαθιά αντεπιστημονική με το συγκεκριμένο εργασιακό περιβάλλον. Άρα, είστε και υποκριτές έτσι όπως αντιμετωπίζετε τη δημογραφική γήρανση και τους πολύτεκνους στο συγκεκριμένο σχέδιο νόμου.

Δεν λαμβάνετε καθόλου υπ' όψιν την παραγωγικότητα της εργασίας. Αλήθεια, είναι η ίδια η παραγωγικότητα της εργασίας τα τελευταία εξήντα χρόνια; Αυτό δεν λαμβάνεται υπ' όψιν στον παραγόμενο πλούτο, άρα και στις δυνατότητες ενός ανθρώπου, ούτως ώστε ο εργαζόμενος να βγει νωρίτερα στη σύνταξη με αυξημένες αποδοχές;

Γι' αυτό ως Κομμουνιστικό Κόμμα Ελλάδας δεν συμμετείχαμε στον προσημαστικό διάλογο και δεν πρόκειται να συμμετέχουμε σε προελημμένες αποφάσεις για να λειάνετε τις ακραίες γωνίες. Εμείς την κριτική μας δεν την κάνουμε στην Κυβέρνηση ότι οι προτάσεις της είναι ατεκμηρίωτες. Είναι βαθιά τεκμηριωμένες με το ταξικό αισθητήριο της προστασίας και της προώθησης των συμφερόντων των κεφαλαιοκρατών και της αστικής τάξης.

Εμείς από άλλη σκοπιά κάνουμε κριτική στην Κυβέρνηση και ζητάμε: Καμμία αύξηση στα όρια συνταξιοδότησης. Καμμία μείωση των συντάξεων και των παροχών. Κανένας ανασφάλιστος νέος άνθρωπος. Κατάργηση των αντισφαλιστικών νόμων ΠΑΣΟΚ-Νέας Δημοκρατίας. Αποκλειστικό δημόσιο σύστημα κοινωνικής ασφάλισης. Σύνταξη στα πενήντα πέντε για τις γυναίκες και στα εξήντα για τους άνδρες. Στα πενήντα και στα πενήντα πέντε αντίστοιχα για τα βαρέα και ανθυγιεινά. Κατοχύρωση του συνταξιοδοτικού δικαιώματος με τεσεράμισι χιλιάδες ημέρες εργασίας. Σύνταξη ανεξαρτήτως ηλικίας στα τριάντα χρόνια ασφάλισης. Σύνταξη στο 80% του τελευταίου μισθού και η καλύτερη σύνταξη να μην είναι κάτω από τα 1.120 ευρώ για όλους. Αποκλειστικό δημόσιο, δωρεάν σύστημα υγείας και πρόνοιας. Κατάργηση της επιχειρηματικής δραστηριότητας. Κατάργηση των ασφαλιστικών εισφορών για τον κλάδο υγείας.

(Στο σημείο αυτό την Προεδρική Έδρα καταλαμβάνει η Ε' Αντιπρόεδρος της Βουλής κ. **ΒΕΡΑ ΝΙΚΟΛΑΪΔΟΥ**)

Να επιστραφούν τα κλεμμένα συνολικά των αποθεματικών των ασφαλιστικών ταμείων. Και όχι βεβαίως, σε κάθε μορφής τζογάρισμα των εισφορών των εργαζομένων. Ουσιαστική προστασία της μητρότητας. Άδειες κυήσεως, τοκετού και θηλασμού για όλες τις γυναίκες με πλήρεις αποδοχές και ασφαλιστικά δικαιώματα. Δημόσιοι δωρεάν βρεφονηπιακοί σταθμοί που να καλύπτουν τις σύγχρονες ανάγκες. Ουσιαστικά μέτρα για την υγεία και την ασφάλεια στους χώρους εργασίας. Υπεράσπιση και επέκταση ταυτόχρονα των βαρέων και ανθυγιεινών επαγγελματιών, τόσο στον ιδιωτικό, όσο και στο δημόσιο τομέα.

Και βεβαίως το τέταρτο σημείο, ότι θα απελευθερωθούν πόροι για την καταβολή των συντάξεων και τη χρηματοδότηση του κοινωνικού κράτους αποτελεί το ανέκδοτο της ημέρας.

Εμείς αυτό το σχέδιο νόμου θα το αντιπαλέψουμε. Θα καταθέσουμε και ονομαστικές προτάσεις επί της αρχής και επί των άρθρων. Οι εργαζόμενοι οφείλουν να συνειδητοποιήσουν το

βάθος και την αγριότητα της ταξικής επίθεσης που δέχονται. Οδηγός της Κυβέρνησης, του Λαϊκού Ορθόδοξου Συναγερμού που στήριξε το μνημόνιο, της Νέας Δημοκρατίας που συναινεί είναι η ικανοποίηση των συμφερόντων και των αναγκών του μεγάλου κεφαλαίου.

Στόχος τους είναι οι εργαζόμενοι να πληρώσουν τις συνέπειες της καπιταλιστικής κρίσης για την οποία δεν ευθύνονται, αλλά και να διασφαλιστούν ταυτόχρονα τα μελλοντικά υψηλά κέρδη και η ισχύς του κεφαλαίου. Κατακρεουργούν τις εναπομείναντες κατακτήσεις των εργαζομένων, προκειμένου να δώσουν μια αναζωογονητική ανάσα στον καπιταλιστικό τρόπο παραγωγής που είναι βαθιά άρρωστος από μια αγιάτρευτη αρρώστια. Είναι γερασμένοι, είναι ξεπερασμένοι, σάπιος και παρασιτικός ταυτόχρονα. Δεν μπορεί να ξεπεράσει τις εγγενείς αντιφάσεις του και γι' αυτό γίνεται και πιο επιθετικός απέναντι στην εργατική τάξη, των αυτοαπασχολούμενων, των μικρών επιχειρήσεων, της φτωχής αγροτιάς.

Οι εργαζόμενοι, οι νέοι έχουν ένα χρέος απέναντι στο παρόν και στο μέλλον τους: Να μην παραδοθούν στον πόλεμο που τους έχει κηρύξει η Κυβέρνηση, τα αστικά κόμματα και οι μηχανισμοί της αστικής τάξης. Τώρα, πρέπει αποφασιστικά, πειστωμένα, οργανωμένα να αντιπαλέψουν τα βάρβαρα καπιταλιστικά μέτρα, να διεκδικήσουν τα δικαιώματά τους, να περάσουν στην αντιμετώπιση.

Καλούμε την εργατική τάξη, τους νέους, τις γυναίκες, τους συνταξιούχους και τους αυτοαπασχολούμενους να ενώσουν τις δυνάμεις τους για ένα ενιαίο αποφασιστικό αγώνα, να εμποδίσουμε, να αποτρέψουμε αυτά τα μέτρα και να αποτρέψουμε την αντιλαϊκή πολιτική και τους φορείς της. Να ξεκινήσουμε, δηλαδή, το δικό μας αγώνα για την ανατροπή της εξουσίας των μονοπωλίων. Τα ψέματα τελείωσαν. Ο καπιταλιστικός δρόμος ανάπτυξης μπορεί μόνο να φέρει δεινά και βάσανα στη λαϊκή οικογένεια. Φέρνει την άγρια εκμετάλλευση για τους νέους, ρίχνει στον Καιάδα τους ηλικιωμένους.

Έτσι, λοιπόν, κοινό μέτωπο πάλης τώρα, για τον άλλο δρόμο ανάπτυξης που είναι υπαρκτός, ρεαλιστικός και ο οποίος υπηρετεί τις λαϊκές ανάγκες και όχι την κερδοφορία των μονοπωλίων. Αυτός είναι ο δρόμος για να κατακτήσει η εργατική τάξη και ο λαός τα σύγχρονα δικαιώματά του στη ζωή. Και σε αυτό το δρόμο ως ΚΚΕ θα πορευθούμε.

Ευχαριστώ πολύ.

ΠΡΟΕΔΡΕΥΟΥΣΑ (Βέρα Νικολαΐδου): Και εμείς ευχαριστούμε.

Το λόγο έχει ο κ. Κωνσταντίνος Αϊβαλιώτης, ειδικός αγορητής του ΛΑΟΣ.

ΚΩΝΣΤΑΝΤΙΝΟΣ ΑΪΒΑΛΙΩΤΗΣ: Ευχαριστώ, κυρία Πρόεδρε.

Κυρίες και κύριοι Βουλευτές, ο συμπαθής ειδικός αγορητής του ΚΚΕ δεν άντεξε στον πειρασμό και αναφέρθηκε και πάλι στο ΛΑΟΣ.

Εμείς να πούμε ότι άλλο μνημόνιο και ότι άλλο μνημόσυνο. Εμείς πάντως μνημόσυνο δεν ψηφίσαμε. Ψηφίσαμε «ναι» στην Ελλάδα. Κάποιοι άλλοι -και να το προσέξει αυτό το ΚΚΕ ψήφισαν «ναι» στους κερδοσκόπους.

Ο κ. Παπανδρέου έκανε μια πολύ ευφυή πολιτική κίνηση - και το είπα και την περασμένη εβδομάδα- ανέθεσε σε ένα πολιτικό αξιοπρεπή, σοβαρό και με συγκεκριμένο δημόσιο αποτύπωμα ήθους τον κ. Ανδρέα Λοβέρδο να προχωρήσει την εντελώς άδικη ασφαλιστική μεταρρύθμιση.

Χαίρομαι που είναι εδώ ο κ. Παπακωνσταντίνου, ο οποίος συνήθως αντιδρά όταν αναφέρομαι σε email που λαμβάνω στο γραφείο μου. Θα αναφέρω, λοιπόν, άλλο ένα email το οποίο έλαβα χθες στις 00.12' και που αφορά το άρθρο του κ. Γιώργου Δελαστίκ στα «ΕΠΙΚΑΙΡΑ» με ημερομηνία 6 Ιουλίου, ο οποίος σχολιάζει το δημοσίευμα της Ισπανικής εφημερίδας «EL PAIS» για το ιδιωτικό χρέος των χωρών της Ευρωζώνης προς τους ξένους, στο οποίο φαίνεται ότι η Ιρλανδία, παραδείγματος χάριν, χρωστάει το 1052% του ΑΕΠ της. Το 1052% του ΑΕΠ της το χρωστάνε οι ιδιώτες στους ξένους! Επτά φορές δηλαδή, περισσότερο από μας. Η κρατιά Μεγάλη Βρετανία χρωστάει το 431% του ΑΕΠ της. Η Ολλανδία του 310%. Αυτά γράφει ο κ. Δελαστίκ αναδημοσιεύοντας τις πληροφορίες της «EL PAIS». Η Γαλλία το 190% του ΑΕΠ της. Η ζάμπλουτη Ελβετία το 276% του ΑΕΠ της χρωστάει. Και η Γερμανία, η οποία μας κουνάει το δά-

χτυλο χρωστάει ακριβώς όσο εμείς.

Σε όλες όμως αυτές τις χώρες -και το επισημαίνει και ο κ. Δελαστίκ- δεν είδε κανείς δραματικές δηλώσεις για παγόβουνα, για πιστόλια πάνω στο τραπέζι, για Τιτανικούς, δεν είδε δέος μπροστά σε τρόικες και κατεδάφιση των ασφαλιστικών δικαιωμάτων των εργαζομένων και ας χρωστάνε δύο, τρεις, τέσσερις, μέχρι και επτά φορές περισσότερα χρήματα από μας.

Καταθέτω το email, αγαπητέ κύριε Υπουργέ, κύριε Παπακωνσταντίνου, στο οποίο περιλαμβάνεται το άρθρο του κ. Δελαστίκ στο περιοδικό «ΕΠΙΚΑΙΡΑ».

(Στο σημείο αυτό ο Βουλευτής κ. Κωνσταντίνος Αϊβαλιώτης καταθέτει για τα Πρακτικά το προαναφερθέν έγγραφο, το οποίο βρίσκεται στο αρχείο του Τμήματος Γραμματείας της Διεύθυνσης Στενογραφίας και Πρακτικών της Βουλής)

Πριν ψαλιδίσει όμως κανείς δικαιώματα, πριν μειώσει συντάξεις, πριν αυξήσει τα όρια συνταξιοδότησης καθαρίζει το σύστημα από τις συντάξεις «μαϊμού», από τους δήθεν αντιστασιακούς που ήταν αγέννητοι επί κατοχής και έκαναν δήθεν αντίσταση και παίρνουν σήμερα συντάξεις μαϊμούδες. Το ξεκαθαρίζει από τους τριάντα χιλιάδες νεκρούς -όπως λέει ο κ. Ρωμανιάς ο επιστημονικός σύμβουλος της ΓΣΕΕ- που παίρνουν συντάξεις ακόμα. Εκμεταλλεύεται τη μυθική ακίνητη περιουσία του δημοσίου.

Καταθέτω απάντηση στη Βουλή από το Υπουργείο Εργασίας όπου φαίνεται ότι για δύο μόνο ταμεία η ακίνητη περιουσία ξεπερνάει τα 50 εκατομμύρια ευρώ. Να φανταστεί κανείς ότι για το ΤΕΑΥΕΚ -ένα μόνο ταμείο- στην Οδό Σωκράτους 65 υπάρχει αναξιοποίητο -γράφει το Υπουργείο Εργασίας- ακίνητο. Ένα μόνο ακίνητο αυτού του ταμείου έχει αντικειμενική αξία 11.465.000 ευρώ. Για να καταλάβει κανείς, για τι αμύθητη δημοσιότητα μιλάμε, την οποία δεν την εκμεταλλευόμαστε, αλλά παράλληλα κόβουμε συντάξεις και αυξάνουμε τα όρια συνταξιοδότησης του κόσμου.

(Στο σημείο αυτό ο Βουλευτής κ. Κωνσταντίνος Αϊβαλιώτης καταθέτει για τα Πρακτικά το προαναφερθέν έγγραφο, το οποίο βρίσκεται στο αρχείο του Τμήματος Γραμματείας της Διεύθυνσης Στενογραφίας και Πρακτικών της Βουλής)

Ο Πρόεδρος του Λαϊκού Ορθόδοξου Συναγερμού πριν λίγες μέρες κατέθεσε απόσπασμα από το πρόγραμμα του ΠΑΣΟΚ, όπως αυτό δημοσιεύτηκε στην εφημερίδα «ΑΠΟΓΕΥΜΑΤΙΝΗ» το 1997. Στο πρόγραμμα αυτό προμετωπίδα ήταν η επιδίωξη για σύναξη στα 67. Το κάνετε τώρα, το καταφέρατε που γίνατε Κυβέρνηση. Σας έκανε ο κ. Καραμανλής κυβέρνηση με το γνωστό τρόπο: παραιτήθηκε σε εθνικό δίκτυο ο κ. Καραμανλής και σας έκανε Κυβέρνηση. Κατόρθωσε, λοιπόν, η Νέα Δημοκρατία το ακατόρθωτο, να σας κάνει Κυβέρνηση και κάνετε εσείς το πρόγραμμά σας, το οποίο ήταν ήδη γνωστό από το 1997. Σύνταξη στα εξήντα επτά.

Έχουν ειπωθεί σχεδόν τα πάντα γι' αυτήν την ασφαλιστική κρεατομηχανή που μας επεβλήθη έξωθεν και φτάσαμε σήμερα στο περίεργο σημείο να ρωτάμε τους σημερινούς δανειστές μας, τι πρέπει να ακρωτηριάσουμε από τα κοινωνικά μας δικαιώματα, για να ξεφλήσουμε τους χθεσινούς δανειστές μας. Έτσι, λοιπόν, οι δοσάδες μπαίνουν-βγαίνουν στην Ελλάδα αυτά τα τριάντα έξι χρόνια που κυβερνούν και δανείζονται τα δύο γνωστά παλιά, παμπάλαια κόμματα εξουσίας.

Την ίδια ώρα δεν έχουμε οικονομική πίτα. Φεύγουν οι επιχειρήσεις, πάνε Τουρκία, Αλβανία, αριστερά, δεξιά, δεν γίνονται επενδύσεις, δεν υπάρχει παραγωγή, άρα δεν υπάρχουν ασφαλιστικές εισφορές. Έτσι, λοιπόν, τι συμβαίνει; Το ένα ασφαλιστικό ταμείο κοιτάει το άδειο συρτάρι του άλλου, ο καθένας κοιτάει το άδειο συρτάρι που έχει κάθε ασφαλιστικό ταμείο, μήπως και εντοπίσει καμιά δεκάρα για να δοθεί καμιά σύνταξη.

Είπα και στην επιτροπή ότι όταν διάβαζα την παλιά καλή «ΚΑΘΗΜΕΡΙΝΗ» της Ελένης Βλάχου, υπήρχε μια περιγραφή, μια ακτινογραφία του Κωνσταντίνου Καραμανλή, του αείμνηστου ιδρυτή της Νέας Δημοκρατίας, ο οποίος χαρακτηριζόταν από την Ελένη Βλάχου «κέρβερος». Κάθε πρωί ο Κωνσταντίνος Καραμανλής πήγαινε χωρίς στο γραφείο του -έτσι τον περιέγραφε η Ελένη Βλάχου, η οποία εξάλλου τον έζησε- και ρωτούσε τους Υπουργούς που είχε, πόσα χρήματα μπήκαν, πόσα χρήματα βγήκαν, που βρίσκεται η δημοσιονομική κατάσταση της χώρας, για να τσεκάρει και το ύψος του δανεισμού. Έτσι έλεγε η Ελένη Βλάχου.

χου ότι συμπεριφερόταν ο αείμνηστος Κωνσταντίνος Καραμανλής.

Από το '81 και πέρα, τι βλέπουμε; Έχουμε την πολιτική του «Το βόλο δώσα όλα», έχουμε την πολιτική του ξεσαλωμένου δανεισμού, έχουμε τα αποτελέσματα σήμερα με την ακρότητα που βλέπουμε όλοι, με τους συνταξιούχους «μαϊμούδες», τους εκατοντάδες χιλιάδες υπαλλήλους του δημοσίου. Ένας στους δέκα Έλληνες που βλέπουμε στο δρόμο είναι υπάλληλος του δημοσίου. Είναι δημόσιοι υπάλληλοι ο ένας στους δέκα Έλληνες που βλέπουμε στο δρόμο. Ένα εκατομμύριο είκοσι δύο χιλιάδες δημόσιοι υπάλληλοι υπάρχουν επισήμως, χωρίς οι συνταξιούχοι του δημοσίου. Πώς μπορεί να ζήσει αυτή η χώρα με αυτό το μέγεθος δημοσίων υπαλλήλων, όταν η Πορτογαλία με το ίδιο μέγεθος πληθυσμού έχει τριακόσιες πενήντα χιλιάδες λιγότερους δημοσίου υπαλλήλους; Και έτσι λοιπόν, αυξάνονται τα όρια ηλικίας για τις γυναίκες, ακόμα και όταν είναι μανάδες και ακούν όλη αυτή την περιεργή ρητορεία, περί δημογραφικού. Ένα προς έξι σήμερα η αναλογία του ελληνικού με τον τουρκικό πληθυσμό. Το 2030 θα είναι ένα προς δώδεκα. Θα είναι ενενήντα έξι εκατομμύρια και θα είμαστε οκτώ εκατομμύρια. Μπορούμε να τηρήσουμε μια στοιχειώδη ισορροπία σε αυτήν την κρίσιμη περιοχή που είμαστε στη Νοτιοανατολική Μεσόγειο, όταν έχεις εκατό εκατομμύρια ξεσαλωμένους εθνικιστές Τούρκους δίπλα σου, οι οποίοι συνέχεια δείχνουν με κάθε τρόπο την επιθετική τους διάθεση έναντι της Ελλάδας και της Κύπρου;

Ακούν αυτές οι εργαζόμενες μάνες όλα αυτά τα δακρύβρεχτα για το δημογραφικό, για την υπογεννητικότητα, για τη στήριξη της εργαζόμενης μάνας και όλα αυτά, αλλά δεν καταλαβαίνουν γιατί μας ήρθε στο κεφάλι αυτή η γνωστή απόφαση του δικαστηρίου των Ευρωπαϊκών Κοινοτήτων του Λουξεμβούργου, η οποία τις αναγκάζει να δουλεύουν μέχρι τα εξήντα πέντε. Αυτή η απόφαση του Λουξεμβούργου, είναι μία απόφαση, η οποία έχει την αποφορά της κοινωνικής αναληψίας και της γραφειοκρατικής σκληρότητας, της απόμακρης αντιμετώπισης κρίσιμων και ευαίσθητων κοινωνικών ζητημάτων. Έτσι, λοιπόν, αποφάσισαν και διέταξαν ορισμένοι γραφειοκράτες των κοινοτικών οργάνων παρ' ότι οι ίδιοι αυτοί που υπηρετούν στα όργανα της Ευρωπαϊκής Ένωσης –το είπα και στην Επιτροπή- παίρνουν 800 ευρώ ο καθένας το μήνα για κάθε παιδί, το οποίο έχουν. Οι κοινοτικοί υπάλληλοι παίρνουν 800 ευρώ το μήνα για κάθε παιδί που έχουν. Εδώ, όμως, στη χώρα αυτή η οποία προφανώς κατοικείται από έναν λαό, ο οποίος είναι λαός ενός κατώτερου θεού, δεν μπορούν να έχουν οι Έλληνες και οι Ελληνίδες κυρίως μάνες, την κοινωνική αντίληψη, την πρόνοια που πρέπει να έχει ένα στοιχειώδες οργανωμένο και ευρωπαϊκό κράτος για τις εργαζόμενες μανάδες. Η ζωή είναι ωραία, λοιπόν, για κάποιους από την τρόικα και γι' αυτούς που είναι από πίσω τους, αλλά όχι για τους υπηκόους της δύσμοιρης ελληνικής δημοκρατίας.

Ειλικρινά είναι αποκαρδιωτικό, αν δει κάποιος σε ποια ηλικία βγαίνουν στη σύνταξη όλοι αυτοί που έρχονται εδώ για να μας τσεκάρουν, ποιος είναι ο ελάχιστος χρόνος εργασίας στα όργανα της Ευρωπαϊκής Ένωσης, όπου με δέκα χρόνια θεμελιώνεις συνταξιοδοτικό δικαίωμα. Αυτό συμβαίνει στα όργανα της Ευρωπαϊκής Ένωσης, όπου φυσικά δεν υπάρχει ούτε καν ως ανέκδοτο, το ποσό των 360 ευρώ, ως μηνιαία σύνταξη. Αυτό δεν φτάνει ούτε για τα μπουρμπουάρ των κυρίων της τρόικας, την οποία εγώ λέω ότι τη γράφω με «ωμέγα» για τους ευνόητους λόγους γιατί κατατρώει κοινωνικά δικαιώματα. Δεν την γράφω ποτέ με «όμικρον» την τρόικα. Ούτε για εξήντα πέντε χρόνια όριο ηλικίας θα ακούσετε στα όργανα της Ευρωπαϊκής Ένωσης ούτε στο Διεθνές Νομισματικό Ταμείο ούτε μίνιμουμ σαράντα χρόνια εργασίας ούτε 360 ευρώ σύνταξη.

Το ΠΑΣΟΚ, λοιπόν, με το ασφαλιστικό στο δημόσιο φεύγει από το γνωστό σύνθημα με το οποίο κέρδισε τις εκλογές, «λεφτά υπάρχουν» και πλέον υπάρχουν χρόνια για να δουλεύετε. Αυτό είναι το σύνθημα του ΠΑΣΟΚ. Δεν το ήξεραν, όμως οι εργαζόμενες μανάδες, άλλα τους λέγατε. Τώρα τις προικίζετε με δεκαπέντε χρόνια παραπάνω εργασία και απορώ με ορισμένα στελέχη σας που λένε ότι πρέπει να γίνουν εκλογές το Νοέμβριο. Σοβαρά το λένε αυτό στελέχη του ΠΑΣΟΚ;

Τι λέτε, κύριε Ροντούλη;

ΑΣΤΕΡΙΟΣ ΠΟΝΤΟΥΛΗΣ: Αποκλείεται να γίνουν.

ΚΩΝΣΤΑΝΤΙΝΟΣ ΑΪΒΑΛΙΩΤΗΣ: Αποκλείεται να γίνουν, ε, βέβαια. Μου κάνει εντύπωση που κάποιοι μιλάνε για εκλογές το Νοέμβριο. Όπως είχε πει παλαιότερα και ο Κώστας Μητσοτάκης από αυτό εδώ το Βήμα, απευθυνόμενος στην τότε Πρόεδρο του Συνασπισμού κ. Δαμανάκη, «εντάξει, εκλογές να γίνουν, καλά μιλάτε για τα εκλογικά συστήματα, χρειάζονται όμως και ψήφοι. Θα έχετε ψήφους;» Στις εκλογές χρειάζονται και ψήφοι, κύριοι του ΠΑΣΟΚ. Σοβαρά μιλάτε ότι θα πάτε σε εκλογές με αυτό το χάλι και μ' αυτό το δούλεμα του κόσμου, με τις μανάδες που τις βάζετε να δουλεύουν παραπάνω; Αυτή η απόφαση του Ευρωδικαστηρίου πρέπει να εφαρμόζεται μονίμως εις βάρος των εργαζομένων γυναικών. Δεν υπάρχει εξίσωση και προς τα κάτω. Μονίμως προς τα πάνω; Θα φτάσουν, δηλαδή, εβδομήντα ετών και θα δουλεύουν επειδή κάποιοι γραφειοκράτες των Βρυξελλών το Δικαστήριο των Ευρωπαϊκών Κοινοτήτων το ήθελαν και κάποιες κυβερνήσεις κινήθηκαν στο τιμόνι της οικονομίας; Εδώ είναι μία χώρα με διακόσιες χιλιάδες αμβλώσεις. Είναι μια χώρα στην οποία δεν γεννιέται παιδί. Ποια είναι η αγωνία μας; Μήπως τυχόν και δεν γεννηθεί κάποιο παιδί για να γίνει φυσική αναπλήρωση του πληθυσμού;

Θα καταθέσω το υπόμνημα της Ανωτάτης Συνομοσπονδίας Πολυτέκνων Ελλάδας που μιλά για την περαιτέρω επέκταση των αδειών μητρότητας. Προσέξτε τι «εξωφρενικό» ζητάνε οι άνθρωποι, και το «εξωφρενικό» σε εισαγωγικά, γιατί απολύτως ατονόητο είναι. Ζητάνε την περαιτέρω επέκταση των αδειών μητρότητας από τις οικογένειες που έχουν από δύο παιδιά και πάνω και έχουμε πει πολλές φορές από αυτό εδώ το Βήμα ότι στα χάλια τα δημογραφικά που έχουμε φτάσει, πρέπει πλέον να ενισχύονται οικογένειες με δύο παιδιά και πάνω. Πάει το τέσσερα παιδιά, πάει το τρία παιδιά, με δύο παιδιά για να υπάρξει φυσική αναπλήρωση. Θα πάμε σε επίπεδα του 1940. Εκεί θα φτάσει ο πληθυσμός σε είκοσι χρόνια, στα επίπεδα που ήταν παραμονή του Β' Παγκοσμίου Πολέμου.

Θα καταθέσω στη συνέχεια το υπόμνημα της Ανωτάτης Συνομοσπονδίας Πολυτέκνων Ελλάδας.

Τροφοδοτείται μια περίεργη καμπάνια διεθνώς ότι οι Έλληνες ζουν σαν μαχαράγιαδες, παίρνουν δεκατέσσερις συντάξεις για δώδεκα μήνες κ.λπ.. Δεν λέει κανείς σε όλους αυτούς που λένε αυτή τη μαρούφα από τα διεθνή ΜΜΕ ότι αυτές οι δεκατέσσερις συντάξεις δεν είναι συντάξεις, είναι ένα βοήθημα, για το πολύ απλό λόγο ότι οι μισθοί και οι συντάξεις της Ελλάδας είναι ίσως οι χαμηλότεροι της Ευρώζωνης ή πάντως, μεταξύ των τριών χαμηλότερων της Ευρώζωνης. Βοήθημα είναι. Και εν πάση περιπτώσει, αφού θέλατε να σώσετε υποτίθεται το δέκατο τρίτο μισθό, τον δέκατο τέταρτο μισθό και τις συντάξεις, γιατί δεν τον ενσωματώνατε στους άλλους δώδεκα; Ποιος είναι ο λόγος, δηλαδή, που πρέπει εμείς να ακούμε διεθνώς τεμπελχανάδες; Τα λέει και ο κ. Δελαστίκ στο άρθρο του. Ακούω ότι είναι οι Έλληνες τεμπελχανάδες, οι άλλοι χρωστούν επτά φορές περισσότερα από μας και ακούμε ότι παίρνουμε και δεκατέσσερις συντάξεις, ενώ παίρνουμε ένα βοήθημα διορθωτικό, γιατί οι μισθοί και οι συντάξεις της Ελλάδας είναι της πλάκας σε σχέση με τις υπόλοιπες χώρες.

Βέβαια πρέπει να πω, κύριε Υπουργέ, ότι εγώ σας συμπαθώ σε προσωπικό επίπεδο, γιατί έχετε και χιούμορ. Γι' αυτό σας συμπαθώ. Στην Επιτροπή μου έκανε εντύπωση η αποστροφή σας, η οποία είχε χιουμοριστική ασφαλώς διάθεση. Είπατε ότι τα μέτρα στήριξης της εργαζόμενης μάνας είναι, πρώτον, το ολοήμερο σχολείο, το οποίο εξαγγέλλει τώρα η κ. Διαμαντοπούλου και, δεύτερον, η ενίσχυση των δομών, μέσω του «ΚΑΛΛΙΚΡΑΤΗ». Δηλαδή, θα αντιμετωπίσουμε το δημογραφικό, μέσω του ολοήμερου σχολείου; Εσείς είστε και πολύτεκνος, κύριε Ροντούλη. Είναι δυνατόν το ολοήμερο σχολείο της κ. Διαμαντοπούλου να κάνει τη γυναίκα σας να σκεφτεί να κάνει και πέμπτο παιδί; Θα κάνετε εσείς, κύριε Υπουργέ, πέμπτο παιδί επειδή έχει ολοήμερο σχολείο η κ. Διαμαντοπούλου; Πόσα έχετε; Τέσσερα. Θα κάνετε και πέμπτο τώρα, επειδή θα υπάρχει ολοήμερο σχολείο ή επειδή θα ενισχυθούν οι κοινωνικές δομές, μέσω του «ΚΑΛΛΙΚΡΑΤΗ»; Τα λέμε σοβαρά αυτά τα πράγματα; Άρα, έτσι θα το αντιμετωπίσουμε. Και ο κ. Κολοκοτρώνης θα σκεφτεί τα παιδιά του να του κάνουν και άλλο εγγονάκι, επειδή θα ενισχυθούν οι δήμοι μέσω του «ΚΑΛΛΙΚΡΑΤΗ» κ.λπ.; Αυτά είναι απίστευτα πράγματα και χο-

ντρές αδικίες. Έχω εδώ το υπόμνημα που έστειλε η Ένωση των Διοικητικών Δικαστών. Τι ζητούν οι άνθρωποι; Ο χρόνος πρακτικής άσκησης για την απόκτηση της άδειας ασκήσεως επαγγέλματος που πραγματοποιήσε πριν το διορισμό ο δικαστικός λειτουργός να αποτελεί συντάξιμη προϋπηρεσία. Απλό. Δεν μπορείτε να το δείτε; Πόσοι είναι αυτοί, τέλος πάντων, οι διοικητικοί δικαστές; Θα καταθέσω το υπόμνημα, δείτε το. Νομίζω ότι έχετε την ευαισθησία να το δείτε. Νυχτερινές τροπολογίες; Ναι, νυχτερινές τροπολογίες. Ασφαλιστικό των στρατιωτικών και των στελεχών των Σωμάτων Ασφαλείας όπου οι ρυθμίσεις είναι άδικες. Επιμένετε, λοιπόν, με όλα αυτά που κάνετε, με το ότι εμπλέκετε τον Πρόεδρο της Δημοκρατίας με προεδρικά διατάγματα, όλα αυτά που ξέρουμε, τις τροπολογίες τις μεσημεριανές και όλα αυτά τα φέρνετε στη ζούλα. Φέρνετε εκατοντάδες χιλιάδες ανθρώπους σε αδιέξοδο και παράλληλα δοκιμάζετε τις αντοχές του δημοκρατικού πολιτεύματος με όλα αυτά τα περίεργα που κάνετε σήμερα. Όταν ήρσαν αντιπολίτευση λέγατε ότι τα έκανε η κακιά Δεξιά -υποτίθεται Δεξιά η Νέα Δημοκρατία- και σεις όταν θα έρθετε στην Κυβέρνηση για άλλη μία φορά θα τα καταργήσετε.

Και όμως, συνεχίζετε να τα κάνετε με τις τροπολογίες τις περίεργες, με τη φθορά του Προέδρου της Δημοκρατίας, με τα προεδρικά διατάγματα και όλα αυτά που φέρνετε στη ζούλα.

Είστε, λοιπόν, μία Κυβέρνηση η οποία αποπνέει φόβο και αδικία. Είσαστε, εκτός από μία Κυβέρνηση θερινών διακοπών, μία Κυβέρνηση ακροτήτων και απίθανων λαϊκισμών.

Ευχαριστώ.

(Χειροκροτήματα από την πτέρυγα του ΛΑΟΣ)

(Στο σημείο αυτό ο Βουλευτής κ. Κωσταντίνος Αϊβαλιώτης καταθέτει για τα Πρακτικά τα προαναφερθέντα έγγραφα, τα οποία βρίσκονται στο αρχείο του Τμήματος Γραμματείας της Διεύθυνσης Στενογραφίας και Πρακτικών της Βουλής)

ΠΡΟΕΔΡΕΥΟΥΣΑ (Βέρα Νικολαΐδου): Κι εμείς σας ευχαριστούμε.

Το λόγο έχει ο κ. Δημήτριος Παπαδημούλης, ειδικός αγορητής του ΣΥΡΙΖΑ.

ΔΗΜΗΤΡΙΟΣ ΠΑΠΑΔΗΜΟΥΛΗΣ: Ευχαριστώ κυρία Πρόεδρε.

Κυρίες και κύριοι συνάδελφοι, σήμερα συζητούμε, μέσα στο κατακαλόκαιρο με διαδικασίες εξπρές, ένα νομοσχέδιο που χαρακτηρίζεται από δύο δόγματα για τις συντάξεις των δημοσίων υπαλλήλων. Πολύ λιγότερα ως σύνταξη -έως και 30% μείωση για ορισμένες κατηγορίες δημοσίων υπαλλήλων- πολύ περισσότερα χρόνια για να βγουν στη σύνταξη, έως και δεκαπέντε χρόνια για ορισμένες κατηγορίες γυναικών που εργάζονται στο δημόσιο.

Χθες η Βουλή ψήφισε ένα πακέτο 10 δισ. για τις τράπεζες, με επιχείρημα την ανάγκη να σωθεί το χρηματοπιστωτικό σύστημα. Σήμερα περικόπτουμε, με πρωτοβουλία της Κυβέρνησης για λόγους δημοσιονομικούς, συνταξιοδοτικά δικαιώματα, ώριμες ασφαλιστικές προσδοκίες, ύψος συντάξεων και αυξάνονται τα χρόνια. Πριν μία εβδομάδα, με τον «μπαλτά» κόπηκαν συνταξιοδοτικά δικαιώματα στους εργαζόμενους του ιδιωτικού τομέα.

Το νομοσχέδιο που συζητούμε σήμερα, την ώρα «που βράζει ο τόπος» έξω, αφορά εκατοντάδες χιλιάδες δημοσίου υπαλλήλους και έρχεται στο όνομα της αντιμετώπισης του δημοσιονομικού ελλείμματος να αναδείξει ένα άλλο κραυγαλέο έλλειμμα που η κυβερνητική πλειοψηφία αποφεύγει να το συζητήσει, γιατί «έχει λερωμένη τη φωλιά της»: το έλλειμμα πολιτικής αξιοπιστίας.

Κύριε Υπουργέ, σας ερωτώ: Θυμόσατε με ποιο σύνθημα για το ασφαλιστικό κερδίσατε τις εκλογές πριν εννέα μήνες; Με τα τρία «δεν»: Δεν θα μειωθούν οι συντάξεις, δεν θα αυξηθούν τα όρια ηλικίας, δεν θα αυξηθούν οι εισφορές. Με το νομοσχέδιο που συζητάμε σήμερα καταπατάτε και τα τρία «δεν». Και αυξάνετε τα όρια ηλικίας πολύ και μειώνετε τις συντάξεις πολύ και αυξάνετε τις εισφορές μέσα από την ακριβή αναγνώριση των πρόσθετων ασφαλιστικών χρόνων, στην οποία αναγκάζετε κάποιους ανθρώπους να καταφύγουν, πληρώνοντας τα μαλλιοκέφαλά τους, προκειμένου να μην τους πέσει όλη η επιβάρυνση στο κεφάλι. Γι' αυτό το έλλειμμα αξιοπιστίας θα μας μιλήσετε, γι' αυτόν τον κυνισμό, αλλά λέω για να κερδίσω τις εκλογές και άλλα κάνω μετά, στο όνομα τού να κυβερνώ;

Επειδή μιλάμε για αξιοπιστία, για να περάσετε χωρίς διαρροές

το μεγάλο ασφαλιστικό του ιδιωτικού τομέα, ο Πρωθυπουργός στην ομιλία του στην Ολομέλεια την περασμένη εβδομάδα, λες και δεν ήταν υπεύθυνος για τα νομοσχέδια, ζήτησε από τους Υπουργούς να εξαντλήσουν όλα τα περιθώρια αλλαγών στο νομοσχέδιο. Η Κυβέρνηση αρνήθηκε να φέρει αυτές τις αλλαγές στην Επιτροπή Οικονομικών Υποθέσεων. Τις έφερε εδώ σήμερα. Αυτές οι αλλαγές είναι τίποτα, είναι ψίχουλα. Έχουν τόσο σχέση με τις παρατηρήσεις και τις προτάσεις και τα αιτήματα, όχι μόνο των κομμάτων της Αντιπολίτευσης, αλλά των ιδίων των Βουλευτών της κυβερνητικής πλειοψηφίας που ζήτησαν αλλαγές και βελτιώσεις, όση έχει ο «φάντης» με το «ρετσινόλαδο».

Ποια είναι η φιλοσοφία του νομοσχεδίου; Η φιλοσοφία του νομοσχεδίου είναι αποδυνάμωση και αποδόμηση του αναδιανεμητικού και κοινωνικού χαρακτήρα της ασφαλιστικής και αντικατάσταση μ' ένα σύστημα κεφαλαιοποιητικό, το οποίο θα λειτουργεί κατά τα πρότυπα των ιδιωτικών ασφαλιστικών εταιρειών, κατά παράβαση και της συνταγματικής επιταγής και των συνταγματικών προβλέψεων. Την ίδια ώρα που στο όνομα των οικονομικών αναγκών κόβετε με το «μπαλτά» τα συνταξιοδοτικά δικαιώματα των Ελλήνων πολιτών, δεν κάνετε τίποτα για να πιάσετε και να περιορίσετε τις μαύρες τρύπες της σπατάλης, που παραμένουν ανέγγιχτες. Όχι μόνο δεν παίρνετε μέτρα για την καταπολέμηση της υπέρμετρης φαρμακευτικής δαπάνης, που επιβαρύνει τα ασφαλιστικά ταμεία ή των υψηλών υπερτιμολογημένων προμηθειών των δημόσια νοσοκομεία, που επίσης επιβαρύνουν τα ασφαλιστικά ταμεία, αλλά αντίθετα φέρνετε ρύθμιση με την οποία νομιμοποιείτε παρανομίες δισεκατομμυρίων ευρώ στα δημόσια νοσοκομεία.

Η ρύθμιση με τους προμηθευτές των νοσοκομείων, που φέρνετε κύριε Υπουργέ ως Κυβέρνηση, είναι μία ρύθμιση με την οποία επιβαρύνεται για παράνομες προμήθειες δισεκατομμύρια ευρώ το δημόσιο, προμήθειες που τους δίνετε και χάρη ότι είναι νόμιμες και απαγορεύεται να εξεταστεί η νομιμότητά τους από τούδε και στο εξής, ακόμη και από τη δικαιοσύνη, είναι μία ρύθμιση διδυμο αδερφάκι της ρύθμισης Αβραμόπουλου, την οποία όταν έφερε η προηγούμενη Κυβέρνηση το ΠΑΣΟΚ είχε ανέβει στα κεραμίδια και την κατήγγειλε.

Με την ευκαιρία, μια που είπα «Αβραμόπουλος», χθες στην Εξεταστική Επιτροπή για τη «SIEMENS», μας δόθηκε ένα πόρισμα των Ελεγκτών Επιθεωρητών του Υπουργείου Υγείας, το οποίο προκύπτει ότι από το 2000 έως το 2009, με Κυβερνήσεις και του ΠΑΣΟΚ και της Νέας Δημοκρατίας η «SIEMENS» έκανε πάρτυ στις προμήθειες των δημόσιων νοσοκομείων. Έπαιρνε τις δουλειές, υπερτιμολογούσε, αναλάμβανε μονοπωλιακά τη συντήρηση και την αντικατάσταση του εξοπλισμού και «χρέωνε τον κόουκο αηδόνι», όσον αφορά το σέρβις και τα ανταλλακτικά. Όλοι οι διατελλέσαντες Υπουργοί Υγείας και επί ΠΑΣΟΚ και επί Νέας Δημοκρατίας θα έπρεπε να έχουν βγει και να δώσουν εξηγήσεις. Τους αναζητεί αυτή η εκπομπή που παλιά υπήρχε για τον Ερυθρό Σταυρό! Αν βρείτε κανέναν από αυτούς να εμφανιστεί και να εξηγήσει τι έγινε, να μου γράψετε. Θα έπρεπε να είναι εδώ και να μας μιλήσουν και να πάνε και στη δικαιοσύνη να δώσουν εξηγήσεις. Το ερώτημα των πολιτών είναι: Γιατί να πληρώνω εγώ με μικρότερη σύνταξη και με περισσότερα χρόνια εργασίας αυτή τη σπατάλη, την αδυναμία σας ή την άρνησή σας να ελέγξετε τα κυκλώματα;

Υπάρχει και μία άλλη πλευρά. Φορτώνετε δεκαπέντε χρόνια στο κεφάλι των εργαζόμενων μητέρων ανηλίκων παιδιών, με το επιχείρημα της ισότητας των φύλων. Λέτε, ότι σε άλλες χώρες αυτό δεν ισχύει. Ναι, αλλά σε άλλες χώρες υπάρχει αυξημένη γονική άδεια, την εποχή που τα παιδιά είναι ανήλικα και για τον πατέρα και για τη μητέρα, υπάρχουν παιδικοί σταθμοί, υπάρχει κοινωνικό κράτος, υπάρχουν κοινωνικές παροχές. Υπάρχει δίκτυο στήριξης της τρίτης ηλικίας. Στην Ελλάδα δεν υπάρχει τίποτα από αυτά. Δεν υπάρχει το δίκτυο του κοινωνικού κράτους και της κοινωνικής ασφάλειας. Το μόνο που μένει είναι μία πολιτική άγρια νεοφιλελεύθερη, μονόπλευρη, άδικη σε βάρος των ασθενέστερων, η οποία πάσχει και συνταγματικά. Έρχεται το Ελεγκτικό Συνέδριο και λέει για συγκεκριμένες διατάξεις ότι είναι αντίθετες στο Σύνταγμα, παραδείγματος χάριν το άρθρο 8, αντίθετες στην ευρωπαϊκή σύμβαση για τα δικαιώματα του ανθρώπου, την οποία έχει υπογράψει και η Ελλάδα.

Έρχεται το Επιστημονικό Συμβούλιο της Βουλής, με πιο δι-

πλωματική γλώσσα –γιατί είναι υπηρεσία της Βουλής- και λέει τα ίδια πράγματα. «Ιδρώνει το αυτί» κανενός, ή με τη θεωρία «ποιος καταλαβαίνει, ποιος ενημερώνεται μέσα στο καλοκαίρι» να τα περάσουμε;

Υπάρχει και ένα άλλο θέμα. Ο κόσμος λέει: «Εξαντλήσατε όλα τα περιθώρια της χρηστής διαχείρισης; Πιάσατε τίποτα στην αξιοποίηση των αποθεματικών των ταμείων;». Αντιθέτως, με το σκάνδαλο των δομημένων ομολόγων, τα δομημένα ομόλογα που αγόρασε το ταμείο των δημοσίων υπαλλήλων αυτή τη στιγμή είναι καλά για ταππεσαρία. Έχουν πέσει πάρα πολύ, ορισμένα απ' αυτά στο 1/3 της αξίας αγοράς.

Για όλα αυτά δεν υπάρχει ούτε μία δικαστική διαλεύκανση και τιμωρία ούτε μία αλλαγή στο διαχειριστικό πρότυπο και στον τομέα των δαπανών. Δεν υπάρχει έλεγχος και περιορισμός, με αποτέλεσμα να συνεχίζουν «να κάνουν πάρτι» τα «τρωκτικά» και στον τομέα του φαρμάκου και στον τομέα των προμηθειών των δημόσιων νοσοκομείων και στον τομέα της αξιοποίησης της περιουσίας των ασφαλιστικών ταμείων.

Κυρίες και κύριοι συνάδελφοι, πέρα απ' αυτά, υπάρχει και μία διάθεση της Κυβέρνησης να περάσει αυτά τα μέτρα -αν είναι δυνατόν- με τη θεωρία του «λούφα και παραλλαγή», που λέμε στο στρατό. Θα περίμενε κανείς ένα νομοσχέδιο, το οποίο η Κυβέρνηση προωθεί για δημοσιονομικούς λόγους για να εξοικονομήσει σε βάθος χρόνο τρία, τέσσερα, ορισμένοι λένε πέντε τοις εκατό του ΑΕΠ από τα λεφτά των ασφαλισμένων, να έχει και την οικονομική τους στήριξη.

Κύριε Υπουργέ, πείτε μας πόσα λογαριάζετε να πάρετε σε ετήσια βάση και σε βάθος χρόνου μ' αυτό το ασφαλιστικό νομοσχέδιο που προτείνετε. Πόσα; Δεν το λέτε. Έχετε κάνει τους λογαριασμούς, αλλά δεν το λέτε, για να μην τρομάξει ο κόσμος από την αφάιμαξη η οποία είναι διπλή: Και μικρότερη σύνταξη και αργότερα στη σύνταξη. Διπλή αφάιμαξη. Πείτε μας πόσα -το χρωστάτε- για να καταλάβει ο πολίτης ότι του έχετε πάρει μειώνοντας μισθούς, του έχετε πάρει μειώνοντας επιδόματα, του έχετε πάρει αυξάνοντας φόρους και ξανα-αυξάνοντας φόρους και τώρα του παίρνετε μειώνοντας και συντάξεις και αυξάνοντας χρόνια ηλικίας. Αναρωτιέται αυτός ο έρμης ο συνταξιούχος, ο δημόσιος υπάλληλος, ο μισθωτός του ιδιωτικού τομέα, ο απολυμένος ή αυτός που κινδυνεύει με απόλυση που θα πάρει τη μισή αποζημίωση με το «πακέτο» Λοβέρδου, που ψηφίστηκε την περασμένη εβδομάδα: Πού είναι η δίκαιη κατανομή των βαρών, για την οποία μας μιλάει από τον Πόρο ο κύριος Πρωθυπουργός;

Ο κύριος Πρωθυπουργός πρόσθεσε σ' αυτό το «όσκαρ διγλωσσίας» που έχει πάρει επάξια –άλλα έλεγε πριν τις εκλογές και άλλα λέει μετά τις εκλογές- και ένα «όσκαρ διγλωσσίας με μεγάλη ταχύτητα». Το πρωί, η Κυβέρνησή του ψηφίζει άγρια νεοφιλελεύθερα μέτρα -που κάνουν ακόμα και τη Νέα Δημοκρατία να κοκκινίζει που δεν μπόρεσε να τα περάσει αυτή πριν από την Κυβέρνηση του ΠΑΣΟΚ- και το απόγευμα από τον Πόρο στο Συμβούλιο της Σύμης κηρύσσει την αναδιανομή υπέρ των ασθενέστερων και τον παγκόσμιο σοσιαλισμό. Έλεος πια! Η διγλωσσία και η υποκρισία έχουν τα όριά τους!

Σας ερωτώ, κύριε Υπουργέ: Υπάρχει τεράστια υστέρηση εσόδων στον προϋπολογισμό. Ξέρετε γιατί; Διότι η φοροδιαφυγή «κάνει πάρτι», διότι το περίφημο κίνημα των αποδείξεων «ξεθύμανε», διότι τα έσοδα από το ΦΠΑ είναι πολύ πίσω. Σου λέει ο άλλος: Γιατί να πληρώσω εγώ, ο μισθωτός, ο συνταξιούχος, ο φτωχός την αδυναμία του κράτους να πατάξει τη φοροδιαφυγή, τη διαφθορά, τα προνόμια των ισχυρών; Πού είναι τα μέτρα που θα κατανεύουν δίκαια τα βάρη; Πώς εισφέρουν οι άλλες κατηγορίες;

Στο χρόνο που μου απομένει θα τελειώσω, κυρία Πρόεδρε, με το εξής: Κάνω έκκληση και στους Βουλευτές της Κοινοβουλευτικής Πλειοψηφίας και στους εκπροσώπους της Κυβέρνησης να μην ξαναδούμε το ίδιο έργο που είδαμε με το ασφαλιστικό και με το μνημόνιο και με τα προηγούμενα αντιλαϊκά «πακέτα». Αυτό το έργο, «πονάει η ψυχή μου που σας τα παίρνω αλλά είμαι αναγκασμένος, λυπάμαι, δεν κοιμάμαι τα βράδια, κλαίω αλλά θα το κάνω» που το παίζουν Υπουργοί στα κανάλια και στη Βουλή, «αυτό το έργο είναι αντίθετο με τη συνειδησή μου, είναι έξω από το πρόγραμμά μας, έξω από την ιδεολογία μας, αντίθετο με το DNA του ΠΑΣΟΚ αλλά θα το ψηφίσω διότι α', β', γ'» παρακαλώ να

σταματήσει. Δεν πείθει πια. Το έργο έχει κουράσει. Κατεβάστε το. Αλλάξτε το έργο. Παίξτε κάτι άλλο. Προβάλλετε άλλα επιχειρήματα. Αν πιστεύετε ότι τα μέτρα σας είναι σωστά και δίκαια, να έχετε το θάρρος να τα υποστηρίξετε σωστά και δίκαια. Αν πιστεύετε ότι είναι άδικο και έξω από την ιδεολογία σας, αλλάξτε τα, για να είναι πιο κοντά στην ιδεολογία σας, εκτός αν θεωρείτε –πράγμα πολύ κακό για ένα κόμμα που αυτοχαρακτηρίζεται ως σοσιαλιστικό- ότι σε εποχές κρίσης ο σοσιαλισμός πρέπει «να πηγαίνει περίπατο» και όλοι πρέπει να προσχωρούν στο νεοφιλελευθερισμό.

Εμείς, ακριβώς επειδή διαφωνούμε μ' αυτή τη θεωρία λέμε ότι φτάνει η διγλωσσία, φτάνει η υποκρισία. Καταψηφίζουμε αυτό το νομοσχέδιο επί της αρχής και προκαλούμε τους μεν Βουλευτές της Πλειοψηφίας, που ζητήσαν δραστικές αλλαγές μέσα στην Κοινοβουλευτική Επιτροπή των Οικονομικών να τις διεκδικήσουν και στην Ολομέλεια, τη δε Κυβέρνηση, τους αρμόδιους Υπουργούς, τον κ. Παπακωνσταντίνου και τον κ. Λοβέρδο, να μας πουν μέσα στην Ολομέλεια σε τι μετέφρασαν την προτροπή του Πρωθυπουργού την περασμένη εβδομάδα στην Ολομέλεια: «κάντε αλλαγές στο ασφαλιστικό νομοσχέδιο για τους δημόσιους υπαλλήλους». Ποιες είναι οι αλλαγές που έκαναν κατά την προτροπή του Πρωθυπουργού; Αν οι αλλαγές είναι αυτές που μας έχει εμφανίσει η Κυβέρνηση, τότε με συγχωρείτε, αλλά η πρωθυπουργική προτροπή δεν ήταν τίποτε άλλο, παρά ένα φθηνό επικοινωνιακό κόλπο για να εξασφαλιστούν τα 157 «ΝΑΙ» των εναπομεινάντων Βουλευτών του ΠΑΣΟΚ.

Σας ευχαριστώ.

ΠΡΟΕΔΡΕΥΟΥΣΑ (Βέρα Νικολαΐδου): Ευχαριστούμε τον κ. Παπαδημιούλη.

Κυρίες και κύριοι Βουλευτές, ολοκληρώθηκε ο κατάλογος των εισηγτηών και ειδικών αγορητών.

Εισερχόμαστε τώρα στον κατάλογο των αγορητών επί της αρχής. Πρώτος ομιλητής είναι ο κ. Παρασκευάς Κουκουλόπουλος. Υπενθυμίζω ότι ο χρόνος ομιλίας είναι επτά λεπτά.

Ορίστε, κύριε συνάδελφε, έχετε το λόγο.

ΠΑΡΑΣΚΕΥΑΣ ΚΟΥΚΟΥΛΟΠΟΥΛΟΣ: Ευχαριστώ, κυρία Πρόεδρε.

Κυρίες και κύριοι συνάδελφοι, παρακολούθησα με επιμέλεια και προσοχή την περασμένη εβδομάδα τη συζήτηση για το ασφαλιστικό, όπως οι περισσότεροι από μας. Με την ίδια επιμέλεια και προσοχή άκουσα και παρακολούθησα και σήμερα τις τέσσερις εισηγήσεις των κομμάτων της Αντιπολίτευσης. Έγιναν πάρα πολλές διαπιστώσεις και παρατηρήσεις. Θα μπορούσαν να είναι και δικές μας, των Βουλευτών της Συμπόλιτευσης, των Βουλευτών του ΠΑΣΟΚ.

Δεν άκουσα όμως να τίθεται ένα ερώτημα και κυρίως να απαντάται: Χωρίς παρέμβαση-τομή το υφιστάμενο ασφαλιστικό σύστημα της χώρας έχει μέλλον; Σ' αυτό, βέβαια, η απάντηση είναι προφανής, γι' αυτό και η Κυβέρνηση πήρε τις δύο νομοθετικές πρωτοβουλίες της περασμένης και της τωρινής εβδομάδας.

Ο τρόπος με τον οποίο διεξάγεται ο διάλογος για το ασφαλιστικό έχει πάρει έντονα πολωτικό χαρακτήρα. Απόδειξη αυτού είναι το ότι και τα τέσσερα κόμματα της Αντιπολίτευσης καταψηφίζουν τις δύο νομοθετικές πρωτοβουλίες της Κυβέρνησης και αυτό δεν επέτρεψε, βέβαια, να συζητηθούν επαρκώς σοβαρές ρυθμίσεις που αφορούν πολύ μεγάλες ομάδες ασφαλισμένων. Αναφέρομαι, βέβαια, σε θετικές ρυθμίσεις -από τη διαδοχική ασφάλιση μέχρι τη ρύθμιση θεμάτων- που αφορούν ευπαθείς ομάδες, όπως οι διαβητικοί. Από το σταμάτημα της ντροπής που λέγεται εθελούσιες έξοδοι, μέχρι τα ζητήματα εξαγοράς χρόνου, είναι πάρα πολλές οι θετικές ρυθμίσεις που αξίζουν πραγματικά την προσοχή μας και τη συζήτηση.

Από την πλευρά μου προτιμώ, να σταθώ σε τρία κεντρικά πολιτικά ζητήματα, που έχουν σχέση με τη νομοθετική πρωτοβουλία της Κυβέρνησης μιας και πρόκειται για μία ενιαία, αδιάσπαστη πολιτική πρωτοβουλία που αφορά τη διάσωση κατ' αρχάς και τη διασφάλιση της συνέχισης ύπαρξης του δημόσιου ασφαλιστικού συστήματος της χώρας.

Το πρώτο σημείο, στο οποίο πιστεύω πως οφείλουμε όλοι να σταθούμε με ιδιαίτερη μάλιστα προσοχή έχει σχέση, ασυνήθιστη στα ελληνικά πολιτικά δρώμενα της Μεταπολίτευσης, με το ότι μέσα σε δέκα ημέρες ρυθμίζεται το ασφαλιστικό στην Ελλάδα,

χωρίς να ξεχωρίζουμε δημόσιο και ιδιωτικό τομέα. Αυτή είναι μια κεφαλαιώδης πολιτική πρωτοβουλία, δεν είναι καθόλου δευτερεύουσα, γιατί όλοι γνωρίζουμε ότι στο πολιτικό σύστημα της χώρας ο τρόπος με τον οποίο λαμβάνονται οι αποφάσεις, ο τρόπος με τον οποίο έχουν δομηθεί διάφορες συντεχνίες του στενού και του ευρύτερου δημόσιου τομέα και ο τρόπος με τον οποίο συνομιλούν διαρκώς με το πολιτικό σύστημα έχει δημιουργήσει θύλακες που κατανοούν να είναι η πλειοψηφία με διάφορα προνόμια, τα οποία βλέπει η υπόλοιπη κοινωνία και τουλάχιστον απορεί. Το γεγονός, λοιπόν, ότι ρυθμίζουμε μέσα σε δέκα ημέρες ό,τι έχει σχέση και με τον δημόσιο και τον ιδιωτικό τομέα είναι μία πραγματικά πολύ μεγάλη πολιτική πρωτοβουλία και πρέπει να σταθούμε σε αυτό το σημείο.

Μάλιστα, θέλω να τονίσω δύο σημεία, κύριε Υπουργέ. Το πρώτο είναι ότι θα πρέπει το επόμενο διάστημα, όταν θα μας επιστρέψουν οι συνθήκες και οι περιστάσεις, να προχωρήσουμε σε περαιτέρω εξομίσωση. Δεν μπορεί δηλαδή στον ιδιωτικό τομέα να μην έχουμε το προνόμιο των ασφαλισμένων προ του '83. Πρέπει να τα αλλάξουμε σε ό,τι τον ιδιωτικό τομέα, έτσι ώστε να ενισχύσουμε ακριβώς το ενιαίο της ρύθμισης, που υπάρχει για δημόσιο και ιδιωτικό τομέα. Το δεύτερο, που είναι πιο σημαντικό έχει σχέση με κάτι με το οποίο τελείωσα την ομιλία μου στο ασφαλιστικό της προηγούμενης εβδομάδας και δίνει βέβαια τον τόνο της σημασίας που έχει να κάνει με το δημόσιο και ιδιωτικό τομέα. Επιτέλους, στην Ελλάδα θα πρέπει να μην επιτρέψουμε στην τρόικα ή στον ΣΕΒ και σε όποιον άλλο θέλει να προχωρήσει σε πάγωμα μισθών στον ιδιωτικό τομέα, γιατί στην Ελλάδα αμείβουμε την ίδια εργασία στο δημόσιο και ιδιωτικό τομέα με περισσότερα λεφτά στο δημόσιο που υπάρχει και εργασιακή ασφάλεια. Είναι μία πολιτική, κοινωνική και οικονομική ανισορροπία της χώρας και αυτή πρέπει να ανατραπεί.

Το δεύτερο σημείο, το οποίο θεωρώ θεμελιώδες, κυρίες και κύριοι συνάδελφοι, αφορά τη δικαϊκή βάση ή αλλιώς την αλληλεγγύη των γενεών. Δεν θα μιλήσω με δικά μου λόγια, θα μιλήσω μ' ένα συγκλονιστικό στοιχείο που έχει φέρει στην επιφάνεια την περασμένη εβδομάδα μελέτη του Ινστιτούτου Εργασίας της ΓΣΕΕ. Η σημερινή γενιά των πενηντάρηδων και εξηντάρηδων δαπάνα το 60% περίπου για καταναλωτικές ανάγκες και το 40% για ασφάλιση και συνταξιοδοτικό δικαίωμα και η νέα γενιά με τα πράγματα ως έχουν έχει ακριβώς αντεστραμμένα ποσοστά, το 40% να της περισσεύει μόνο για κατανάλωση και άλλες ανάγκες και το 60% να το δεσμεύει για ασφάλιση και συνταξιοδοτικά δικαιώματα. Θα επαναλάβω για μια ακόμα φορά ότι πιστεύω πως κανένας μας σε αυτήν την Αίθουσα δεν θέλει να καταγραφούμε ως μέλη μιας γενιάς, η οποία έζησε καλά εξαιτίας των προηγούμενων και εις βάρος των επόμενων.

Το τρίτο και τελευταίο θεμελιώδες πολιτικό στοιχείο που θέλω να τονίσω είναι ότι, τόσο οι τροπολογίες που σήμερα ο κύριος Υπουργός έφερε στη Βουλή, όσο και η τελική μορφή του νομοσχεδίου, όπως ακριβώς και την προηγούμενη εβδομάδα, παρέχουν ατράνταχτες αποδείξεις ότι διαπραγμάτευση υπήρξε. Επιτέλους, απευθύνω για μια ακόμα φορά, όπως έκανα και την περασμένη εβδομάδα, μια έκκληση από το Βήμα της Βουλής να σταματήσουν οι λογικές του σιλ «είμαστε εντολοδόχοι» ή ότι «η χώρα τελείωσε». Αυτές είναι λογικές οι οποίες δεν οδηγούν πουθενά. Κάποιοι μπορεί να εκφράζουν μύχιες επιθυμίες ή να είναι παρασυρμένοι από διάφορες λογικές που εκπέμπουν τα Μέσα Ενημέρωσης, αλλά και διαπραγμάτευση υπήρξε, παρ' ό,τι γνωρίζουμε όλοι πως τα πλαίσια είναι ασφυκτικά και αυτό είναι που έχει τεράστια σημασία.

Παρ' όλα αυτά όμως -και με αυτό θέλω να τελειώσω, κυρία Πρόεδρε- γνωρίζουμε εμείς οι Βουλευτές του ΠΑΣΟΚ που θα ψηφίσουμε και αυτό το ασφαλιστικό, ότι τα δύο ασφαλιστικά νομοσχέδια του δημοσίου και του ιδιωτικού τομέα είναι οριακά και πολιτικά, γιατί δοκιμάζουν τη σχέση του ΠΑΣΟΚ με συγκεκριμένες ομάδες με τις οποίες το ΠΑΣΟΚ έχει προνομιακή πολιτική σχέση και κοινωνικά, γιατί θέτουν σε σοβαρή δοκιμασία προγραμματισμό ζωής, που έχουν κάνει συγκεκριμένες κοινωνικές και ηλικιακές ομάδες, βασιζόμενες στους μύθους που έπλασε με επιμέλεια το πολιτικό σύστημα της Μεταπολίτευσης και βέβαια, κυρίως είναι οριακό ως προς την έννοια του δημόσιου ασφαλιστικού συστήματος με κοινωνικά χαρακτηριστικά. Ο στόχος που

έβαλε ο ίδιος ο Πρωθυπουργός από το Βήμα της Βουλής για τη δέκατη τρίτη και τη δέκατη τέταρτη σύνταξη δείχνει το δρόμο. Καλούμαστε το επόμενο διάστημα να ανοίξουμε τη δική μας πολιτική ατζέντα που αφορά τη δικαίη κατανομή των βαρών, το χτύπημα της ρεμούλας και της διαφθοράς με υπέρογκες δαπάνες που υπάρχουν σε ατέλειωτους θύλακες του δημοσίου και βέβαια να ανοίξουμε το δρόμο της ανάπτυξης για να βγούμε γρήγορα από τη στενωπό στην οποία βρίσκεται η χώρα.

Θα ήθελα να ολοκληρώσω, κυρία Πρόεδρε, λέγοντας ότι για εμάς τους Βουλευτές του ΠΑΣΟΚ δεν υπάρχουν διλήμματα, δεν υπάρχει η ευχάριστη και η δυσάρεστη ατζέντα. Για εμάς αυτά που ψηφίζουμε σήμερα με αυτά που θα κληθούμε να στηρίξουμε αύριο είναι μία ενιαία, αδιάσπαστη πολιτική. Η σωτηρία της χώρας που μας έλαχε να την υπηρετήσουμε σε αυτήν την κοινοβουλευτική περίοδο σαφώς δεν έχει μόνο δημοσιονομικό χαρακτήρα, αλλά ο δημοσιονομικός χαρακτήρας προηγείται. Καλούμαστε να δώσουμε ελπίδα και προοπτική σε έναν τόπο που την έχει χάσει προ πολλού και την ελπίδα και την προοπτική. Και είμαστε εδώ για να τη δώσουμε αυτήν την ελπίδα και την προοπτική.

Ευχαριστώ.

(Χειροκροτήματα από την πτέρυγα του ΠΑΣΟΚ)

ΠΡΟΕΔΡΕΥΟΥΣΑ (Βέρα Νικολαΐδου): Ευχαριστούμε τον κ. Κουκοδόπουλο.

Το λόγο έχει ο κ. Μαργαρίτης Τζίμας, Βουλευτής της Νέας Δημοκρατίας.

ΜΑΡΓΑΡΙΤΗΣ ΤΖΙΜΑΣ: Δεν σας έλαχε, κυρίες συνάδελφε που μόλις κατεβήκατε από του Βήματος, ο ρόλος να σώσετε τη χώρα, αλλά επιδώσατε τη σωτηρία της χώρας ζητώντας εκλογές αμέσως μετά τις εκλογές του 2007.

Εγώ, για μία ακόμη φορά, κυρίες και κύριοι συνάδελφοι, διαπιστώνω το απαράδεκτο αυτής της κοινοβουλευτικής διαδικασίας, η οποία επιτρέπει στον Υπουργό να καταθέτει τροπολογίες και μέχρι το παρά πέντε της συζήτησης στη Βουλή και κατά τη διάρκεια της συζήτησης ενός νομοσχεδίου και δεν επιτρέπει σε κανένα Βουλευτή να διατυπώσει άποψη και να γίνει αποδεκτή από την πλευρά της Κυβέρνησης. Δυστυχώς, όλοι οι Βουλευτές μιλάμε απέναντι σε μία κυβέρνηση, η οποία δεν ακούει ούτε στην Επιτροπή Οικονομικών Υποθέσεων, αλλά ούτε και στην Ολομέλεια, διότι δεν έχει γίνει καμμία θεμελιώδης αλλαγή από την πλευρά της Κυβέρνησης σε ό,τι διατυπώθηκε στην Επιτροπή και διατυπώνεται και εδώ. Καμμία.

Κατά την άποψή μου, κυρίες Υπουργέ, θεμελιώδεις αλλαγές είναι να αλλάξουν τα όρια συνταξιοδότησης, να αυξηθούν οι συντάξεις. Αυτές είναι θεμελιώδεις αλλαγές. Τι τροποποιήσεις μάς φέρατε εδώ τώρα; Ανταποκρίνονται στις προσδοκίες των πολιτών; Ανταποκρίνονται στις προεκλογικές σας δεσμεύσεις, σε ό,τι ακριβώς λέγατε εδώ πριν τις εκλογές; Εσείς δεν λέγατε ότι δεν θα αυξήσετε τα όρια ηλικίας; Σας πίστεψε ο κόσμος και βλέπει με το νομοσχέδιο αυτό ότι πρέπει να δουλεύει σε σαραντά χρόνια. Η Κυβέρνηση δεν είπε προεκλογικά ότι δεν θα μειωθούν οι συντάξεις; Και βλέπουμε ότι θα πάρει σίγουρα μία σύνταξη των 360 ευρώ και μετά αναλογική σύνταξη. Είχατε αυτήν την ατζέντα προεκλογικά; Εμείς μιλήσαμε για πάγωμα συντάξεων και πάγωμα μισθών, εκτός από τους χαμηλοσυνταξιούχους και ο κόσμος μας έστειλε πίσω με δέκα μονάδες και πήρατε εσείς την πλειοψηφία, πατώντας επάνω στα τρία «δεν», τα οποία και σήμερα ανατρέπετε. Τα ανατρέψατε και στο γενικό ασφαλιστικό νομοσχέδιο. Και σήμερα, λοιπόν, έχουμε μία πλήρη ανατροπή των προεκλογικών σας δεσμεύσεων, διότι δεν μπορεί να μην ξέρατε ποιο είναι το μέλλον του ασφαλιστικού ζητήματος της χώρας πριν τις εκλογές της 4ης Οκτωβρίου. Δεν μου περνάει από το μυαλό ότι παλιά και έμπειρα στελέχη του ΠΑΣΟΚ, όπως είστε εσείς, κυρίες Υπουργέ, βγαίνατε στον κόσμο προεκλογικά και λέγατε ότι δεν θα αυξηθούν τα όρια ηλικίας, δεν θα μειωθούν οι συντάξεις, δεν θα αυξηθούν οι εισφορές, αγνοώντας ότι αυτό δεν είναι δυνατόν να γίνει. Και όμως το είπατε και έτσι σας ψήφισε ο κόσμος.

Αυτό, λοιπόν, είναι ασυνέπεια. Και ξέρετε, ίσως είναι και μεγαλύτερη ασυνέπεια και από αυτό που ενδεχομένως να έκανε η Νέα Δημοκρατία με την παραποίηση των δημοσιονομικών στοιχείων. Διότι, εν πάση περιπτώσει, εκεί αν έγινε, δεν παραπλανήθηκε ο λαός από την προηγούμενη κυβέρνηση, παραπλανήθηκαν τα όργανα των Βρυξελλών. Εσείς, όμως, δώσατε στο λαό άλλο

περιεχόμενο, άλλη πρόταση. Με αυτή σας ψήφισε. Και τώρα έρχεστε και κάνετε διαφορετικά πράγματα.

Και δεν πρέπει να ικανοποιείστε από το γεγονός ότι δεν έχουμε συμμετοχή πολιτών στις διαδηλώσεις. Είναι γεγονός ότι η συμμετοχή των πολιτών δεν είναι αυτή που έπρεπε να είναι. Αυτό, όμως, δεν σας δίνει το δικαίωμα να τους πατάτε ακόμα περισσότερο τους πολίτες. Οι πολίτες έχουν βγάλει τα συμπεράσματά τους, άσχετα αν συμμετέχουν ή όχι στις διαδηλώσεις. Ζουν το οικογενειακό και το προσωπικό τους δράμα. Βλέπουν να ανατρέπονται οι σχεδιασμοί τους. Θέλουν να σπουδάσουν τα παιδιά τους, να πληρώσουν τα δάνεια. Κι έρχεστε με το νομοσχέδιο αυτό και τους κόβετε δέκατο τρίτο, δέκατο τέταρτο, επιδόματα, κάνετε μείωση συντάξεων. Δεν τους υπολογίζετε;

Αντί το πολιτικό σύστημα της χώρας –κι εδώ έχουμε ευθύνη κι εμείς– να βρεθεί κάποια στιγμή σ' ένα σημείο να πει, όποια μάνα κάνει τρίτο παιδί, ισόβια σύνταξη από το σημείο εκείνο και μετά, ερχόμαστε και της λέμε, δούλεψε άλλα δεκαπέντε χρόνια.

Εκεί πρέπει να φτάσουμε, κύριε Υπουργέ. Είστε ένας εργατικός άνθρωπος, αλλά το πολιτικό σύστημα της χώρας κάποτε πρέπει να πει: Η μάνα που γεννάει τρίτο παιδί, ισόβια σύνταξη. Δεν μπορεί η Τουρκία δίπλα να αυξάνεται μ' ένα εκατομμύριο πληθυσμό το χρόνο κι εμείς ανά δεκαετία να μειωνόμαστε και κατά πεντακόσιες χιλιάδες. Αυτό είναι ένα εθνικό πρόβλημα κι αν δεν αντιμετωπίσει το ασφαλιστικό ζήτημα της χώρας, το συνταξιοδοτικό, θα είμαστε σε είκοσι χρόνια μια χώρα όπου οι γέροντες θα είναι περισσότεροι από τους νέους.

Αφαιρείτε, λοιπόν, κεκτημένα δικαιώματα. Δεν είναι δίκαιο ούτε ισότιμο, το νομοσχέδιο, το οποίο κατεβάζετε. Βασικός πυλώνας και βασικό χαρακτηριστικό μιας δημοκρατίας είναι η ιστιμιά και η ισονομία. Δεν είναι ισότιμοι όλοι οι πολίτες εδώ. Υπάρχουν άλλοι που παίρνουν 10.000 ευρώ σύνταξη και άλλοι που θα πάρουν 360. Πού είναι η ισονομία, λοιπόν; Πού είναι η ιστιμιά των πολιτών σε ίσες ευκαιρίες; Ούτε δίκαιο είναι, όπως λέτε στην εισηγητική έκθεση. Ποια είναι η δικαιοσύνη, δηλαδή, όταν εγώ, ως συνταξιούχος, που θα έβγαينا φέτος στη σύνταξη θα έπαιρνα το 70% του μισθού μου και τώρα έρχεστε και μου λέτε, θα πάρεις το 60%; Αυτή είναι η πραγματικότητα. Είναι 200 ευρώ λιγότερα απ' ό,τι θα έπαιρνε κανονικά με το προηγούμενο ασφαλιστικό νομοσχέδιο.

Μπορείτε να μου πείτε έστω και μία κοινωνική ομάδα που θα πάρει μεγαλύτερη σύνταξη με το ασφαλιστικό σας νομοσχέδιο; Καμμία.

Επομένως, τι κοινωνική δικαιοσύνη; Για ποια κοινωνική δικαιοσύνη μιλάτε όταν επιβάλλετε ΛΑΦΚΑ –όταν σ' έναν που παίρνει 1.700 ευρώ σύνταξη, του λέτε, θα πληρώνεις 10%, είναι δικαιοσύνη;– όταν εμείς καταργήσαμε το ΛΑΦΚΑ και επιστρέψαμε και αυτά που παρακρατούσατε εσείς από το 1993 μέχρι το 2004; Έρχεστε εσείς τώρα και επιβάλλετε νέα φορολογία από την 1η Αυγούστου στο συνταξιούχο των 1.500 ευρώ που δούλεψε μια ζωή για να έχει 1.500 ευρώ σύνταξη, να σπουδάσει τα εγγόνια του, τα παιδιά του και να ζήσει κι αυτός μία αξιοπρεπή υπόλοιπη ζωή. Και του αφαιρείτε κεκτημένο δικαίωμα.

Δεν μπορεί να μιλάτε για το μνημόνιο, ότι σας το επιβάλει το μνημόνιο. Μπορείτε να μου πείτε έναν κομισάριο των Βρυξελλών ή του Στρασβούργου που να μείωσε τα επιδόματά του, να μείωσε τους μισθούς του; Επεβλήθη, δηλαδή, αυτό το κόσφιμο μισθών και συντάξεων στον περίγυρο των Βρυξελλών; Μην τρελαθούμε σε αυτή τη χώρα!

(Στο σημείο αυτό κτυπάει το κουδούνι λήξεως του χρόνου ομιλίας του κυρίου Βουλευτή)

Αρα, λοιπόν, τίθεται μεγάλο ζήτημα αξιοπιστίας της Κυβέρνησης.

Εμείς, σαν Νέα Δημοκρατία, δεν βάζουμε θέμα δημοκρατικής νομιμοποίησης. Το βάζουν δικοί σας Υπουργοί, διότι άλλα είπατε προεκλογικά και άλλα κάνετε τώρα. Και δεν μπορεί να παίρνετε ως σημαία τα όποια περιοδικά αμφιβόλου κυκλοφορίας και αμφιβόλου πολιτικής αξιοπιστίας που βγαίνουν κάθε τόσο και ρίχνουν βολές σε πολιτικούς και στο πολιτικό σύστημα της χώρας, γράφοντας απαράδεκτους χαρακτηρισμούς και για τον Πρωθυπουργό της χώρας, προχθές, ότι είναι το πιο μισητό πρόσωπο, για τον κ. Καραμανλή, για τη διακυβέρνησή του και να κραδαίνετε ως επιχειρήματα τα δημοσιεύματα αυτών των περιοδικών που

μέχρι χθες δεν τα γνώριζε κανένας.

(Στο σημείο αυτό κτυπάει ξανά το κουδούνι λήξεως του χρόνου ομιλίας του κυρίου Βουλευτή)

Εδώ πρέπει να αντιδράσετε ως Κυβέρνηση. Δεν μπορεί να επιτρέπεται τη δημοσίευση τέτοιων κειμένων, που πλήττουν ασύστολα και χωρίς στοιχεία πολιτικούς ηγέτες που με τον άλφα ή το βήτα βαθμό βοήθησαν αυτό τον τόπο.

Ξέρετε κάτι; Μπορεί να προσάπτετε οποιαδήποτε κατηγορία στη Νέα Δημοκρατία. Κάναμε κι εμείς λάθη.

ΠΡΟΕΔΡΕΥΟΥΣΑ (Βέρα Νικολαΐδου): Πρέπει να ολοκληρώσετε, κύριε συνάδελφε.

ΜΑΡΓΑΡΙΤΗΣ ΤΖΙΜΑΣ: Σε καμμία περίπτωση, όμως, στα πενήντα χρόνια που κυβερνήσαμε, δεν μειώσαμε μισθούς και συντάξεις, κύριε Υπουργέ. Σε καμμία περίπτωση η Νέα Δημοκρατία, με κανένα νομοσχέδιο, δεν αφαιρέσε κεκτημένα δικαιώματα πολιτών.

Σας ευχαριστώ πολύ.

(Χειροκροτήματα από την πτέρυγα της Νέας Δημοκρατίας)

ΠΡΟΕΔΡΕΥΟΥΣΑ (Βέρα Νικολαΐδου): Κι εμείς σας ευχαριστούμε.

Το λόγο έχει τώρα ο κ. Άγγελος Τζέκης, Βουλευτής του Κομμουνιστικού Κόμματος Ελλάδας.

ΑΓΓΕΛΟΣ ΤΖΕΚΗΣ: Κυρίες και κύριοι Βουλευτές, χθες παρατηρήσαμε και πάλι τον Πρόεδρο της Κυβέρνησης, τον κύριο Πρωθυπουργό, να κάνει λόγο για την τεράστια συγκέντρωση εξουσίας και πλούτου στα χέρια ολίγων και ότι θα πρέπει να γίνει σοβαρή και δίκαιη αναδιανομή του εισοδήματος. Για εμάς αυτό περιέχει, όπως είπαμε και χθες, έντονα στοιχεία υποκρισίας. Μάλιστα, είναι κοροϊδία και απάτη προς τον ελληνικό λαό.

Σε αυτό το σημείο θα ήθελα να πω ότι όσοι έχουν ψηφίσει επί της αρχής το μνημόνιο, έχουν σοβαρές πολιτικές ευθύνες, γιατί δεν αρκεί να λες, εγώ ψήφισα το άρθρο 1. Το άρθρο 1 αναφέρει ότι το σχέδιο προγράμματος προσαρτάται στον παρόντα νόμο ως παραρτήματα 3 και 4 στην ελληνική γλώσσα. Έτσι λέει το άρθρο 1. Γι' αυτούς οι οποίοι επιμένουν ότι δίνοντας ψήφο επί της αρχής, έσωσαν την πατρίδα. Δεν έσωσαν καμμία πατρίδα. Έσωσαν τα σχέδια και τα κέρδη των μεγάλων επιχειρηματικών ομίλων και οδηγούν βάσει του μνημονίου στη χρεοκοπία εκατομμύρια εργαζόμενου λαού.

Επομένως, ο κύριος Πρωθυπουργός, νομοθετώντας με βάση το μνημόνιο, έχει προχωρήσει στη μείωση μισθών, συντάξεων, δουλειά μέχρι τα βαθιά γεράματα, παράδοση του δημόσιου τομέα Υγείας στους επιχειρηματικούς ομίλους. Υπήρξε μία τεράστια αύξηση της άμεσης και έμμεσης φορολογίας, που μείωσε ακόμα περισσότερο το λαϊκό εισόδημα.

Παράλληλα, όπως είπα και ο εισηγητής μας, έγινε τεράστια φοροαπαλλαγή σε εφοπλιστές, εμποροβιομηχάνους, μεγάλους, τεράστια ενίσχυση όλων αυτών μέσα από προγράμματα αναπτυξιακά, το Α', το Β', το Γ' Κοινωνικό Πλαίσιο Στήριξης και τώρα με το ΕΣΠΑ, ενίσχυσαν ιδιαίτερα τους τραπεζικούς ομίλους με ζεστό, ρευστό χρήμα, με τα 28.000.000.000 ευρώ διαχρονικά οι δύο κυβερνήσεις και χθες με άλλα 10.000.000.000 με το Ταμείο Χρηματοπιστωτικής Σταθερότητας. Που σημαίνει τι; Ότι πραγματικά γίνεται συγκέντρωση εξουσίας και πλούτου διαμέσου της πολιτικής σας στα χέρια των μεγάλων επιχειρηματικών ομίλων, πλούτος που αφαιρείται από το φυσικό παραγωγό του, που είναι ο εργαζόμενος λαός. Κι αυτόν τον οδηγείτε, με την πολιτική σας, στη φτώχεια, στην ανέχεια και στην εξαθλίωση.

Αυτή είναι η ταξική πολιτική που ακολουθείτε, κύριοι της Κυβέρνησης.

Και βέβαια, μπορεί εσείς να παίρνετε τα συγχαρητήρια από τους Επιτρόπους της Ευρωπαϊκής Ένωσης, από όλους αυτούς που ανέφερα προηγούμενα, δεν έχετε, όμως, καμμία κοινωνική συναίνεση. Και μην κάνετε το λάθος να υπολογίζετε, ότι ξέρεis, εδώ δεν ξεσηκώνεται ο λαός, άρα συμφωνεί με τα μέτρα σας. Λάθος κάνετε. Ανατρέξτε στην ιστορία κι εκεί θα δείτε ότι πραγματικά εκεί που δεν το περιμένατε, εκεί υπήρξαν έντονοι ταξικοί αγώνες που πραγματικά επέβαλαν το δίκαιο του εργαζόμενου λαού.

Είναι ξεκάθαρη, λοιπόν, η πολιτική την οποία ακολουθείτε. Και βέβαια, μέσα σε διάφορες λέσχες στις οποίες πηγαίνουν πολλά μέλη της Κυβέρνησής σας, που δεν μαθαίνει, δήθεν, τίποτα ο ερ-

γαζόμενος λαός κι εκεί είστε πραγματικά με αυτούς που έχουν την εξουσία στα χέρια τους, ως πολιτικό υπηρετικό προσωπικό. Κι εκεί σχεδιάζετε το τι πολιτική θα ακολουθήσετε και μέσα στην Ευρωπαϊκή Ένωση κι εδώ. Και μιλάω, βέβαια, και για την περίφημη λέσχη Bilderberg.

Κυρίες και κύριοι Βουλευτές, σήμερα, με το παρόν νομοσχέδιο, έχουμε τη δεύτερη ολομέτρη επίθεση στο κοινωνικοασφαλιστικό τώρα, στο δημόσιο τομέα. Είναι το δεύτερο τσουνάμι που έρχεται πραγματικά να ισοπεδώσει, να εξαφανίσει ό,τι κατακτήσεις υπήρξαν τα προηγούμενα χρόνια, δηλαδή τις δεκαετίες. Ήταν δικαιώματα που κατακτήθηκαν. Και να αφήσετε αυτή τη λύπη, δήθεν, για τη νέα γενιά και για την επόμενη γενιά, ότι δηλαδή μας κληρονόμησε η προηγούμενη γενιά, άρα πρέπει κι εμείς κάτι να κάνουμε για τη νέα γενιά. Όχι. Η προηγούμενη γενιά με ταζικούς αγώνες, θυσίες αιματηρές πέτυχε ό,τι πέτυχε στο κοινωνικοασφαλιστικό και έρχεστε εσείς, το πολιτικό υπηρετικό προσωπικό των μεγάλων επιχειρηματικών ομίλων να αφαιρέσετε τώρα τα πάντα από όλους.

Βέβαια, βλέπουμε ότι διάφοροι κλάδοι του δημόσιου τομέα, όπως είναι και οι ένστολοι, ο δικαστικός τομέας ρίχνονται μέσα στο χωνευτήρι του ΙΚΑ για να βγει από εκεί μέσα ένα δείγμα, δήθεν, κοινωνικής δικαιοσύνης. Είναι, όμως, ισοπέδωση προς τα κάτω. Δεν υπάρχει κοινωνική δικαιοσύνη.

Γιατί, ποια κοινωνική δικαιοσύνη είναι να πηγαίνεις την εργαζόμενη γυναίκα δεκαπέντε χρόνια επάνω, που σε διάφορα, βέβαια, επαγγέλματα -το ανέφερε και ο εισηγητής μας- είναι αδύνατον και από τη φύση ακόμα να ανταποκριθεί; Βέβαια, παίρνοντας υπ' όψιν και το μεγάλο ρόλο της μητρότητας, που εδώ πραγματικά τον χτυπάει και συνδέεται αυτό και με την υπογεννητικότητα, για την οποία τόσα μεγάλα λόγια λέτε, με την μεγάλη έλλειψη ακόμα και στα ζητήματα της πρόνοιας.

Βέβαια, όπως είπε και ο εισηγητής μας, υπάρχει και το προσδόκιμο ζωής. Ανοίξετε το άρθρο 7 παράγραφος 3 και εκεί θα το δείτε. Νομοθετείτε, δηλαδή, ότι από το 2020 με αρχή τα εξήντα πέντε έτη θα γίνεται μελέτη και με κοινή υπουργική απόφαση θα ανεβαίνει το όριο, σύμφωνα με το προσδόκιμο της ζωής. Το νομοθετείτε, δεν είναι κάτι ακαθόριστο, είναι καθορισμένο. Το νομοθετείτε!

Με όλα αυτά τα μέτρα, λοιπόν, γίνεται η επίτευξη του διαχρονικού πολιτικού στόχου, που ήταν ποιος; Ήταν η μείωση του μισθολογικού κόστους, που ήταν ο μισθός, το μεροκάματο -που αυτό γίνεται- και δεύτερον, η μείωση του μη μισθολογικού κόστους που σημαίνει, δηλαδή, μείωση και απαλλαγή του κρατικού τομέα από την συνεισφορά του στο κοινωνικοασφαλιστικό, καθώς και της εργοδοτικής εισφοράς από την κοινωνική ασφάλιση, ώστε να ενισχυθεί ακόμα περισσότερο στα πλαίσια της Ευρωπαϊκής Ένωσης η ανταγωνιστικότητα, η επιχειρηματικότητα, με άλλα λόγια, δηλαδή, η αύξηση της κερδοφορίας του κεφαλαίου. Εδώ μέσα στην καταπιεστική κρίση παίρνονται αυτά τα μέτρα, για να δώσει με καλύτερους όρους τη μάχη στα πλαίσια του διεθνούς ανταγωνισμού το ισχυρό ευρωπαϊκό κεφάλαιο και παράλληλα να μειωθούν ακόμα περισσότερο οι κοινωνικοασφαλιστικές δαπάνες του κράτους και να ενισχυθεί το κεφάλαιο.

Έτσι, κυρίες και κύριοι Βουλευτές, χάνεται ο δημόσιος χαρακτήρας και ενισχύεται το κεφαλαιοποιητικό σύστημα, δηλαδή, η ενίσχυση της ιδιωτικής ασφάλισης με έξοδα του εργαζόμενου λαού.

Εξάλλου, είναι χαρακτηριστικό ότι μετά την ανακοίνωση των προσχεδίων σας δεν είναι τυχαίο ότι οι ιδιωτικοί επιχειρηματικοί όμιλοι έκαναν σύσκεψη και ακόνιζαν τα μαχαίρια και τα κουτάλια τους γιατί προσδοκούν ακόμη μεγαλύτερα κέρδη, γιατί αναγκάζετε τον εργαζόμενο λαό να πάει στην ιδιωτική ασφάλιση. Ντόπιες και πολυεθνικές εταιρείες έχουν στήσει πραγματικά ένα χορό για τα κέρδη τους. Έχουμε, λοιπόν, αύξηση των ορίων που συνδέεται, όπως είπα προηγούμενα, με τις ελαστικές σχέσεις για τους νέους.

Θα αυξήσουμε τα όρια στα εξήντα πέντε και στα εβδομήντα. Για το νέο, όμως, που περιμένει να βρει δουλειά, σύμφωνα και με τα προσόντα του, έχουν προβλέψει διαχρονικά οι κυβερνήσεις και οι θιασώτες της Ευρωπαϊκής Ένωσης ότι εκείνος θα δουλέψει με το τεφτεράκι του, θα δουλέψει για δυο τρεις ώρες, θα δουλέψει για δυο μέρες την εβδομάδα με τα ανάλογα ένσημα.

Πουθενά, δηλαδή, δεν θα βρει δουλειά μόνιμη, σταθερή, όπως λέει το Κομμουνιστικό Κόμμα Ελλάδας, παίρνοντας υπ' όψιν και την αύξηση της παραγωγικότητας, όπως είπε και ο εισηγητής μας, που μπορεί πραγματικά να προσφέρει προς όφελος, βέβαια, του εργαζόμενου λαού. Γι' αυτό είναι ανάληψη η πολιτική σας. Είναι ανάληψη η συγκεκριμένη πολιτική. Γιατί; Γιατί δεν πρέπει να υπάρχει καμμία εμπιστοσύνη του λαού απέναντι στην Κυβέρνηση του ΠΑΣΟΚ. Γιατί είναι πολιτική που ακολουθεί την ψευτιά. Ότι, δηλαδή, αν βελτιωθεί η οικονομική κατάσταση, θα βελτιώσουμε και εμείς τα οικονομικά και θα βγούμε να πάρουμε φιλολαϊκά μέτρα.

(Στο σημείο αυτό κτυπάει το κουδούνι λήξεως του χρόνου ομιλίας του κυρίου Βουλευτή)

Κλείνω, κυρία Πρόεδρε, λέγοντας ότι αυτό σας το θυμηθεί ο λαός τι έλεγε η παρούσα Κυβέρνηση, τι έλεγε και ο παρών Υπουργός, όταν εδώ μέσα στην Αίθουσα με το νόμο Πετραλιά έλεγαν αυτά που λέει σήμερα το Κομμουνιστικό Κόμμα Ελλάδας...

ΠΡΟΕΔΡΕΥΟΥΣΑ (Βέρα Νικολαΐδου): Τελειώστε, κύριε συνάδελφε.

ΑΓΓΕΛΟΣ ΤΖΕΚΗΣ: Σ' αυτό το σημείο, βέβαια, ο εργαζόμενος λαός αναγνωρίζει τη διαχρονική πολιτική σταθερότητα του Κομμουνιστικού Κόμματος Ελλάδος και τον διαβεβαιώνουμε ότι εμείς θα είμαστε μπροστά στους κοινωνικούς ταζικούς αγώνες που έρχονται και που θα σαρώσουν κάθε αντιλαϊκή πολιτική...

ΠΡΟΕΔΡΕΥΟΥΣΑ (Βέρα Νικολαΐδου): Έχει τελειώσει ο χρόνος σας.

ΑΓΓΕΛΟΣ ΤΖΕΚΗΣ: ...γιατί πιστεύουμε ότι με αυτόν τον πλοτό που υπάρχει, να μπορούν να μειωθούν και τα όρια συνταξιοδότησης και να δοθεί η σύνταξη με την οποία θα ζει με αξιοπρέπεια, ύστερα από εξήντα και πενήντα πέντε χρόνια δουλειάς, ο εργαζόμενος λαός...

ΠΡΟΕΔΡΕΥΟΥΣΑ (Βέρα Νικολαΐδου): Παρακαλώ, ολοκληρώστε.

ΑΓΓΕΛΟΣ ΤΖΕΚΗΣ: Έχει πει ο εισηγητής μας -και κλείνω με αυτό- ότι θα καταθέσουμε ονομαστική ψηφοφορία επί της αρχής, αλλά και επί των άρθρων. Ο καθένας θα πάρει την ευθύνη του συλλογική, αλλά και ατομική.

Σας ευχαριστώ, κυρία Πρόεδρε.

ΠΡΟΕΔΡΕΥΟΥΣΑ (Βέρα Νικολαΐδου): Κι εμείς σας ευχαριστούμε, αλλά υπερβήκατε το χρόνο.

Κυρίες και κύριοι Βουλευτές, πριν δώσω το λόγο στον επόμενο ομιλητή σας ενημερώνω ότι η συνεδρίαση θα συνεχιστεί μέχρι τις τέσσερις. Θα υπάρξει διακοπή τέσσερις με έξι. Το απόγευμα ξεκινάμε στις έξι. Καλώς εχόντων των πραγμάτων και τηρουμένου του χρόνου η ψηφοφορία θα γίνει γύρω στις εννέα.

Το λόγο έχει ο κ. Χρυσανθακόπουλος, Βουλευτής του ΛΑΟΣ.

ΑΛΕΞΑΝΔΡΟΣ ΧΡΥΣΑΝΘΑΚΟΠΟΥΛΟΣ: Κυρίες και κύριοι συνάδελφοι, το μοντέλο του κόμματος-κράτους, σαφώς λαμβάνει τέλος. Αυτό είναι μοντέλο που δεν το έχει μόνο το ΠΑΣΟΚ και η Νέα Δημοκρατία. Και το ΚΚΕ το έχει. Κόμμα -κράτος είναι το μοντέλο του. Όλοι στο δημόσιο, όλα στο δημόσιο, όλα στο κράτος. Αυτό είναι μια λογική η οποία, σαφώς, έχει καταρρεύσει σαν σύστημα παγκοσμίως, διότι έτσι έχουν τα πράγματα.

Τώρα, οι δημόσιοι υπάλληλοι είναι μια ειδική κατηγορία που θα έπρεπε να ήταν υπάλληλοι με την έννοια της παροχής υπηρεσιών, της προσφοράς. Δυστυχώς, η γραφειοκρατία και όλα αυτά τα προβλήματα της δομής της λειτουργίας του δημοσίου απαξίωσαν τον δημόσιο υπάλληλο.

Πρέπει να τονίσω εδώ ότι το παλιό πρότυπο της οικογένειας «ένας δικός μας δημόσιος υπάλληλος σε κάθε σπίτι» το οποίο επετεύχθη, σήμερα έχει συμπληρωθεί με αρνητικά στοιχεία. Ήταν μια διαφορά του πατέρα-αγρότη με τον δημόσιο υπάλληλο γιο, κόρη και στη συνέχεια αυτή η λογική βλέπουμε ότι σήμερα χάνεται. Διότι ο δημόσιος υπάλληλος κατάφερε μεν να φτιάξει ένα σπίτι -αυτό είναι οικογενειακό μέρισμα για τα παιδιά του πλέον από το προηγούμενο σύστημα υψηλών αμοιβών και αποδοχών- σήμερα όμως όποιος από αυτούς δεν έχει ολοκληρώσει τον οικογενειακό προγραμματισμό βρίσκεται στη δύσκολη θέση και να κινδυνεύει να τον χάσει.

Βρισκόμαστε σε μια εσωτερική πτώχευση και αφήνω το εξωτερικό χρέος. Έχουμε εκ μέρους του κράτους μας, του δημο-

σίους μας, ένα άγνωστο για τους πολίτες εσωτερικό χρέος. Έχουμε μια στάση πληρωμών. Έχουμε μια αδυναμία ανταπόκρισης. Όλα αυτά πτωχεύουν και τις ελληνικές επιχειρήσεις ταυτόχρονα. Μέσα στο εσωτερικό της χώρας επικρατεί ένα σοβαρό πρόβλημα: γενικευμένη απαξίωση κάθε τομέα, στάση εμπόριου. Οι επιχειρήσεις αν κόψουν τιμολόγια, δεν πληρώνονται, πρέπει να πάρουν μετά δάνεια από τράπεζες, άρα, πρέπει να βάλουν υποθήκη τις περιουσίες τους ή πάνε σε τοκογλύφους.

Αυτή είναι η πραγματικότητα. Ο εσωτερικός δανεισμός είναι πολλαπλάσιος του εξωτερικού. Σε χάος βρισκόμαστε. Αυτή η κατάσταση οδηγεί σε μια γενικευμένη απαξίωση κάθε οικονομικής δραστηριότητας.

Το ΠΑΣΟΚ προετοίμαζε αυτές τις εξελίξεις σήμερα, δυστυχώς, από τα ανοίγματα του 2004 με τους νεοφιλελεύθερους, μάλλον, Ανδριανόπουλο και λοιπούς. Τότε υπήρξε αυτή η αντίφαση. Χωράει ο σοσιαλισμός με τον νεοφιλελευθερισμό; Είναι αντίπαλοι σαν ιδεολογίες και δεν μπορούν να συμβαδίσουν. Η σύζευξη έγινε στη δυτική Ευρώπη με τη μετάλλαξη των σοσιαλιστικών κομμάτων σε νεοκαπιταλιστικά κόμματα και οι πολιτικές ηγεσίες τους, είναι ηγεσίες διαχειριστικές αυτού του παγκόσμιου και του εξειδικευμένου συστήματος, υπηρετώντας αυτό το στόχο.

Άρα, υπήρξε μετάλλαξη. Δεν είναι ούτε καν σοσιαλδημοκρατικό. Θα έπρεπε να λέγεται νεοκαπιταλιστικό Πανελλήνιο Καπιταλιστικό Κίνημα, ΠΑΚΑΚ ή κάπως αλλιώς. Ο Χαραλαμπίδης το λέει ΚΑΚΑΣΟΡ, βάζοντας μέσα όλες τις πτυχές των μεταλλάξεων του.

Θέλω, λοιπόν, να σας πω, απέναντι στο δομικό πρόβλημα ποια είναι η απάντηση του νομοσχεδίου. Το νομοσχέδιο ξεκινάει στη λογική ότι εμείς δεν λογαριάζουμε το πολιτικό κόστος. Ε, βέβαια. Όταν τα κάνετε όλα μούσκεμα, η βροχή δεν πειράζει καθόλου. Είναι μια γενικευμένη κατάρρευση, ένας σεισμός εννέα ρίχτερ. Τι φοβόσαστε το σεισμό των έξι ρίχτερ πλέον; Έτσι λέτε στους πολίτες. Βέβαια, είναι ένα σοκ από το ΠΑΣΟΚ ότι εξαπάτησε τους πολίτες.

Κύριε Υπουργέ, πρέπει να πείτε ένα συγγνώμη. Δεν το είπε ο Πρωθυπουργός που το όφειλε, πρώτος. Εσείς θα το πείτε, διότι διακρίνεστε από ειλικρίνεια. Πρώτος είπατε ότι δεν έχουμε λεφτά, όταν ο Πρόεδρος του ΠΑΣΟΚ έλεγε ότι έχουμε και εσείς οφείλετε σήμερα να πείτε πρώτος «συγγνώμη».

Χωρίς το «συγγνώμη» δεν υπάρχει αξιοπιστία. Όχι ότι αυτό απαλύνει, παρ' ό,τι είναι συγχωρητική ή χριστιανική θρησκεία και ο ελληνικός λαός ξέρει να συγχωρεί, αλλά τουλάχιστον προσχηματικά πρέπει να υπάρχει μια συγγνώμη εκ μέρους της Κυβέρνησης. Έχετε συλλογική ευθύνη.

Αυτή, λοιπόν, η ανισότητα, ο μηδενισμός, η κατάρρευση προς τα κάτω των πάντων, η ιστορική ανατροπή περιλαμβάνει και την απαξίωση των γυναικών, την επαναφορά σε προηγούμενες συνθήκες απαξίωσης των γυναικών, κοινωνικής περιθωριοποίησης, αδυναμίας να λειτουργήσουν μέσα σε αυτό το σύστημα, να προχωρήσουν στις οικογενειακές τους υποχρεώσεις.

Είναι, επίσης, ένα θέμα πολύ σημαντικό αυτό με το ΛΑΦΚΑ. Τι σημαίνει ότι βάζω ένα φόρο παρακράτησης σε ανώτερα εισοδήματα αναλογικά όπως στα μικρότερα, για να δώσω στους έχοντες λιγότερα; Είναι ένα λογιστικό τετρίπτι, μια γραφειοκρατία εξίσου στα χαρτιά, που αλλάζει κωδικούς στους λογαριασμούς.

Πείτε στα ίσα: «Δεν σου μειώνω τη σύνταξη στο 60%, αλλά στο 50%, στο 45%». Αυτή είναι η τίμια τοποθέτηση. Τι σημαίνει «επαναφέρω το ΛΑΦΚΑ»; Κάποτε καταγγέλαμε τους άλλους. Το θεσπίσαμε, μετά το κρατήσαμε, μετά το ξαναβγάλαμε, μετά ξαναέρχεται. Τι είναι αυτό το πράγμα; Όνειδος! Τι ΛΑΦΚΑ και ψέματα λέμε στον κόσμο; Δεν έχουμε λεφτά. Δεν σου δίνω καν 60%. Σου δίνω 50%, 45%, 47%, όσο αναλογεί. Με λογιστικά τετρίπτι; Βγάλετε τη διάταξη αυτή απέξω και πείτε στα ίσα ότι αυτό είναι.

Λέτε ότι αν κάποτε υπάρχουν λεφτά, θα δοθούν. Εντάξει, αυτό είναι το επιχείρημα του Ταμείου του κράτους, αλλά μη βάζετε έμμεσες τέτοιες αναφορές. Πείτε ότι έχετε μια κλίμακα με βάση τα κοινωνικά κριτήρια. Έτσι, λοιπόν, να φύγει από τη μέση αυτό το πράγμα.

(Στο σημείο αυτό κτυπάει προειδοποιητικά το κουδούνι λήξεως του χρόνου ομιλίας του κυρίου Βουλευτή).

Προχωρώ και ολοκληρώνω. Μέχρι τώρα είχαμε τα νομοσχέδια διαδοχικής ασφάλισης μεταξύ ιδιωτικών και άλλων φορέων. Εάν

κάποιος είναι δημόσιος υπάλληλος και παραιτηθεί οικειοθελώς, έτσι θέλει, στα δεκαπέντε, στα δεκαεπτά χρόνια, αναγνωρίζονται τα συντάξμά του; Πουθενά. Δεν αναγνωρίζονται.

ΑΝΔΡΕΑΣ ΛΟΒΕΡΔΟΣ (Υπουργός Εργασίας και Κοινωνικής Ασφάλισης): Ναι, αναγνωρίζονται.

ΑΛΕΞΑΝΔΡΟΣ ΧΡΥΣΑΝΘΑΚΟΠΟΥΛΟΣ: Πάντοτε; Αυτό είναι το θέμα.

ΑΝΔΡΕΑΣ ΛΟΒΕΡΔΟΣ (Υπουργός Εργασίας και Κοινωνικής Ασφάλισης): Ακόμα και ένα έτος.

ΑΛΕΞΑΝΔΡΟΣ ΧΡΥΣΑΝΘΑΚΟΠΟΥΛΟΣ: Το θέμα είναι πώς θα συμπεριληφθούν, σε ποια κλίμακα. Είναι ένα θέμα. Πρέπει αυτό το πράγμα να διευθετηθεί.

Ήταν κάποιος αστυνομικός. Ο αστυνομικός που έφυγε οικειοθελώς, βρέθηκε στην άκρη και μετά έγινε, για παράδειγμα, καφετζής. Είναι ένα θέμα. Πώς θα συνυπολογιστούν; Πρέπει να το προβλέψετε. Υπάρχουν κενά σε αυτό το ζήτημα. Όπως έχετε πει, σαφώς αναγνωρίζονται, αλλά αναγνωρίζονται στη νέα λογική της αθροιστικής των ετών. Εγώ μιλάω και σε σχέση με τις εισφορές του. Πρέπει να ληφθεί υπ' όψιν.

(Στο σημείο αυτό κτυπάει το κουδούνι λήξεως του χρόνου ομιλίας του κυρίου Βουλευτή).

Και τελειώνω με το εξής: Αφού ολοκληρώθηκε με αυτό το νομοσχέδιο η κατάρρευση αυτού που λέγαμε παλαιά «κοινωνικό κράτος», με την έννοια της προστασίας της κοινωνικής ασφάλισης και αυτό το νομοσχέδιο είναι το νομοσχέδιο τελικής απαξίωσης, υπάρχει ένα ζήτημα. Πώς θα λειτουργήσει και πώς θα αποδώσει, με βάση το δημόσιο λογιστικό; Ιδιαίτερα για τους δημοσίους υπαλλήλους τα πράγματα είναι πιο προβλέψιμα. Τώρα κάνετε για πρώτη φορά την απογραφή.

Υπάρχει ένα ερώτημα, κύριε Υπουργέ. Θα πάρουν σύνταξη όλοι ή φέτος θα προχωρήσετε και σε μαζικές απολύσεις; Δηλαδή αυτοί του αορίστου χρόνου, σε φορείς που είναι έμμεσα δημόσιο, θα βρεθούν αυτή τη στιγμή υπό απόλυση και σε ποιους τομείς το έχετε σχεδιάσει; Αυτό είναι μια πολύ καυτή κατάσταση. Έχουν μείνει απλήρωτοι στην ΕΑΣ, στα Ελληνικά Αμυντικά Σύστηματα, χίλιοι τριακόσιοι άνθρωποι και δεν τους ανατίθεται κανένα έργο. Θα μπορούσαν να καλύψουν μέρος των αμυντικών δαπανών και φοβούνται ότι θα είναι τα πρώτα θύματα μιας πορείας απολύσεων, γιατί από τα εργοστάσια μερικά έχουν κριθεί μη βιώσιμα. Και είναι σοβαρό αυτό.

Πρέπει οι Έλληνες εργαζόμενοι, για να μιλάμε και για συνταξιοδοτικά, να ξέρουν εάν θα έχουν εργασία και να πείτε με θάρρος τώρα τι ακριβώς σχεδιάζετε σε αυτούς τους τομείς, γιατί εάν το ενάμισι εκατομμύριο άνεργοι δεν συμπεριλαμβάνει...

ΠΡΟΕΔΡΕΥΟΥΣΑ (Βέρα Νικολαΐδου): Παρακαλώ ολοκληρώστε.

ΑΛΕΞΑΝΔΡΟΣ ΧΡΥΣΑΝΘΑΚΟΠΟΥΛΟΣ: Ολοκλήρωσα, κυρία Πρόεδρε.

Σας ευχαριστώ.

(Χειροκροτήματα από την πτέρυγα του ΛΑΟΣ)

ΠΡΟΕΔΡΕΥΟΥΣΑ (Βέρα Νικολαΐδου): Και εμείς σας ευχαριστούμε.

Το λόγο έχει ο κ. Κωνσταντίνος Κιλτίδης, Ανεξάρτητος Βουλευτής.

ΚΩΝΣΤΑΝΤΙΝΟΣ ΚΙΛΤΙΔΗΣ: Ευχαριστώ, κυρία Πρόεδρε.

Όπως είπατε, κατά τη θεσμική ιδιότητα του ανεξάρτητου πρέπει να προσδιορίσω και το περιεχόμενο, βάσει του οποίου και απευθύνομαι σε αυτή την Αίθουσα, διότι όπως έλεγε κάποιος λόγιος: «Ενίοτε ανοηταίνουν» και παρερμηνεύουν αυτά τα οποία εκπορεύονται από πολίτες και πολιτικούς.

Δεν έκρυψα ποτέ τη συνειδητή μου τοποθέτηση σε αυτό που αποκαλώ «ευρωπαϊκή Δεξιά», όχι βεβαίως κατά το συρμό και την επικαιρότητα των ελληνοφώνων Ευρωπαίων -βλέπουμε να ανθίζουν και τέτοια λουλούδια στη σημερινή μας εποχή, ιδίως στην καρδιά της Μακεδονίας- αλλά κατά το περιεχόμενο εκείνο της Δεξιάς που προσδιορίστηκε στην Ευρώπη και δυστυχώς εντελώς λανθασμένα εφαρμόστηκε στην πατρίδα μας κατά την αντιπαλότητα, τα μίσση και τις διαιρέσεις. Λαθρεπιβάτης ιδεών δεν υπήρξα ποτέ. Η σύγχρονη Κεντροδεξιά δεν μπορεί να πο

ότι ζούμε, μια τραγική πραγματικότητα -κατάσταση εκτάκτων αναγκών την ονόμασα εγώ- είχα πει στην ομιλία για το ασφαλιστικό την προηγούμενη φορά ότι κυβερνήσεις και πολιτικοί που πράττουν αντίθετα από ό,τι διακήρυξαν προεκλογικά, παραιτούνται. Και αν δεν το πράττουν κατά την ευθεία τους, τότε οδηγούνται σε κυβέρνηση εκτάκτου ανάγκης, όπως τη γνωστοποιούν στον ελληνικό λαό.

Όχι επειδή έχω κάποια ματαιότητα επί προσωπικού ή κάτι άλλο από την ευρύτερη παράταξη μου θέλω να έρθει με μια κατάσταση εκτάκτου ανάγκης, προφανώς με την επιλογή του ελληνικού λαού, αλλά φοβούμαι ότι εφόσον διακηρύττετε ως Κυβέρνηση ότι βρισκόμαστε σε κατάσταση εκτάκτου ανάγκης, τυχόν αναποτελεσματικότητά σας δεν θα σηματοδοτήσει μια αποτυχία. Θα είναι μια κατάρρα για την πατρίδα. Και είναι βαρύ το τίμημα αυτό που κουβαλάτε πάνω σας και δεν σας αναλογεί. Θα έπρεπε αυτό να βασανίζει νύχτα-μέρα τον Έλληνα Πρωθυπουργό και όσους τέλος πάντων αποφασίζουν για την τύχη αυτού του τόπου.

Το παρόν νομοσχέδιο, όμως, είναι συνέχεια του προηγούμενου, κύριε Υπουργέ, που προσωπικά δεν το ψήφισα λόγω οικονομικής δυσπραγίας ή οικονομικής κρίσεως και το ανέλυσα τότε, το ψήφισα γιατί πίστευα και πιστεύω ότι είχε προϊόντα πολιτικής παραγωγής της ποιοτικής μετατροπής, που είχε ανάγκη η πατρίδα μας και οι Έλληνες πολίτες, γιατί πρέπει να ανατραπεί η διαστροφή των τελευταίων είκοσι πέντε ετών.

Και θα απευθυνθώ στους δήθεν, κατά το περιτύλιγμα, ευαίσθητους Έλληνες πολίτες και πολιτικούς. Πού ήταν όλοι αυτοί οι κύριοι και οι κυρίες τα τελευταία χρόνια στην πατρίδα μας, όταν οι Έλληνες γεωργοί, άνδρες και γυναίκες, υποχρεωτικώς έπρεπε να πάρουν σύνταξη μετά τα 65; Ποιος σήκωσε ανάστημα; Ποιος βγήκε στους δρόμους;

Και όχι μόνο αυτό. Και η αναπηρία του Έλληνα γεωργού, κτηνοτρόφου, αγρότη και δασοπόνο ήταν υποχρεωτικώς άνω του 67%, με άριστο τρόπο ακόμη και προς τούτον, τον εργάτη του ΙΚΑ. Καμμία άλλη διάταξη ευεργετική για όλα τα ασφαλιστικά ταμεία δεν ένοιαζε κανέναν Έλληνα πολίτη και πολιτικό να ισχύσει και για τον Έλληνα γεωργό. Όχι τρίτο άτομο ο ανάπηρος Έλληνας γεωργός. Στο ΙΚΑ 80% και άνω δικαιούται και δικαιούταν τρίτο άτομο.

Και είναι τιμή για την ελληνική πολιτεία, γι' αυτό και έδωσα τα εύσημα σε εσάς, κύριε Υπουργέ -όχι για να χαϊδέψω αυτιά, σφογγοκωλάριος δεν υπήρξα ποτέ, είναι ιστορική η στιγμή αυτή για εσάς- που φέρνεται την ισότητα στο θέμα της αναπηρίας. Είναι κάτι το οποίο πρέπει να γίνει γνωστό στην ελληνική κοινωνία.

Αγαπητοί συνάδελφοι, πρέπει να ακουστούν και κάποιες άλλες αλήθειες από αυτή την Αίθουσα. Εγώ είμαι Βουλευτής από το 2000. Δεν δέχομαι να φέρω το άγχος του πολιτικού κόσμου ότι τάχα η σύνταξη, η οποία θα πάρω κατά το δικαίωμα που στοιχειοθετείται στον Έλληνα πολιτικό Βουλευτή, θα είναι πριν από τα εξήντα πέντε. Και πρέπει να το μάθει ο ελληνικός λαός.

Ο Έλληνας Βουλευτής σε αυτή τη Βουλή θα πάρει την όποια σύνταξή του μετά τα εξήντα πέντε. Όπως και ως γιατρός του ΕΣΥ, θέλω να θυμίσω σε κάποιους ότι και εκεί, εδώς και δεκαπέντε χρόνια, η σύνταξη είναι άνω των εξήντα πέντε.

Και πρέπει αυτά τα πράγματα να ακουστούν. Πριν από λίγο, συνάδελφος από το Κομμουνιστικό Κόμμα μίλησε και για τους Βουλευτές, οι οποίοι αναρωτήθηκε αν θα είναι στο ΙΚΑ. Προφανώς, κύριε συνάδελφε, αν ένας νέος Βουλευτής μετά το 2001 είναι δημόσιος υπάλληλος, θα ανήκει στο ασφαλιστικό ταμείο του ΙΚΑ στην κύρια ασφάλισή του. Για ποιο λόγο λαϊκίζουμε μέσα σε αυτή την Αίθουσα και δεν λέμε τις αλήθειες και δηλητηριάζουμε τις ψυχές των Ελλήνων πολιτών;

Νομίζω, κύριε Υπουργέ - δεν είναι εδώ παρόντες οι Υπουργοί Προστασίας του Πολίτη, Δημοσίας Τάξεως και Άμυνας - ότι τους δίνεται μια πολύ μεγάλη ευκαιρία. Με την αναδιάρθρωση των ηλικιών ιδίως στην Ελληνική Αστυνομία πρέπει επιτέλους να γίνει η διαίρεση αυτή με την οποία νομίζω ότι όλοι, διακομματικά, συμφωνούμε: άλλο οι μάχιμοι, άλλο οι στα μετόπισθεν. Άλλο η εισοδησία διά των πανελληνίων εξετάσεων για δημοσιοϋπαλληλική καριέρα και άλλο ο μάχιμος αστυνομικός. Δίνεται η ευκαιρία σε αυτά τα δύο Υπουργεία να αναδιατάξουν τις δυνάμεις των ενσολων.

Ο σεβασμός στη γυναίκα - επιτέλους για να τελειώσουμε και με αυτό το παραμύθι- για όσους πιστέψαμε συνειδητά στο ρόλο και τον κοινωνικό προσορισμό των γυναικών, είναι κατ' αυτόν τον ρόλο και προσορισμό της γυναίκας, κατά τη φύση της. Εκεί πρέπει να προσεχθεί, όταν γεννάει η γυναίκα. Γίνονται κάποια βήματα. Νομίζω ότι έχετε πεδίο δόξης λαμπρό στο μέλλον να διορθώσετε και να φέρετε πολύ περισσότερα.

Εγώ πορεύομαι υπηρετώντας την πατρίδα, έχοντας επίγνωση των εκτάκτων αναγκών, κύριε Υπουργέ, με το αξιακό σύστημα της ευρωπαϊκής Δεξιάς. Άλλοι έχασαν τη ζωή τους και εμείς διεκδικούμε τη σύνταξη στα πενήντα. Το δημόσιο μπορεί να είναι προσδοκία, η σύνταξη δικαίωμα, όχι όμως όραμα και τσαλακώμα του μέλλοντος των νέων Ελλήνων.

(Στο σημείο αυτό την Προεδρική Έδρα καταλαμβάνει ο Πρόεδρος της Βουλής κ. **ΦΙΛΙΠΠΟΣ ΠΕΤΣΑΛΝΙΚΟΣ**.)

Και υπάρχει μια πρόκληση, κύριοι συνάδελφοι, για την όποια μελλοντική τροποποίηση του Συντάγματος. Συνταγματική κατοχύρωση ότι κανένας ποτέ πολιτικός δεν θα δώσει παροχή σε Έλληνα πολίτη, εάν δεν υπάρχει δημοσιονομική ευρωστία.

Ευχαριστώ.

(Χειροκροτήματα)

ΠΡΟΕΔΡΟΣ (Φίλιππος Πετσάλνικος): Το λόγο έχει ο Πρόεδρος της Κοινοβουλευτικής Ομάδας της Νέας Δημοκρατίας και Αρχηγός της Αξιωματικής Αντιπολίτευσης κ. Αντώνης Σαμαράς.

ΑΝΤΩΝΙΟΣ ΣΑΜΑΡΑΣ (Πρόεδρος της Νέας Δημοκρατίας): Κυρίες και κύριοι συνάδελφοι, με τη συζήτηση για το ασφαλιστικό του δημοσίου ολοκληρώνεται η αλλαγή του ασφαλιστικού μας συστήματος από την παρούσα Κυβέρνηση.

Η Νέα Δημοκρατία έχει διατυπώσει τις θέσεις τις, τις αντιρρήσεις της, αλλά και τις επιμέρους συμφωνίες της στα προτεινόμενα μέτρα. Θα ήθελα μόνον ορισμένες βασικές παρατηρήσεις να κάνω.

Η σταθερότητα του ασφαλιστικού συστήματος μιας κοινωνίας εξαρτάται από τους εξής παράγοντες: πρώτον από δημογραφικούς, από το πόσο γρήγορα δηλαδή αυξάνεται ο αριθμός των οικονομικά ενεργών ατόμων. Αυτοί με τις εισφορές τους γεμίζουν τα ταμεία και εξασφαλίζουν τις δικές τους μελλοντικές συντάξεις, αλλά και σ' ένα μέρος τουλάχιστον εξασφαλίζουν και τις συντάξεις της προηγούμενης γενιάς, που πληρώνονται σήμερα. Αν ο πληθυσμός γερνάζει, τα ταμεία, αργά ή γρήγορα, θα βουλιάξουν.

Δεύτερον, εξαρτάται από τις αποδόσεις των αποθεματικών των ταμείων. Όσο υψηλότερες είναι οι αποδόσεις, τόσο ισχυρότερη είναι η κεφαλαιακή βάση των ίδιων των ταμείων. Αρκεί, βέβαια, οι τοποθετήσεις τους, κατά τα διεθνή πρότυπα, να έχουν ασφαλείς αποδόσεις.

Τρίτον, εξαρτάται από τον αριθμό του πληθυσμού που απασχολείται. Όσο περισσότεροι ανήκουν στο οικονομικά ενεργό τμήμα του συνολικού πληθυσμού, τόσο μεγαλύτερες θα είναι οι εισροές και η άνεση των ταμείων για την εξασφάλιση των συντάξεων αύριο.

Τέταρτον, από την ανταγωνιστικότητα της οικονομίας γενικότερα. Όσο μεγαλύτερη η ανταγωνιστικότητα, τόσο περισσότερες οι θέσεις απασχόλησης, τόσο περισσότερες υγιείς εισροές στα ταμεία, τόσο, επομένως, πιο εξασφαλισμένες οι μελλοντικές συντάξεις.

Γενικά μια κοινωνία που αναπτύσσεται με υγιείς ρυθμούς, κερδίζει τη μάχη της ανταγωνιστικότητας, έχει δημογραφική δύναμη και καλή διαχείριση των αποθεματικών της, δεν έχει κανένα πρόβλημα με το ασφαλιστικό της σύστημα.

Αν σε κάποιον απ' αυτούς τους τομείς υστερεί, πρέπει από τους υπόλοιπους να υπερανταπληρώνει. Αν σε περισσότερους από έναν τομείς υστερεί, τότε είναι πολύ δύσκολο να υπερανταπληρώσει από τους υπόλοιπους. Κι αν σε όλους τους τομείς μαζί υστερεί, τότε έχει ένα πάρα πολύ μεγάλο και σοβαρό πρόβλημα. Η Ελλάδα ανήκει σε αυτή την τελευταία κατηγορία, γιατί υστερούμε σε όλους τους τομείς.

Τα τελευταία δεκαέξι χρόνια περίπου έγιναν τρεις μεγάλες προσπάθειες για μεταρρύθμιση και μια απόπειρα. Είχαμε το νόμο Σιούφα το 1992, το σχέδιο Γιαννίτση το 2001, το νόμο Ρέππα 2002 και το νόμο Πετραλιά το 2008. Ο πρώτος και ο τελευταίος επί κυβερνήσεων Νέας Δημοκρατίας έγιναν υπό τη λυσσώδη

αντίδραση του ΠΑΣΟΚ. Και ο νόμος Ρέππα όχι μόνο δεν κατέργησε το νόμο Σιούφα αλλά αντίθετα τον επεξέτεινε. Και σήμερα όχι μόνο δεν καταργεί το ΠΑΣΟΚ το νόμο Πετραλιά αλλά τον επεκτείνει.

Συνολικά όμως όλες αυτές οι παρεμβάσεις δεν αντιμετώπισαν ριζικά τις παθογένειες του συστήματος. Απλώς επέκτειναν χρονικά τα όρια της ανοχής του. Σήμερα και πάλι καμμία ουσιαστική αλλαγή δεν γίνεται για την πραγματική εξυγίανση του συστήματος.

Δεν δίνονται ουσιαστικά κίνητρα για την αντιστροφή των δημογραφικών τάσεων. Για την ακρίβεια δημιουργούνται αντικίνητρα για τις οικογένειες και για τις γυναίκες. Δεν δίνονται κίνητρα για να αυξηθεί ο αριθμός των απασχολούμενων ή για να μπαίνουν οι νέοι νωρίτερα στην αγορά εργασίας. Θεοπίζεται μόνον η παράταση του ορίου συνταξιοδότησης, πράγμα που υπήρξε και προϊόν πίεσης από την Ευρωπαϊκή Ένωση.

Δεν ενθαρρύνεται η δημιουργία νέων θέσεων εργασίας, αφού οι εργοδοτικές εισφορές παραμένουν πολύ υψηλές. Αλλά υψηλές εργοδοτικές εισφορές σημαίνουν έλλειμμα ανταγωνιστικότητας και μακροχρόνια αποθάρρυνση για τη δημιουργία νέων θέσεων εργασίας στις επιχειρήσεις.

Δεν αποθαρρύνεται η εισφοροδιαφυγή, αφού τόσο υψηλό εργοδοτικό κόστος ενθαρρύνει τους εργοδότες να πληρώνουν «μαύρα», ενώ η υψηλή ανεργία ενθαρρύνει τους εργαζόμενους να δέχονται να πληρώνονται με «μαύρα».

Έτσι, ο μόνος τρόπος ανακούφισης των ταμείων ή διάσωσης πολλών από τα ταμεία παραμένει τελικά ο προϋπολογισμός, ο οποίος όμως έχει ήδη τα γνωστά πολύ ψηλά ελλείμματα που καλείται να περικόψει και ένα τεράστιο δημόσιο χρέος που πρέπει να ελεγχθεί.

Άρα, ως μοναδική σωτηρία του συστήματος έμεινε η δραστηρική περικοπή των συντάξεων και η επέκταση των ορίων ηλικίας. Αυτή είναι η μεταρρύθμιση, η λεγόμενη μεταρρύθμιση που ψηφίστηκε πριν από λίγες μέρες. Αλλά έτσι το ήξεραν και όλες οι προηγούμενες κυβερνήσεις και δεν το έκαναν. Το να λύσουμε το πρόβλημα καταργώντας το, το να εξασφαλίσουμε τη βιωσιμότητα του συστήματος περικοπώντας τόσο πολύ τις συντάξεις δεν είναι εξυγίανση. Είναι ομολογία αποτυχίας ενός ολόκληρου πολιτικού συστήματος.

Κοινωνικά επτωχεύσαμε, κυρίες και κύριοι συνάδελφοι. Άλλο τώρα αν ο κ. Παπανδρέου από τη Σύμη, λόγω Σοσιαλιστικής Διεθνούς, ζητάει να μην κόβουν οι συνάδελφοί του τις κοινωνικές δαπάνες. Πρώτη φορά βλέπω Πρωθυπουργό να ζητάει από τους άλλους να κάνουν αυτό που δεν κάνει ο ίδιος ή να μην κάνουν εκείνο που κάνει ο ίδιος.

(Χειροκροτήματα από την πτέρυγα της Νέας Δημοκρατίας)

Κοινωνικά, λοιπόν, επτωχεύσαμε. Περί αυτού ακριβώς πρόκειται. Με επιχείρημα, δηλαδή, την ανάγκη για αλλαγές στο σύστημα κοινωνικής ασφάλισης, μετέωθηκαν δραστηρικά οι συντάξεις της γενιάς μας, αλλά και της νέας γενιάς των ασφαλισμένων σε ποσοστά πάνω από 30%, μέσα από μια σειρά περικοπών και ανατροπών.

Η περικοπή της δέκατης τρίτης και δέκατης τέταρτης σύνταξης αποτελεί αμέσως-αμέσως μια περικοπή του 14,29%. Το πάγωμα συντάξεων για τρία χρόνια σε συνδυασμό με το εφιαλτικό 5,4%, που έχει ήδη φτάσει ο πληθωρισμός και που φαίνεται να πηγαίνει για ψηλότερα, εξανεμίζει το εισόδημα των συνταξιούχων. Ο νέος τρόπος υπολογισμού των συντάξεων στη βάση όλου του εργασιακού βίου και μάλιστα με χαμηλότερα ποσοστά αναπλήρωσης, μειώνει την τελική σύνταξη κατά ένα 5%-10% επιπλέον. Οι νέες κρατήσεις τύπου ΛΑΦΚΑ από 3% έως 10% μειώνουν επιπλέον τις συντάξεις.

Και τέλος, οι δημογραφικές προκλήσεις της χώρας αγνοούνται πλήρως και δεν ενσωματώνονται κίνητρα για την αύξηση της γεννητικότητας.

Η σημαντικότερη, όμως, υποχώρηση στον κοινωνικό χαρακτήρα της ασφάλισης είναι η απόσυρση της εγγύησης του κράτους για την καταβολή των συντάξεων στους ασφαλισμένους. Από εδώ και στο εξής, το κράτος θα εγγυάται μόνο την καταβολή της βασικής σύνταξης.

Έχουμε, λοιπόν, όχι μεταρρύθμιση του ασφαλιστικού, όχι εξυγίανση του ασφαλιστικού, αλλά ανατροπή του ασφαλιστικού.

Πλήρη ανατροπή, συρρίκνωση του κοινωνικού κράτους ποσοτικά και ποιοτικά υποβάθμιση του. Και τώρα έρχεται να ολοκληρωθεί αυτή η συρρίκνωση, αυτή η υποβάθμιση και στο δημόσιο τομέα.

Ας δούμε κάποιους αριθμούς: Οι συντάξεις του δημοσίου απαιτήσαν μόνο για το 2009 το 2,73% του ΑΕΠ, αλλά και το 11,9% των πρωτογενών δαπανών του κράτους. Η συνταξιοδοτική δαπάνη του δημοσίου από 1,4 δισεκατομμύρια ευρώ το 1993, ανέβηκε στα 2,74 δισεκατομμύρια το 2000, το 2004 στα 3,64 δισεκατομμύρια, το 2009 στα 6,4 δισεκατομμύρια. Αυτή η αύξηση του συνταξιοδοτικού κόστους έγινε επί των ημερών της Νέας Δημοκρατίας, αλλά δεν οφείλεται στην Νέα Δημοκρατία.

Οι συνταξιούχοι –όπως ξέρετε– δεν προσλαμβάνονται. Δημιουργούνται από προσλήψεις που έχουν γίνει πριν από δεκαετίες. Τα τελευταία έξι χρόνια άρχισαν να συνταξιοδοτούνται όσοι προσλήφθηκαν μαζικά μετά το 1981 στο δημόσιο και όσοι θεμελίωσαν συνταξιοδοτικά δικαιώματα με τις προβλέψεις της δεκαετίας του 1980, όταν οργιάζαν οι «κοινωνικές παροχές» με δανεικά σε βάρος των επόμενων γενεών. Αυτά τα δανεικά έχει έρθει η ώρα σήμερα να πληρώσουμε.

Με δυο λόγια, τις προηγούμενες δεκαετίες θεσμοθετήθηκαν συνταξιοδοτικά δικαιώματα υψηλότερα από τη μελλοντική απόδοση των συνταξιοδοτικών εισφορών. Αυτό οδήγησε σε αυξανόμενη ελλειμματικότητα των ταμείων στον ιδιωτικό τομέα, αλλά και σε αυξημένο μερίδιο επιβάρυνσης του προϋπολογισμού σε ό,τι αφορά τις συντάξεις του δημοσίου τομέα.

Με τη μεταρρύθμιση που πέρασε τώρα πήγαμε στο αντίθετο άκρο. Οι συνολικές συντάξεις που θα δοθούν στο μέλλον θα είναι χαμηλότερες από την μελλοντική αξία των εισφορών που θα κατατεθούν στο μεταξύ. Πλήρης ανατροπή. Οι σημερινοί συνταξιούχοι χάνουν, λόγω της πολύ κακής διαχείρισης των ασφαλιστικών ταμείων, όλα τα προηγούμενα χρόνια.

Να θυμίσω μόνο ότι στην δεκαετία του '80 τα αποθεματικά παρέμεναν άτοκα στις τράπεζες, όταν ο πληθωρισμός έτρεχε περίπου στο 15% ετησίως. Καταλαβαίνετε, τί σημαίνει αυτό, 15% ετησίως; Σημαίνει ότι μέσα σε οχτώ χρόνια απαξιώθηκε το 72% της πραγματικής τους αξίας. Και αυτό αποτέλεσε τεράστια αδικία που δεν επανορθώθηκε ποτέ, παρά τις μεμονωμένες προσπάθειες που έγιναν για να επεκταθεί η βιωσιμότητα του συστήματος.

Οι μελλοντικοί συνταξιούχοι –οι σημερινοί εργαζόμενοι– θα χάσουν γιατί μέρος των εισφορών τους θα πάνε για να αντιμετωπίσουν τις αδικίες των προηγούμενων δεκαετιών για τους σημερινούς συνταξιούχους και έτσι το σύστημα πηγαίνει τελικά από αδικία σε αδικία.

Η έξαρση του κρατισμού στη δεκαετία του 80' και η αδυναμία να αντιμετωπιστεί η ελλειμματικότητα του κράτους διέλυσαν με ταξύ άλλων και τα ταμεία. Σήμερα, δηλαδή, γίνονται βίαιες ανατροπές στο ασφαλιστικό για να αντιμετωπίσουμε τον τελικό λογαριασμό αυτού του ξεχαρβαλώματος, με τρόπο που υποθηκεύει το μέλλον της κοινωνίας τουλάχιστον για δύο γενιές.

Ξαναγυρίζω στο ασφαλιστικό του δημοσίου και πάλι. Σε τρία χρόνια, σε ελάχιστο χρόνο επέρχονται μεγάλες ανατροπές. Ευαίσθητες ομάδες, γυναίκες με ανήλικα παιδιά, γυναίκες με τρία παιδιά και πάνω, επιβαρύνονται ακόμα και με δεκαπέντε χρόνια πρόσθετης εργασίας.

Οι νέοι ένστολοι –το άκουσα προηγουμένως– που συνταξιοδοτούνται σήμερα με είκοσι πέντε χρόνια υπηρεσίας, με τις νέες ρυθμίσεις θα χρειάζονται σαράντα χρόνια –τριάντα πέντε κανονικά και πέντε πλάσματικά– ή θα παίρνουν σύνταξη στα εξήντα.

Σε ό,τι αφορά το σταδιακό χαρακτήρα της εξομάλυνσης των ορίων ανδρών και γυναικών στο δημόσιο, ασφαλώς ήταν υποχρέωση της Ελλάδας να ευθυγραμμιστεί με το καθεστώς της Ευρώπης. Από τον περασμένο Οκτώβριο όμως οι κυβερνήσεις της Νέας Δημοκρατίας είχαν εξασφαλίσει πιο σταδιακή προσαρμογή. Αξιωματούχοι της Κομισιόν είχαν αντιληφθεί αυτό που τότε τους είχαμε πει ως Κυβέρνηση –δηλαδή, την αναστάτωση που θα προκαλούσε το καινούριο σύστημα– και είχαν αρχίσει να δέχονται μία πιο μακρά περίοδο προσαρμογής. Αυτό βίαια ανατράπηκε τους τελευταίους μήνες.

Σε ό,τι αφορά τους ένστολους πρέπει να διευκρινιστεί ότι πληρώνονται από το δημόσιο, υπηρετούν το δημόσιο συμφέρον, αλλά δεν είναι διοικητικοί υπάλληλοι του δημοσίου. Διαχειρίζο-

νται ύψιστο δημόσιο αγαθό, υποβάλλονται σε συνθήκες με πολλούς περιορισμούς, θυσίες και δεν μπορούν να αντιμετωπίζονται ως διοικητικοί υπάλληλοι. Αποτελούν ανθρώπινο δυναμικό υψηλής εξειδίκευσης και τώρα στρώνονται σε μαζικές αποχωρήσεις, από τις οποίες χάνει ο τόπος.

Πέρυσι, το 2009, ολόκληρο το χρόνο έκαναν αίτηση συνταξιοδότησης εννιάκοσιοι στρατιωτικοί από όλες τις Ένοπλες δυνάμεις. Φέτος, μόνο το πρώτο εξάμηνο, αίτηση αποστρατείας έχουν κάνει δύο χιλιάδες άτομα. Μιλάμε για υπερτετραπλασιασμό του ρυθμού φυγής.

Στην Αστυνομία και στα Σώματα Ασφαλείας γενικότερα πέρυσι ολόκληρο το χρόνο είχαν κάνει αίτηση αποχώρησης οχτακόσιοι. Σήμερα, μόνο το πρώτο εξάμηνο, οι αιτήσεις αποχώρησης φτάνουν τις δύο χιλιάδες οχτακόσιες. Εδώ ο ρυθμός έχει επταπλασιαστεί. Αληθινή, δηλαδή, αποψίλωση του ανθρώπινου δυναμικού.

Και τους δικαστικούς επίσης, τους οποίους αγνοεί, όπως αγνοεί και τις βάσιμες ενστάσεις των δικαστικών που τους εξισώνει με τους απλούς διοικητικούς υπαλλήλους, κόντρα βεβαίως στο άρθρο 88 του Συντάγματος.

Δεν θα σας κουράσω με άλλα γιατί οι συνάδελφοι έχουν καλύψει έτσι κι αλλιώς όλες τις πτυχές αυτού του νομοσχεδίου. Θα ήθελα να πω δύο πρόσθετα λόγια μόνο: Αυτό δεν είναι πια ασφαλιστικό σύστημα, να απαλλαγούμε και από τους όρους του μνημονίου. Κυρίως, δηλαδή, να απαλλαγούμε από τον υφεσιακό φαύλο κύκλο μία ώρα αρχύτερα.

Εμείς αυτή τη μοιρολατρία δεν τη δεχόμαστε. Εμείς προτείναμε ένα σχέδιο εξόδου από την κρίση, το οποίο, όχι μόνο θα οδηγήσει νωρίτερα σε μηδενικά δημοσιονομικά ελλείμματα, όχι μόνο θα οδηγήσει στην τετραετία σε πολύ μικρότερο χρέος, αλλά θα επιτρέψει, αφού θα μηδενίσουμε και θα συγκρατήσουμε το χρέος, να απαλλαγούμε και από τους όρους του μνημονίου. Κυρίως, δηλαδή, να απαλλαγούμε από τον υφεσιακό φαύλο κύκλο μία ώρα αρχύτερα.

Και μην κάνετε λάθος. Ο λόγος που πρέπει να απαλλαγούμε από τους όρους του μνημονίου δεν είναι ότι θέλουμε να αθετήσουμε όσα ήδη υπέγραψε η Ελλάδα. Αντίθετα, έχουμε τονίσει πολλές φορές ότι θα τιμήσουμε όλες αυτές τις υποχρεώσεις ως κράτος με συνέπεια, συνέχεια και φιλότιμο. Αλλά η λογική του μνημονίου οδηγεί σε φαύλο κύκλο ύφεσης.

Όλοι οι σημαντικοί ξένοι οικονομολόγοι και παρατηρητές το αποδέχονται αυτό και προειδοποιούν γι' αυτό. Και γι' αυτό άλλωστε και τα spreads –αν τα δείτε– εξακολουθούν να βρίσκονται πολύ υψηλά –εφτακόσια ογδόντα και κάτι ήταν σήμερα το πρωί μετά την υπογραφή του μνημονίου. Γιατί άραγε; Γιατί πολύ απλά όλοι διαβάζουν το ίδιο πράγμα. Μόνο η Κυβέρνηση και όσοι τη στηρίζουν δεν το βλέπουν, ότι η Ελλάδα μπαίνει σ' ένα φαύλο κύκλο ύφεσης από τον οποίο είναι πάρα πολύ δύσκολο να βγει.

Εμείς θέλουμε να σπάσουμε αυτό το φαύλο κύκλο μια ώρα αρχύτερα. Και ξέρουμε ότι σε μία διετία από την ώρα που θα εφαρμοστεί το πρόγραμμά μας θα μπορούσαμε να βγούμε από αυτόν το φαύλο κύκλο σήμερα.

(Χειροκροτήματα από την πτέρυγα της Νέας Δημοκρατίας)

Αντίθετα, εφαρμόζοντας κατά γράμμα το μνημόνιο, θα οδηγηθούμε σε πολύ μεγαλύτερη ύφεση, σε πολύ βαρύτερο χρέος και θα είναι ακόμα πιο δύσκολο να βγούμε τότε στις αγορές και να δανειστούμε μετά το 2014.

Εμείς προτείνουμε, λοιπόν, έναν άλλο δρόμο, ένα άλλο μείγμα πολιτικής, μία άλλη αληθινή διεξοδό από την κρίση. Το μνημόνιο οδηγεί σε μείωση του ελλείμματος, αλλά αύξηση του χρέους με μακροχρόνια ύφεση. Εμείς προτείνουμε μηδενισμό του ελλείμματος ταχύτερα και μείωση του χρέους, με ανάκαμψη άμεσα και ανάπτυξη μεσομακροπρόθεσμα.

Αυτό το τελευταίο, δηλαδή η ανάκαμψη και η ανάπτυξη –και μιλάμε βέβαια τώρα για ανάκαμψη– είναι και οι προϋποθέσεις και για μία πραγματική αλλαγή στο ασφαλιστικό. Οι λέξεις όμως, «ανάκαμψη» και «ανάπτυξη» λείπουν συστηματικά και απελπιστικά από το λεξικό του κ. Παπανδρέου. Στο δικό του λεξικό κυριαρχούν οι λέξεις «ανεργία» και «λουκέτα».

Για να καταλάβετε, μόνο σε σχέση με πέρυσι, η οικοδομή έχει

πέσει φέτος 35%. Και φοβάμαι ότι η Κυβέρνηση δεν αντιλαμβάνεται το βάθος της ύφεσης, στην οποία ρίχνει τον ελληνικό λαό και τις επιπτώσεις στην ανεργία, ιδιαίτερα στα νέα παιδιά.

Εμείς έχουμε επιπλέον δεσμευτεί να αποκαταστήσουμε τις συντάξεις των χαμηλοσυνταξιούχων άμεσα. Κι εδώ δεν χρειάζεται να απαλλαγούμε από το μνημόνιο, αρκεί να βρούμε να κόψουμε από αλλού. Κι εμείς εντοπίσαμε αρκετούς κωδικούς του προϋπολογισμού και άλλες δυνητικές πηγές.

Το δεύτερο που μπορούμε να δεσμευτούμε είναι ότι με μακροχρόνια, διατηρήσιμη, όμως, ανάκαμψη–ανάπτυξη που θα πετύχουμε στη συνέχεια, μπορούμε να αποκαταστήσουμε συντάξεις αξιοπρεπείς και δίκαιες. Αξιοπρεπείς, ώστε να μπορούν να ζήσουν οι απόμαχοι της ζωής και δίκαιες, ώστε να μην υπολείπονται από τη συσσωρευμένη αξία των εισφορών τους. Δηλαδή, να μην τους κλέβει το κράτος, άλλο, ώστε να μάθουν να θεωρούν το κράτος υπέρμαχο των δικαιωμάτων τους, όχι διαρρήκτη των αποταμιευμάτων τους, γιατί οι εισφορές που δίνουν στα ασφαλιστικά ταμεία είναι αποταμιεύματα. Αν τα έβραζαν στις τράπεζες, αν τα τόκιζαν, θα έπαιρναν πολύ μεγαλύτερο ποσό από εκείνο που σήμερα τους υποσχόμαστε. Άρα, τώρα –για να λέμε τα πράγματα με το όνομά τους– το κράτος τους κλέβει. Αυτό δεσμευόμαστε εμείς ότι θα σταματήσει και για να σταματήσει, χρειάζεται να μπει η χώρα στην τροχιά της ανάκαμψης–ανάπτυξης.

Το ΠΑΣΟΚ βυθίζει τη χώρα σε βαθιά ύφεση και το ξέρει. Δεν μπορεί να εγγυηθεί συντάξεις που προϋποθέτουν ανάπτυξη. Το ΠΑΣΟΚ υπόσχεται πλέον με τα μέτρα αυτά μόνο ύφεση. Αυτή την ύφεση είναι που αποκαλεί σωτηρία της χώρας. Εμείς υποσχόμαστε άλλο δρόμο εξόδου με ανάπτυξη. Αυτή η ανάπτυξη μπορεί να λύσει και το ασφαλιστικό και εδώ είναι το θέμα μας.

Κυρίες και κύριοι συνάδελφοι, μια κοινωνία κρίνεται τελικά από το πώς φέρεται σε δύο κατηγορίες ανθρώπων: Σ' αυτούς που βρίσκονται στην αυγή της ζωής, στους νέους και σε εκείνους που βρίσκονται στη δύση της ζωής, στους ηλικιωμένους. Τα ασφαλιστικά νομοσχέδια της Κυβέρνησης τσακίζουν και τους πρώτους και τους δεύτερους. Στους νέους τάζουν συντάξεις πείνας, στους ηλικιωμένους δίνουν συντάξεις πείνας. Στους νέους σκοτώνουν τις προσδοκίες τους, στους ηλικιωμένους διαψεύδουν τις προσδοκίες τους. Δεν ξέρω σ' αλήθεια τι είναι χειρότερο.

Εγώ, το μόνο που μπορώ να πω για το συγκεκριμένο σχέδιο, το οποίο παρουσιάσαμε, είναι ότι μεταχειριστήκαμε όλα τα οικονομικά μοντέλα, τις συγκεκριμένες αριθμητικές δεσμεύσεις, την ποσοτικοποίηση για μια σειρά από παραμέτρους και την τοποθέτηση –εν γνώσει– ότι εκείνη την ώρα παίρνουμε ρίσκο διακινδυνεύοντας για το αύριο τι θα μας πουν. Πήραμε ακόμα και μεταβλητές και τις κάναμε παραμέτρους. Εν γνώσει όλων αυτών, έχουμε προτείνει ότι αυτό μπορούμε να το αλλάξουμε. Δεν πήραμε καμία απάντηση. Δεν υπήρχε διάθεση για απάντηση. Δεν υπήρχε διάθεση για γόνιμο διάλογο. Αρνήθηκε η Κυβέρνηση διά του Εκπροσώπου και διά του Πρωθυπουργού να απαντήσει συγκεκριμένα στα συγκεκριμένα στοιχεία, τα οποία παραθέσαμε, στα στοιχεία, δηλαδή, της στρατηγικής ελπίδας, την οποία δώσαμε. Σας βεβαιώνω, λοιπόν, ότι μπορούμε να τα αλλάξουμε μ' έναν άλλο δρόμο εξόδου από την κρίση, πέρα από τα σημερινά αδιέξοδα στα οποία έχει βάλει τον ελληνικό λαό η Κυβέρνηση του ΠΑΣΟΚ.

Ευχαριστώ πολύ.

(Χειροκροτήματα από την πτέρυγα της Νέας Δημοκρατίας)

ΠΡΟΕΔΡΟΣ (Φίλιππος Πετσάλνικος): Κυρίες και κύριοι συνάδελφοι, στο σημείο αυτό έχει ζητήσει ο Υπουργός Οικονομικών να κάνει μία σύντομη παρέμβαση. Μετά θα ακολουθήσει η ομιλία του Προέδρου της Κοινοβουλευτικής Ομάδας του ΛΑΟΣ, του κ. Καρατζαφέρη.

Ο κύριος Υπουργός, κύριε Καρατζαφέρη, θα απαντήσει συνολικά μετά, στην κανονική του ομιλία.

Έχετε τη δυνατότητα να μιλήσετε για τρία ή πέντε λεπτά, κύριε Υπουργέ. Πόσα χρειάζεστε; Πέντε λεπτά;

ΓΕΩΡΓΙΟΣ ΠΑΠΑΚΩΝΣΤΑΝΤΙΝΟΥ (Υπουργός Οικονομικών): Ευχαριστώ, κύριε Πρόεδρε.

Κατ' αρχάς να ξεκινήσω λέγοντας ότι είναι θετικό που, επιτέλους, ακούσαμε στη Βουλή την άποψη του Προέδρου της Νέας Δημοκρατίας για το ασφαλιστικό. Γιατί είχαμε όλοι μας απορία:

γιατί στο μείζον ασφαλιστικό νομοσχέδιο, το οποίο κατέθεσε η Κυβέρνηση και ψήφισε η Βουλή την περασμένη εβδομάδα, δεν υπήρχε τοποθέτηση από την ηγεσία της Νέας Δημοκρατίας; Είναι, λοιπόν θετικό, κατ' αρχάς, ότι υπήρξε, επιτέλους, αυτή η τοποθέτηση.

Το πρόβλημα, βεβαίως, είναι η ουσία της τοποθέτησης. Ακούσαμε τον κ. Σαμαρά να ξεκινά με μία πολύ ωραία και πολύ σωστή θεωρητική προσέγγιση. Μάς μίλησε για τη γήρανση, μάς μίλησε για τις αποδόσεις των αποθεματικών, δεν μας είπε απολύτως τίποτα, βεβαίως, για τα «τοξικά ομόλογα», στα οποία είχαν επενδύσει τα ασφαλιστικά ταμεία κατά τη διάρκεια της διακυβέρνησης της Νέας Δημοκρατίας, αλλά, εν πάση περιπτώσει, μάς μίλησε για τον πληθυσμό που απασχολείται.

Πολύ ωραία όλα αυτά. Σημαίνει πως η Νέα Δημοκρατία αντιλαμβάνεται τις δυσκολίες του ασφαλιστικού συστήματος, αντιλαμβάνεται την έλλειψη βιωσιμότητάς του ως έχει, αλλά όμως αδυνατεί να κάνει το επόμενο βήμα. Αδυνατεί να μας πει τι ακριβώς θα έπρεπε να κάνει μία κυβέρνηση, η οποία δεν έχει απλώς στόχο να αναπαράγει τα προβλήματα του συστήματος, αλλά να τα λύσει και αυτό επιχειρεί να κάνει η σημερινή Κυβέρνηση.

Μάς θύμισε ο κ. Σαμαράς την αντίδραση και τη διαφωνία του ΠΑΣΟΚ σε περασμένες πρωτοβουλίες της Νέας Δημοκρατίας για το ασφαλιστικό. Ξέχασε να μάς πει ότι στο νομοσχέδιο Ρέππα, που ήταν μία μείζονα αλλαγή και έδωσε μία ανάσα ζωής στο ασφαλιστικό, αν δεν με απατάει η μνήμη μου –και εδώ παλαιότεροι κοινοβουλευτικοί ίσως να το θυμούνται καλύτερα– η Νέα Δημοκρατία είχε αποχωρήσει από την ψηφοφορία. Για ποια ευθύνη, λοιπόν, μιλάτε, όταν σ' ένα ασφαλιστικό νομοσχέδιο που έδωσε ανάσα στο σύστημα είχατε αποχωρήσει από την ψηφοφορία;

Το πρόβλημα με την τοποθέτηση του κ. Σαμαρά είναι ότι δεν μάς λέει ούτε γιατί έκαναν αυτά, τα οποία έκαναν όσα χρόνια ήταν κυβέρνηση και, συνεπώς, φθάσαμε στο σημερινό σημείο ούτε βεβαίως τι θα έπρεπε να γίνει σήμερα. Μας λέει ότι με το νομοσχέδιο αυτό αποσύρεται η εγγύηση του κράτους. Κάθε άλλο. Το κράτος εγγυάται ένα βιώσιμο ασφαλιστικό σύστημα και αξιοπρεπείς συντάξεις, αλλά αυτό είναι άλλο από το να έρχεται και να εγγυάται κάθε έλλειμμα, όποιου ασφαλιστικού ταμείου.

Το 2009, με τη Νέα Δημοκρατία ένα μόνο ασφαλιστικό ταμείο, αυτό των Ελευθέρων Επαγγελματιών, είχε εγγεγραμμένα 300 εκ. ευρώ στον προϋπολογισμό και κατέληξε να ξοδεύει 1,1 δισ. ευρώ. Αυτό είναι η εγγύηση που θέλει να συνεχίσουμε να δίνουμε ως κράτος, η Νέα Δημοκρατία; Ή να φροντίσουμε να εξυγιάνουμε τα ταμεία και να εγγυηθούμε τη βιωσιμότητα του συστήματος;

Μάς μίλησε για την αύξηση του συνταξιοδοτικού κόστους επί Νέας Δημοκρατίας, η οποία λέει, βεβαίως, δεν οφείλεται στη Νέα Δημοκρατία, διότι ως γνωστό, για όλα βεβαίως φταίει το ΠΑΣΟΚ και οι αποφάσεις που έχει πάρει διαχρονικά. Δεν μας εξηγεί, όμως, πώς γίνεται την εξετασία της Νέας Δημοκρατίας να έχουμε διπλασιασμό του μισθολογικού κόστους του δημοσίου. Αυτά ποιος θα τα πληρώσει σε συντάξεις αργότερα, τα επόμενα χρόνια, αν δεν κάνουμε παρεμβάσεις σήμερα και παρεμβάσεις, όπως αυτές τις οποίες λέμε εμείς;

Μίλησε για την εξίσωση των ορίων ηλικίας ανδρών και γυναικών στο δημόσιο και μίλησε για την απόφαση του δικαστηρίου. Πάλι καλά που δεν μάς είπε ότι πρέπει να την αγνοήσουμε. Μάς είπε, όμως, κάτι πρωτοφανές. Ότι η Νέα Δημοκρατία είχε –λέει– εξασφαλίσει πιο σταδιακή εφαρμογή.

Έχω παρακαλέσει και έχω προκαλέσει τον εισηγητή της Νέας Δημοκρατίας να μας φέρει αυτήν την έγγραφη διαβεβαίωση ότι η Νέα Δημοκρατία είχε εξασφαλίσει μεγαλύτερη περίοδο προσαρμογής και μέχρι τώρα δεν είχα απολύτως καμμία ανταπόκριση.

Μας λέει να απαλλαγούμε από τους όρους του μνημονίου. Να απαλλαγούμε, δηλαδή, από τον «ΚΑΛΛΙΚΡΑΤΗ», να απαλλαγούμε από τη μεγάλη φορολογική μεταρρύθμιση, να απαλλαγούμε από τις αλλαγές στο συνταξιοδοτικό, από τον τρόπο με τον οποίο θα λειτουργούν οι επιχειρήσεις, να απαλλαγούμε από το άνοιγμα των κλειστών επαγγελμάτων, που είναι και πρόθεση και της Νέας Δημοκρατίας. Εμείς λέμε ότι το μνημόνιο είναι μία απαραίτητη προϋπόθεση, για να γίνει μία σειρά από πράγματα –και βεβαίως υπάρχουν πράγματα, τα οποία δεν θα θέλαμε– αλλά δεν «χαι-

δεύουμε αυτή» και δεν λέμε στους Έλληνες πολίτες παραμύθια με δρόκους. Διότι ο καιρός των παραμυθιών, ο καιρός με τις χάντρες και τα καθρεφτάκια, που μπορούσαμε να λέμε στους Έλληνες πολίτες οτιδήποτε, αρκεί να κερδίζαμε λίγο πολιτικό χρόνο, έχει περάσει. Αυτή η Κυβέρνηση έχει αποφασίσει να λέει αλήθειες και με αυτό πορεύεται.

Μάς λέει ο Αρχηγός της Νέας Δημοκρατίας ότι σε μία διετία θα μπορούσαμε να βγούμε από την κατάσταση. Να μας εξηγήσει με ποια ακριβώς μαγικά θα μπορούσε να το κάνει αυτό, όταν αρνείται κατηγορηματικά οποιεσδήποτε από τις δύσκολες αποφάσεις που εμείς παίρνουμε.

Μας λέει «εντοπίσαμε άλλους κωδικούς στον προϋπολογισμό». Ποιοι είναι αυτοί οι άλλοι κωδικοί στον προϋπολογισμό; Γιατί αν είναι οι κωδικοί λειτουργικών δαπανών, θα του θυμίσω ότι στο εξάμηνο έχουν μειωθεί 57%, ενώ οι κωδικοί που αφορούν μισθούς και συντάξεις, επειδή δεν έχουν ακόμη εφαρμοστεί όλα τα μέτρα, είναι σχεδόν σταθεροί. Λοιπόν, να λέμε την αλήθεια στους Έλληνες πολίτες και να μη νομίζουμε ότι μπορούμε να τους κοροϊδεύουμε.

Τέλος, κύριε Πρόεδρε, μάς μιλάει για τον άλλο δρόμο και για τα στοιχεία που παρέθεσε στην περίφημη εκείνη παρουσίαση που έκανε ο Πρόεδρος της Νέας Δημοκρατίας, για τον εναλλακτικό δρόμο, τον οποίο προτείνει και μάς λέει «γιατί δεν απαντήσατε». Σε τι ακριβώς να απαντήσουμε; Στο γεγονός ότι όλη του η επιχειρηματολογία βασίζεται στο να ξαναπούμε ψέματα στους Ευρωπαίους εταίρους μας, λέγοντας «ξέρετε, τελικά το έλλειμμα δεν είναι 13,6% που μας λέτε, είναι 10% ή και λιγότερο» και από εκεί να ξεκινήσουμε; Λίγη σοβαρότητα! Δυστυχώς, η Νέα Δημοκρατία για άλλη μία φορά δείχνει ότι δεν στέκεται στο ύψος των περιστάσεων.

Αυτή η Κυβέρνηση αντιλαμβάνεται τη δυσκολία που έχουν οι Έλληνες πολίτες και θα προχωρήσει αταλάντευτα μαζί τους, για να αλλάξει το συνταξιοδοτικό, να αλλάξει την ελληνική οικονομία και να δώσει ελπίδα και προοπτική στη χώρα.

Σας ευχαριστώ πολύ.

(Χειροκροτήματα από την πτέρυγα του ΠΑΣΟΚ)

ΠΡΟΕΔΡΟΣ (Φίλιππος Πετσάλνικος): Το λόγο έχει ο Πρόεδρος της Κοινοβουλευτικής Ομάδας του ΛΑΟΣ κ. Καρατζαφέρης.

ΕΜΜΑΝΟΥΗΛ ΚΕΦΑΛΟΓΙΑΝΝΗΣ: Κύριε Πρόεδρε, έχω ζητήσει το λόγο.

ΠΡΟΕΔΡΟΣ (Φίλιππος Πετσάλνικος): Έχετε ζητήσει το λόγο, αλλά προηγούνται οι Αρχηγοί, κύριε Κεφαλογιάννη.

ΝΙΚΟΛΑΟΣ ΛΕΓΚΑΣ: Κύριε Πρόεδρε, το λόγο επί προσωπικού.

ΠΡΟΕΔΡΟΣ (Φίλιππος Πετσάλνικος): Κύριε Λέγκα, έχετε ζητήσει κι εσείς το λόγο. Έχει ήδη δοθεί ο λόγος στον κ. Καρατζαφέρη. Μετά μπορούμε να συνεχίσουμε το διάλογο. Ας ακούσουμε όμως τον Αρχηγό του ΛΑΟΣ.

Κύριε Πρόεδρε, έχετε το λόγο.

ΓΕΩΡΓΙΟΣ ΚΑΡΑΤΖΑΦΕΡΗΣ (Πρόεδρος του Λαϊκού Ορθόδοξου Συναγερμού): Κυρίες και κύριοι συνάδελφοι, θυμάμαι ότι ως νεαρός ρεπόρτερ το 1974 κάλυπτα το κοινοβουλευτικό ρεπορτάζ και θυμάμαι τον αείμνηστο Γιώργο Μαύρο, Αρχηγό τότε της Αξιωματικής Αντιπολίτευσης, να μη βγαίνει από την Αίθουσα τιμώντας όλους τους πολιτικούς αρχηγούς. Θυμάμαι μετά τον Ανδρέα Παπανδρέου, ο οποίος ήλθε μεν με ζιβάγκο στην Αίθουσα, αλλά ο θεσμικός του ρόλος του επέβαλε και έμενε στην Αίθουσα καθ' όλη τη διαδικασία. Θυμάμαι μετά τον ευπατρίδη Ευάγγελο Αβέρωφ, ο οποίος παρά το προχωρημένο της ηλικίας, έμενε μέσα στην Αίθουσα μέχρι να ολοκληρωθεί η διαδικασία. Όλοι οι πολιτικοί Αρχηγοί ήταν πάντα μέσα στην Αίθουσα.

Μου κάνει εξαιρετική εντύπωση το ότι ο αξιότιμος Αρχηγός της Νέας Δημοκρατίας μόλις ομιλεί φεύγει. Κατ' αρχάς είναι ασέβεια προς τον Υπουργό ο οποίος θα ανταπαντήσει ή προς τους άλλους πολιτικούς Αρχηγούς, οι οποίοι ενδεχομένως να θέσουν θέματα που άπτονται της δικής του ρητορικής που έχει προηγηθεί. Δεν νομίζω ότι προάγει τον κοινοβουλευτισμό αυτή η στάση. Επιτέλους, κάποιοι κανόνες οι οποίοι εθνικά έχουν θεσπιστεί σ' αυτό το χώρο εδώ και δεκαετίες δεν μπορεί να καταπατώνται για προσωπικά βιώματα ενός εκάστου εξ ημών. Ας σεβαστούμε επιτέλους τη διαδικασία.

Κύριε Υπουργέ, έχω πει κατ' επανάληψη στην Αίθουσα ότι σας θεωρώ και ευφυή άνθρωπο και φιλότιμο και προσεκτικό και επιμελή, όλα αυτά. Θέλω να μου πείτε τι απ' αυτά δεν λειτουργήσε πέρσι τέτοια εποχή και δεν μας είπατε την αλήθεια. Ήσασταν ανυποψίαστοι; Δηλαδή δεν είχαν υποψιαστεί ο Αρχηγός του ΠΑΣΟΚ και οι επιτελείς του –όπου εσείς ήσασταν ένας εκ των σπουδαιότερων– το τι συνέβαινε, το τι υπήρχε, το πόσο είχε «σαπίσει» η κατάσταση και λέγατε άλλα αντ' άλλων στον ελληνικό λαό; Δεν τα είχατε συνειδητοποιήσει; Θέλετε δηλαδή να μας πείτε ότι ο ελληνικός λαός παρεσύρθη και ψήφισε στις 4 Οκτωβρίου ανυποψίαστους ανθρώπους, οι οποίοι δεν είχαν υποψιαστεί την πραγματική κατάσταση; Διαφορετικά, πρέπει να σας χαρακτηρίσει –χαρακτηρισμός τον οποίο εγώ δεν θα χρησιμοποιήσω– το γεγονός ότι ξέρατε και δεν λέγατε την αλήθεια. Αυτό σημαίνει δόλος τον οποίο εγώ δεν μπορώ να δεχθώ, όμως αυτό δείχνει η πραγματικότητα την οποία εσείς μας παρουσιάζετε.

Είπατε πριν από λίγο ότι και ο «ΚΑΛΛΙΚΡΑΤΗΣ» ακόμα είναι άμεση συνάρτηση του μνημονίου. Αυτό είναι κυνική ομολογία ότι δεν κυβερνάτε εσείς, αλλά κυβερνά η τρόικα. Αυτό μας είπατε, ότι αν δεν υπήρχε το μνημόνιο, όλες οι μεγάλες «μεταρρυθμίσεις» –αριθμήσατε μία σειρά, εξ' αυτών και ο «ΚΑΛΛΙΚΡΑΤΗΣ»– δεν θα υπήρχαν. Αυτή είναι η πραγματικότητα; Κυβερνάει η τρόικα;

Αρα, επιβεβαιώνεται αυτό το οποίο ελέχθη από την κ. Μπενάκη, Πρόεδρο τότε της Βουλής, κατά την ανακήρυξη του Προέδρου της Δημοκρατίας, η οποία είπε ότι κατά την πενταετία σας θα έχουμε μείωση των συνόρων, της εθνικής κυριαρχίας και άλλες μορφές διακυβέρνησης της χώρας. Εσείς όλοι το ακούσατε και το περάσατε «τράντζι». Εμείς φωνάξαμε. Το είχαμε κάνει «σημαία» στο ΤΗΛΕΑΣΤΥ και στην εφημερίδα μας. Βγάλαμε εκατομμύρια φέιγ-βολάν, «μα, τι είναι αυτά που λέει η κυρία;». Ήξερε πολύ καλά τι έλεγε η κυρία, γιατί από τα τρία αυτά και τα τρία σήμερα πραγματώνονται.

Έχουμε ή δεν έχουμε μία άλλη μορφή διακυβέρνησης της χώρας; Η χώρα κυβερνάται με τον τρόπο που κυβερνιόταν μέχρι πέρσι; Δεν έχουμε την ομολογία, τώρα δα, του αξιότιμου Υπουργού Οικονομικών ότι εάν δεν υπήρχε το μνημόνιο, δηλαδή η συμφωνία, δηλαδή η οδηγία, δηλαδή η εντολή της τρόικας, δεν θα είχαν γίνει όλες αυτές οι αλλαγές; Αρα έχουμε μια άλλης μορφής διακυβέρνηση της χώρας, προς επιβεβαίωση της κ. Μπενάκη.

Δεν έχουμε μείωση της ελληνικής κυριαρχίας; Το ομολόγησε από το Βήμα αυτό κατ' επανάληψη ο ίδιος ο Πρωθυπουργός και ο Πρωθυπουργός της χώρας ξέρει τι λέει ή τουλάχιστον πρέπει να ξέρει τι λέει. Με επιχειρηματολογία είπε ο Πρωθυπουργός ότι έχουμε μείωση της εθνικής μας κυριαρχίας. Έχουμε μείωση των συνόρων; Σαφέστατα, κυρίες και κύριοι συνάδελφοι, έχουμε μείωση των συνόρων. Όταν μιλάμε για μείωση των συνόρων, δεν μιλάμε για μέτρα γης επάνω στον Έβρο ή ενδοχόμενως σε κάποιον άλλο νομό. Μιλάμε για τα θαλάσσια σύνορα. Τα διακόσια μίλια της ΑΟΖ, την οποία ουδέποτε η Ελλάδα είχε τη δύναμη, το θάρρος να διεκδικήσει και να ανακηρύξει, σήμερα καταπατάται από την Τουρκία. Τη στιγμή που εμείς συνεδριάζουμε εδώ, γίνονται έρευνες για πετρέλαια νοτίως του Καστελλόριζου, μιας περιοχής δικής μας, σύνορο της Ελλάδος. Επομένως είναι πλήρης η επιβεβαίωση της κ. Μπενάκη.

Διερωτάται, λοιπόν, ο ελληνικός λαός: Τι άλλο μένει να επιβεβαιωθεί απ' αυτά που είπε τότε η «Κασσάνδρα» Πρόεδρος της Βουλής; Τι άλλο; Τι μπορούμε να περιμένουμε και πώς αντιδρούμε όλοι εμείς; Δεν αντιδρούμε. Δεχόμαστε μοιρολατρικά την εξέλιξη των πραγμάτων από μία Κυβέρνηση αδύναμη, από μία Κυβέρνηση η οποία συνειδητοποιεί καθημερινώς ότι «δεν το έχει», όπως λέει η νεολαία, ότι δεν μπορεί να αντιμετωπίσει τα πράγματα, μία κυβέρνηση που υποτάσσεται αμέσως –και όχι εμμέσως– εις τα κελεύσματα και τις εντολές της τρόικας και προχωράμε.

Το άμεσο πρόβλημα σήμερα είναι οικονομικό, είναι τεράστιο. Το ξέρετε όλοι. Σήμερα η Ελλάδα πορεύεται μ' ένα διοικητή της κεντρικής τράπεζας της αμφισβητούμενο. Ίσως θα μπορούσε να επεκταθεί η δεδηλωμένη και σε πρόσωπα εκτός του Υπουργικού Συμβουλίου, γιατί, αν μη τι άλλο, ο διοικητής της κεντρικής Τράπεζας της Ελλάδος είναι ομότιμος ενός Υπουργού, αν όχι παραπάνω. Θυμάμαι πολλούς Υπουργούς που έφυγαν για να γίνουν

τραπεζίτες. Θυμάμαι τον Μαύρο, θυμάμαι τον Μπούτο, θυμάμαι μεγάλα ονόματα. Άρα, λοιπόν, πήγαιναν σε ισχυρότερη θέση.

Έρχομαι, λοιπόν, και λέω: Όταν η δεδηλωμένη δεν υπάρχει και όταν όλα τα κόμματα –η Νέα Δημοκρατία το έχει θέσει δημοσίως και μέσα στη Βουλή ο ίδιος ο αξιότιμος Αρχηγός της– όταν η Αριστερά έχει μία δομική θέση απέναντι στις μορφές του καπιταλιστικού συστήματος, όταν από το ΠΑΣΟΚ δεκαπέντε Βουλευτές συνεχίζουν την έντονη αμφισβήτηση και σήμερα ακόμα περισσότερο έναντι του κ. Προβόπουλου, ερωτώ: Ο Διοικητής της Τράπεζας της Ελλάδος τυγχάνει της εμπιστοσύνης της Κυβερνήσεως; Του Σώματος πάντως δεν τυγχάνει. Αυτή είναι μία αλήθεια. Όταν, λοιπόν, εγκαλείται, σχεδόν, ότι έκανε «λαμογιά» για να κερδίσουν οι κερδοσκόποι –όπως λέει η επίσημη ερώτηση της ομάδας των δεκαπέντε του ΠΑΣΟΚ– εμείς πορευόμαστε μ' ένα Διοικητή στην Τράπεζα της Ελλάδος ο οποίος αμφισβητείται εντόνως από το Κοινοβούλιο και ιδιαίτερος από ομάδα του κυβερνώντος κόμματος; Ξεκαθαρίστε το επιτέλους. Εγώ σας είχα κάνει τότε μία πρόταση. Φωνάζτε τον στην Επιτροπή Θεσμών και Διαφάνειας. Συμφώνησε ο Πρωθυπουργός αλλά το αφήσατε στις καλές νύχτες και σήμερα, λοιπόν, είναι εκτεθειμένη η χώρα.

Είχε πάει προχθές ο κ. Προβόπουλος στην Τουρκία και συζήτησε κάποια σημαντικότερα θέματα –κύριε Υπουργέ, να γνωρίζετε εσείς– που έχουν να κάνουν με κάποιο deal το οποίο έγινε επί κυβερνήσεως της Νέας Δημοκρατίας, ένα εξαιρετικά αποτυχημένο deal, στο οποίο πολλοί λένε ότι υπήρξαν διάφορα ποσά που διακινήθηκαν και «κάτω από το τραπέζι».

Πήγε, λοιπόν, μάλλον «απογυμνωμένος» ο κύριος διοικητής. Νομίζω ότι αυτό δεν προάγει τα θέματά μας.

Ένα άλλο θέμα που σήμερα είναι στην πρώτη σελίδα των εφημερίδων αλλά και σε όλα τα δελτία ειδήσεων, είναι η δραστηριότητα της «SIEMENS» στα δημόσια νοσοκομεία. Το θέμα, λοιπόν, είναι όλοι αυτοί οι Υπουργοί του ΠΑΣΟΚ εν πρώτοις, της Νέας Δημοκρατίας εν συνεχεία, που διετέλεσαν Υπουργοί σε αυτό το Υπουργείο τα τελευταία δώδεκα, δεκατρία χρόνια που εξελίσσεται αυτό το μεγάλο σκάνδαλο, δεν έβλεπαν τίποτα; Δηλαδή, δεν είχαν πάλι ποτέ σε ένα νοσοκομείο; Δεν προξένησε σε κανέναν Υπουργό εντύπωση ότι σε κάποιο νοσοκομείο της χώρας και αν πήγαινε, ήταν ο ίδιος αξονικός τομογράφος, ο ίδιος μαγνητικός τομογράφος; Δεν διερωτήθηκε κανείς πώς γίνεται; Είναι, δηλαδή, δυνατόν να έχει η Βουλή μόνο Mercedes; Έχει και Mercedes έχει και Lexus και BMW και SAAB. Έχει από όλα. Πώς, λοιπόν, δεν διερωτήθηκε κάποιος γιατί μόνο «SIEMENS»; Δεν μπήκε σε κανέναν το μυαλό ή μήπως κάποιοι εξυπηρετούντο από αυτή τη διαδικασία, κύριε Υπουργέ;

(Στο σημείο αυτό την Προεδρική Έδρα καταλαμβάνει η Β' Αντιπρόεδρος της Βουλής κ. **ΡΟΔΟΥΛΑ ΖΗΣΗ**)

Βέβαια, η απάντηση –όταν τέθηκε χθες το θέμα– των Υπουργών Υγείας, από τον εκπρόσωπο Τύπου του κόμματος ήταν ότι «εμείς είμαστε αμέτοχοι του θέματος. Όλες αυτές τις προμήθειες τις έκανε το Υπουργείο Εμπορίου». Τον ελληνικό λαό δεν τον ενδιαφέρει αν τις έκανε το Υπουργείο Εμπορίου ή οι υπεύθυνοι Υπουργοί Υγείας. Το θέμα είναι ότι τις πήλρωσε τρεις και τέσσερις φορές παραπάνω. Εγώ τι θα έκανα στη θέση της, κύριε Υπουργέ; Γιατί αυτά τα λεφτά λείπουν από το ταμείο και σήμερα για να τα συμπληρώσετε, τα κόβετε από τον συνταξιούχο και αυτό έχει σημασία.

Σήμερα, κύριε Υπουργέ, θα καλέσετε στο γραφείο σας εκείνους που έχουν τα δυο-τρία μεγάλα ιδιωτικά νοσοκομεία και θα τους πείτε «έλα εδώ, κύριε Αποστολόπουλε, αυτόν τον αξονικό τομογράφο πόσο τον αγόρασες; Το τιμολόγιο! Φέρε μου πόσο αγόρασες αυτόν τον μαγνητικό τομογράφο, το τιμολόγιο». Και μετά πηγαίνετε να «τραβήξετε τα αυτιά» στα κρατικά νοσοκομεία. Γιατί το ίδιο εσείς, κύριε «Ευαγγελισμέ», κύριε «Ιπποκράτειο», κύριε τάδε, το έχετε πάρει δυόμισι φορές πάνω; Απλά είναι τα πράγματα. Δεν είναι δυσνόητα. Και πάρτε και «κρεμάστε στο Σύνταγμα» εκείνον που υπέγραψε να πληρώσει το δημόσιο τρεις φορές πάνω από ό,τι τα ιδιωτικά νοσοκομεία. Αυτή είναι η πραγματικότητα. Γράφουν οι εφημερίδες, σχολιάζουν οι δημοσιογράφοι καθημερινώς και κανενός δεν ιδρώνει το αυτί. Βρέχει

ντηση στον ελληνικό λαό; Ή απλώς θα γίνει μια ακόμα διαδικασία, θα περάσουν κάποιοι από την επιτροπή του κ. Σήφη Βαλνράκη, θα πουν κάτι, θα βγάλουμε πέντε πορίσματα, θα δούμε τι θα στείλουμε και βεβαίως από ό,τι φαίνεται και «υφαίνεται», θα βρούμε τίποτα «πολιτικά πτώματα» να στείλουμε για να πούμε στον κόσμο «να! εξασφαλίσαμε αίμα στην αρένα!». Η ουσία όμως δεν θα έχει βρεθεί και είναι τεράστια.

Σε τριετήμηση μήνες, με τον «ΚΑΛΛΙΚΡΑΤΗ» -για τον οποίο μιλήσαμε πριν από λίγο, κύριε Υπουργέ- πάμε σε εκλογές και προετοιμάζετε τα κόμματα. Προσπαθείτε, να αποσυνδέσετε τη χορηγία των κομμάτων προς τους υποψήφιους δημάρχους. Θέλετε εγώ να πιστέψω ότι δεν θα βοηθήσει το ΠΑΣΟΚ τον υποψήφιο δήμαρχο που θα έχει στην Αθήνα ή τον υποψήφιο περιφερειάρχη; Με «πεισάτε» ότι δεν θα υπάρξει οικονομική χορηγία! Με έχετε «πεισει»!

Έρχομαι όμως σε ένα άλλο θέμα. Πώς πάμε σε εκλογές; Το έχουμε διευκρινίσει; Με το 50%, κύριε Υπουργέ, ή με το 42%; Την τελευταία ώρα που ψηφίσαμε εδώ ο αρμόδιος Υπουργός κ. Ραγκούσης, το άφησε να το ξαναξετάσουμε. Να το εξετάσουμε πότε; Η Ολομέλεια κλείνει μεθαύριο. Θα το εξετάσουμε σε Θερινό Τμήμα; Θα το εξετάσουμε όταν ανοίξει η Βουλή στις 10 Οκτωβρίου; Είναι σοβαρά πράγματα αυτά για μια Κυβέρνηση η οποία θέλει να βάλει τάξη; Πώς θα πάμε; Πρέπει να δημιουργηθούν συνθήκες, να δούμε τι θα γίνει και βεβαίως το 50% που βάλατε, κύριε Υπουργέ, ενδιαφέρει εσάς, γιατί εσείς θα πληρώσετε τη δεύτερη Κυριακή. Εάν, λοιπόν, θέλετε «δεύτερες Κυριακές» και έχετε τόσο πλούσιο ταμείο να πληρώνετε, πάμε σε δεύτερες Κυριακές. Ξεκαθαρίστε, επιτέλους, θέματα τα οποία προσβάλλουν την νομιμότητα του ελληνικού λαού, αλλά και το ίδιο το Κοινοβούλιο. Το αφήσατε κενό όπου πάει και να δούμε. Πότε, όμως; Στις 10 Οκτωβρίου; Γιατί, λοιπόν, δεν ξεκαθαρίζετε τα πράγματα για να ξέρουμε πώς θα πορευτούμε και πώς θα πορευτεί η χώρα;

Στο νομοσχέδιό σας γίνεται μια βάνουση επίθεση –το ξέρουμε όλοι, έχει συζητηθεί κατ' επανάληψη- εναντίον όλων των εργαζομένων και ιδιαίτερα εναντίον των συνταξιούχων. Εκεί όμως που η βαναυσότητα περνάει κάθε όριο είναι στους ένστολους και γι' αυτό ένας ένας φεύγει. Κοινώς, «την κάνουν με ελαφρά πηδηματάκια»! Ακούστε, κύριε Υπουργέ, και σημειώστε το. Του χρόνου σαν και σήμερα δεν θα βρίσκετε διοικητή για μονάδα, δεν θα βρίσκετε διοικητή για σύνταγμα, για τάγμα. Φεύγουν οκτώ χιλιάδες περίπου αξιωματικοί. Αντιλαμβάνεστε τι σημαίνει αυτό; Θα αδειάσει ο στρατός. Τι είναι αυτά τα οξύμωρα και αντιφατικά σχήματα ότι αν φύγεις κάτω από τα εξήντα πέντε, σου κόβω; Όχι, εγώ θέλω να μείνω. Είμαι στρατιωτικός, συνταγματάρχης και θέλω να μείνω. Μπορώ να μείνω, όταν προάγετε το νεότερό μου; Γιατί δεν φέρατε πρώτα το νόμο της επετηρίδας; Φέρτε πρώτα το νόμο της επετηρίδας ότι μπορεί να γίνει ο οποιοσδήποτε ταξίχαρχος αρχηγός του στρατού, χωρίς να αλλάζει η ηγεσία, χωρίς να πρέπει να φύγει ο υποστράτηγος ή ο αντιστράτηγος αλλά να πηγαίνει σε μια παράλληλη επετηρίδα. Καλείται, λοιπόν, ο άλλος να υπηρετήσει την πατρίδα και τον διώχνουμε γιατί δεν είναι ημέτερος τις περισσότερες φορές, ή δεν μας κάνει για κάποιο λόγο, αναγκαστικά στα πενήντα δυο ή πενήντα τρία, του κόβουμε τη σύνταξη χωρίς να θέλει να φύγει. Μπορεί να πει «δεν θέλω να φύγω»; Γιατί, λοιπόν, όλα αυτά τα «αλαλούμ»; Και από πότε υπηρετείται η πραγματικότητα με όλα αυτά που κάνετε;

Θέλω να δώσω και μια απάντηση και θέλω και μια δέσμευση από εσάς. Ο Αρχηγός της Αξιωματικής Αντιπολίτευσης με τα μαθηματικά δεν τα πάει καλά. Είπε ότι τώρα βγαίνουν στην σύνταξη όλοι εκείνοι που προσελήφθησαν από το ΠΑΣΟΚ. Να λέμε αλήθειες. Όλοι εκείνοι με τους οποίους όλοι εσείς αναπτύξατε το πελατειακό σύστημα. Όταν το ΠΑΣΟΚ προσέλαβε το 1982, γιατί τότε άρχισε, -τέλη Οκτωβρίου έγινε κυβέρνηση και άρχισαν οι συνταξιοδοτήσεις το 2004- είχαν είκοσι δυο χρόνια στο δημόσιο. Δεν προλάβαν να συμπληρώσουν χρόνια για σύνταξη. Μη λέμε, λοιπόν, μαθηματικές ανακρίβειες. Η αλήθεια είναι ότι και εσείς και εκείνοι δεν κάνατε τίποτα άλλο από το 1974 παρά να «φορτώνετε» το δημόσιο, ασύστολα. Ιδίως βέβαια το ΠΑΣΟΚ. Απόδειξη είναι ότι όλες οι κλαδικές πρωταγωνιστούν σε όλους τους δημόσιους φορείς. Εγκληματήσατε και τώρα θα πληρώσετε το λογαριασμό. Αλλά δεν τον πληρώνετε εσείς, θα τον πληρώνουν οι ίδιοι γιατί το λάθος δεν γίνεται τώρα. Το λάθος γινόταν

όλα αυτά τα χρόνια που ξέρατε πού θα οδηγηθεί το πράγμα και δεν προνοήσατε. Και αν είστε στο σκόπευτρο του ελληνικού λαού και εσείς και οι άλλοι και τα ποσοστά και των δυο συμποσούνται σε μικρότερο ποσοστό από ό,τι πήρατε μόνοι σας στις εκλογές -για φανταστείτε ότι το ποσοστό του ΠΑΣΟΚ και της Νέας Δημοκρατίας μαζί είναι μικρότερο από ό,τι πήρε μόλις το ΠΑΣΟΚ στις εκλογές -γιατί ο ελληνικός λαός άρχισε να «βγάζει την τσίμπα από τα μάτια». «Βγαίνει η τσίμπα από τα μάτια και το κερί από το ατί». Και όσο ακούει και βλέπει ο ελληνικός λαός, τόσο πιο γρήγορα θα σας στείλει στην αποστρατεία για να σωθεί ο τόπος.

(Χειροκροτήματα από την πτέρυγα του ΛΑΟΣ)

ΠΡΟΕΔΡΕΥΟΥΣΑ (Ροδούλα Ζήση): Ευχαριστούμε τον Πρόεδρο της Κοινοβουλευτικής Ομάδας του Λαϊκού Ορθόδοξου Συναγερμού, κ. Καρατζαφέρη.

ΝΙΚΟΛΑΟΣ ΛΕΓΚΑΣ: Κυρία Πρόεδρε, παρακαλώ το λόγο επί προσωπικού.

ΠΡΟΕΔΡΕΥΟΥΣΑ (Ροδούλα Ζήση): Σε τι συνίσταται το προσωπικό;

ΝΙΚΟΛΑΟΣ ΛΕΓΚΑΣ: Κυρία Πρόεδρε, μια κουβέντα θα πω, χωρίς να καταχραστώ τη σχετική διάταξη που αναφέρεται στο επί προσωπικού.

Αναφέρομαι στα όσα είπε προηγουμένως ο Υπουργός Οικονομικών, ότι με κάλεσε, με την ιδιότητα του εισηγητή της Αντιπολίτευσης, να καταθέσω έγγραφο σχετικά με την απόφαση του Ευρωπαϊκού Δικαστηρίου, τα οποία θα απεδείκνυν πόσο κοντά θα βρεθήκαμε στη λύση.

Θα ήθελα να πω, κυρία Πρόεδρε, ότι προξενεί κατάπληξη το γεγονός ότι ο Υπουργός Οικονομικών ζητεί από Βουλευτή της Αντιπολίτευσης τέτοια έγγραφα. Αίτηση κατάθεσης εγγράφων σε Βουλευτή της Αντιπολίτευσης δεν χωρεί. Τουναντίον, καλό θα ήταν ο αξιότιμος κύριος Υπουργός να μας καταθέσει την πρώτη επιστολή της κ. Ρέντινγκ, την οποία ζητάμε από την Επιτροπή Οικονομικών Υποθέσεων, καθώς, επίσης, και τα συνοδευτικά έγγραφα, τη συνοδευτική αλληλογραφία, για να δούμε, τελικά, τι συνέβη και άλλαξε από τη μια μέρα στην άλλη, με την αλλαγή της Κυβέρνησης, η στάση της Ευρωπαϊκής Επιτροπής σχετικά με το θέμα της εξομοίωσης των ορίων ηλικίας ανάμεσα στους άνδρες και τις γυναίκες.

ΠΡΟΕΔΡΕΥΟΥΣΑ (Ροδούλα Ζήση): Δεν υπάρχει θέμα προσωπικό κύριε Λέγκα και συνεχίζεται ο κατάλογος των ομιλητών.

Κύριε Κεφαλογιάννη μισό λεπτό. Έχει μείνει στον κατάλογο και πρέπει να μιλήσει ο κ. Σάββας Εμινιδης Βουλευτής Καβάλας του ΠΑΣΟΚ μετά να μιλήσει ο Υπουργός και να πάρετε το λόγο οι Κοινοβουλευτικοί Εκπρόσωποι κανονικά.

ΕΜΜΑΝΟΥΗΛ ΚΕΦΑΛΟΓΙΑΝΝΗΣ: Εντάξει κύρια Πρόεδρε.

ΠΡΟΕΔΡΕΥΟΥΣΑ (Ροδούλα Ζήση): Το λόγο έχει ο κ. Εμινιδης.

ΣΑΒΒΑΣ ΕΜΙΝΙΔΗΣ: Ευχαριστώ κυρία Πρόεδρε.

Αγαπητοί κυρίες και κύριο συνάδελφοι παρ' ό,τι σέβομαι τον Αρχηγό της Νέας Δημοκρατίας, πιστεύω ότι τον έχει εγκαταλείψει η μνήμη του. Διότι με όσα ακούσαμε μας φάνηκε σα να έχει εγκαταλείψει την Κυβέρνηση δεκαετίες τώρα πριν εννιά μήνες το κόμμα που ηγείται σήμερα ήταν κυβέρνηση και αν θυμόμαστε ο ίδιος ήταν Υπουργός και άρα, συμμετοχος σε όλες τις αποφάσεις που οδήγησαν σε αυτήν, την κατάσταση τη χώρα. Άρα να μην παρουσιάζουμε το άσπρο μαύρο και να καλύπτουμε τα πάντα. Άλλωστε για την ουσία του μνημονίου δεν είπε κουβέντα.

Κυρίες και κύριοι συνάδελφοι, η σημερινή Κυβέρνηση δε θα κριθεί σε βάθος τετραετίας. Και για να προλάβω τους συναδέλφους που ψάχνουν σενάρια εκλογών να πω ότι η Κυβέρνηση κρίνεται καθημερινά. Κρίνεται με τη μέθοδο της αυτοαξιολόγησης που έχει εφαρμόσει για την πρόοδο της υλοποίησής του προγράμματος σταθερότητας απ' όλα τα Υπουργεία. Κρίνεται με την ανοιχτή διαβούλευση που για πρώτη φορά εφαρμόστηκε από Κυβέρνηση για κάθε νομοσχέδιο. Και

στην καθολική απαίτηση να σταματήσει η ασυλία για όσους δεν πληρώνουν και ζουν εις βάρος των άλλων. Μετά τους γιατρούς, τους τελωνιακούς, το Υπουργείο Οικονομικών κύριε Υπουργέ πολύ σωστά κάνατε και ανακοινώσατε τους πρώτους 990 μεγαλοοφειλέτες με μεγάλη ακίνητη περιουσία που πρέπει να πληρώσουν μέχρι τις 20 Ιουλίου και τα πρώτα μαγαζιά στα οποία μπαίνουν λουκέτα προσωρινά. Δε θα κριθούμε λοιπόν σε τέσσερα χρόνια αλλά κρινόμαστε καθημερινά για τέσσερα χρόνια.

Αγαπητοί συνάδελφοι, η μεταρρύθμιση του ασφαλιστικού συστήματος των δημοσίων υπαλλήλων έρχεται ως συμπλήρωμα του ασφαλιστικού του ιδιωτικού τομέα που ψηφίσαμε την προηγούμενη εβδομάδα. Για πρώτη φορά μπαίνει ένα τέλος στους διαχωρισμούς και στις διαφορετικές προϋποθέσεις που ίσχυαν μεταξύ εργαζομένων ακόμη και στο ίδιο ταμείο. Και είναι αυτές ακριβώς οι ρυθμίσεις και τα προνόμια του παρελθόντος που κόντεψαν να τινάξουν στον αέρα το ασφαλιστικό σύστημα και να στερήσουν το δικαίωμα στη σύνταξη για τις επόμενες γενιές. Είναι εθελούσιες έξοδοι και συνταξιοδοτήσεις στην ηλικία των σαράντα και σαράντα πέντε ετών με ελάχιστα χρόνια εργασίας και εισφορών των οποίων τις συντάξεις πλήρωναν για σαράντα και πενήντα χρόνια οι άλλοι εργαζόμενοι και το κράτος το ίδιο. Είναι η ένταξη στο ΙΚΑ των ταμείων των ΔΕΚΟ με παχυλές συντάξεις χωρίς να πληρωθούν ποτέ ούτε οι αντίστοιχοι πόροι από τις ΔΕΚΟ ούτε οι αντίστοιχες ασφαλιστικές εισφορές από τους εργαζομένους. Είναι η πρόσληψη από το 2005 ως το 2009 38.000 νέων δημοσίων υπαλλήλων και η αύξηση κατά 3 δισεκατομμύρια της δαπάνης για τις συντάξεις του δημοσίου. Είναι η εκτίναξη της εισφοροδιαφυγής και της μαύρης εργασίας τα τελευταία χρόνια.

Όλες οι κυβερνήσεις έπαιρναν πελατειακές αποφάσεις τις περασμένες δεκαετίες. Θα πω όμως ένα παράδειγμα για να δείξω πως αντιλαμβάνεται την επίλυση του ασφαλιστικού η Νέα Δημοκρατία και γιατί καταψηφίζει σήμερα το νομοσχέδιο. Λίγες μόνο μέρες πριν τις βουλευτικές εκλογές κύριοι συνάδελφοι, το Σεπτέμβριο του 2009, η Νέα Δημοκρατία γνώριζε πολύ καλά την κατάσταση της χώρας και των ταμείων, μιας και με τα «τοξικά» ομόλογα άδειασε όλα τα ταμεία και ξαναμπήκε στη Βουλή. Ήταν τυχαίο; Δε νομίζω. Ανάμεσα στο πλήθος των νομοθετημάτων της τελευταίας στιγμής που ψήφισε -γιατί δεν ψήφισε μόνο την «ΑΓΡΟΓΗ» και τις προσλήψεις των «STAGE»- ήταν και η τακτοποίηση του συνταξιοδοτικού της αγαπημένης της αγροφυλακής. Για τους 1.1183 αγροφύλακες και αγρονόμους που πήρε το 2007 και είναι μεγάλης ηλικίας, η Νέα Δημοκρατία λοιπόν, έσπευσε και ψήφισε υποχρεωτική συνταξιοδότηση στα 60 τους χρόνια, την ίδια στιγμή που η Ελλάδα είχε καταδικαστεί από το Ευρωπαϊκό Δικαστήριο και είχε υποχρεωθεί να εξισώσει όπως είπε και ο Υπουργός, τα όρια συνταξιοδότησης ανδρών και γυναικών σε 65 χρόνια. Και αυτοί εξακολουθούσαν και ψήφιζαν χαριστικές και πελατειακές διατάξεις. Γι' αυτό καταντήσαμε σήμερα έτσι το ασφαλιστικό.

Αγαπητοί συνάδελφοι, η σημερινή Κυβέρνηση θα ήθελε να υπάρχει μεγαλύτερο μεταβατικό στάδιο για την εξίσωση των ορίων ηλικίας, αλλά δυστυχώς η απόφαση είναι μέχρι το τέλος του 2013. Με το παρόν νομοσχέδιο επιχειρείται να απελευθερωθούν πόροι που θα καταστήσουν βιώσιμο το ασφαλιστικό των δημοσίων υπαλλήλων στο οποίο πηγαίνει πάνω από το 10% των δαπανών του τακτικού προϋπολογισμού. Ταυτόχρονα αποκαθίσταται και η δίκαιη και ισότιμη αντιμετώπιση των δημοσίων υπαλλήλων. Το δικαίωμα θεμελίωσης συνταξιοδοτικού δικαιώματος ορίζεται για όλους τα 25 χρόνια. Όριο ηλικίας των ανδρών με ανάπηρα παιδιά, επιτέλους, εξισώνεται με των γυναικών και γίνεται στα πενήντα και όχι στα εξήντα πέντε έτη που ισχύει σήμερα. Όπως και στον ιδιωτικό τομέα έτσι και στο δημόσιο ορίζεται η βασική και αναλογική σύνταξη, εφαρμόζεται ο βελτιωμένος υπολογισμός για τη διαδοχική ασφάλιση και θεσπίζεται από την 1^η Αυγούστου εισφορά αλληλεγγύης για πάνω από 1.400 ευρώ με κλιμακούμενο συντελεστή από 3% έως 10%. Από το 2011 όλοι οι νεοδιοριζόμενοι θα εντάσσονται στο ΙΚΑ.

Κυρίες και κύριοι Βουλευτές, μιλάμε για ένα νομοσχέδιο που, πράγματι, αυξάνει τα όρια συνταξιοδότησης, μειώνει συντάξεις και φυσικά ούτε εγώ ούτε κανείς από όλους τους Βουλευτές του ΠΑΣΟΚ δε νιώθει ευχάριστα. Αυτή η Κυβέρνηση όμως, δεν εκλέ-

χτηκε ούτε για είναι ευχάριστη, ούτε για να παραπέμψει τα προβλήματα στο μέλλον όπως έκαναν όλες οι προηγούμενες και φτάσαμε εδώ που φτάσαμε σήμερα. Εκλεχτήκαμε για να αντιμετωπίσουμε και να δώσουμε λύσεις στα προβλήματα που ταλανίζουν δεκαετίες τη χώρα γι' αυτό η βόμβα του ασφαλιστικού που ήταν να σκάσει στα χέρια των παιδιών μας απασφαλίστηκε από την προηγούμενη κυβέρνηση και εξουδετερώνεται με τα δύο νομοσχέδια και για το δημόσιο και για τον ιδιωτικό τομέα που ανέλαβε τη μεγάλη ευθύνη και φέρνει σε πέρας αυτή η Κυβέρνηση. Γι' αυτό η θετική ψήφος σ' αυτό το νομοσχέδιο είναι μόνο ψήφος ευθύνης.

Ευχαριστώ πολύ.

(Χειροκροτήματα από την πτέρυγα του ΠΑΣΟΚ)

ΠΡΟΕΔΡΕΥΟΥΣΑ (Ροδούλα Ζήση): Ευχαριστούμε τον κ. Εμινίδη.

Το λόγο έχει ο Βουλευτής των Σερρών, κ. Ευστάθιος Κουτμερίδης.

ΕΥΣΤΑΘΙΟΣ ΚΟΥΤΜΕΡΙΔΗΣ: Ευχαριστώ κυρία Πρόεδρε.

Κυρίες και κύριοι συνάδελφοι, το νομοσχέδιο που συζητούμε σήμερα αποτελεί μία πραγματική μεταρρύθμιση στο ασφαλιστικό σύστημα των δημοσίων υπαλλήλων. Με τις διατάξεις του σχεδίου νόμου ρυθμίζονται θέματα ενός ετοιμόρροπου και χρεωκοπημένου ασφαλιστικού πλαισίου που υπάρχει σήμερα στη χώρα μας. Θεσπίζονται αλλαγές και μεταρρυθμίσεις που έπρεπε να είχαν γίνει αρκετά χρόνια πριν.

Με το σχέδιο νόμου θεσπίζεται η εναρμόνιση του ασφαλιστικού συστήματος του δημοσίου με τις ρυθμίσεις του ασφαλιστικού νομοσχεδίου του Υπουργείου Εργασίας και Κοινωνικής Ασφάλισης.

Ταυτόχρονα, η χώρα μας συμμορφώνεται με την καταδικαστική απόφαση του δικαστηρίου των Ευρωπαϊκών Κοινοτήτων σε σχέση με την εξίσωση των ορίων ηλικίας.

Κυρίες και κύριοι Βουλευτές, είναι γεγονός και όλοι γνωρίζουμε ποια είναι η κατάσταση σήμερα στο ασφαλιστικό σύστημα της χώρας μας. Όλοι γνωρίζουμε πως το σημερινό καθεστώς του ασφαλιστικού πλαισίου έφτασε στα όριά του και κατέρρευσε. Όλοι συμφωνούμε ότι πρέπει να γίνουν αλλαγές και ανατροπές. Αλλαγές και ανατροπές που θα εγγυηθούν τη βιωσιμότητά του και θα δίνουν μέλλον και προοπτική στους συνταξιούχους Έλληνες πολίτες.

Δυστυχώς, όμως, ενώ σε όλους μας είναι γνωστές οι παθογένειες του ασφαλιστικού μας συστήματος και όλοι γνωρίζουμε τα προβλήματα που υπάρχουν σήμερα, επειδή στο νομοσχέδιο αυτό υπάρχουν και επώδυνες αλλαγές, δυστυχώς για αρκετούς συναδέλφους προσφέρεται αυτό το νομοσχέδιο για επικοινωνιακά παιχνίδια, για επίδειξη κοινωνικής ευαισθησίας. Και πολλές φορές επιδίδονται σε έναν ανεύθυνο λαϊκισμό.

Κυρίες και κύριοι συνάδελφοι, έχει ιδιαίτερη σημασία να εξηγήσουμε τη σημερινή κατάσταση. Έχει ιδιαίτερη σημασία να εξηγήσουμε ότι η Ελλάδα με τις παραμέτρους του σημερινού συνταξιοδοτικού συστήματος έως το 2006 θα ξόδευε το 1 από τα 4 ευρώ που θα παρήγαγε μόνο για το συνταξιοδοτικό της σύστημα.

Μάλιστα, η Ευρωπαϊκή Επιτροπή στις εκθέσεις της για την κατάσταση των συνταξιοδοτικών ζητημάτων σε διάφορες χώρες, κατατάσσει τη χώρα μας στη χειρότερη θέση, δηλαδή, τη μόνη χώρα η οποία σήμερα δαπανά περίπου το 12% του ΑΕΠ για συντάξεις. Κι αν δεν αλλάξει άμεσα κάτι, έως το 2060 θα δαπανά περίπου το 24% του ΑΕΠ. Θα είμαστε, δηλαδή, μία χώρα η οποία θα παράγει μόνο συνταξιούχους.

Είναι προφανές ότι αυτό το σύστημα δεν είναι βιώσιμο. Γι' αυτό η Κυβέρνηση πήρε τη μεγάλη πολιτική απόφαση να χωρήσει σε μία συνολική αναμόρφωση του συνταξιοδοτικού συστήματος στη χώρα μας.

Κυρίες και κύριοι συνάδελφοι, το σχέδιο νόμου που συζητούμε είναι μία αναγκαία αλλαγή. Είναι μία ριζική παρέμβαση ούτως ώστε να αποφύγουμε την κατάρρευση του ασφαλιστικού μας συστήματος. Διαμορφώνεται μία πιο δίκαιη, πιο ισότιμη αντιμετώπιση των δημοσίων υπαλλήλων, αντικαθιστώντας έτσι αδικίες και παθογένειες του παρελθόντος.

Απελευθερώνονται και αξιοποιούνται πόροι που θα μας επιτρέψουν να χρηματοδοτήσουμε τη λειτουργία ενός σύγχρονου, αποτελεσματικού και πιο ποιοτικού κοινωνικού κράτους.

Το σχέδιο νόμου που συζητούμε αποτελείται από τρία κεφάλαια.

Στο Πρώτο Κεφάλαιο αναλύεται η έννοια της βασικής και αναλογικής σύνταξης. Δηλαδή, βασική σύνταξη είναι το ποσό που δεν αναλογεί σε ασφαλιστικές εισφορές και το οποίο χορηγείται μετά την 1.1.2015. Αναλογική σύνταξη είναι το ποσό που αναλογεί στις ασφαλιστικές εισφορές για τα χρόνια ασφάλισης από 1.1.2011 για κάθε υπάλληλο, για κάθε δημόσιο λειτουργό, στρατιωτικό, που θεμελιώνει δικαίωμα σύνταξης μετά την 1.1.2015.

Καθορίζεται η υποχρέωση υπαγωγής στον κλάδο της κύριας σύνταξης του ΙΚΑ-ΕΤΑΜ για τους νεοπροσλαμβανόμενους.

Καθιερώνεται από 1.1.2015 και μετά η βασική σύνταξη, το ύψος της οποίας καθορίζεται στο ποσό των 360 ευρώ μηνιαίως.

Το ποσό της βασικής σύνταξης δικαιούνται οι τακτικοί, οι μετακλητοί υπάλληλοι και οι λειτουργοί του δημοσίου, οι υπάλληλοι της Βουλής, των ΟΤΑ και των νομικών προσώπων δημοσίου δικαίου που θεμελιώνουν συνταξιοδοτικό δικαίωμα από 1.1.2015.

Αναλογική σύνταξη είναι το ποσό της σύνταξης που υπολογίζεται για κάθε πλήρες έτος ασφάλισης με βάση τα οριζόμενα ποσοστά αναπλήρωσης επί των συντάξιμων αποδοχών.

Επιπλέον, ορίζεται η δημιουργία του κέντρου πιστοποίησης αναπηρίας και καταργούνται όλες οι επιτροπές πιστοποίησης αναπηρίας που λειτουργούν σήμερα.

Στο Δεύτερο Κεφάλαιο τροποποιούνται οι διατάξεις της συνταξιοδοτικής νομοθεσίας του δημοσίου, προκειμένου να εναρμονιστούν μεταξύ ανδρών και γυναικών υπαλλήλων τα χρόνια υπηρεσίας θεμελίωσης δικαιώματος, καθώς και τα όρια ηλικίας για την καταβολή της σύνταξης.

Στο Τρίτο Κεφάλαιο μεταξύ άλλων αναφέρονται και θέματα που αφορούν και τους Βουλευτές και τα αιρετά όργανα των ΟΤΑ Α' και Β' βαθμού και λαμβάνουν συγχρόνως σύνταξη από το δημόσιο, τη βουλευτική αποζημίωση ή έξοδα παράστασης.

Κυρίες και κύριοι συνάδελφοι, με το σχέδιο νόμου, που συζητούμε, στόχος της Κυβέρνησης είναι να δημιουργηθεί ένα συνταξιοδοτικό σύστημα το οποίο θα είναι βιώσιμο, ένα συνταξιοδοτικό σύστημα το οποίο στα μάτια του Έλληνα πολίτη θα είναι δίκαιο, δεν θα κάνει εξαιρέσεις και δεν θα κάνει διακρίσεις.

Στόχος της Κυβέρνησης είναι ταυτόχρονα, σε βάθος χρόνου, να δημιουργηθεί ένα ασφαλιστικό σύστημα και κοινωνικά δίκαιο, με την έννοια ότι θα διασφαλίζει τις συντάξεις των Ελλήνων πολιτών, οι οποίες στο βαθμό που θα μας επιτρέπει η δημοσιονομική κατάσταση της χώρας, θα μπορούν να παρέχουν σε ένα συνταξιούχο καλύτερο βιοτικό επίπεδο.

Σας ευχαριστώ.

(Χειροκροτήματα από την πτέρυγα του ΠΑΣΟΚ)

ΠΡΟΕΔΡΕΥΟΥΣΑ (Ροδούλα Ζήση): Ευχαριστούμε τον κ. Κουτμερίδη.

Το λόγο έχει ο Βουλευτής κ. Δημήτρης Κουσελάς.

ΕΜΜΑΝΟΥΗΛ ΚΕΦΑΛΟΓΙΑΝΝΗΣ: Κυρία Πρόεδρε, έχουμε κάνει μία συμφωνία.

ΠΑΝΑΓΙΩΤΗΣ ΛΑΦΑΖΑΝΗΣ: Μας είπατε για έναν ακόμη.

ΠΡΟΕΔΡΕΥΟΥΣΑ (Ροδούλα Ζήση): Παρακαλώ, κύριοι συνάδελφοι. Ο κύριος Υπουργός θα μιλήσει μετά...

ΠΑΝΑΓΙΩΤΗΣ ΛΑΦΑΖΑΝΗΣ: Δεν γίνεται, κυρία Πρόεδρε.

ΠΡΟΕΔΡΕΥΟΥΣΑ (Ροδούλα Ζήση): Μπορεί, κύριε Λαφάζανη. Το έχουμε κάνει και σε δική σας περίπτωση.

ΕΜΜΑΝΟΥΗΛ ΚΕΦΑΛΟΓΙΑΝΝΗΣ: Να ειδοποιήσετε τον Υπουργό να έρθει στην Αίθουσα.

ΠΑΝΑΓΙΩΤΗΣ ΛΑΦΑΖΑΝΗΣ: Θα έχουμε κι άλλους ομιλητές;

ΠΡΟΕΔΡΕΥΟΥΣΑ (Ροδούλα Ζήση): Παρακαλώ, κύριε Λαφάζανη. Δεν σας έχω δώσει το λόγο. Περιμένουμε τον Υπουργό για να λάβει το λόγο μετά τον ομιλητή κ. Κουσελά.

Ορίστε, κύριε Κουσελά, έχετε το λόγο.

ΔΗΜΗΤΡΙΟΣ ΚΟΥΣΕΛΑΣ: Ευχαριστώ, κυρία Πρόεδρε.

Κυρίες και κύριοι συνάδελφοι, το ασφαλιστικό νομοσχέδιο του δημοσίου συζητείται σήμερα, υπό εξαιρετικά αντίξοες συνθήκες, πρώτα απ' όλα στο πλαίσιο των μεγάλων ελλειμμάτων που δημιουργήθηκαν επί σειρά ετών, και τα οποία σχετίζονται με τις πολιτικές που ακολουθήθηκαν ιδιαίτερα το τελευταίο χρονικό διάστημα.

Και βέβαια, τη χαρακτηριστική βολή την έδωσε το σκάνδαλο των δο-

μημένων ομολόγων, στα πλαίσια του οποίου χάθηκαν εκατομμύρια για τα ασφαλιστικά ταμεία.

Η αύξηση γίνεται στο πλαίσιο του μνημονίου που αναγκάστηκε η χώρα μας και η Κυβέρνηση, να υπογράψει για να αποφύγει τη χρεοκοπία στην οποία μας οδήγησαν οι πολιτικές της Νέας Δημοκρατίας.

Τέλος, αυτή η συζήτηση γίνεται στο πλαίσιο των δυσμενών αποφάσεων του Ευρωπαϊκού Δικαστηρίου, αποφάσεων που βέβαια είναι απότοκες των εγκληματικών αμελειών της Νέας Δημοκρατίας. Θα έλεγα ότι ήταν συνειδητή τους επιλογή να αφήσουν τα πράγματα να οδηγηθούν εδώ που οδηγήθηκαν.

Είναι, λοιπόν, φυσικό να μιλάμε για ένα ασφαλιστικό νομοσχέδιο έκτακτης ανάγκης, ένα ασφαλιστικό νομοσχέδιο με, πράγματι, επιλογές επώδυνες για τους ασφαλισμένους, με μεγάλες ανατροπές στον προγραμματισμό της ζωής πολλών οικογενειών.

Η Κυβέρνηση αναγκάζεται να πάρει μία σειρά από μέτρα, μέτρα που βέβαια, κύριε Σαμαρά, την υπογραφή τους την έχει η δική σας παράταξη, η παράταξη της Νέας Δημοκρατίας, η οποία διαμόρφωσε το σημερινό πλαίσιο στο οποίο κινούμαστε, στις περιόδους της δικής της διακυβέρνησης. Και αναφέρομαι στην περίοδο 1990 - 1993 και την πρόσφατη περίοδο, κατά την οποία κυριολεκτικά θεμελίωσε την κοινωνική ασφάλιση.

Τι να πρωτοθυμηθούμε, αγαπητοί συνάδελφοι; Το νόμο Σιούφα και Σουφλιά την περίοδο 1990 - 1993, τον 1902 και τον 2084 ή το νόμο της κ. Πετραλιά στη βάση του οποίου οδηγήθηκαν όλα τα ταμεία στο ΙΚΑ χωρίς από την άλλη πλευρά να υποχρεωθούν να καταβάλουν τις υποχρεώσεις στο ΙΚΑ, χαρίζοντας δισεκατομμύρια είτε στις τράπεζες είτε αλλού;

Είναι δυνατόν να μιλάτε για τη δεκαετία του '80, όταν από το 1953 μέχρι το 1982 τα ασφαλιστικά ταμεία με αναγκαστικό διάταγμα ήταν υποχρεωμένα να έχουν τις καταθέσεις τους στην Τράπεζα της Ελλάδος με 4% επιτόκιο, όταν ο πληθωρισμός εκείνη την περίοδο έτρεχε με 20% και 30%;

Ο Ανδρέας Παπανδρέου δεν ήταν εκείνος, που έδωσε τη δυνατότητα στα ασφαλιστικά ταμεία για πρώτη φορά να επενδύσουν σε έντοκα γραμμάτια του δημοσίου, σε ομόλογα και μετοχές μέχρι 25% και να αξιοποιήσουν την περιουσία τους;

Πιστεύει άραγε ο κ. Σαμαράς ότι έχουν τόσο ασθενή μνήμη οι Έλληνες πολίτες; Πιστεύει, δηλαδή στον κ. Μητσοτάκη, που κατά τα άλλα τον αντιμάχεται, σε ό,τι αφορά το θέμα της μνήμης;

Είναι γεγονός, κυρίες και κύριοι συνάδελφοι, ότι οι συνέπειες των διατάξεων του ασφαλιστικού νομοσχεδίου είναι πιο επώδυνες των δημοσιονομικών μέτρων, γιατί τα δημοσιονομικά μέτρα μπορεί στα πλαίσια μίας σωστής οικονομικής διαχείρισης και ανάπτυξης να αρθούν. Οι αλλαγές στο ασφαλιστικό είναι δύσκολο να αρθούν. Έτσι αυτό που πρέπει εδώ να προσέξουμε είναι το τοπίο των δικαιωμάτων που διαμορφώνουμε για τη νέα γενιά. Τη νέα γενιά στην οποία χρωστάμε πολλά και δεν δικαιούμαστε οι παλαιότεροι να τους κάσουμε τα φτερά. Δεν μπορεί οι νέοι άνθρωποι, τα νέα παιδιά να είναι πολίτες περιορισμένων δικαιωμάτων.

Γι' αυτό, κύριε Υπουργέ, επιμένω και εγώ και άλλοι συνάδελφοι όλο αυτό το διάστημα να εξαντλήσει η Κυβέρνηση κάθε περιθώριο για βελτιώσεις που θα κάνουν πιο δίκαιο και πιο βιώσιμο το ασφαλιστικό νομοσχέδιο. Να αφήσουμε τις πόρτες ανοιχτές για το μέλλον, τουλάχιστον, όταν οι συνθήκες το επιτρέψουν, να βελτιωθεί αυτό το νομοσχέδιο.

Από τη στιγμή που ο δημόσιος και ιδιωτικός τομέας ενοποιούνται και αυτό όντως είναι μία πολύ μεγάλη τομή, θα έπρεπε οι ευεργετικές διατάξεις του ενός τομέα να διαχυθούν και στον άλλο. Το λέω αυτό με αφορμή δύο ζητήματα. Τις ευνοϊκές διατάξεις που ισχύουν για τους πριν την 1-1-1983, για τις ΔΕΚΟ, το δημόσιο τομέα και τις τράπεζες και δεν ισχύουν για τον ιδιωτικό τομέα και σαφάντα έτη, χωρίς όριο ηλικίας, που θα έπρεπε να ισχύει για όλους.

Κυρίες και κύριοι συνάδελφοι, όλο αυτό το χρονικό διάστημα υπήρξε ένας διάλογος. Διάλογος και μέσα στα θεσμικά όργανα και με τους φορείς. Η Κυβέρνηση μετά από το διάλογο αυτό έχει προβεί, ήδη, σε ορισμένες βελτιώσεις. Πιστεύω, κύριε Υπουργέ, ότι υπάρχουν ακόμα ορισμένα πράγματα που θα μπορούσαν μέχρι το τέλος αυτής της συζήτησης να διορθωθούν.

γνωστή η προσπάθεια της Κυβέρνησης να υπάρξει ένα μεταβατικό χρονικό διάστημα δέκα ετών, που δεν έγινε αποδεκτό από την Ευρωπαϊκή Ένωση.

Ζήτησα και εγώ και άλλοι συνάδελφοι από τη στιγμή που δεν είναι δυνατόν να υπάρξει αυτό, να προβλεφθούν ορισμένα πλάσματικά, επιπλέον, χρόνια για τις μητέρες με ανήλικα παιδιά για κάθε ένα παιδί. Να δίνουν τη δυνατότητα ανάλογα με τα παιδιά που έχουν να κλιμακωθούν αυτά τα πλάσματικά χρόνια και να κάνουν, αν θέλετε, πιο υποφερτό αυτό το μεγάλο πρόβλημα, αυτήν την απότομη, την επώδυνη αλλαγή των δεκαπέντε ετών μέσα στα επόμενα τρία χρόνια.

Δεύτερον, ζήτησα και στην επιτροπή να διευρυνθεί η βάση των συντάξιμων αποδοχών με τη συμμετοχή μιας σειράς επιδομάτων. Είναι κάτι που δεν αφορά μόνο το συγκεκριμένο νομοσχέδιο, μπορεί να το κάνετε και αύριο στο πλαίσιο της συζήτησης και της αλλαγής του μισθολογίου στο δημόσιο τομέα. Είναι πάρα πολύ σημαντικό αυτό, γιατί οι μειώσεις στο δημόσιο τομέα είναι ακόμα μεγαλύτερες.

Τρίτον, σχετικά με τους ένοπλους των Ενόπλων Δυνάμεων, των Σωμάτων Ασφαλείας και του Πυροσβεστικού Σώματος έχουν γίνει, ήδη, κάποιες βελτιώσεις. Παραμένουν, όμως, κάποια ζητήματα, κάποια προβλήματα που πρέπει να αντιμετωπισθούν. Η πρόταση που γίνεται γι' αυτούς που έχουν μπει πριν από το 1996 για 3/35 κάθε χρόνο, είναι μία πρόταση την οποία πρέπει να εξετάσετε.

Κυρίες και κύριοι συνάδελφοι, κλείνοντας θέλω να υπογραμμίσω ότι η κριτική στάση που άσκησα όλο αυτό το χρονικό διάστημα και εγώ και οι άλλοι συνάδελφοί μου για το συγκεκριμένο σχέδιο νόμου είναι μία στάση αρχών. Είναι στάση ευθύνης απέναντι και στη χώρα και στους συμπολίτες μας. Δεν υπαγορεύεται ούτε από σκοπιμότητες, ούτε από εντυπωσιασμούς της τελευταίας στιγμής. Δεν μπήκα στο δίλημμα να σωπάσω και να κρυφτώ ή να καταψηφίσω -πιστεύω ότι αυτές είναι δύο ακραίες λογικές. Επέλεξα να προσπαθήσω και να αγωνιστώ μέχρι το τέλος να υπάρξουν ουσιαστικές βελτιώσεις. Αυτές τις βελτιώσεις θα τις περιμένουμε, κύριε Υπουργέ.

Σας ευχαριστώ πολύ.

(Χειροκροτήματα από την πτέρυγα του ΠΑΣΟΚ)

ΠΡΟΕΔΡΕΥΟΥΣΑ (Ροδούλα Ζήση): Ευχαριστούμε τον κ. Κουσελά.

Το λόγο έχει ο Υπουργός Οικονομικών κ. Γεώργιος Παπακωνσταντίνου.

ΓΕΩΡΓΙΟΣ ΠΑΠΑΚΩΝΣΤΑΝΤΙΝΟΥ (Υπουργός Οικονομικών): Ευχαριστώ πολύ, κυρία Πρόεδρε.

Θέλω να ξεκινήσω με ορισμένες διευκρινίσεις και απαντήσεις, προτού μπω στο κύριο σώμα της παρέμβασής μου. Ο Αρχηγός του Λαϊκού Ορθόδοξου Συναγερμού μάς ρώτησε γιατί δεν είπαμε την αλήθεια πέρυσι. Την είπαμε. Μιλήσαμε για ένα ασφαλιστικό που δεν ήταν βιώσιμο. Αυτό το οποίο δεν γνωρίζαμε είναι το πόσο μικρό χρόνο είχαμε και μέσα σε τι ασφυκτικούς όρους έπρεπε να γίνουν οι προσαρμογές.

Γι' αυτό για παράδειγμα αντί να πάμε σε μία μεγαλύτερη περίοδο προσαρμογής για τις γυναίκες στον ιδιωτικό, στο δημόσιο τομέα, τις μητέρες με ανήλικα παιδιά, αναγκασθήκαμε να γίνει σε αυτά τα ασφυκτικά περιθώρια προσαρμογής.

Επειδή ο κ. Λέγκας αμφισβήτησε αυτό το οποίο είπα, κατ' αρχάς να επαναλάβω ότι η υπηρεσία, κύριε Λέγκα, δεν έχει απολύτως κανένα έγγραφο, σχετικά με οποιαδήποτε συμφωνία που λέτε πως είχατε με την Ευρωπαϊκή Επιτροπή.

Εγώ θα σας καταθέσω την επιστολή του κ. Σπίντλα, του Επιτρόπου πριν την κ. Ράιντερ, γιατί με αυτόν ήταν η πρώτη επιστολή, με την οποία μας λέει στις 3 Νοεμβρίου του 2009 ότι δεν υπάρχει καμία απολύτως δέσμευση της ελληνικής Κυβέρνησης που να μας έχει κοινοποιηθεί. Άρα, λοιπόν, νομίζω πως μάλλον αυτή η κατάθεση της επιστολής το δικό μου επιχείρημα ενδυναμώνει και όχι το δικό σας.

ΝΙΚΟΛΑΟΣ ΛΕΓΚΑΣ: Θα μου επιτρέψετε μετά;

ΓΕΩΡΓΙΟΣ ΠΑΠΑΚΩΝΣΤΑΝΤΙΝΟΥ (Υπουργός Οικονομικών): Μετά, αν έχετε την καλοσύνη.

Επανερχομαι στον κ. Καρτζαφέρη.

ΕΜΜΑΝΟΥΗΛ ΚΕΦΑΛΟΓΙΑΝΝΗΣ: Το έχει το έγγραφο, κύριε Υπουργέ, επιτρέψτε του.

ΓΕΩΡΓΙΟΣ ΠΑΠΑΚΩΝΣΤΑΝΤΙΝΟΥ (Υπουργός Οικονομικών): Επανερχομαι στον κ. Καρτζαφέρη.

Κύριε Κεφαλογιάννη, αν έχετε την καλοσύνη.

Έβαλε ένα θέμα ο Πρόεδρος του Λαϊκού Ορθόδοξου Συναγερμού και θέλω να είμαι απολύτως καθαρός. Είναι προφανές ότι τον «ΚΑΛΛΙΚΡΑΤΗ» θα τον κάναμε είτε υπήρχε, είτε δεν υπήρχε μνημόνιο. Αυτό το οποίο είπα είναι ότι το μνημόνιο έχει ως μέρος των συνολικών δεσμεύσεων της ελληνικής Κυβέρνησης και μία σειρά από πολιτικές που εμείς θέλαμε να κάνουμε έτσι και αλλιώς. Το φορολογικό είναι ένα άλλο παράδειγμα, πέρα από τον «ΚΑΛΛΙΚΡΑΤΗ» και το άνοιγμα των κλειστών επαγγελμάτων στο οποίο αναφέρθηκα.

Άρα, λοιπόν, οποιαδήποτε παραποίηση αυτών που είπα ότι αν απαλλαγούμε από το μνημόνιο δεν θα υπάρχει «ΚΑΛΛΙΚΡΑΤΗΣ», είναι προφανές ότι δεν έχει καμμία απολύτως σχέση με την πραγματικότητα.

Έρχομαι τώρα στην τοποθέτησή μου και ξεκινώ επαναλαμβάνοντας αυτό το οποίο νομίζω ότι όλοι μας γνωρίζουμε πολύ καλά. Την περασμένη εβδομάδα το ελληνικό Κοινοβούλιο πήρε μία ιστορική απόφαση για μία μεγάλη μεταρρύθμιση. Σήμερα, καλούμε την ελληνική Βουλή να ψηφίσει το αδελφό νομοσχέδιο αυτής της μεταρρύθμισης για το ασφαλιστικό σύστημα του δημοσίου.

Όλοι ξέρουμε ότι διανύσαμε και διανύουμε μία περίοδο που μας έφερε μπροστά σε πολύ μεγάλα διλήμματα και σε ιστορικές αποφάσεις. Διλήμματα, που αν είμαστε ειλικρινείς με τον εαυτό μας πρέπει να πούμε ότι αρνηθήκαμε για πολλά χρόνια να αντιμετωπίσουμε. Αποφάσεις που για πολλά χρόνια δεν πήραμε.

Είναι προφανές ότι τα προβλήματα που καλούμαστε σήμερα να λύσουμε, δεν δημιουργήθηκαν χτες. Σίγουρα διογκώθηκαν από την αδράνεια, από την έλλειψη βούλησης και διάθεσης προσαρμογής στα νέα δεδομένα της προηγούμενης κυβέρνησης. Σίγουρα πολλαπλασιάστηκαν από την πελατειακή λογική της. Αλλά είναι σαφές ότι τα προβλήματα δεν γεννήθηκαν χτες. Είναι σαφές ότι σήμερα είναι η μεγάλη στιγμή, για να κάνουμε τις μεγάλες τομές.

Το πρόβλημα που έχουμε είναι ότι ο χρόνος, στον οποίο καλούμαστε να κάνουμε αυτές τις αλλαγές, είναι πάρα πολύ μικρός. Πρέπει να διαχειριστούμε και να διασώσουμε στρεβλώσεις και βαθιά διαρθρωτικά προβλήματα, τώρα, σε ένα πολύ μικρό χρονικό διάστημα.

Γι' αυτό και κάνουμε αυτήν την ιστορική αλλαγή στο ασφαλιστικό σύστημα, ακόμα και αν πτυχές του θα μπορούσαν να ήταν διαφορετικές σε μια διαφορετική συγκυρία. Είναι μια αλλαγή – και εδώ θέλω να απαντήσω στον Πρόεδρο του ΛΑΟΣ – που την υπερασπιζόμαστε ως δίκαιη. Δεν κρυβόμαστε πίσω απ' αυτήν. Είναι μια αλλαγή που συμβάλλει καθοριστικά στο να αποκτήσουμε ένα βιώσιμο σύστημα, να εξορθολογιστεί η συνταξιοδοτική δαπάνη, να συγκρατηθεί ο ρυθμός αύξησης των δαπανών και να εγγυηθούμε έτσι τις μελλοντικές συντάξεις.

Θυμίζουμε ότι σήμερα η δαπάνη για συντάξεις είναι στο 12,5% του ΑΕΠ. Και αν δεν κάναμε απολύτως τίποτα, σε μερικές δεκαετίες –που με όρους συνταξιοδοτικού είναι πολύ γρήγορα– θα έφτανε στο 25% του ΑΕΠ. Ένα για κάθε 4 ευρώ που παράγει αυτή η χώρα θα πήγαινε στις συντάξεις.

Αντίστοιχα εκτινάσσεται και η δημόσια δαπάνη για την κάλυψη των συντάξεων. Τα τελευταία δέκα χρόνια, η επιχορήγηση των ασφαλιστικών ταμείων έχει τετραπλασιαστεί. Τρία δισεκατομμύρια ευρώ το 2001, 12,5 δισεκατομμύρια ευρώ σήμερα. Η δαπάνη για τις συντάξεις του δημοσίου έχει υπερδιπλασιαστεί, από τα 3 δισεκατομμύρια στα 7 δισεκατομμύρια ευρώ. Μόνο την τελευταία πενταετία, από το 2005, η δαπάνη για συντάξεις του δημοσίου αυξήθηκε περισσότερο από 70%, όταν ο αριθμός των συνταξιούχων αυξήθηκε κατά 10%.

Και σε αυτήν τη λογική είναι που πρέπει να δει κάποιος ακόμη και ένα μέτρο, όπως είναι η εισφορά αλληλεγγύης των συνταξιούχων, που βεβαίως δεν είναι – και κακώς αναφέρεται από πολλούς – αντίστοιχο με το ΛΑΦΚΑ. Το ΛΑΦΚΑ, αν θυμάστε, ξεκινούσε από κάτω από 300 ευρώ. Εδώ μιλάμε για μια εισφορά που ξεκινά στα πάνω από 1400 ευρώ σύνταξης. Και είναι αναγκαία συνθήκη, για να μπορέσουμε να στηρίξουμε ακριβώς αυτές τις ίδιες τις συντάξεις.

Είναι προφανές, λοιπόν, ότι η εξέλιξη, όπως πάει σήμερα, δεν είναι βιώσιμη. Και σίγουρα η δαπάνη που γίνεται δεν ανταποκρίνεται σε καλές ή καλύτερες συντάξεις και παροχές για όλους τους συνταξιούχους. Κάποιοι απολαμβάνουν καλύτερα και περισσότερα προνόμια από άλλους και αυτό όχι μόνο γιατί πλήρωσαν περισσότερες εισφορές, αλλά και γιατί είχαν τη θεσμική δύναμη, δυνατότητες, παράθυρα στο ισχύον νομικό πλαίσιο, για να μπορέσουν να έχουν μια διακριτή μεταχείριση.

Γι' αυτό και ονομάζουμε τη σημερινή μεταρρύθμιση δίκαιη. Κάβουμε ένα σύστημα πιο δίκαιο απέναντι στον εργαζόμενο, πιο δίκαιο μεταξύ των εργαζόμενων, καταργώντας τις μεταξύ τους διακρίσεις σε επίλεκτους του συστήματος και σε μη προνομιούχους, επίλεκτους που μπορούσαν να απολαμβάνουν από νωρίς στη ζωή τους μεγάλες συντάξεις και μη προνομιούχους, που έπρεπε να δουλέψουν μια ζωή, για να εξασφαλίσουν μια σύνταξη πείνας.

Ταυτόχρονα είναι ένα σύστημα που είναι πιο αλληλέγγυο μεταξύ των γενεών, πιο ανταποδοτικό, ανταμείβοντας τον εργαζόμενο για το σύνολο των εισφορών του, υπολογίζοντας και τις καλές και τις κακές στιγμές. Γιατί όλες οι εισφορές συνυπολογίζονται στον προσδιορισμό της τελικής σύνταξης.

Είναι πιο αποτελεσματικό, γιατί δίνει κίνητρο για ασφάλιση σε όλη τη διάρκεια του εργασιακού βίου, από τις πρώτες δουλειές των νέων, ώστε να πάψει το φαινόμενο ανθρώπων να παρακαλούν στο τέλος του εργασιακού τους βίου να αγοράσουν ένσημα και να πάψει το φαινόμενο να έχουν κίνητρο οι εργοδότες να μην ασφαλίζουν νέους εργαζόμενους.

Είναι πιο αναδιανεμητικό. Δίνει μια ελάχιστη προνοιακή σύνταξη σε όλους τους πολίτες. Και πιο ορθολογικό, γιατί επιτρέπει στο νέο και στον μελλοντικό εργαζόμενο να προγραμματίσει τη ζωή του.

Βάζουμε με αυτό το νομοσχέδιο και με τα δύο νομοσχέδια για το ασφαλιστικό, τέλος στη βιομηχανία των εξαιρέσεων και των ασφαλισμένων δύο ταχυτήτων. Διαμορφώνουμε, επιτέλους, στη χώρα μας ένα ενιαίο σύστημα ασφάλισης για όλους τους εργαζόμενους στον δημόσιο και στον ιδιωτικό τομέα.

Οι συντάξεις υπολογίζονται δίκαια για όλους τους εργαζόμενους, αλλά δημιουργείται και μια βασική σύνταξη για όλους τους πολίτες, ανεξάρτητα από το τι έχουν καταφέρει στη ζωή τους, ώστε τουλάχιστον να μπορούν να συντηρήσουν ένα ελάχιστο αξιοπρεπές επίπεδο διαβίωσης, μια βασική σύνταξη, που η Κυβέρνηση έχει δεσμευτεί ότι θα αναπροσαρμόζεται ανάλογα με τις δημοσιονομικές δυνατότητες και έχει αναλάβει την πολιτική δέσμευση να το κάνει, όσο πιο σύντομα γίνεται με βάση την πορεία της οικονομίας.

Δημιουργούμε ένα σύστημα ασφάλισης που πιστεύουμε ότι ανταποκρίνεται σε αυτό που ζητούν σήμερα νέοι άνθρωποι και εργαζόμενοι, αξιοπρέπεια, ασφάλεια, προοπτική για τη χώρα και τη ζωή τους, διαβεβαίωση ότι θα υπάρξουν συντάξεις και στο μέλλον.

Γι' αυτό και κατά κανέναν τρόπο δεν μπορούμε να συμμεριστούμε την άποψη ότι αποτελεί αποθεμελίωση του ασφαλιστικού συστήματος αυτό που κάνουμε. Ακούμε ορισμένους να μιλούν για αποθεμελίωση του ασφαλιστικού συστήματος και να αναφέρονται στην υπαγωγή όλων των υπαλλήλων στο ΙΚΑ.

Μέχρι τότε θα δεχτούμε ότι υπάρχουν δύο κατηγορίες εργαζομένων σε αυτήν τη χώρα; Όλοι οι εργαζόμενοι οι οποίοι έχουν σχέση μισθωτής εργασίας, πρέπει να είναι σε ένα ταμείο.

Όπως και δεν είναι, βεβαίως, αποθεμελίωση του ασφαλιστικού συστήματος η ύπαρξη ενιαίων κανόνων και ορίων ηλικίας για όλους τους εργαζόμενους. Αυτό είναι ισονομία. Βεβαίως και αναγνωρίζουμε τις ιδιαιτερότητες. Υπάρχουν κατηγορίες επαγγελματιών ή εργασιών ή κοινωνικών ομάδων, όπου πρέπει να υπάρξουν ιδιαιτερότητες.

Γι' αυτό και το Υπουργείο Εργασίας και το Υπουργείο Οικονομικών ακούσαμε πολύ προσεκτικά τις προτάσεις της Βουλής, κάναμε μια σειρά από αλλαγές στην αρχική εκδοχή των νομοσχεδίων, διατηρώντας, όμως, στο ακέραιο το πνεύμα του νομοσχεδίου και πάντα σεβόμενοι τις αρχές της ισονομίας και της ισότιμης και δίκαιης μεταχείρισης των πολιτών.

Κυρίες και κύριοι Βουλευτές, το ασφαλιστικό του δημοσίου έχει δύο πτυχές. Μίλησα ήδη για τη μία, εναρμόνιση του ασφα-

λιστικού συστήματος δημοσίου με το νέο ασφαλιστικό σύστημα που ψηφίσατε την περασμένη βδομάδα.

Η δεύτερη διάστασή του είναι, βέβαια, η ενσωμάτωση και η συμμόρφωση με την καταδικαστική απόφαση του Δικαστηρίου των Ευρωπαϊκών Κοινοτήτων σχετικά με τα όρια ηλικίας ανδρών και γυναικών στο δημόσιο.

Τι λέει η Συνθήκη των Ευρωπαϊκών Κοινοτήτων; Προβλέπει και ζητάει, όπως και το Ευρωπαϊκό Δικαστήριο, από τη χώρα μας να σεβαστεί την αρχή της ίσης μεταχείρισης ως προς τα όρια ηλικίας συνταξιοδότησης. Αυτό που ζητήθηκε ρητά από τη χώρα μας είναι η συμμόρφωση με το άρθρο 141.4 της συνθήκης περί πρόβλεψης ειδικών πλεονεκτημάτων προς διευκόλυνση του λιγότερο εκπροσωπούμενου φύλου να συνεχίσει την επαγγελματική δραστηριότητα.

Το μέχρι σήμερα καθεστώς, σύμφωνα με το ΔΕΚ, όχι μόνο δεν ευνοεί την αποκατάσταση των προβλημάτων, που ενδέχεται να αντιμετωπίσουν οι γυναίκες στην επαγγελματική τους διαδρομή, αλλά αντίθετα διευκολύνει την απόσυρσή τους από την αγορά εργασίας. Και πρέπει να πούμε ότι αυτήν την άποψη συμμερίζεται και μεγάλη μερίδα των γυναικών και των γυναικείων οργανώσεων, που διεκδικούν ίση μεταχείριση στην εργασία, στις προσλήψεις, στις προοπτικές και συμφωνούν και με την ίση μεταχείριση και δικαιώματα στο καθεστώς συνταξιοδότησης.

Αναγνωρίζοντας το προφανές, ότι μια ολοκληρωμένη κοινωνική πολιτική, μια ουσιαστική πολιτική για τη στήριξη της οικογένειας και τη δημιουργία οικογένειας δεν μπορεί, ούτε να ξεκινά, ούτε να τελειώνει με τη συνταξιοδότηση, άνδρες και γυναίκες σήμερα απαιτούν ένα σύστημα κοινωνικής προστασίας, που ενθαρρύνει και βοηθά τη δημιουργία οικογένειας, αλλά και υποστηρίζει τους γονείς στα χρόνια που πραγματικά υπάρχει ανάγκη συμμετοχής στην ανατροφή των παιδιών.

Αυτό είναι μια, πραγματικά, προοδευτική πολιτική. Αυτό είναι που αντιμετωπίζει ισότιμα όλους τους πολίτες, σε όλα τα στάδια του επαγγελματικού τους βίου. Μια πολιτική και ένα σύστημα που ως κράτος δεν μπορέσαμε, είναι η αλήθεια, να διαμορφώσουμε και να υλοποιήσουμε εγκαίρως, με αποτέλεσμα να χρειάζεται να γίνει τώρα, υπό πίεση και να το κάνουμε ταυτόχρονα με τη μετάβαση σε ίσα όρια συνταξιοδότησης για όλους.

Και φυσικά, δεν νομίζω πως μπορεί κάποιος σοβαρά να ισχυριστεί ότι η απάντηση σε αυτήν την απόφαση θα ήταν να εξισωθούν όλοι προς τα κάτω. Σε μια στιγμή που το συνταξιοδοτικό σύστημα της χώρας ασφυκτιά και προσπαθεί να βρει τη βιωσιμότητά του, μια συμμόρφωση στην απόφαση του Ευρωπαϊκού Δικαστηρίου με την εξίσωση όλων των ανδρών προς τα κάτω στα πενήντα χρόνια, νομίζω ότι προσκρούει στην κοινή λογική.

Αυτό, λοιπόν, που κάνουμε είναι ταυτόχρονα, με αυτό το νομοσχέδιο να στηρίξουμε αυτούς τους θεσμούς που δημιουργούν τις προϋποθέσεις, για να μπορέσει να στηριχθεί η εργαζόμενη μητέρα με το ολοήμερο σχολείο, με την επέκταση των βρεφονηπιακών σταθμών, με τη φροντίδα των ευπαθών ομάδων. Και παρά την πίεση, καταφέραμε να εξασφαλίσουμε μια όσο το δυνατόν πιο ομαλή μετάβαση, όχι αυτήν που θα θέλαμε αρχικά, αλλά μια μετάβαση που δεν ρίχνει αυτόματα τις γυναίκες σε πολλαπλάσια επιπρόσθετα έτη.

Κατοχυρώσαμε τα συνταξιοδοτικά δικαιώματα, που θεμελιώνονται μέχρι το τέλος του χρόνου, με μεγάλη σαφήνεια και ως προς τα όρια, αλλά και ως προς τους όρους συνταξιοδότησης. Είπαμε ότι η έναρξη της μεταβατικής περιόδου για την εξίσωση των ορίων ηλικίας συνταξιοδότησης ανδρών και γυναικών θα ξεκινήσει από 1-1-2011.

Σχεδιάσαμε μια μεταβατική περίοδο, που να περιορίζει, όσο είναι δυνατόν, την επιβάρυνση για όσες γυναίκες θεμελιώνουν δικαίωμα στο 2013, όπου αρχίζει η πλήρης εφαρμογή της εξίσωσης, αλλά και είναι έτος κατά το οποίο η μεγάλη πλειονότητα των γυναικών, που θεμελιώνουν δικαίωμα, είχαν αυξημένα όρια ηλικίας συνταξιοδότησης.

Παρόλα αυτά, δεν θα ισχυριστούμε ότι δεν αναγνωρίζουμε πως θα διαταραχθεί ο προγραμματισμός κάποιων νοικοκυριών. Γι' αυτό και σήμερα, κάνουμε και άλλη μία κίνηση. Ανταποκρινόμενοι και στα αιτήματα που έχουν κατατεθεί κατά τη διάρκεια της συζήτησης, δίνουμε τη δυνατότητα –θα το καταθέσω αμέσως μετά ως προσθήκη-αναδιατύπωση στο σχέδιο νόμου- να ανα-

γνωριστεί πλασματικός χρόνος για κάθε παιδί, ο οποίος ανέρχεται σε ένα έτος για το πρώτο παιδί και σε δύο έτη για κάθε επόμενο παιδί και μέχρι το τρίτο.

ΑΣΤΕΡΙΟΣ ΡΟΝΤΟΥΛΗΣ: Γιατί μέχρι το τρίτο;

ΓΕΩΡΓΙΟΣ ΠΑΠΑΚΩΝΣΤΑΝΤΙΝΟΥ (Υπουργός Οικονομικών): Κάνουμε, δηλαδή, μία παραπέρα κίνηση, για να μπορέσουμε να στηρίξουμε σε αυτήν τη μεταβατική περίοδο τις γυναίκες, στις οποίες αναγνωρίζουμε τη δυσκολία αυτής της μετάβασης μέσα σε τρία χρόνια.

ΑΣΤΕΡΙΟΣ ΡΟΝΤΟΥΛΗΣ: Κύριε Υπουργέ, γιατί μέχρι το τρίτο; Το ρωτάμε συχνά και απάντηση δεν παίρνουμε.

ΠΡΟΕΔΡΕΥΟΥΣΑ (Ροδούλα Ζήση): Παρακαλώ, κύριε συνάδελφε! Θα έρθει η σειρά σας και θα μιλήσετε.

ΓΕΩΡΓΙΟΣ ΠΑΠΑΚΩΝΣΤΑΝΤΙΝΟΥ (Υπουργός Οικονομικών): Αυτό που επιχειρείται σήμερα, δεν είναι η αφαίρεση προνομίων και η αφαίρεση δικαιωμάτων και εισοδημάτων. Βρεθήκαμε σε μία κατάσταση δύσκολη, σε μία κατάσταση αδιέξοδη, σε μία κατάσταση στην οποία το κράτος θα αδυνατούσε να εγγυηθεί το άμεσο μέλλον.

(Θόρυβος στην Αίθουσα)

ΠΡΟΕΔΡΕΥΟΥΣΑ (Ροδούλα Ζήση): Με συγχωρείτε, κύριε Υπουργέ.

Παρακαλώ πολύ, κύριοι συνάδελφοι, να ολοκληρώσει ο Υπουργός και όταν θα έρθει η σειρά σας, θα μιλήσετε.

ΑΣΤΕΡΙΟΣ ΡΟΝΤΟΥΛΗΣ: Ναι, αλλά να μας απαντήσει.

ΓΕΩΡΓΙΟΣ ΠΑΠΑΚΩΝΣΤΑΝΤΙΝΟΥ (Υπουργός Οικονομικών): Κύριε Ροντούλη, θα πάρετε το λόγο και θα πείτε την άποψή σας.

ΑΣΤΕΡΙΟΣ ΡΟΝΤΟΥΛΗΣ: Ναι, κύριε Υπουργέ, αλλά να μας δώσετε μία απάντηση.

ΓΕΩΡΓΙΟΣ ΠΑΠΑΚΩΝΣΤΑΝΤΙΝΟΥ (Υπουργός Οικονομικών): Τι νόημα έχει να μιλούσαμε σήμερα για εγγύηση συντάξεων, αν δεν μπορούσαμε να εγγυηθούμε ότι θα υπάρχουν συντάξεις; Με την αλλαγή που κάνουμε στο συνταξιοδοτικό, εγγυούμαστε ότι και σήμερα και αύριο και μεθαύριο θα υπάρχουν συντάξεις για τους Έλληνες και τις Ελληνίδες.

Έχουμε φύγει, ήδη, από την κατάσταση στην οποία θα φοβόμασταν την κατάρρευση του συστήματος, έχουμε φύγει, με τις πολιτικές που ακολουθούμε εδώ και αρκετούς μήνες. Παρά το γεγονός ότι έχουμε ακόμα πολλά στάδια να διανύσουμε, ώστε να εγγυηθούμε απόλυτα την οικονομική ασφάλεια και ευημερία της χώρας, τα βήματα που έχουμε κάνει, αναγνωρίζονται. Και αναγνωρίζονται από όλους τους διεθνείς συνομιλητές μας.

Τις τελευταίες δύο ημέρες, σε όλο το διεθνές Τύπο, αναπαράγονται αυτά τα οποία είπαν ο Πρόεδρος του Συμβουλίου των Υπουργών Οικονομικών της Ευρωζώνης, ο κ. Γιούνγκερ, για την Ελλάδα που ανταποκρίνεται περισσότερο και από ό,τι περίμεναν στις δεσμεύσεις της. Αναπαράγονται αυτά τα οποία είπε ο αρμόδιος ευρωπαίος Επίτροπος για τις οικονομικές και νομισματικές υποθέσεις, ο κ. Ρέν. Αναπαράγονται αυτά που είπε ο Πρόεδρος της Ευρωπαϊκής Κεντρικής Τράπεζας, ο κ. Τρισέ. Και χθες, είχαμε μία πετυχημένη πρώτη έξοδο στις διεθνείς αγορές, έστω και περιορισμένου τύπου, με το δανεισμό των ομολόγων εξάμηνης διάρκειας.

Η Ελλάδα προχωράει και προχωράει με σταθερά βήματα. Και τα βήματα αυτά αναγνωρίζονται. Και τα βήματα αυτά είναι η βάση, πάνω στην οποία μπορούμε να σταθούμε και να κάνουμε τον επόμενο δρόμο, να εγγυηθούμε τη βιωσιμότητα του συνταξιοδοτικού μας συστήματος, να εγγυηθούμε μία οικονομία που ανακτά αυτοπεποίθηση και που μπορεί να δημιουργεί επενδύσεις, να δημιουργεί θέσεις εργασίας, να δημιουργεί πλούτο και να τον διανέμει δίκαια.

Αυτός είναι ο στόχος αυτής της Κυβέρνησης. Σε αυτόν το στόχο εγγράφεται και η σημερινή συζήτηση που κάνουμε και γι' αυτό ζητούμε τη στήριξη από τη Βουλή αυτού του εξαιρετικά σημαντικού νομοσχεδίου.

Ευχαριστώ πολύ.

(Χειροκροτήματα από την πτέρυγα του ΠΑΣΟΚ)

(Στο σημείο αυτό ο Υπουργός Οικονομικών κ. Γεώργιος Παπακωνσταντίνου καταθέτει για τα Πρακτικά τις προαναφερθείσες προσθήκες – αναδιατυπώσεις, οι οποίες έχουν ως εξής:

ΠΡΟΕΔΡΕΥΟΥΣΑ (Ροδούλα Ζήση): Ευχαριστούμε τον Υπουργό Οικονομικών κ. Παπακωνσταντίνου.

Το λόγο έχει ο Υπουργός Εργασίας και Κοινωνικής Ασφάλισης κ. Ανδρέας Λοβέρδος.

ΕΜΜΑΝΟΥΗΛ ΚΕΦΑΛΟΓΙΑΝΝΗΣ: Κυρία Πρόεδρε, είναι πρωτοφανές στα κοινοβουλευτικά χρονικά να γίνεται τέτοιος αγώνας για να προστατευτεί ένας Υπουργός. Είναι δυνατόν να απαντά ο Υπουργός, να ζητά το λόγο ο Κοινοβουλευτικός Εκπρόσωπος της Αξιωματικής Αντιπολίτευσης και άλλων κομμάτων, να μεσολαβούν πέντε Βουλευτές του ΠΑΣΟΚ, να έρχεται πίσω του ένας άλλος Υπουργός, λαλίστατος κατά τα άλλα, ο κ. Λοβέρδος; Γιατί; Τι φοβάται ο Υπουργός και τι φοβάται η Κυβέρνηση επιτέλους; Ας «τρέξει» η διαδικασία, όπως τα σωστά κοινοβουλευτικά ήθη όλων αυτών των ετών επιτρέπουν και επιβάλλουν.

ΠΡΟΕΔΡΕΥΟΥΣΑ (Ροδούλα Ζήση): Ευχαριστούμε, κύριε Κεφαλογιάννη, αλλά όπως γνωρίζετε, δεν μεσολάβησαν πέντε Βουλευτές. Μεσολάβησαν δύο Βουλευτές...

ΕΜΜΑΝΟΥΗΛ ΚΕΦΑΛΟΓΙΑΝΝΗΣ: Τρεις Βουλευτές μεσολάβησαν.

ΠΡΟΕΔΡΕΥΟΥΣΑ (Ροδούλα Ζήση): ...και νομίζω ότι θέλετε να ακούσετε το λόγο της Κυβέρνησης.

ΠΑΝΑΓΙΩΤΗΣ ΛΑΦΑΖΑΝΗΣ: Κυρία Πρόεδρε, ζητώ το λόγο.

ΠΡΟΕΔΡΕΥΟΥΣΑ (Ροδούλα Ζήση): Δεν έχετε ζητήσει το λόγο και δεν έχετε λάβει το λόγο, κύριε Λαφαζάνη. Δεν σας ενδιαφέρει να ακούσετε ο Υπουργός Εργασίας τι λέει για το συγκεκριμένο νομοσχέδιο;

ΑΣΤΕΡΙΟΣ ΡΟΝΤΟΥΛΗΣ: Μας ενδιαφέρει.

ΠΡΟΕΔΡΕΥΟΥΣΑ (Ροδούλα Ζήση): Άρα, λοιπόν, νομίζω ότι η ευνομία της διαδικασίας έτσι ήταν πάντα και όχι το έθος που είπε ο κ. Κεφαλογιάννης.

Κύριε Υπουργέ της Εργασίας, έχετε το λόγο για επτά λεπτά.

ΑΝΔΡΕΑΣ ΛΟΒΕΡΔΟΣ (Υπουργός Εργασίας και Κοινωνικής Ασφάλισης): Ευχαριστώ, κυρία Πρόεδρε.

Κυρίες και κύριοι Βουλευτές, η πολιτική ομιλία του Υπουργού Οικονομικών έχει καλύψει απολύτως το θέμα. Εγώ ζήτησα το λόγο για μία σειρά νομικών διευκρινίσεων, κύριε Κοινοβουλευτικό Εκπρόσωπε της Νέας Δημοκρατίας, και θα κατέλθω του Βήματος έχοντας περάσει και αυτές τις διευκρινίσεις, που είναι πάρα πολύ χρήσιμες για την εφαρμογή του νόμου και μάλιστα ενδεχομένως να προλάβω και μία παρατήρηση του συναδέλφου κ. Παυλόπουλου.

Κυρία Πρόεδρε, το πρώτο πράγμα που θέλω να διευκρινίσω επιρρώνοντας σχετικές διατυπώσεις της εισηγητικής έκθεσης του νόμου για την ειδική εισφορά αλληλεγγύης, είναι το εξής: Εκεί που η εισηγητική έκθεση κάνει αναφορά στη λειτουργία αυτής της εισφοράς αλληλεγγύης υπέρ του συστήματος κοινωνικής ασφάλισης έχω να προσθέσω και τα εξής:

Κυρίες και κύριοι Βουλευτές, αυτή η ειδική εισφορά αλληλεγγύης με άλλο τίτλο και άλλη λογική και άλλη λειτουργία είχε προβλεφθεί στη δεκαετία του '90. Είχαν υπάρξει τρεις αποφάσεις του Συμβουλίου της Επικρατείας σχετικά, η 1461 έως και 1465 του 1995 και είχαν κρίνει ότι αυτή η εισφορά, ο ΛΑΦΚΑ όπως το λέγαμε τότε, ήταν συμβατός με το Σύνταγμα και με τη σχετική σύμβαση που είχε να κάνει με το Χάρτη των Κοινωνικών Δικαιωμάτων, που μάλιστα τώρα τροποποιούμε με σχέδιο νόμου το οποίο θα φέρουμε στη Βουλή σε λίγες εβδομάδες.

Υπήρχε, όμως, και μία απόφαση του Ελεγκτικού Συνεδρίου μεταγενέστερη, η οποία έκρινε το θεσμό του ΛΑΦΚΑ προβληματικό σε σχέση με το γεγονός ότι δεν αποτυπωνόταν στην εισηγητική έκθεση ευκρινέστατα τι ακριβώς λειτουργία ήθελε να προσφέρει στο σύστημα κοινωνικής ασφάλισης.

Αυτήν την πλημμέλεια έχουμε καλύψει με πάρα πολλούς τρόπους, ουσιαστικούς και τυπικούς, στην παρέμβαση που κάναμε με το σχέδιο νόμου που ψηφίστηκε την προηγούμενη εβδομάδα, μα και στην παρέμβαση που γίνεται σήμερα από το Υπουργείο Οικονομικών με το ασφαλιστικό του δημοσίου τομέα.

Θέλω να προσθέσω τα εξής: Μνημονεύω τα αναφερόμενα στην παράγραφο ΙΙΙ αρ.7 του παραρτήματος ΙΙΙ του ν.3845/2010, που μετέφερε το μνημόνιο στην ελληνική έννομη τάξη. Σύμφωνα με αυτήν την αναφορά, τα προγράμματα κοινωνικής ασφάλισης θα πρέπει να ενδυναμωθούν για να αντιμετωπίσουν υποβόσκου-

σες διαρθρωτικές ανισοροπίες, που οφείλονται στη γήρανση του πληθυσμού. Καθώς τα κόστη ασφαλιστικών παροχών στην Ελλάδα προβλέπεται να είναι από τα υψηλότερα στην Ευρωπαϊκή Ένωση με τις τρέχουσες πολιτικές, καθώς οι μεγαλύτερες υπερβάσεις ετησίως στον κρατικό προϋπολογισμό προέρχονται συστηματικά από τα ταμεία κοινωνικής ασφάλισης, οι μεταρρυθμίσεις για την περιφρόρηση της βιωσιμότητας του συστήματος δεν μπορούν πλέον να αναβληθούν.

Σε αυτό το πλαίσιο έγινε η προσθήκη για την ειδική εισφορά αλληλεγγύης των συνταξιούχων και διευκρινίζω ότι ο τελικός αποδέκτης αυτής της εισφοράς δεν θα είναι ο κρατικός προϋπολογισμός ή κάποιος άλλος. Ο τελικός αποδέκτης θα είναι οι ίδιοι οι φορείς κοινωνικής ασφάλισης, χωρίς να θίγεται η περιουσιακή κατάσταση εκάστοτε δικαιούχου, γιατί όλοι τελικώς οι δικαιούχοι θα είναι δέκτες αυτής της εισφοράς όπου χρειαστεί.

Και έχουμε επισημάνει ήδη πολλές φορές δημοσίως και στην Αίθουσα αυτή τα προβλήματα που έχουν ορισμένοι φορείς κοινωνικής ασφάλισης. Αυτοί οι φορείς κοινωνικής ασφάλισης θα είναι οι δέκτες αυτής της εισφοράς, η οποία να σημειωθεί ότι είναι πολύ πιο επεικής από το ΛΑΦΚΑ, ο οποίος επιβαλλόταν σε κάθε σύνταξη άνω των 293 ευρώ. Πάνω από 293 ευρώ συνεισφέρει στο σύστημα ως συνταξιούχος. Εδώ μιλάμε για πάνω από 1400 ευρώ και νομίζω ότι η διαφορά είναι καταφανής, πάρα πολύ σημαντική και ικανοποιητική.

Με αυτά τα λόγια συμπληρώνω την εισηγητική έκθεση σε ό,τι αφορά τα θέματα της ειδικής εισφοράς αλληλεγγύης. Με αυτόν τον τρόπο, αγαπητοί συνάδελφοι, προστατεύουμε τη ρύθμιση από το μελλοντικό δικαστικό έλεγχο.

Επίσης, υπάρχει μία αναφορά στην έκθεση της Διεύθυνσης Επιστημονικών Μελετών της Βουλής, η οποία σχετίζεται με την εργασία των συνταξιούχων.

Και μάλιστα, κατά τη Διεύθυνση Επιστημονικών Μελετών υπάρχει ένα θέμα στη σύγκριση αυτής της ρύθμισης με το άρθρο 1 του πρόσθετου πρωτοκόλλου σε ό,τι αφορά τα Δικαιώματα του Ανθρώπου.

Εδώ, κυρίες και κύριοι Βουλευτές, θέλω να διευκρινιστεί το εξής για να το έχουμε υπ'όψιν μας όλοι: Ό,τι προβλέπεται σήμερα με το σχέδιο νόμου –ειδικότερα με το άρθρο 11- είναι απλή μεταφορά αυτών που ίσχυαν και ισχύουν στον ιδιωτικό τομέα και στον ευρύτερο χώρο των ΔΕΚΟ και στο δημόσιο τομέα. Δηλαδή, η αναστολή και όχι η κατάργηση της σύνταξης για ένα συνταξιούχο ο οποίος εργάζεται σε μία καλή φάση της ηλικίας του.

Επαναλαμβάνω: Πρόκειται περί αναστολής και όχι κατάργησης συγκεκριμένου συνταξιοδοτικού δικαιώματος. Και, δεύτερον, ό,τι ίσχυε επί χρόνια στον ιδιωτικό τομέα και στον χώρο των ΔΕΚΟ ισχύει –και είναι πολύ σωστό αυτό- και στο χώρο του δημοσίου. Τί, δηλαδή; Μία πρόσκαιρη αναστολή και φυσικά όχι απώλυτα δικαιώματος.

Το άρθρο 10, λοιπόν, εν προκειμένω που ορίζει τα της εργασίας των συνταξιούχων ευθυγραμμίζει και το δημόσιο τομέα στον ιδιωτικό τομέα και δεν έχει κανένα μα κανένα πρόβλημα συνταγματικότητας.

Όπως επίσης, κυρίες και κύριοι Βουλευτές, δεν θα υπάρξει και θέμα αντισυνταγματικότητας σε ό,τι αφορά τους εργαζόμενους στη Βουλή, αφού σύμφωνα με το άρθρο 65 παράγραφος 1 η Βουλή ρυθμίζει τα θέματά της με Κανονισμό και σύμφωνα με το άρθρο 65 παράγραφος 6 ο Κανονισμός ρυθμίζει και τα της οργάνωσης της Βουλής και τα σχετικά με το καθεστώς των υπαλλήλων της, στοιχείο του οποίου είναι και η σύνταξη, όπως έχει αποφασίσει το Ελεγκτικό Συνέδριο. Αυτά όλα είναι πολύ σωστά. Γι' αυτό και οι σχετικές πρωτοβουλίες θα επαναληφθούν στην τροποποίηση του Κανονισμού της Βουλής, που θα έρθει σε λίγες μέρες στην Εθνική Αντιπροσωπεία.

Κλείνω, γιατί δεν θέλω να χρησιμοποιήσω περισσότερο χρόνο, με το εξής. Αυτό δεν είναι τόσο νομικό, όσο πολιτικό: Παρακολουθήσα την ψηφοφορία για το σχέδιο νόμου περί του ασφαλιστικού συστήματος και των εργασιακών σχέσεων που ψηφίσαμε την περασμένη Πέμπτη.

Κυρίες και κύριοι Βουλευτές, πιστεύω ότι ορισμένοι στην Αίθουσα αυτή δεν θα επαναλάβουν και με το παρόν σχέδιο νόμου τα ίδια λάθη, υπό την έννοια ότι όποιος θέλει να καταψηφίζει κάτι, το καταψηφίζει επί της αρχής και καταψηφίζει άρθρα. Αλλά μία

σαρωτική αντιπολιτευτική λογική, κυρίες και κύριοι Βουλευτές, ήθελε ορισμένους να έχουν καταψηφίσει άρθρο που εξισώνει τα δικαιώματα των διαβητικών έναντι όλων των ταμείων. Έχουν καταψηφίσει άρθρα που αναφέρονται στην επίλυση, επιπέδους, ενός προβλήματος που χρόνισε επί δεκαετίες: αυτού της διαδοχικής ασφάλισης. Έχουν καταψηφίσει άρθρα που απαγορεύουν τις εθελούσιες εξόδους. Έχουν καταψηφίσει άρθρα που επιτρέπουν, να μπει μία τάξη πια, στην απάτη και στη συναλλαγή που είχε επικρατήσει σε ορισμένους τουλάχιστον νομούς της χώρας σε ό,τι αφορά τις συντάξεις αναπηρίας. Καταψηφίστηκαν τα άρθρα που ιδρύουν το Ενιαίο Κέντρο για την Πιστοποίηση της Αναπηρίας, κάτι που είναι αίτημα δεκαετιών.

Αυτά τα λάθη της συλλήβδην απόρριψης για αντιπολιτευτικούς λόγους ελπίζουμε να μην επαναληφθούν στο παρόν σχέδιο νόμου του Υπουργείου Οικονομικών που ολοκληρώνει μαζί με τις τροποποιήσεις, που έχουν καταθέσει τα Υπουργεία Προστασίας του Πολίτη και Εθνικής Αμύνης, τη διαρθρωτική αλλαγή του ασφαλιστικού συστήματος που τόσα χρόνια η χώρα, ενώ όφειλε, δεν επιχειρούσε στη διατύπωσή της.

Ξέραμε, τί ακριβώς χρωστάμε. Ξέραμε ακριβώς το μέγεθος της οφειλής μας απέναντι στον ελληνικό λαό και τους πολίτες. Ανταποκριθήκαμε στην υποχρέωσή μας αυτή σε όλα τα επίπεδα, στο δημόσιο τομέα, στον ιδιωτικό τομέα, αλλά και στον τομέα των ένστολων. Κανείς ποτέ δεν θα μπορούσε να ξαναπαραπνευθεί ότι η Ελλάδα κάνει διακρίσεις ανάμεσα στα ίδια της τα παιδιά, κάποια ευνοώντας τα και κάποια καταδιώκοντάς τα.

Ευχαριστώ πολύ.

(Χειροκροτήματα από την πτέρυγα του ΠΑΣΟΚ)

ΠΡΟΕΔΡΕΥΟΥΣΑ (Ροδούλα Ζήση): Ευχαριστούμε τον Υπουργό Εργασίας, τον κ. Λοβέρδο.

Το λόγο έχει ο Κοινοβουλευτικός Εκπρόσωπος της Νέας Δημοκρατίας κ. Μανώλης Κεφαλογιάννης.

Κύριε συνάδελφε, έχετε δώδεκα λεπτά για την πρωτομλία σας και έχετε πάντα την προστασία -όπως είπατε πριν- και την ανοχή του Προεδρείου.

ΕΜΜΑΝΟΥΗΛ ΚΕΦΑΛΟΓΙΑΝΝΗΣ: Ευχαριστώ πολύ, κυρία Πρόεδρε.

Ο τρόπος με τον οποίο έκλεισε τη σύντομη ομιλία του ο Υπουργός Κοινωνικής Ασφάλισης μόνο ως διάθεση αυτοκριτικής για το παρελθόν του ΠΑΣΟΚ μπορεί να ληφθεί. Διότι -και θα το διαβάσω παρακάτω- είναι η στάση του ΠΑΣΟΚ όλα αυτά τα χρόνια σε οτιδήποτε δημιουργικό έλυνε προβλήματα.

Ακόμα και στο ασφαλιστικό, οι κυβερνήσεις της Νέας Δημοκρατίας έφεραν τις συγκεκριμένες μεταρρυθμίσεις στη Βουλή και το ΠΑΣΟΚ είτε αποχωρούσε, είτε με σκληρές εκφράσεις, με δομική αντιπολίτευση, απέρριπτε. Αυτό έκανε με το ασφαλιστικό και στις αρχές της δεκαετίας του '90 και το 2008.

Και σε αυτό το αντιπολιτευτικό μένος -μιας και βρισκόμαστε εδώ σε ένα νομοσχέδιο του Υπουργείου Οικονομικών- το ΠΑΣΟΚ δεν ψήφισε -το έχω πει και άλλη φορά στη Βουλή- ούτε τη διάταξη για την εγγύηση των καταθέσεων των Ελλήνων πολιτών μέχρι 100.000 ευρώ. Άρα, αυτό κανείς να το θυμάται...

ΓΕΩΡΓΙΟΣ ΠΑΠΑΚΩΝΣΤΑΝΤΙΝΟΥ (Υπουργός Οικονομικών): Το ψηφίσαμε.

ΕΜΜΑΝΟΥΗΛ ΚΕΦΑΛΟΓΙΑΝΝΗΣ: Δεν το ψηφίσατε. Έφερα τα πρακτικά στη Βουλή και ήταν ο εισηγητής σας, ο οποίος ήταν στο μόνο που δεν απάντησε. Βρείτε το και δείτε το. Αυτό ως μια σύντομη απάντηση.

Κυρίες και κύριοι συνάδελφοι, ο τελευταίος που μπορεί να κατηγορεί τη Νέα Δημοκρατία για ασυνέπεια και ανακολουθία λόγων και έργων είναι το ΠΑΣΟΚ. Και αυτό, όχι για αυτά που σας είπα προηγουμένως, όχι για την όλη αντιπολιτευτική του στάση, αλλά και για αυτά που έλεγε πρόσφατα ο Αρχηγός του κόμματος της αξιωματικής αντιπολίτευσης εκείνη την εποχή και Πρωθυπουργός σήμερα ο κ. Παπανδρέου.

Ποιοι είναι υπεύθυνοι, κυρία Πρόεδρε, και ποιοι ανεύθυνοι; Υπεύθυνος είναι ένας Πρωθυπουργός που στις 18 Φεβρουαρίου του 2009 μας έλεγε: «Οι πολίτες απογοητευμένοι και ανήσυχoi απευθύνονται στο ΠΑΣΟΚ και ρωτούν: τί θα κάνετε εσείς; Εμείς, λοιπόν, μπορούμε να διαβεβαιώσουμε τους πολίτες ότι έχουμε σχέδιο, έχουμε προτάσεις, έχουμε ένα ολοκληρωμένο πρόγραμμα». Αυτά έλεγε πέρυσι το Φεβρουάριο ο κ. Παπανδρέου.

Λίγους μήνες μετά, το Μάιο σε μια επίσκεψη που έκανε σε ΚΑΠΗ της Αττικής έλεγε: «Δεν τάζουμε λαγούς με πετραχήλια, αλλά ζητάμε αξιοπρέπεια και σεβασμό για τα υπερήφανα γηρατειά, όπως έλεγε ο Ανδρέας Παπανδρέου». Και λίγες μέρες πριν από τις εκλογές μας έλεγε και πάλι: «Η κυβέρνηση του ΠΑΣΟΚ θα καταργήσει τις ρυθμίσεις της σημερινής κυβέρνησης» της κυβέρνησης, δηλαδή της Νέας Δημοκρατίας «που οδηγούν σε μείωση των παροχών και αύξηση των ορίων συνταξιοδότησης». Αυτά είναι που έλεγε το ΠΑΣΟΚ προεκλογικά.

Και βεβαίως, δεν έχει δίκιο ο Υπουργός των Οικονομικών όταν ισχυρίζεται ότι η Κυβέρνηση του ΠΑΣΟΚ, το κόμμα του ΠΑΣΟΚ πέρυσι έλεγε την αλήθεια. Όχι, δεν είπατε την αλήθεια, κύριοι της Κυβέρνησης. Είπατε ψέματα στον ελληνικό λαό για να κλέψετε την ψήφο του.

Τί μας έλεγε το ΠΑΣΟΚ τότε; Μας έλεγε τα γνωστά τρία «δεν». Σας τα είπε ο κ. Παπαδημούλης. Είναι η τοποθέτηση διακεκριμένων στελεχών του ΠΑΣΟΚ εκείνης της εποχής και νυν Υπουργού, ο οποίος εισηγείται τη μεταρρύθμιση στο ασφαλιστικό, ο μόλις κατελθών του Βήματος κ. Λοβέρδος, ο οποίος στις 26 Νοεμβρίου -και μάλιστα μετά τις εκλογές- έλεγε τα τρία «δεν»: «Δεν θα αυξηθούν τα όρια ηλικίας. Δεν θα μειωθούν οι συντάξεις. Δεν θα αυξηθούν οι εισφορές». Αυτή είναι η αλήθεια του κόμματος του ΠΑΣΟΚ.

Ο δε εισηγητής του κόμματος της τότε αξιωματικής αντιπολίτευσης του ΠΑΣΟΚ και νυν Υφυπουργός Δικαιοσύνης, ζητούσε από την κυβέρνηση της Νέας Δημοκρατίας για τον περίφημο νόμο Πετραλιά να πάμε σε δημοψήφισμα. Ε, τολμήστε το εσείς τώρα το δημοψήφισμα για να δούμε, τί θα πει ο ελληνικός λαός για τις προκρούστιες πολιτικές που ακολουθεί η Κυβέρνησή σας με τα δύο αδελφά νομοσχέδια που καρατομούν κεκτημένα δεκαετιών, οδηγούν στην εξαθλίωση μεγάλα τμήματα του ελληνικού λαού -ιδιαίτερα τα περήφανα γηρατειά- δεν δίνουν καμμία προοπτική στη νεολαία, όπως πολύ σωστά είπε ο Αρχηγός της Αξιωματικής Αντιπολίτευσης, ο κ. Σαμαράς και τα άλλα στελέχη που έλαβαν το λόγο. Αυτή είναι η πολιτική η οποία ακολουθείτε.

Μιας και βλέπω και τον αξιότιμο Κοινοβουλευτικό Εκπρόσωπο του ΠΑΣΟΚ κ. Παπουτσή και παρ' ό,τι τρέφω ιδιαίτερη συμπάθεια και εκτιμώ πάρα πολύ την παρουσία του όλα αυτά τα χρόνια στο Κοινοβούλιο, δεν μπορώ παρά να αναφερθώ και στη δική του τοποθέτηση εκείνη την εποχή που εισηγήθηκε η Νέα Δημοκρατία το νομοσχέδιο για την κοινωνική ασφάλιση. Ξέρετε, ήταν η εποχή των Απόκρεω. «Η πολυδιαφημισμένη μεταρρύθμιση φέρει χρώμα σε απόλυτη αρμονία με το χρώμα των ημερών», μας έλεγε ο κ. Παπουτσης στις 6 Μαρτίου του 2008. «Είναι μεταρρύθμιση των μασκαράδων».

Εγώ, κύριοι συνάδελφοι του ΠΑΣΟΚ, θέλω να σας ρωτήσω τώρα ποιοι είναι οι υπεύθυνοι και ποιοι είναι οι «μασκαράδες», διότι μπροστά σ' αυτά για τα οποία μας κατηγορούσατε παρ' ό,τι ήταν μία ήπια προσαρμογή μέσα σ' ένα πολύ μεγάλο χρονικό εύρος και διάστημα, αυτά που φέρνει σήμερα στον υπερθετικό βαθμό η Κυβέρνηση του ΠΑΣΟΚ είναι πρωτοφανή σε παγκόσμιο επίπεδο και δεν μπορεί να τα αντέξει η ελληνική κοινωνία. Ας αναλογιστούν, λοιπόν, οι κυβερνήστες σήμερα ποιοι είναι οι «μασκαράδες» του πολιτικού μας συστήματος.

Μιας και βλέπω και τον αγαπητό Υφυπουργό Οικονομικών, θα σας διαβάσω μια αποστροφή του λόγου κάποιου πολιτικού κι εσείς θα μου πείτε ποιος είναι. Έλεγε ο πολιτικός αυτός: «Το χειρότερο: Ανατρέπεται ο προγραμματισμός ζωής εκατομμυρίων εργαζομένων, ιδιαίτερα γυναικών, με το πρόσχημα της εξίσωσης των δικαιωμάτων», αυτό δηλαδή που μας έλεγαν ο κ. Λοβέρδος και ο κ. Παπακωνσταντίνου μειώνοντας ασφαλιστικά δικαιώματα προς τα κάτω. Είναι αυτή αξιόπιστη πολιτική; Σας ερωτώ, κυρίες Σαχινίδη. Πείτε μου εσείς. Εγώ διακόπτω την ομιλία μου. Πείτε μου: Είναι πολιτική αξιόπιστη;

ΦΙΛΙΠΠΟΣ ΣΑΧΙΝΙΔΗΣ (Υφυπουργός Οικονομικών): Έδωσα την απάντηση.

ΕΜΜΑΝΟΥΗΛ ΚΕΦΑΛΟΓΙΑΝΝΗΣ: Την απάντηση δεν θα μου τη δώσετε τώρα. Τη δώσατε στη Βουλή στις 17 Μαρτίου του 2008. Αυτά λέγατε εσείς.

Κύριοι συνάδελφοι, έχετε τα δύο πρόσωπα του Ιανού. Άλλα λέτε το πρω

καφενεΐα. Δεν είναι σοβαρή αυτή η πολιτική και δυστυχώς δεν οδηγεί πουθενά.

Μιας και πιάσαμε τώρα τη ρητορεία του ΠΑΣΟΚ του παρελθόντος, θα απευθυνθώ και στους συναδέλφους του ΠΑΣΟΚ. Έχω εδώ μία ερώτηση του ΠΑΣΟΚ η οποία κατατέθηκε εκείνη την εποχή, στις 5 Μαρτίου του 2008, και μία ακόλουθη ερώτηση στις 28 Μαρτίου 2008. Εδώ βρίσκονται, τουλάχιστον, πέντε ή έξι σημαντικοί Υπουργοί. Είναι το πιο αστείο απ' όλα, γιατί μας έλεγαν οι γονείς μας κάτι πολύ βασικό, να τιμούμε την υπογραφή μας και να ξέρουμε πού τη βάζουμε. Ένας απ' αυτούς είναι και ο σημερινός αναπληρωτής Υπουργός κ. Μπεγλίτης και είναι και ο έτερος Κοινοβουλευτικός Εκπρόσωπος κ. Ευθυμίου. Αναφέρω αυτούς τους αξιωματούχους για να μην αναφέρω τους τριάντα πέντε συναδέλφους του ΠΑΣΟΚ οι οποίοι έχουν να λογοδοτήσουν στη συνείδησή τους και στους ψηφοφόρους τους και σ' αυτούς για τους οποίους κατέθεταν αυτές τις ερωτήσεις. Μία ερώτηση του ΠΑΣΟΚ βρήκα -να σας πω την αλήθεια- και από κει βρήκαμε και τις υπόλοιπες. Στην ερώτηση αυτή στις 5 Μαρτίου του 2008 προς τον Υπουργό Εθνικής Οικονομίας με την υπογραφή έντεκα Βουλευτών και στην άλλη ερώτηση στις 28 Μαρτίου 2008 με την υπογραφή τριάντα Βουλευτών του ΠΑΣΟΚ αναφέρεται: «Έχοντας υπόψιν το κυβερνητικό πρόγραμμα της Νέας Δημοκρατίας, τις προγραμματικές σας δηλώσεις, συνεντεύξεις, ομιλίες και δηλώσεις σας, έχοντας υπόψιν ότι το «κλειδί» για τη μεταρρύθμιση αποτελεί το 2015». Ακούστε. Το 2008 μας κατηγορούσε το ΠΑΣΟΚ ότι το «κλειδί» της μεταρρύθμισης της κ. Πετραλιά ήταν το 2015 και όχι το αύριο που είναι το νομοσχέδιο του ΠΑΣΟΚ. «Έχοντας υπόψιν τις ερωτήσεις» -και μας δίνει «τροφή» για να ψάξουμε τις ερωτήσεις του ΠΑΣΟΚ στις 27 Σεπτεμβρίου του 2006, στις 27 Ιουνίου του 2007, στις 5 Ιουλίου του 2007, στις 14 Νοεμβρίου του 2007- «έχοντας υπόψιν ότι οι επώδυνες λύσεις που επεξεργάζεστε για τα στελέχη των Ενόπλων Δυνάμεων» -μας κατηγορεί το ΠΑΣΟΚ- «ότι η μη υποστήριξη από μέρος σας του υπάρχοντος συνταξιοδοτικού συστήματος» -σας παραπέμπω στην τροπολογία του κ. Βενιζέλου την οποία θα κληθείτε να ψηφίσετε- «αναδεικνύετε την ανακολουθία σας και σας εκθέτε στη συνείδηση των στελεχών».

Αν, λοιπόν, αυτό δείχνει την ανακολουθία μας και μας εκθέτει στη συνείδηση του λαού, εσείς οι τριάντα Βουλευτές του ΠΑΣΟΚ που θα κληθείτε στην ονομαστική ψηφοφορία του Κομμουνιστικού Κόμματος που έχει κατατεθεί και ενδεχομένως και στη δική μας επί της αρχής και επί των άρθρων, τι ψυχή θα παραδώσετε; Τι θα πείτε στα στελέχη αυτά; Πώς θα πάρετε πίσω όλα αυτά τα ισχυρά τα οποία λέγατε;

Ρωτάτε στην ερώτηση αυτή εάν οι αλλαγές στους στρατιωτικούς περιλαμβάνουν το όριο ηλικίας των πενήντα πέντε ετών. Τώρα το πενήντα πέντε αυτό -για το οποίο μας κάνατε δίκη προθέσεων διότι τότε νομοσχέδιο της Νέας Δημοκρατίας δεν είχε κατατεθεί- είναι εξήντα. Εσείς κάνατε δίκη προθέσεων για τα πενήντα πέντε χρόνια. Μας ρωτούσατε αν θα υπάρξει αλλαγή στο ν. 2439/1996 για τις προαγωγές, αυτό δηλαδή που ανακοίνωσε ο κ. Βενιζέλος και θα φέρει στη Βουλή. Μας ερωτάτε αν ο σχεδιασμός μας απέβλεπε στο να προστεθεί ένας επιπλέον χρόνος στα είκοσι πέντε που θεμελιώνονται τα δικαιώματα σύνταξης. Είχατε καημό αν στα είκοσι πέντε χρόνια προσθέταμε ένα χρόνο κι εσείς το πάτε στα σαράντα. Γι' αυτό μας κατηγορούσατε.

(Στο σημείο αυτό την Προεδρική Έδρα καταλαμβάνει ο ΣΤ' Αντιπρόεδρος της Βουλής κ. **ΒΑΪΤΣΗΣ ΑΠΟΣΤΟΛΑΤΟΣ**)

Μας ερωτούσατε αν η εφαρμογή των ορίων ηλικίας θα αυξηθεί στο ανώτατο όριο των εξήντα πέντε χρόνων, αυτό που κάνατε, και μας εγκαλούσατε μ' ένα σωρό ρητορικά σχήματα, αν γνωρίζουμε τις συνεχείς μεταθέσεις, την αδυναμία οικογενειακού προγραμματισμού, τις χαμηλές αμοιβές, αν γνωρίζουμε ότι τα μέλη των Ενόπλων Δυνάμεων απολαμβάνουν το 50% έως 60% του τελευταίου μισθού κι όχι το 80% που απολαμβάνουν όλες οι κατηγορίες, εάν αδιαφορούμε για τις μεταθέσεις δέκα έως δεκαπέντε φορές των στελεχών των Ενόπλων Δυνάμεων και άλλα τέτοια πολλά και ηχηρά.

Πείτε μου, κύριοι συνάδελφοι του ΠΑΣΟΚ: Θα σας βάλει «στο μαντρί» η Κυβέρνηση; Σας γοήτευσε η ρήση του κ. Λοβέρδου και η έκκληση «κοιτάξτε να δείτε, εδώ φτάσαμε, τι να κάνουμε»; Βέβαια φτάσαμε εδώ, κύριοι συνάδελφοι. Γιατί φτάσαμε εδώ; Είναι

η κυβέρνηση της Νέας Δημοκρατίας που στο NAT έβαλε δεκαπέντε χιλιάδες ανθρώπους χωρίς ένα ένσημο και τα 400 εκατομμύρια δολάρια που υπήρχαν εκείνη την εποχή αποθεματικά στο ταμείο έγιναν σήμερα 2 δισεκατομμύρια ευρώ για τον προϋπολογισμό του 2010, έλλειμμα «στην πλάτη» του ελληνικού λαού; Είμαστε εμείς που ενώσαμε τα προνόμια;

Ξέρετε ποιος είναι ο πιο ακριβοπληρωμένος συνταξιούχος στην Ελλάδα; Ο κλειδούχος του ΟΣΕ, γιατί Υπουργός του ΠΑΣΟΚ ενσωμάτωσε όλα τα επιδόματα στο μισθό του και έχει σήμερα περισσότερη σύνταξη, διπλάσια σύνταξη από τον πρώην Πρόεδρο της Δημοκρατίας, πάνω από 11.000 ευρώ.

(Στο σημείο αυτό κτυπάει το κουδούνι λήξης του χρόνου ομιλίας του κυρίου Βουλευτή)

ΠΡΟΕΔΡΕΥΩΝ (Βαΐτης Αποστολάτος): Κύριε Κεφαλογιάννη, ολοκληρώστε τώρα, σας παρακαλώ.

ΕΜΜΑΝΟΥΗΛ ΚΕΦΑΛΟΓΙΑΝΝΗΣ: Εμείς φταίμε γι' αυτό; Εμείς κάναμε αυτήν την πολιτική; Εμείς αναγκάσαμε μια σοβαρή φωνή στο ΠΑΣΟΚ, τον κ. Γιαννίτση, να πάρει πίσω τη μεταρρύθμιση;

Αυτό που ήταν μια απλή επέμβαση το 1992 που καταψηφίζατε το νόμο Σιούφα και το 2008 που καταψηφίζατε το νόμο Πετραλιά μ' αυτά που σας διάβασα, γίνεται σήμερα μία πολιτική σκληρή, ανάλγητη, όχι μία νεοφιλελεύθερη πολιτική. Αυτό που έλεγε η Θάτσερ «there is no alternative», δηλαδή «δεν υπάρχει εναλλακτική λύση», είναι αυτό που λέει το πιο δεξιό κόμμα του Κοινοβουλίου σήμερα, το ΠΑΣΟΚ, γιατί το ΠΑΣΟΚ σήμερα βρίσκεται στα δεξιά του Λαϊκού Ορθόδοξου Συναγερμού.

ΠΡΟΕΔΡΕΥΩΝ (Βαΐτης Αποστολάτος): Κύριε Κεφαλογιάννη, δεν έχουμε χρόνο για μετάφραση τώρα. Θα χαθούμε!

ΕΜΜΑΝΟΥΗΛ ΚΕΦΑΛΟΓΙΑΝΝΗΣ: Αυτή είναι η πραγματικότητα, αυτήν την πολιτική ακολουθείτε. Πηγαίνετε, λοιπόν, στα στελέχη του κόμματός σας, στο λαϊκό, λαϊκίστικο ΠΑΣΟΚ. της δεκαετίας του 1980, του 1990 και του 2000 και απολογηθείτε, αλλά πολύ περισσότερο απολογηθείτε στην ελληνική κοινωνία και στη νέα γενιά.

Σας ευχαριστώ πολύ.

(Χειροκροτήματα από την πτέρυγα της Νέας Δημοκρατίας)

ΠΡΟΕΔΡΕΥΩΝ (Βαΐτης Αποστολάτος): Ευχαριστούμε τον κ. Κεφαλογιάννη.

Ο Κοινοβουλευτικός Εκπρόσωπος του ΠΑΣΟΚ κ. Παπουτσή έχει το λόγο.

ΧΡΗΣΤΟΣ ΠΑΠΟΥΤΣΗΣ: Κυρίες και κύριοι συνάδελφοι, επιτρέψτε μου να κάνω στην αρχή δύο διευκρινίσεις για να μην τις αφήνουμε αναπάντητες.

Διευκρίνιση πρώτη: Το NAT. Δεν ξέρω αν ήταν δεκαπέντε χιλιάδες εκείνοι, οι οποίοι μπήκαν το 1982, αλλά εκείνο το οποίο θέλω να θυμίσω στον κύριο συνάδελφο ήταν ότι δεν τους έβαλε καμμία Κυβέρνηση. Τους έβαλε η Βουλή με ομόφωνη απόφασή της, συμπεριλαμβανομένης και της Νέας Δημοκρατίας και αποτελούσε τη μεγίστη πολιτική απόφαση της εποχής για τη συνταξιοδότηση των πολιτικών προσφύγων.

Αυτό βεβαίως, για ορισμένα δεξιά παρακλάδια της Νέας Δημοκρατίας, τα οποία συνεχίζουν να παραμένουν ακόμα, δεν μπορούν να το δικαιολογήσουν ποτέ. Ποτέ δεν μπορούν να παραδεχτούν αυτήν την υποχρέωση του ελληνικού κράτους να δώσει σύνταξη στους πολιτικούς πρόσφυγες που το σύστημα στη χώρα τους έδιωξε σε άλλες χώρες.

Διευκρίνιση δεύτερη: Η στάση του ΠΑΣΟΚ το 2008. Η αντίθεσή μας στο νομοσχέδιο για το ασφαλιστικό σύστημα, η κριτική μας. Η αναφορά στους μασκαράδες της εποχής, που παρέμειναν φυσικά μασκαράδες, διότι το 2008 απεκαλύφθη ότι εδώ σε αυτήν την Αίθουσα η αρμόδια Υπουργός παρουσίαζε το νομοσχέδιο για την κοινωνική ασφάλιση και ο αρμόδιος Υπουργός Οικονομικών διαβεβαίωνε το πανελλήνιο μαζί με τον Πρωθυπουργό ότι το έλλειμμα ήταν 3%, ότι η Ελλάδα ήταν στον αυτόματο πιλότο της ανάπτυξης και ταυτόχρονα ήταν εκείνη η εποχή όπου η κυβέρνηση της Νέας Δημοκρατίας έλεγε ότι τώρα που είμαστε στην ανάπτυξη θα δώσουμε την εκ του νόμου προβλεπόμενη χρηματοδότηση στο ασφαλιστικό σύστημα την οποία ουδέποτε δώσατε και στην πραγματικότητα παρακρατήσατε, για να οδηγήσετε με επιλογή σας το ασφαλιστικό σύστημα στην κατάρρευση που το οδηγήσατε.

Αλήθεια, αυτά δεν ήταν πράξεις μασκαράδων; Ήταν ή όχι; Όπως απεκαλύφθη στη συνέχεια, αγαπητέ κύριε Κεφαλογιάννη, ότι το έλλειμμα δεν ήταν 3%, αλλά ανέβαινε την ανηφόρα για να φτάσει στην Κυβέρνηση του ΠΑΣΟΚ, να σκάσει βόμβα στα χέρια της με ένα έλλειμμα 12%, το οποίο τέσσερις μήνες μετά όταν η Ευρωπαϊκή Στατιστική Υπηρεσία έκανε και τον τελικό έλεγχο των στοιχείων, το έβγαλε 13,7%. Και ερχόσαστε και εχθές και σήμερα -οι συνάδελφοί σας και στη χθεσινή συζήτηση- να εγκυβεύετε την Κυβέρνηση του ΠΑΣΟΚ γιατί είπε την αλήθεια. Ερωτώ: Αυτή δεν είναι πολιτική μασκαράδων;

Η ουσία είναι ότι σήμερα αντιμετωπίζουμε ένα ασφαλιστικό σύστημα, το οποίο έχει τα χάλια που έχει. Έχει την ανασφάλεια την οποία παρέχει σε ολόκληρο τον ελληνικό λαό, σε όλους τους συνταξιούχους. Το ερώτημα είναι: Τι είναι αυτό το οποίο κάνει η Νέα Δημοκρατία, εάν δεν είναι εμπαιγμός του ελληνικού λαού, το να έρχεται εδώ σήμερα, για να υπερασπιστεί ένα ασφαλιστικό σύστημα το οποίο η ίδια τίνανε στον αέρα; Εγώ το μόνο που μπορώ, ως την ηπιότερη έκφραση, να χρησιμοποιήσω, είναι αυτή: Εμπαιγμός του ελληνικού λαού.

Κακά τα ψέματα, κυρίες και κύριοι συνάδελφοι, σε όποιο τόνο και σε όποιο επίπεδο να κρατήσουμε την πολιτική αντιπαράθεση, η ουσία είναι μια. Γύρω μας υπάρχουν τα συντρίμια μιας αδιέξοδης φαύλης ταξικής και αντιλαϊκής πολιτικής πολλών χρόνων. Γι' αυτό και η απόφαση της Κυβέρνησης είναι οριστική και ισχυρή. Αλλάζουμε σελίδα, γυρίζουμε σελίδα με πλήρη συνείδηση ότι δεν έχουμε κανένα περιθώριο για πιασμοί. Με πλήρη συνείδηση ότι δεν έχουμε κανένα περιθώριο αποτυχίας. Γιατί πιστεύουμε ότι είναι αδήριτη αναγκαιότητα της εποχής, ότι είναι κορυφαία προτεραιότητα για την Κυβέρνηση η δημιουργία ενός σύγχρονου ασφαλιστικού συστήματος, ενός συστήματος δίκαιου, δημόσιου και καθολικού, με την εγγύηση της ομαλής ροής των εισφορών, με αποτελεσματική διαχείριση των εσόδων, με ορθολογική και χρηστή διαχείριση των δαπανών, με πλήρη διαφάνεια για τον κρατικό προϋπολογισμό και τα ασφαλιστικά ταμεία και τους ασφαλισμένους. Γι' αυτόν ακριβώς το λόγο ήδη καταθέσαμε την πρόταση στη Βουλή, υιοθετήθηκε χθες από την Επιτροπή Κανονισμού της Βουλής και θα συζητηθεί την Παρασκευή στην Ολομέλεια και θα ψηφιστεί για τη δημιουργία της Ειδικής Μόνιμης Επιτροπής της Βουλής για την παρακολούθηση του ασφαλιστικού συστήματος της χώρας, έτσι ώστε όχι μόνο να υπάρχει πλήρης διαφάνεια, αλλά με τη συμμετοχή όλων των πολιτικών κομμάτων να υπάρχει διαρκής παρακολούθηση της εξέλιξης και να προτείνονται, όπου υπάρχουν αλλαγές, ανάλογα με τη δημοσιονομική κατάσταση της χώρας, αλλαγές που να ενισχύουν την κοινωνική δικαιοσύνη.

Μπροστά μας έχουμε ένα δίλημμα που προκύπτει από τη σκληρή πραγματικότητα των αριθμών. Το δίλημμα είναι: «Να υποθηκεύουμε το μέλλον των ασφαλισμένων στις επόμενες δεκαετίες, να ή όχι;». Πιστεύω ότι στην Αίθουσα αυτή κανείς δεν μπορεί να πει «ναι, να υποθηκεύσουμε το μέλλον των επόμενων γενεών». Γι' αυτό και ο δρόμος τον οποίο δείχνει η Νέα Δημοκρατία είναι δρόμος όχι μόνο αδιέξοδος, όχι μόνο φαύλος, αλλά είναι δρόμος ο οποίος φέρνει στη μνήμη όλων μας το δρόμο τον οποίο ακολουθούσαν πεντέμισι χρόνια η Νέα Δημοκρατία στην προηγούμενη διακυβέρνηση της. Ένας δρόμος που ήταν χωρίς αναλογιστικές μελέτες για το ασφαλιστικό, χωρίς την κρατική χρηματοδότηση, μοιράζοντας αφειδώς χρήμα από τα δανεικά, μοιράζοντας ανέξοδες υποσχέσεις και βεβαίως, δημιουργώντας επιπλέον στρεβλώσεις, απ' αυτές που ήδη υπήρχαν, στρεβλώσεις, οι οποίες οδήγησαν με μαθηματική ακρίβεια, όπως ήταν αναμενόμενο στην κατάρρευση την οποία αντιμετωπίζουμε σήμερα.

Για εμάς, κυρίες και κύριοι συνάδελφοι, ο θεσμός της κοινωνικής ασφάλισης δεν προσφέρεται για την κατοχύρωση προνομίων. Ιδιαίτερα τώρα που η χώρα μας βρίσκεται σε κατάσταση εκτάκτου ανάγκης και τη στιγμή που ολόκληρες κοινωνικές ομάδες κινδυνεύουν να μείνουν χωρίς καμία κοινωνική προστασία και ασφάλιση. Γι' αυτό και επιμένουμε στο ρόλο του κράτους να μην επιτρέψει να μείνουν τα πράγματα στην τύχη τους.

Εμείς πιστεύουμε ότι η καρδιά του συστήματος της κοινωνικής ασφάλισης ενέχει την έννοια της αλληλεγγύης ανάμεσα στις γενεές, ανάμεσα στις κοινωνικές και επαγγελματικές ομάδες. Πι-

στεύουμε ότι είναι κάτι ισχυρότερο. Είναι ένα κοινωνικό συμβόλαιο των γενεών και των κοινωνικών τάξεων. Γι' αυτό και προχωρούμε στις μεγάλες δομικές αλλαγές, γι' αυτό προχωρούμε στη μεταρρύθμιση, γι' αυτό προχωρούμε στις αλλαγές που εξασφαλίζουν και τα κεφάλαια των ταμείων, έτσι ώστε να μπορέσουν καθολικά στο μέλλον να εξυπηρετήσουν τις συντάξεις και τις προνοιακές υπηρεσίες.

Ακούσαμε, όμως, σήμερα και τον Αρχηγό της Αξιωματικής Αντιπολίτευσης κ. Σαμαρά, ο οποίος στον ίδιο τόνο φυσικά με όλους τους Βουλευτές της Νέας Δημοκρατίας όχι μόνο έκαναν αντιπαράθεση στην πολιτική της Κυβέρνησης για το ασφαλιστικό, αλλά κυρίως επεχείρησαν να συνεχίσουν την πάγια πολιτική της Νέας Δημοκρατίας ενάντια στο δημόσιο γενικώς, ενάντια στο κράτος, ενάντια στις δημόσιες υπηρεσίες.

Γι' αυτό επιτρέψτε μου να αποκαταστήσω και εδώ την αλήθεια, όχι με στοιχεία φυσικά δικά μας, αλλά με στοιχεία του Διεθνούς Οργανισμού Εργασίας. Ε, λοιπόν, σύμφωνα με τα στοιχεία του Διεθνούς Οργανισμού Εργασίας το ποσοστό των υπηρετούντων στον ελληνικό δημόσιο τομέα επί του συνόλου του πληθυσμού της χώρας είναι 9,04%. Την ίδια στιγμή που ο μέσος όρος των κρατών της Ευρωπαϊκής Ένωσης είναι 9,92%. Δηλαδή βρισκόμαστε με λιγότερους υπαλλήλους ως ποσοστό επί του συνολικού πληθυσμού από τον κοινοτικό μέσο όρο.

Όσον αφορά τις αμοιβές των εν ενεργεία δημοσίων υπαλλήλων ως ποσοστό του ΑΕΠ στην Ελλάδα, αυτό είναι περίπου στο 10,8%. Ενώ πρωταθλήτριες χώρες στον τομέα αυτό, είναι άλλες μικρές και μεγάλες, όπως η Δανία, η Σουηδία, η Κύπρος, η Πορτογαλία, η Φινλανδία, όπου οι δαπάνες για το δημόσιο τομέα φτάνουν από το μικρότερο επίπεδο στο 11% μέχρι το 17%.

Ας αφήσουμε, λοιπόν, κυρίες και κύριοι συνάδελφοι, τις ιδεοληπτικές κατηγορίες για τον υπερδιπλασιασμό του δημόσιου τομέα, ο οποίος τελικά οδήγησε στην κατάρρευση του ασφαλιστικού. Και ας σταθούμε...

ΑΓΓΕΛΟΣ ΤΖΕΚΗΣ: Αυτά τα λένε οι Υπουργοί.

ΧΡΗΣΤΟΣ ΠΑΠΟΥΤΣΗΣ: Οι Υπουργοί λένε άλλο πράγμα. Λένε για τον υπερδιπλασιασμό των αμοιβών. Εγώ μιλώ για τον δημόσιο τομέα συνολικά, γιατί συζητώντας γενικώς για τον υπερδιπλασιασμό του δημόσιου τομέα στην πραγματικότητα τι κάνουν; Στρέφουμε τη συζήτηση αλλού από τις πραγματικές παθογένειες που οφείλονται στην ανορθολογική κατανομή των υπαλλήλων, στη γραφειοκρατία, στην αδιαφάνεια, στην αναξιοκρατία, στην ετεροαπασχόληση σε σχέση με τις δεξιότητες εκάστου όπως, επίσης, και την αναποτελεσματικότητα. Δηλαδή, στοιχεία και φαινόμενα, τα οποία έχουν σχέση με την πολυνομία, με την κακονομία και με την αναπαραγωγή του πολιτικού συστήματος μέσω του δημόσιου τομέα. Μην ψάχνετε στο ΠΑΣΟΚ να βρείτε κοινά σημεία με τις διαφορές του Λαϊκού Ορθόδοξου Συναγερμού με την Νέα Δημοκρατία ή τα κοινά σημεία.

Σας διαβεβαιώ ότι για μας ο ρόλος του δημοσίου, όπως και για ολόκληρη την Ευρωπαϊκή Ένωση είναι ρόλος καθοριστικός, όσον αφορά την οργάνωση των αγορών και όσον αφορά την κοινωνία του μέλλοντος, γιατί μόνο μέσω αυτού μπορείς να υπηρετήσεις την έννοια του δημοσίου συμφέροντος.

ΜΑΥΡΟΥΔΗΣ ΒΟΡΙΔΗΣ: Πρέπει να μας πείτε, εάν είναι μικρός ή μεγάλος.

ΧΡΗΣΤΟΣ ΠΑΠΟΥΤΣΗΣ: Σας εξήγησα μόλις προηγουμένως με τα στοιχεία του Διεθνούς Οργανισμού Εργασίας. Το αμφισβητείτε;

ΜΑΥΡΟΥΔΗΣ ΒΟΡΙΔΗΣ: Εγώ υποθέσεις κάνω.

ΧΡΗΣΤΟΣ ΠΑΠΟΥΤΣΗΣ: Όχι, ρωτώ, κύριε Βορίδη, γιατί τα αντίστοιχα στοιχεία...

ΜΑΥΡΟΥΔΗΣ ΒΟΡΙΔΗΣ: ... (Δεν ακούστηκε)

ΧΡΗΣΤΟΣ ΠΑΠΟΥΤΣΗΣ: Εγώ δεν έχω ιδεοληψίες, κύριε Βορίδη.

ΜΑΥΡΟΥΔΗΣ ΒΟΡΙΔΗΣ: Δεν είναι ιδεοληψίες.

ΧΡΗΣΤΟΣ ΠΑΠΟΥΤΣΗΣ: Όχι, σας μιλώ με τα στοιχεία τα επίσημα, τα στοιχεία του Διεθνούς Οργανισμού Εργασίας, τα οποία αποδέχεται η EUROSTAT και τα οποία βεβαίως αποδέχεται και το Γενικό Λογιστήριο του Κράτους και η Ελληνική Στατιστική Υπηρεσία. Τα υπόλοιπα -αξιοποιούμενα από σας, από τον κ. Σαμαρά μόλις προηγουμένως το πρωί- μου έκαναν εντύπωση, για αυτό και αναφέρθηκα σε αυτά, γιατί επαναφέρουν μια συζήτηση, η

οποία έχει καθαρά ιδεολογικό χαρακτήρα και μάλιστα, επιτρέψτε μου να πω, και δογματισμό.

Έρχομαι, όμως, στον κ. Σαμαρά, για να καταλήξω ποιο ήταν το «δια ταύτα» της σημερινής του παρέμβασης. Το «δια ταύτα», λοιπόν, της παρέμβασης του Αρχηγού της Αξιωματικής Αντιπολίτευσης, ποιο ήταν; Ήταν η περίφημη φράση του η οποία θα μείνει, θα σχολιαστεί και θα συζητηθεί για πολλά χρόνια στην ελληνική πολιτική ζωή. Είπε ο κ. Σαμαράς επί λέξει το πρωί: «Εάν οι εργαζόμενοι έβαζαν τις ασφαλιστικές εισφορές τους στην τράπεζα, ως αποταμιεύσεις, θα έπαιρναν πολύ περισσότερα στο τέλος του εργασιακού τους βίου».

Και εξηγούμε: Αυτή ακριβώς η αναφορά του κ. Σαμαρά, εκτός του ότι είναι χαρακτηριστικό παράδειγμα λαϊκισμού, ακριβώς προδίδει και αποκαλύπτει την άκρως επικίνδυνη πολιτική αντίληψη της Νέας Δημοκρατίας για την ασφάλιση. Και αυτό, γιατί πίσω από αυτήν εύπεπτη για τον πολίτη πρόταση, υποκρύπτεται η πραγματική νεοφιλελεύθερη άποψη της δεξιάς για το κοινωνικό κράτος. Γιατί συγκρίνει το δημόσιο σύστημα κοινωνικής ασφάλισης και υγείας με μια ιδιωτική κατάθεση σε τράπεζα και δεν αντιλαμβάνεται ότι υπάρχει μια θεμελιώδης διαφορά, ανάμεσα στο δημόσιο σύστημα ασφάλισης με τις ιδιωτικές συναλλαγές και άδικη...

ΑΝΔΡΕΑΣ ΜΑΚΡΥΠΙΔΗΣ: Πώς δεν είπε για την «ΑΣΠΙΣ ΠΡΟΝΟΙΑ»...

ΧΡΗΣΤΟΣ ΠΑΠΟΥΤΣΗΣ: Ε, βέβαια.

Και αγνοεί παντελώς το γεγονός ότι η δημόσια ασφάλιση δεν είναι ιδιωτική επένδυση, στην οποία διαφημίζονται οι αποδόσεις κεφαλαίου, αλλά είναι συμβόλαιο γενεών. Είναι μηχανισμός αλληλεγγύης των γενεών, δηλαδή, από το κοινωνικό σύνολο, από τους όλων είναι ότι τόσο ο Αρχηγός της Αξιωματικής Αντιπολίτευσης όσο και οι συνάδελφοι της Νέας Δημοκρατίας δεν αντιλαμβάνονται ότι αυτά τα οποία ανέφερα προηγουμένως δεν τα λέει το ΠΑΣΟΚ μόνο, αλλά τα λέει το Σύνταγμα της χώρας το οποίο, κατά τα άλλα, έχουμε όλοι ορκιστεί να υπηρετούμε και να στηρίζουμε. Γι' αυτό ακριβώς είναι αδόκιμες και επικίνδυνες οι συγκρίσεις αυτές. Γιατί αποπροσανατολίζουν τον πολίτη, τον προτρέπουν ουσιαστικά να μην πληρώνει ασφαλιστικές εισφορές, γιατί είναι πιο συμφέρον να κάνει αποταμιεύσεις στην τράπεζα. Τον αποκόπουν, δηλαδή, από το κοινωνικό σύνολο, από τις υποχρεώσεις που έχει ο κάθε πολίτης, για να δρα και να λειτουργεί στο σύνολο της κοινωνίας, τον στρέφουν ενάντια στην κοινωνική λειτουργία του κράτους, τον οδηγούν στον ατομισμό και στην αγκαλιά της ιδιωτικής ασφάλισης. Εκτός κι αν αυτός είναι ο στόχος.

Και ερωτώ: Μήπως τελικά αυτός είναι ο στόχος και σας βλέπουμε τόσο πολύ να χύνετε κροκοδείλια δάκρυα για τις μεταρρυθμίσεις τις οποίες κάνει η Κυβέρνηση για την διάσωση του δημόσιου ασφαλιστικού συστήματος της χώρας; Μήπως τελικά αυτός είναι ο στόχος σας, το πώς θα εξυπηρετήσετε την ιδιωτική ασφάλιση της χώρας; Γιατί το είδαμε –στη διάρκεια της συζήτησης τόσο της εποπτείας της ασφαλιστικής αγοράς, αλλά και των μεταρρυθμίσεων όσον αφορά το μηχανισμό ελέγχου της ασφαλιστικής αγοράς– και στις μεγάλες καθυστερήσεις της Νέας Δημοκρατίας από την οργάνωση της εποπτείας στην ιδιωτική ασφάλιση, ενώ την ίδια ώρα απαξίωνε το δημόσιο σύστημα κοινωνικής ασφάλισης. Ποιος ήταν ο στόχος; Προφανής, οφθαλμοφανής από κάθε άποψη: Να αποκοπεί ο πολίτης από το δημόσιο σύστημα ασφάλισης και η περαιτέρω απαξίωση αυτού του συστήματος.

Ε, λοιπόν, τι ακριβώς μας λέτε; Λέτε στον άνθρωπο, ο οποίος ασθενεί και αντιμετωπίζει μια βαριά αρρώστια ο ίδιος ή η οικογένειά του ότι οι αποταμιεύσεις που έκανε στον τραπεζικό του λογαριασμό δεν επαρκούν, για να νοσηλευτεί στα ιδιωτικά νοσοκομεία και τότε ποιος θα τον περιθάλψει πέραν του ιδίου...

ΠΡΟΕΔΡΕΥΩΝ (Βαΐσης Αποστολάτος): Κύριε Παπουτσή, βοηθήστε μας σας παρακαλώ.

ΧΡΗΣΤΟΣ ΠΑΠΟΥΤΣΗΣ: Ολοκληρώνω, κύριε Πρόεδρε.

Γι' αυτό μιλώ και αναφέρομαι στην τοποθέτηση σήμερα του κ. Σαμαρά. Γιατί πραγματικά μου έκανε πολύ μεγάλη εντύπωση, αλλά αισθάνομαι ότι ήταν και αποκαλυπτική. Η αλήθεια είναι ότι δεν υπάρχει απάντηση από τη Νέα Δημοκρατία ως προς το ποιος θα προστατεύσει τους ανθρώπους που τους συστήνετε τα επι-

τόκια των τραπεζών αντί για τις ασφαλιστικές εισφορές, όταν θα έχουν ανάγκη την κρατική βοήθεια, αλλά δεν θα τους παρασχεθεί τότε γιατί επέλεξαν να αποστασιοποιηθούν από την κοινωνική ασφάλιση και το δημόσιο σύστημα. Αυτήν την ερώτηση αναμένω με πολύ μεγάλο ενδιαφέρον να την ακούσω από την Νέα Δημοκρατία, γιατί εμφανίστηκε και η εναλλακτική πρόταση μάλιστα της Νέας Δημοκρατίας σήμερα για το ασφαλιστικό σύστημα της χώρας και εξηγεί βέβαια το γεγονός, γιατί ο Αρχηγός σας απέφυγε να πάρει το λόγο στην προχθεσινή συζήτηση για το ασφαλιστικό σύστημα των ιδιωτικών υπαλλήλων.

Ευχαριστώ πολύ.

ΠΡΟΕΔΡΕΥΩΝ (Βαΐσης Αποστολάτος): Ευχαριστούμε τον κ. Χρήστο Παπουτσή.

Ο κ. Κεφαλογιάννης έχει το λόγο για μισό λεπτό, γιατί δεν έχετε δευτερόλεπτο από τον Κανονισμό.

ΕΜΜΑΝΟΥΗΛ ΚΕΦΑΛΟΓΙΑΝΝΗΣ: Κοιτάξτε, κύριε Πρόεδρε, δεν πήρα το λόγο για να σχολιάσω την τελευταία αποστροφή του κ. Παπουτσή. Άλλωστε ο κ. Παπουτσήs ένας ρήτορας δεινός, ό,τι πιστεύει το λέει απ' έξω...

ΠΡΟΕΔΡΕΥΩΝ (Βαΐσης Αποστολάτος): Μη χάνετε το χρόνο σας.

ΕΜΜΑΝΟΥΗΛ ΚΕΦΑΛΟΓΙΑΝΝΗΣ: Όταν του γράφουν σημαίνει ότι δεν τα πιστεύει. Αλλά να κρύβει λόγια, γιατί βλέπω το κεφαλοιοποιητικό σύστημα να το φέρνει η Κυβέρνηση του ΠΑΣΟΚ.

Πήρα το λόγο, κύριε Πρόεδρε, διότι εμάς ως Νέα Δημοκρατία και τα στελέχη της δεν μας θίγουν οι ύβρεις. Ύβρεις χωρίς επιχειρήματα δεν έχουν καμμία προσβολή προς την παράταξή μας. Δείχνει κανείς την ταυτότητά του.

Εγώ θα σας πω το εξής: Το ποιοι είναι οι μασκαράδες –για να κλείνουμε αυτήν την κουβέντα, μιας και τη συζητούμε σήμερα ετεροχρονισμένα με το παλιό ημερολόγιο– φαίνεται από δηλώσεις συγκεκριμένες. Εγώ τι είπα; Ότι ο κ. Παπουτσήs είπε στις 6 Μαρτίου ότι...

ΠΡΟΕΔΡΕΥΩΝ (Βαΐσης Αποστολάτος): Όχι, ανάγνωση. Κλείστε το θέμα.

ΕΜΜΑΝΟΥΗΛ ΚΕΦΑΛΟΓΙΑΝΝΗΣ: ... η πολυδιαφημισμένη μεταρρύθμιση φέρει το χρώμα απόλυτα εναρμονισμένο με τις ημέρες, είναι μεταρρύθμιση μασκαράδων. Ο ίδιος πολιτικός πριν δέκα μέρες για τα ίδια πράγματα που μας κατηγορούσε είπε: «κανένας να μην αμφισβητεί την υπευθυνότητα και την πολιτική μας συνέπεια για το ίδιο θέμα».

Κρίνετε, λοιπόν, εσείς τη συνέπεια και την υπευθυνότητα, κρίνετε ποιοι είναι οι μασκαράδες και ποια η πολιτική μασκαράδων σε αυτήν την Αίθουσα.

Σας ευχαριστώ.

ΠΡΟΕΔΡΕΥΩΝ (Βαΐσης Αποστολάτος): Κατανοητό. Εντάξει, κύριε Κεφαλογιάννη.

Ο κ. Παφίλης έχει το λόγο.

ΑΓΓΕΛΟΣ ΤΖΕΚΗΣ: Κύριε Πρόεδρε, το λόγο παρακαλώ.

ΠΡΟΕΔΡΕΥΩΝ (Βαΐσης Αποστολάτος): Ορίστε, κύριε Τζέκη, έχετε το λόγο.

ΑΓΓΕΛΟΣ ΤΖΕΚΗΣ: Κύριε Πρόεδρε, επειδή ο Κοινοβουλευτικός Εκπρόσωπος είναι και στην Εξεταστική Επιτροπή για τη «SIEMENS», δεν μπορεί να παραβρεθεί αυτήν την ώρα εδώ. Θα κάνει αργότερα την τοποθέτησή του.

ΠΡΟΕΔΡΕΥΩΝ (Βαΐσης Αποστολάτος): Ο κ. Ροντούλης έχει το λόγο.

ΠΑΝΑΓΙΩΤΗΣ ΛΑΦΑΖΑΝΗΣ: Κύριε Πρόεδρε...

ΠΡΟΕΔΡΕΥΩΝ (Βαΐσης Αποστολάτος): Ακολουθείτε, κύριε Λαφαζάνη, μετά. Έχετε χρόνο.

ΠΑΝΑΓΙΩΤΗΣ ΛΑΦΑΖΑΝΗΣ: Κύριε Πρόεδρε, θα πρέπει να λάβετε υπ' όψιν σας...

ΠΡΟΕΔΡΕΥΩΝ (Βαΐσης Αποστολάτος): Αμέσως μετά.

ΑΣΤΕΡΙΟΣ ΡΟΝΤΟΥΛΗΣ: Κύριε Πρόεδρε, ο συνάδελφος επικαλείται...

ΠΡΟΕΔΡΕΥΩΝ (Βαΐσης Αποστολάτος): Κύριε Ροντούλη, χάνουμε χρόνο. Δεν διαπραγματεύεστε με κανένα...

ΑΣΤΕΡΙΟΣ ΡΟΝΤΟΥΛΗΣ: Κύριε Πρόεδρε...

ΠΡΟΕΔΡΕΥΩΝ (Βαΐσης Αποστολάτος): Κανένας διάλογος, κύριε Ροντούλη. Ελάτε στο Βήμα, σας παρακαλώ πολύ.

ΠΑΝΑΓΙΩΤΗΣ ΛΑΦΑΖΑΝΗΣ: Θα πρέπει να πάω και στην επι-

τροπή, κύριε Πρόεδρε. Είναι τρεις η ώρα...

ΑΣΤΕΡΙΟΣ ΡΟΝΤΟΥΛΗΣ: Επειδή επικαλείται επιτροπή, κύριε Πρόεδρε, θα πρέπει να τον διευκολύνουμε το συνάδελφο.

ΠΡΟΕΔΡΕΥΩΝ (Βαΐτης Αποστολάτος): Ωραία.

Κύριε Λαφαζάνη, έχετε το λόγο.

ΠΑΝΑΓΙΩΤΗΣ ΛΑΦΑΖΑΝΗΣ: Μη μου κάνετε παραχωρήσεις μεγάλες.

ΠΡΟΕΔΡΕΥΩΝ (Βαΐτης Αποστολάτος): Τώρα, δεν θα κάνω άλλο διάλογο.

Παρακαλώ να κερδίζουμε χρόνο, κύριε Λαφαζάνη.

Ορίστε, έχετε το λόγο.

ΠΑΝΑΓΙΩΤΗΣ ΛΑΦΑΖΑΝΗΣ: Ευχαριστώ, κύριε Πρόεδρε.

Με αυτό το νομοσχέδιο η Κυβέρνηση, δεν ξέρω αν ολοκληρώνει, πάντως συνεχίζει ένα πραξικόπημα που καταλύει το Σύνταγμα, στην ουσία καταλύει την κοινοβουλευτική τάξη. Ένα πραξικόπημα, το οποίο είναι πολύ χειρότερο από το Ιουλιανό Πραξικόπημα του 1965. Γιατί το πραξικόπημα που έχουμε ενώπιόν μας είναι πραξικόπημα κοινωνικό, πραξικόπημα αντιστασιατικό, πραξικόπημα αντεργατικό και το οποίο για να συντελεστεί, βεβαίως, πρέπει το Σύνταγμα να γίνει περίπου κουρελόχαρτο.

Κύριε Υφυπουργέ, το ανθυγιεινό του επαγγέλματός σας επιβάλλει να μας ακούτε.

ΠΑΥΛΟΣ ΜΑΡΚΑΚΗΣ: Αυτά είναι βαρέα και ανθυγιεινά.

ΠΑΝΑΓΙΩΤΗΣ ΛΑΦΑΖΑΝΗΣ: Αυτά που λέω δεν είναι αυθαίρετα πράγματα, διότι η αντισυνταγματικότητα -ο κ. Παυλόπουλος ως αρμόδιος τα ξέρει καλύτερα- προκύπτει τόσο από την έκθεση που έχουμε του Ελεγκτικού Συνεδρίου, που κάνει κουρελόχαρτο το νομοσχέδιό σας, όσο και από την έκθεση της Επιστημονικής Επιτροπής της Βουλής, η οποία και αυτή είναι καταπέλτης, σχετικά με τη μη συμβατότητα πάρα πολλών ρυθμίσεων του συγκεκριμένου νομοσχεδίου με το Σύνταγμα.

Και θα έλεγα το εξής, κύριε Υφυπουργέ -στον κύριο Υπουργό περισσότερο που έχει τη νομοθετική πρωτοβουλία θέλω να απευθυνθώ- ότι μας λέτε ότι έχετε μεγάλο δημοσιονομικό πρόβλημα και πρέπει να περικοπούν οι συντάξεις και εσείς οι ίδιοι που το λέτε αυτό χθες με συνένοχη την κοινοβουλευτική πλειοψηφία του ΠΑΣΟΚ ολοκληρώσατε την ψήφιση ενός νομοσχεδίου, το οποίο στην ουσία δωρίζει δέκα δισεκατομμύρια ευρώ στις τράπεζες. Κόβετε τα δώρα από τους συνταξιούχους των πεντακοσίων και των εξακοσίων ευρώ και από το κόστιμο αυτό παρέχετε άφθονα δισεκατομμύρια, δεκάδες δισεκατομμύρια -αν προσθέσουμε και τα 28 δισεκατομμύρια- στις τράπεζες. Επομένως, χρήματα υπάρχουν, αλλά τα χρήματα είναι μόνο για τους τραπεζίτες, διότι οι τράπεζες και το χρηματιστικό κεφάλαιο κυβερνάει αυτήν τη χώρα, διότι οι τράπεζες είναι πάνω από τον ελληνικό λαό, διότι οι τράπεζες είναι κράτος εν κράτει.

Και δεν μου έχετε απαντήσει και προσωπικά αναμένω ακόμα την απάντησή σας για τα 500 εκατομμύρια τόκους που θα καταβάλλει ο ελληνικός λαός από τα 10 δισεκατομμύρια κάθε χρόνο για επτά έτη, δηλαδή 3,5 δισεκατομμύρια ευρώ, χωρίς να χρησιμοποιηθούν καν τα λεφτά των 10 δισεκατομμυρίων προς τις τράπεζες που, αν χρησιμοποιηθούν, κινδυνεύουν να χαθούν κιόλας. Γιατί βρίσκεται αυτόν τον πακτωλό των εκατοντάδων δισεκατομμυρίων ευρώ και τα δισεκατομμύρια ευρώ για τις τράπεζες και δεν υπάρχουν για τους συνταξιούχους;

Και εδώ, κυρίες και κύριοι, δεν έχουμε απλώς αλλαγές, οι οποίες περικόπουν τις συντάξεις, περιορίζουν τις συντάξεις, έχουμε κάτι πολύ χειρότερο. Το νομοσχέδιό σας, κύριε Υφυπουργέ, ανοίγει το δρόμο για τη μη σύνταξη, για να μην δίδεται καθόλου σύνταξη ή -για να είμαι ακριβέστερος- για να μετατραπεί σταδιακά η σύνταξη σε ένα προνοιακό επίδομα, το οποίο θα είναι τόσο ευτελές, που συν το χρόνο θα χάσει την αξία του. Περικόπτετε τις συντάξεις αυτές καθ' αυτές, τις παγώνετε για τα επόμενα χρόνια, για να λεηλατηθούν από τον πληθωρισμό, περικόπτετε δραστικά τα δώρα και ανοίγετε μία διαδικασία διά του νομοσχεδίου, όπου στο τέλος δεν θα υπάρξει σύνταξη. Διότι αυτά τα οποία λέτε για την αναπροσαρμογή, όχι για την αύξηση, την αναπροσαρμογή των συντάξεων και τις διαδικασίες που θα ακολουθείτε με συντελεστή που θα ορίζετε εσείς και θα περιέχει 50% το ΑΕΠ και 50% τον δείκτη τιμών του καταναλωτή, θα οδηγηθούμε με μαθηματική ακρίβεια στην αναλογική σύνταξη, η

οποία διαλύεται με τις ρυθμίσεις τις συγκεκριμένες που έχετε κάνει και θα οδηγηθούμε σταδιακά στο να καταργηθεί η αναλογική σύνταξη και να χάσει και την αγοραστική του δύναμη και το προνοιακό επίδομα των 360 ευρώ.

Επομένως, κυρίες και κύριοι συνάδελφοι του ΠΑΣΟΚ, όταν ψηφίζετε αυτό το νομοσχέδιο, μην κρύβεστε πίσω από το δάχτυλό σας. Δεν κάνετε ούτε καν δημοσιονομική -υποτίθεται- βελτίωση μέσω της άγριας περικοπής των συντάξεων, κάτι που είναι απαράδεκτο. Διαλύετε την κοινωνική ασφάλιση στην Ελλάδα, την κοινωνική ασφάλιση η οποία έγινε με αγώνες και αίμα τη δεκαετία του '20 και τη δεκαετία του '30. Αυτό κάνετε. Και για να είμαι πιο τεκμηριωμένος επ' αυτού, θα προσθέσω το αμίμητο, το οποίο περιλαμβάνεται στο νομοσχέδιό σας. Λέτε ότι ανά διετία η Εθνική Αναλογιστική Αρχή θα κάνει αναλογιστικές μελέτες και αν οι αναλογιστικές μελέτες αυτές δείχνουν ότι οι δαπάνες για την ασφάλιση ξεπερνάνε με ορίζοντα το 2060 -για μισό αιώνα βάλατε τη χώρα υπό την κηδεμονία του Διεθνούς Νομισματικού Ταμείου- αν, λοιπόν, οι ασφαλιστικές δαπάνες ξεπερνάνε με ορίζοντα το 2060 την αύξηση του 2,5% του ΑΕΠ με έτος βάσης το 2009, τότε με ειδικό νόμο θα περικόπτονται οι συντάξεις, προκειμένου να είμαστε συμβατοί σε υποχρεώσεις μισού αιώνα που αναλάβατε ως αποικία απέναντι στους νεοαποικιοκράτες. Ξέρετε, όμως, τι σημαίνει, κυρίες και κύριοι συνάδελφοι, ένας έχει μείνει στην Αίθουσα από το χώρο του ΠΑΣΟΚ, το 2,5% αύξηση επί της ΑΕΠ των ασφαλιστικών δαπανών με ορίζοντα το 2060; Σημαίνει ότι δεν θα υπάρξουν συντάξεις τις επόμενες δεκαετίες. Οι συντάξεις θα έχουν μετατραπεί σε κάτι χειρότερο από το φιλοδώρημα. Αυτή είναι η προοπτική που ανοίγεται μέσα από το νομοσχέδιο. Με μαθηματική ακρίβεια, με μαθηματικά, με αριθμούς, κάτι που δεν επιδέχεται της παραμικρής αντίρρησης ή αντιλόγου. Και αν έχετε αντίλογο συγκεκριμένο επ' αυτών, για να μην μας λέτε εδώ θεωρίες, ευχαρίστως να ακολουθήσετε στο Βήμα και να μας πείτε πού θα οδηγηθούν οι συντάξεις με αυτό το 2,5%.

Επίσης, τι γίνεται με τα γενικά όρια ηλικίας συνταξιοδότησης; Κάνετε ένα αντισυνταγματικό έκτρωμα εδώ. Εξουσιοδοτείτε τον εκάστοτε Υπουργό να καθορίζει το προσδόκιμο ζωής με βάση τις εκτιμήσεις της Ελληνικής Στατιστικής Υπηρεσίας και με βάση το προσδόκιμο ζωής να ορίζονται με υπουργική απόφαση, άκουσον-άκουσον, γενικά όρια ηλικίας και η αύξησή τους; Μπορεί να τα πηγαίνει δηλαδή ο εκάστοτε Υπουργός στα εξήντα επτά, στα εβδομήντα, στα εβδομήντα πέντε, στα ογδόντα. Δεν υπάρχει όριο, δεν υπάρχει κανένας περιορισμός. Το μόνο όριο είναι η Στατιστική Υπηρεσία, η EUROSTAT και οι υποδείξεις τους για το προσδόκιμο ζωής. Έτσι πάμε στην ενοχοποίηση δηλαδή της προόδου, η ενοχοποίηση κάποιας προόδου που μπορεί ίσως να αυξάνει ή μπορεί βεβαίως και αυθαιρέτως να εννοεί την αύξηση του προσδόκιμου ζωής. Δεν υπάρχει κανένα κριτήριο εδώ, ούτε νόμος. Τη Βουλή τη γράφετε στα παλιά σας τα παπούτσια σε αυτές τις διαδικασίες, ώστε να υπάρχει και αντίλογος. Βεβαίως και εδώ, όταν σας βάζουμε επιχειρήματα δεν τα απαντάτε, ποτέ δεν τα απαντάτε επί της ουσίας.

Λοιπόν, εν πάση περιπτώσει, κάνετε αυτό το πράγμα, αυτήν την απίστευτη αυθαιρεσία. Δεν είναι αυτό πλήρης κατάλυση του Συντάγματος; Από πού και ως πού έρχεται η Βουλή να εξουσιοδοτεί την αυτοκατάργησή της; Πείτε μου, σε ένα από τα πιο κρίσιμα θέματα που αφορούν την κοινωνική ζωή και την κοινωνική προοπτική των ανθρώπων, τη ζωή τους και το μέλλον τους και μάλιστα στις πιο ευαίσθητες ηλικίες, γιατί αυτοκαταργείται η Βουλή; Και γι' αυτό βλέπω την απουσία των συναδέλφων του ΠΑΣΟΚ, πλήρη απουσία, συνένοχη απουσία, για διατάξεις οι οποίες είναι κατάπτυστες, διαλύουν κάθε έννοια στοιχειώδους κοινωνικής αλληλεγγύης, κατανοούν την κοινωνία μια ζούγκλα και το μόνο που αναγάγουν ως αξίωμα είναι η γενική αυθαιρεσία χωρίς περιορισμό και χωρίς κανένα φραγμό. Καμμία εγγύηση των συντάξεων. Καμμία απολύτως εγγύηση των συντάξεων.

Και με έκπληξη είδα, αλλά βλέπω ότι η συζήτηση εδώ πέρα είναι πολύ φτωχή, να μας κάνετε και μια τροπολογία, προκειμένου υποτίθεται να διασκεδάσετε τις επικρίσεις ότι δεν εγγυάστε τις συντάξεις. Λέει η τροπολογία την οποία καταθέτετε: «Το δημόσιο εγγυάται τη βιωσιμότητα του συνταξιοδοτικού συστήματος και διασφαλ

που εσείς θα θεωρείτε βιωσιμότητα έρχεστε να εγγυηθείτε. Αλλά κάθε φορά η έννοια της βιωσιμότητας γίνεται λάστιχο. Και έρχεστε να μας πείτε ότι διασφαλίζετε αξιοπρεπείς συντάξεις. Ποια είναι η αξιοπρεπής σύνταξη; Υπάρχει ορισμός αξιοπρεπούς σύνταξης; Ή και εδώ αναγάγετε την αυθαιρεσία σε αξίωμα; Εμείς δεν σας ζητάμε αυτό. Σας ζητάμε να καλύψετε τα ταμεία, να παρέχουν αυτά τα οποία επιβάλλεται να παρέχουν με βάση τις δεσμεύσεις τους, τις υποχρεώσεις τους.

Αυτά πρέπει να καλύπτετε. Αυτά, βεβαίως, δεν τα καλύπτετε. Και δεν καλύπτετε την επικουρική. Ευθέως. Αλλά δεν καλύπτετε και την αναλογική σύνταξη. Φοβάμαι ότι αύριο δεν θα καλύψετε και το προνοιακό αυτό επίδομα.

Και θα μας πείτε ύστερα -όπως ο κ. Παπουτσής μας έλεγε- για τις τράπεζες, ότι θα πάμε στις καταθέσεις; Εδώ θα δίνουν ασφαλιστικές εισφορές χωρίς να έχουν απολαβές, χωρίς να έχουν καμία προοπτική.

(Στο σημείο αυτό κτυπάει το κουδούνι λήξεως του χρόνου ομιλίας του κυρίου Βουλευτή)

ΠΡΟΕΔΡΕΥΩΝ (Βαΐτσης Αποστολάτος): Ο χρόνος εδώ λήγει. Έχετε ένα λεπτό.

ΠΑΝΑΓΙΩΤΗΣ ΛΑΦΑΖΑΝΗΣ: Τελειώνω, κύριε Πρόεδρε. Ευχαριστώ πολύ. Τελειώνω μονολεκτικά τις παρατηρήσεις.

Νεοπροσλαμβανόμενοι στο δημόσιο: Στο ΙΚΑ. Αναβαθμίζετε το ΙΚΑ με αυτό τον τρόπο; Το αναβαθμίζετε; Μακάρι να έχουμε ένα αναβαθμισμένο ΙΚΑ και να είναι όλοι οι ασφαλισμένοι εκεί. Εδώ, όμως, βουλιάζουν τα πάντα προς τα κάτω. Περικόπτετε τις συντάξεις. Βάζετε στο ΙΚΑ τους πάντες για να βουλιάζουν όλοι μαζί. Νεοπροσλαμβανόμενοι στο ΙΚΑ ξέρετε τι σημαίνει; Το εξής απλό: Καταργείτε τη μονιμότητα. Πλήρης κατάργηση της μονιμότητας στο δημόσιο.

Κι ενώ κάνετε όλα αυτά τα βάρβαρα μέσα από το νομοσχέδιό σας, δεν μας δίνετε και την προοπτική, δεν μας λέτε καν τι θα εξοικονομήσετε.

Σωστά ελέγχθη και από αυτό το βήμα ότι έχουμε την πιο φτωχή έκθεση του Γενικού Λογιστηρίου...

(Στο σημείο αυτό κτυπάει ξανά το κουδούνι λήξεως του χρόνου ομιλίας του κυρίου Βουλευτή)

Ένα λεπτό και τελειώνω, κύριε Πρόεδρε.

ΠΡΟΕΔΡΕΥΩΝ (Βαΐτσης Αποστολάτος): Έχει περάσει και το ένα λεπτό που σας έδωσα.

ΠΑΝΑΓΙΩΤΗΣ ΛΑΦΑΖΑΝΗΣ: Το ξέρω. Τελειώνω τη φράση.

Έχουμε, λοιπόν, την πιο φτωχή έκθεση Γενικού Λογιστηρίου σε ένα από τα πιο κρίσιμα νομοσχέδια, που αποσιωπά όλες τις εκτιμήσεις για την υποτιθέμενη εξοικονόμηση δαπανών.

Τι κάνετε εδώ πέρα, λοιπόν; Γιατί τα αποκρύπτετε αυτά τα πράγματα;

Να σας πω και κάτι; Δεν έχετε το δικαίωμα να καταθέτετε τέτοιες εκθέσεις Γενικού Λογιστηρίου, δηλαδή να αποκρύπτετε τα δημοσιονομικά δεδομένα που προκύπτουν από το νομοσχέδιο, από τη Βουλή και από τον ελληνικό λαό. Και αυτό είναι ακόμα μεγαλύτερη αυθαιρεσία και καταπάτηση του Συντάγματος.

Αυτή την ώρα, με το νομοσχέδιό σας, καταργείτε ό,τι κατάκτησε ο ελληνικός λαός στα χρόνια της ανεξαρτησίας του κι έχετε εναποθέσει όλη την εξουσία στην τρόικα. Εσείς απλώς γίνετε εντολοδόχοι της τρόικας και των τροϊκανών νομοσχεδίων της. Αυτό, όμως, αν μπορούσατε να το περάσετε με τη συνένοχη πλειοψηφία εδώ στη Βουλή, δεν θα περάσει στη ζωή. Από το Φθινόπωρο τον εφιάλτη που έχετε μεταδώσει στην κοινωνία και που έχετε προετοιμάσει...

ΠΡΟΕΔΡΕΥΩΝ (Βαΐτσης Αποστολάτος): Κύριε Λαφάζανη, σας παρακαλώ ολοκληρώστε.

ΠΑΝΑΓΙΩΤΗΣ ΛΑΦΑΖΑΝΗΣ: ...θα τον υποστείτε. Διότι πάτε για πάνω από ένα εκατομμύριο ανέργους και οδηγείτε εκατοντάδες μικρές και πολύ μικρές επιχειρήσεις σε κλείσιμο. Δεν σας σώζουν τα δώρα στις τράπεζες. Δεν σώζονται οι οικονομίες με τις τράπεζες. Τρεις δεκαετίες τις τράπεζες στήριζε το σύστημα και βουλιάξαμε.

ΠΡΟΕΔΡΕΥΩΝ (Βαΐτσης Αποστολάτος): Ευχαριστώ, κύριε Λαφάζανη.

ΠΑΝΑΓΙΩΤΗΣ ΛΑΦΑΖΑΝΗΣ: Και τώρα με την κρίση συνεχίζετε να στηρίζετε τις τράπεζες και να διαλύετε τον ελληνικό λαό. Δεν έχετε καμία προοπτική ως Κυβέρνηση, αλλά δυστυχώς με

αυτές τις πολιτικές δεν έχει προοπτική ούτε και ο τόπος. Θα σας καταδικάσει πολύ σύντομα...

ΠΡΟΕΔΡΕΥΩΝ (Βαΐτσης Αποστολάτος): Το είπατε αυτό.

ΠΑΝΑΓΙΩΤΗΣ ΛΑΦΑΖΑΝΗΣ: Και λυπάμαι, οι ανατροπές θα έχουν και άλλο χαρακτήρα.

Ευχαριστώ.

(Χειροκροτήματα από την πτέρυγα του ΣΥΡΙΖΑ)

ΠΡΟΕΔΡΕΥΩΝ (Βαΐτσης Αποστολάτος): Ευχαριστώ κι εγώ.

Ο Κοινοβουλευτικός Εκπρόσωπος του Λαϊκού Ορθόδοξου Συναγερμού κ. Αστέριος Ροντούλης έχει το λόγο.

ΑΣΤΕΡΙΟΣ ΡΟΝΤΟΥΛΗΣ: Ευχαριστώ, κύριε Πρόεδρε.

Αγαπητοί συνάδελφοι, μας ενόχλησαν -τουλάχιστον εμάς του Λαϊκού Ορθόδοξου Συναγερμού- πάρα πολλά πράγματα που έπραξε η Κυβέρνηση αυτή, σε σχέση με τα δύο νομοσχέδια, ένα για τον ιδιωτικό κι ένα για το δημόσιο τομέα. Τι μας ενόχλησε;

Πρώτον, η ασάφεια και η αοριστία. Παραδείγματος χάριν, αν ρωτήσω τον παριστάμενο αξιότιμο κύριο Υφυπουργό να μου πει τι σημαίνει η φράση «αξιοπρεπής σύνταξη», δεν θα μπορέσει να μου απαντήσει, διότι είναι μία αόριστη και ασαφής έκφραση.

Τι μας ενόχλησε κατά δεύτερον: Η συμπεριφορά της Κυβέρνησης του ΠΑΣΟΚ έναντι των Ελληνίδων μητέρων. Κατέβηκε μία τροπολογία πριν από μία ώρα περίπου, βάσει της οποίας δίδεται πλασματικός χρόνος στις μητέρες ως εξής: Ένα έτος για τη γέννηση του πρώτου παιδιού και δύο έτη για κάθε επόμενο παιδί μέχρι το τρίτο. Και ρωτήσαμε επανειλημμένα και απάντηση δεν λάβαμε: Γιατί μέχρι το τρίτο; Δηλαδή, θέλετε να πείτε στις Ελληνίδες μητέρες ότι το μάξιμουμ παιδιών που μπορείτε να προσφέρετε στο ελληνικό έθνος είναι μέχρι τρία, όχι παραπάνω. Προσέξτε, όχι παραπάνω.

Ο Λαϊκός Ορθόδοξος Συναγερμός έρχεται και διατυπώνει τη δική του θέση που είναι: Δύο πλασματικά χρόνια για τη γέννηση κάθε παιδιού και με τη γέννηση του πέμπτου τέκνου της οικογενείας, η μητέρα, ανεξαρτήτως ορίου ηλικίας, να συνταξιοδοτείται άμεσα.

Εάν θέλουμε να δημιουργήσουμε ένα εύρωστο και βιώσιμο ασφαλιστικό σύστημα, πρέπει τουλάχιστον να αμβλύνουμε το οξύ δημογραφικό πρόβλημα της χώρας. Αυτό συνομολογήθηκε από όλες τις πτέρυγες της Βουλής. Κι ενώ έχετε μία μοναδική ευκαιρία ως Κυβέρνηση να φέρετε ένα νομοσχέδιο που θα μπορούσε να έχει πρόνοιες δημογραφικού χαρακτήρα, αυτή την ευκαιρία την πετάτε στον κάλαθο των αχρήστων.

Μας ενόχλησε, επίσης, κατά τρίτον, η συμπεριφορά του αξιότιμου Υπουργού Προστασίας του Πολίτη, του κ. Χρυσόχοϊδη, έναντι των ενστόλων.

Σας θυμίζω ότι τρεις φορές, αγαπητοί συνάδελφοι -τρεις φορές- ο κ. Χρυσόχοϊδης είπε προς τους ενστόλους: Δεν θα σας αφηνιάδισουμε. Μην ανησυχείτε. Το νομοσχέδιο που θα κατεβάσει η Κυβέρνηση για το δημόσιο τομέα δεν αφορά εσάς. Θα έρθει ένα τρίτο ασφαλιστικό νομοσχέδιο που θα αφορά εσάς μετά το Σεπτέμβριο του 2010 ή στις αρχές του 2011.

Και τι είδαμε; Είδαμε να έρχεται μία νυκτερινή τροπολογία που αφορά τους ενστόλους. Εάν αυτό δεν είναι εμπαιγμός, τότε δώστε μου εσείς τον ορισμό της λέξεως «εμπαιγμός». Αυτό, όμως, έχει καταγραφεί στη συνείδηση των ενστόλων και θα δείτε, θα εισπράξετε τα επίχειρα της προσβλητικής αυτής συμπεριφοράς σας έναντι των ανθρώπων αυτών.

Μας ενόχλησε, κατά τέταρτον, το εξής, αγαπητοί συνάδελφοι, που δεν ακούστηκε στην Αίθουσα, ενώ κάποιοι συνδικαλιστές του ΠΑΣΟΚ το έλεγαν προεκλογικά και μετεκλογικά. Ποιο, δηλαδή, δεν ακούστηκε στην Αίθουσα;

πέντε χρόνια το δικαίωμα αυτό, αλλά θα χρειάζεται άλλα τρία. Δηλαδή, ενάμιση χρόνο το 2011 και ενάμιση χρόνο το 2012. Θα πρέπει να υπηρετήσει συν τρία χρόνια.

Κι εμείς ερχόμαστε και λέμε: Γιατί σε αυτούς τους ανθρώπους, που έχουν ώριμα συνταξιοδοτικά δικαιώματα, συμπεριφέρεστε κατ' αυτό τον τρόπο; Γιατί τους προστίθετε ενάμιση έτος ακόμη; (Στο σημείο αυτό κτυπάει το κουδούνι λήξεως του χρόνου ομιλίας του κυρίου Βουλευτή)

Τελειώνω, κύριε Πρόεδρε. Ένα λεπτό θα χρειαστώ.

Δίνουμε τις εξής εναλλακτικές:

Εναλλακτική πρώτη: Αυτός ο ενάμιση χρόνος να γίνει ένα εξαμηνιο. Διατηρείστε το, αλλά μειώστε το. Ένα εξαμηνιο. Δε θέλετε ούτε αυτό; Να σας δώσω και άλλη εναλλακτική. Δώστε τη δυνατότητα στους ανθρώπους αυτούς να εξαγοράσουν αυτό το ενάμιση έτος. Ζεστό χρήμα θέλετε στα ταμεία του κράτους. Γιατί δεν τους δίνετε αυτό το δικαίωμα της εξαγοράς;

Τελειώνω, κύριε Πρόεδρε, λέγοντας το εξής: Αγαπητοί συνάδελφοι, δόθηκε στους ενστόλους της Ελληνικής Αστυνομίας, σ' αυτούς που έχουν ώριμα συνταξιοδοτικά δικαιώματα, το δικαίωμα της εικοσιπενταετίας. Αναρωτηθήκαμε εδώ πέρα, γιατί ο νομοθέτης τους έδωσε αυτό το δικαίωμα των εικοσιπέντε ετών, για να θεμελιώνουν συνταξιοδοτικό δικαίωμα;

Για δύο λόγους. Πρώτον, διότι, το προσδόκιμο ζωής των ανθρώπων αυτών με βάση διεθνείς μελέτες, μειώνεται κατά οκτώμισι έτη. Ο δεύτερος λόγος είναι ότι μετά τα είκοσι δύο χρόνια υπηρεσίας τους οι άνθρωποι αυτοί, πάλι βάσει διεθνών μελετών, αποκτούν πλείστα όσα ψυχοπαθολογικά προβλήματα. Άρα, λοιπόν, ήρθε ο νομοθέτης του παρελθόντος και λέει: Με εικοσιπέντε χρόνια μπορείτε να θεμελιώσετε δικαίωμα. Εσείς αυτό το πετάξατε, επίσης, στον κάλαθο των αχρήστων.

Έχετε προσβάλλει τους ενστόλους είτε πρόκειται για στρατιωτικούς, είτε πρόκειται για πυροσβέστες είτε πρόκειται για λιμενικούς είτε πρόκειται για στελέχη της Ελληνικής Αστυνομίας. Είχατε ένα προεκλογικό σύνθημα: Σοσιαλισμός ή βαρβαρότητα. Στη συνείδηση του ελληνικού λαού αυτό το σύνθημα έχει αλλάξει και έχει πάρει την εξής μορφή: Σοσιαλισμός ίσον βαρβαρότητα.

Αυτά που σας λέμε θα τα δείτε πάρα πολύ σύντομα εν όψει των προσεχών εκλογών στην Τοπική Αυτοδιοίκηση της χώρας.

Σας ευχαριστώ.

(Χειροκροτήματα απ' την πτέρυγα του ΛΑΟΣ)

ΠΡΟΕΔΡΕΥΩΝ (Βαϊτσης Αποστολάτος): Ευχαριστούμε τον κ. Ροντούλη. Με τόση έγνοια που έχετε πάντως για τους πολύτεκνους, αν ξαναγίνουν αγάλματα για μητέρες θα είναι συμπλέγματα και θα σας περιέχουν.

ΑΣΤΕΡΙΟΣ ΡΟΝΤΟΥΛΗΣ: Έχει ο Λαϊκός Ορθόδοξος Συναγερμός.

ΠΡΟΕΔΡΕΥΩΝ (Βαϊτσης Αποστολάτος): Ευχαριστούμε.

Εναγορίζουμε στον κατάλογο των αγορητών επί της αρχής. Το λόγο έχει ο κ. Προκόπης Παυλόπουλος. Παράκληση να τηρηθούν τα επτά λεπτά.

ΠΡΟΚΟΠΗΣ ΠΑΥΛΟΠΟΥΛΟΣ: Ευχαριστώ, κύριε Πρόεδρε.

Κύριοι συνάδελφοι του ΠΑΣΟΚ, ο κ. Γεώργιος Παπανδρέου, ως Αρχηγός της αξιωματικής αντιπολίτευσης προ των εκλογών - το ακούσαμε όλοι- είπε τα τρία «δεν». «Όχι» στην αύξηση των ορίων ηλικίας, «όχι» στην αύξηση των εισφορών, «όχι» στη μείωση των συντάξεων. Αυτά τα τρία «δεν» όχι μόνο δεν τηρήθηκαν, αλλά μετατράπηκαν σε τρία άλλα «δεν».

Κύριε Υπουργέ, δεν λέγατε την αλήθεια προεκλογικά. Δεν την είπατε ούτε μετεκλογικώς στις προγραμματικές σας δηλώσεις που είχατε πολύ καιρό για να δείτε περί τίνος πρόκειται. Ούτε καν στον προϋπολογισμό. Δεν είπατε τίποτα απ' όλα αυτά τα οποία κάνετε τώρα.

Αντιθέτως, μάλιστα ο κ. Λοβέρδος -και ελέγχθη- άλλα έλεγε ένα μήνα μετά τις εκλογές. Βεβαίως, δεν λέτε αλήθεια και σήμερα. Γιατί άκουσα και τον αρμόδιο Υπουργό να λέει: «Εμείς δεν ξέραμε ότι θα χρειαστεί να προσαρμοστούμε τόσο γρήγορα σε αυτά τα οποία έπρεπε να προσαρμοστούμε». Δηλαδή, τι μας είπε; Γνωρίζαμε ότι αυτά που λέγαμε δεν πρόκειται να τα κάνουμε, αλλά πιστεύαμε ότι είχαμε λίγο χρόνο για να προετοιμάσουμε το έδαφος! Αυτό μας είπατε.

Το ωραίο είναι ότι δεν λέτε αλήθεια. Γιατί; Επιπλέον, και το κυ-

ριότερο, είπατε ότι ο χρόνος ήταν πολύ μικρός πια και έπρεπε να προσαρμοστείτε στην πραγματικότητα που βρήκατε μπροστά σας. Γιατί άραγε συνέβη αυτό;

Συνέβη αυτό, κύριε Υπουργέ, διότι οδηγήσατε την ελληνική οικονομία στο χάλι που την οδηγήσατε, αφού επί τέσσερις μήνες δεν κάνατε απολύτως τίποτα και αφού προκαλέσατε την είσοδο του Διεθνούς Νομισματικού Ταμείου και των εντολών και των επιταγών της τρόικας.

Φτάσαμε εδώ στα αντιλαϊκά, αντικοινωνικά μέτρα, στην κατεδάφιση του κοινωνικού κράτους, διότι είχατε υποσχεθεί τα πάντα, ξέροντας ότι δε θα τα τηρήσετε και οδηγήσατε τη χώρα στο οικονομικό κατάντημα, το οποίο έχει επιπτώσεις και στο ασφαλιστικό σύστημα και στα ταμεία.

Η πραγματικότητα είναι αυτή. Ενός κακού μύρια έπονται. Το ότι μία Κυβέρνηση, ένα θέμα ελλείμματος, απόλυτα διαχειρίσιμο, το μετέτρεψε με τους ερασιτεχνισμούς, την ολιγωρία και την απειρία της -δε θέλω να πάω σε άλλους χαρακτηρισμούς- σε πρόβλημα και βραχνά του χρέους αυτό είναι φυσικό ότι είχε επίπτωση και στο θέμα των ασφαλιστικών ταμείων. Γι' αυτό ακριβώς φτάσαμε εδώ που φτάσαμε.

Είστε υπεύθυνοι για ό,τι συμβαίνει σήμερα στο ασφαλιστικό μας σύστημα. Απολύτως υπεύθυνοι. Γι' αυτό και ψηφίζετε μόνοι σας αυτές τις διατάξεις. Γιατί είναι διατάξεις κατεδάφισης του κοινωνικού κράτους δικαίου και γιατί είναι διατάξεις τις οποίες εσείς παίρνετε, διότι εδώ φέρατε τη χώρα.

Είμαστε αντίθετοι σε όλα εκείνα τα οποία γίνονται. Γι' αυτό επί της αρχής λέμε «όχι». Εδώ, όμως, θέλω να τονίσω, πέρα από τις ανισότητες που δημιουργείτε, τα προβλήματα τα οποία δημιουργείτε σε όλες τις κατηγορίες των Ελλήνων, το θέμα των ενστόλων. Γιατί;

Γιατί εδώ φαίνεται και η μεγαλύτερη υποκρισία σας. Κύριε Υπουργέ, όταν το 2008 φέραμε το νόμο για το βαθμολόγιο-μισθολόγιο των ενστόλων πλειοδοτούσατε. Το φτιάξαμε την εποχή εκείνη, δημιουργήσαμε ένα καθεστώς στο οποίο αδικίες χρόνων, αν θέλετε, τις θέραπευε και από εκείνο εκεί το Βήμα ως Αξιωματική Αντιπολίτευση πλειοδοτούσατε. Τώρα παίρνετε πίσω όλα εκείνα τα οποία δόθηκαν την εποχή εκείνη. Πολύ περισσότερο δε, όπως ελέγχθη και προηγουμένως, που ο αρμόδιος Υπουργός τους έλεγε: «Μη φοβάστε, δεν πρόκειται τώρα να έρθει κανένα ασφαλιστικό νομοσχέδιο για εσάς». Τώρα, βέβαια, είναι σαν να τον ακούω που θα τους λέει: «Τι να κάνω εγώ, άλλα σας έλεγα εγώ, γιατί έτσι μου είχαν πει. Άντε να βρείτε στο Υπουργείο Οικονομίας και Οικονομικών κάτω στην πλατεία Συντάγματος». Εύκολες λύσεις, αλλά δεν πείθεται κανείς από αυτές.

Το θέμα με τους ενστόλους γενικότερα και ιδίως με τα σώματα ασφαλείας έχει τεράστια σημασία και επίπτωση. Δε σας έχει πει κανείς πόσοι άνθρωποι φεύγουν πρώτα-πρώτα από το Στρατό, από την Αεροπορία, από το Ναυτικό; Πόσοι άνθρωποι φεύγουν και από τα τρία σώματα ασφαλείας; Δεν καταλαβαίνει κανείς τι κενά δημιουργούνται;

Δε βλέπετε, κύριε Υπουργέ, ότι με το να θεσπίζετε αυτές τις διατάξεις, βγαίνουν στη σύνταξη, θα δίνετε συντάξεις και ταυτοχρόνως -εκτός αν αφήσετε τη χώρα ανοχύρωτη- θα αναγκαστείτε να προσλάβετε νέους ανθρώπους για να μπορέσουν να καλύψουν τα κενά; Επομένως, ποια είναι η οικονομία που θα κάνετε;

Γι' αυτό βλέπετε ότι και στην εκτέλεση του προϋπολογισμού και του προγράμματος, το οποίο έχετε αναλάβει να εκτελέσετε, από τη μία πλευρά μπορεί να μειώνετε το έλλειμμα και να παίρνετε τα «εύσημα» κάποιων, από την άλλη πλευρά, όμως, σε ό,τι αφορά όλα τα υπόλοιπα μεγέθη της οικονομίας, σε ό,τι αφορά την είσπραξη, σε ό,τι αφορά τα αναπτυξιακά θέματα η ελληνική οικονομία όχι απλώς δεν κάνει βήματα μπρος, αλλά κάνει τραγικά βήματα προς τα πίσω. Τα οποία και θα βρείτε από το Σεπτέμβριο μπροστά σας όλα.

Στο θέμα δε των ενστόλων είναι εντυπωσιακό ότι το συνταξιοδοτικό νομοσχέδιο δεν λαμβάνει και κάτι

μπαινούν στην ίδια διάσταση με όλους εκείνους τους εργαζομένους, οι οποίοι εργάζονται απλώς και μόνο πηγαίνοντας σε ένα γραφείο ή οπουδήποτε αλλού. Οι ένστολοι μέχρι ενός ορίου ηλικίας μπορούν να προσφέρουν αυτό που τους ζητάμε για το συμφέρον της χώρας.

(Στο σημείο αυτό κτυπάει προειδοποιητικά το κουδούνι λήξεως του χρόνου ομιλίας του κυρίου Βουλευτή)

Θα χρειαστώ ενάμισι λεπτό παραπάνω από το χρόνο μου, κύριε Πρόεδρε.

Το αφήνω αυτό και θα επανέλθουμε και στα άρθρα.

Πέραν τούτου παρουσιάζει τρία θέματα αντισυνταγματικότητας του νομοσχεδίου. Σας τα επισημαίνω, δεν δίνετε ιδιαίτερη σημασία και θα τα βρείτε μπροστά σας.

Το πρώτο. Στο άρθρο 2, το ένα ταμείο. Σας το είπα και άλλοτε θα με θυμηθείτε, όταν θα έρθει η ώρα των δικαστικών προσφυγών. Η δημιουργία του ενός ταμείου είναι πέρα και έξω από τη λογική του Συντάγματος και για τους μισθωτούς και για τους υπαλλήλους και δημόσιους λειτουργούς. Γιατί;

Σε άλλες χώρες μπορεί να μην υπήρχε το πρόβλημα. Σε εμάς το Σύνταγμα το επέλεξε να έχει ειδικές διατάξεις μέσα, ειδικό καθεστώς δημοσίων υπαλλήλων και δημοσίων λειτουργών. Έτσι το επέλεξε, λόγω μονιμότητας και άλλων τινών. Αφού επέλεξε να είναι η σχέση δημοσίου δικαίου του υπαλλήλου σε αντιπαράβολή με τη σχέση ιδιωτικού δικαίου του μισθωτού είτε είναι αυτός στο δημόσιο, είτε στον ιδιωτικό τομέα, από κει και πέρα δεν μπορεί να είναι στο ίδιο ταμείο για συγκεκριμένους λόγους, λειτουργικούς και συνταγματικούς. Δεν μπορεί να το βάλετε.

(Στο σημείο αυτό κτυπάει το κουδούνι λήξεως του χρόνου ομιλίας του κυρίου Βουλευτή)

ΠΡΟΕΔΡΕΥΩΝ (Βαΐσης Αποστολάτος): Κύριε Παυλόπουλε, σας παρακαλώ σε ένα λεπτό να ολοκληρώσετε.

ΠΡΟΚΟΠΗΣ ΠΑΥΛΟΠΟΥΛΟΣ: Σε ενάμισι, αφού το ζήτησα, κύριε Πρόεδρε, έγινε τόση εξαίρεση για τόσους.

ΠΡΟΕΔΡΕΥΩΝ (Βαΐσης Αποστολάτος): Υπάρχουν συνάδελφοι, οι οποίοι είναι ασθενείς και θέλουν να προλάβουν και να κλείσουμε στις 16.00'.

ΠΡΟΚΟΠΗΣ ΠΑΥΛΟΠΟΥΛΟΣ: Το ξέρω, κύριε Πρόεδρε. Εγώ περίμενα υπομονετικά Υπουργούς και Κοινοβουλευτικούς Εκπροσώπους που υπερέβαιναν το χρόνο τους κατά πολλά λεπτά.

ΠΡΟΕΔΡΕΥΩΝ (Βαΐσης Αποστολάτος): Συνεχίστε.

ΠΡΟΚΟΠΗΣ ΠΑΥΛΟΠΟΥΛΟΣ: Ευχαριστώ πολύ, κύριε Πρόεδρε.

Το δεύτερο το οποίο θέλω να σας τονίσω είναι στο άρθρο 10. Είναι γνωστό πώς όταν φθάνετε μέχρι του σημείου να κόβετε τη σύνταξη εντελώς όταν υπάρχει ετεροαπασχόληση -σας το λέει και η Επιστημονική Υπηρεσία, σας το λέει το Ελεγκτικό Συνέδριο- παραβιάζετε το άρθρο 5 του Συντάγματος, το άρθρο 22 του Συντάγματος και το πρώτο Πρόσθετο Πρωτόκολλο της Ευρωπαϊκής Σύμβασης των Δικαιωμάτων του Ανθρώπου. Δείτε το. Είναι φως φανάρι αυτό το πράγμα. Γιατί το κάνετε;

Και το τρίτο αφορά στο θέμα της Εισφοράς Αλληλεγγύης Συνταξιούχων. Έβαλε ο κύριος Υπουργός μια διάταξη εδώ και λέει ότι αυτό πηγαίνει για τους κλάδους σύνταξης των Φορέων Κύριας Ασφάλισης. Δεν φθάνει αυτό για να γίνει συνταγματική αυτή η εισφορά. Εάν δείτε τη νομολογία του Ελεγκτικού Συνεδρίου, με τίποτα δεν φθάνει αυτό το πράγμα. Γιατί; Λέει η νομολογία ότι πρέπει να υπάρχει ένα είδος ανταποδοτικότητας ανάμεσα σε αυτό που παρακρατείς και αυτό που αποδίδεις. Αυτό λέτε μεν ότι πάει εκεί, αλλά ταυτόχρονα τον επόμενο μήνα από την ημέρα που παρακρατείται πάει στο ΑΚΑΓΕ, στο Ασφαλιστικό Κεφάλαιο Αλληλεγγύης Γενεών. Μπαίνει μέσα σε αυτό το μεγάλο κορβανά, ο οποίος δεν αφορά μόνο τους φορείς κύριας ασφάλισης.

ΠΡΟΕΔΡΕΥΩΝ (Βαΐσης Αποστολάτος): Ο χρόνος που ζητήσατε, ολοκληρώθηκε.

ΠΡΟΚΟΠΗΣ ΠΑΥΛΟΠΟΥΛΟΣ: Υπό αυτούς τους όρους, λοιπόν, έχετε πρόβλημα συνταγματικότητας. Και τότε θα τύχει ό,τι έτυχε με το ΛΑΦΚΑ από πλευράς νομολογίας του Ελεγκτικού Συνεδρίου. Δείτε το, σας παρακαλώ.

Και μια τελευταία παρατήρηση, εάν μου επιτρέπετε, κύριε Πρόεδρε. Κάποτε επιτέλους η υποκρισία πρέπει να σταματήσει. Δεν μπορεί ο Πρωθυπουργός της χώρας, μέρες που είναι, με αυτά που τραβάει ο ελληνικός λαός, άλλα να λέει στους σοσια-

λιστές φίλους του στον Πόρο και άλλα να λέτε εσείς μέσα στη Βουλή. Αυτά δεν γίνονται. Δεν μπορεί να είστε ο σύγχρονος Ιανός της πολιτικής μας ζωής, άλλα να λέμε ως Σοσιαλιστική Διεθνής και άλλα να λέμε ως μέλη του ελληνικού Κοινοβουλίου. Αυτό δεν μπορεί να συμβεί και δεν ωφελεί, νομίζω, την ποιότητα της δημοκρατίας και τη δική σας αξιοπιστία.

Ευχαριστώ πολύ, κύριε Πρόεδρε.

(Χειροκροτήματα από την πτέρυγα της Νέας Δημοκρατίας)

ΠΡΟΕΔΡΕΥΩΝ (Βαΐσης Αποστολάτος): Ο κ. Αλέξανδρος Δερμεντζόπουλος από τη Νέα Δημοκρατία έχει το λόγο.

ΑΛΕΞΑΝΔΡΟΣ ΔΕΡΜΕΝΤΖΟΠΟΥΛΟΣ: Ευχαριστώ, κύριε Πρόεδρε.

Κύριε Υπουργέ, κύριοι συνάδελφοι, συζητούμε σήμερα στη Βουλή τη συνέχεια των επιλογών, των πρωτοβουλιών της Κυβέρνησης. Έτσι, μετά το νομοσχέδιο του ασφαλιστικού της προηγούμενης εβδομάδας, κατατέθηκε και συζητιέται σήμερα, στο ίδιο πάντα μοτίβο, όμως, η μεταρρύθμιση του ασφαλιστικού συστήματος του δημοσίου, θεσπίζοντας αλλαγές στο υφιστάμενο συνταξιοδοτικό, ασφαλιστικό, νομικό πλαίσιο, που διέπει τους δημοσίου υπαλλήλους και τους ενστόλους γενικά.

Με μια πρώτη ανάγνωση της σύντομης ομολογουμένως για ένα τόσο σημαντικό εγχείρημα αιτιολογικής έκθεσης, στην οποία αναφέρονται και οι τρεις στόχοι του εγχειρήματος αυτού και κατόπιν των επιμέρους άρθρων, διαπιστώνει κανείς εύκολα ότι βρίσκονται σε μία πλήρη αναντιστοιχία σε θεωρητικό επίπεδο, αλλά και σε πλήρη αντινομία για την εφαρμογή αυτού του εγχειρήματος.

Κύριοι συνάδελφοι, αναγνωρίζουμε όλοι σε αυτήν εδώ την Αίθουσα ότι το ασφαλιστικό είναι ένα από τα πιο δύσκολα και περίπλοκα ζητήματα με τα οποία πρέπει να έλθει αντιμέτωπη η Κυβέρνηση, η οποιαδήποτε κυβέρνηση. Αυτό, όμως, δεν δίνει σε κανέναν κανένα άλλοθι να προχωράει σε αλλαγές που μεταβάλλουν ριζικά τη ζωή των συμπολιτών μας, βασιζόμενος σε εκτιμήσεις, σε αυθαίρετες υποθέσεις, σε προσεγγίσεις χωρίς καμμία τεκμηρίωση.

Είναι ενδεικτικό και πολύ βασικό και γι' αυτό θα επιμείνω και εγώ, ενώ έχει αναφερθεί και θα αναφερθεί και από άλλους συναδέλφους, ότι η Κυβέρνηση αγνοεί και άρα φαίνεται να μη λαμβάνει υπ' όψιν της βασικά δεδομένα και παραμέτρους του ζητήματος, τα οποία έχουν καθοριστική σημασία.

Η ρύθμιση για τους πολύτεκνους δημόσιους υπαλλήλους πόσους αφορά; Ποιο θα είναι το δημοσιονομικό αποτέλεσμα και ποιο είναι το εθνικό κόστος, κυρίες και κύριοι συνάδελφοι; Η ρύθμιση για τις γυναίκες με τα ανήλικα παιδιά πόσες αφορά; Ποιο θα είναι το δημοσιονομικό αποτέλεσμα και ποιο θα είναι το κοινωνικό κόστος; Η ρύθμιση για τις γυναίκες με ανάπηρα παιδιά πόσες αφορά; Ποιο θα είναι το δημοσιονομικό αποτέλεσμα και ποιο θα είναι το ανθρώπινο κόστος; Η εξομίσωση των ορίων ηλικίας γυναικών πόσους αφορά και πόσο επηρεάζει την κοινωνία μας;

Επιπλέον, για άλλη μία φορά και για ένα τόσο σημαντικό εγχείρημα, κυρίες και κύριοι συνάδελφοι, η Κυβέρνηση προχωρά μετά από έναν ελλιπή και προσηχηματικό κοινωνικό διάλογο, με πληροφορίες προερχόμενες από διαρροές, από παραπολιτικά σχόλια, από τα δελτία ειδήσεων των 20.00' κατά κύριο λόγο. Με τον τρόπο αυτό αποκλείστηκαν όλες οι πολιτικές δυνάμεις του τόπου από το να συνδράμουν εποικοδομητικά στην προσπάθεια. Παράλληλα, οι χιλιάδες ασφαλισμένοι στο δημόσιο και οι ένστολοι, αλλά και στον ιδιωτικό τομέα μέχρι προχθές βρέθηκαν σε συνθήκες ανασφάλειας, φόβου και πανικού, παρατηρώντας αυτό το μαζικό κύμα των πρόωρων αποχωρήσεων από τις εργασίες τους.

Μια πρώτη αξιολόγηση του παρόντος σχεδίου νόμου οδηγεί στη διαπίστωση ότι πρόκειται για μια πρωτοβουλία με πρωτίστως εισπρακτικό χαρακτήρα, που πάσχει, όμως, από σοβαρές αδυναμίες. Όλο το εγχείρημα περιστρέφεται γύρω από ένα στόχο: περιορισμό της αύξησης του συνταξιοδοτικού κόστους κατά 2,5% του ΑΕΠ στα επόμενα πενήντα χρόνια. Και ο στόχος αυτός, που είναι καθαρά δημοσιονομικός και όχι αναλογιστικός, επιτυγχάνεται μόνο με τη δραστική μείωση των συντάξεων, στις οποίες προχωράει η Κυβέρνηση.

Αυτό το σχέδιο νόμου, όπως και το προηγούμενο που αφορού

Δεν είναι μία έκθεση στόχων ή προβλέψεων. Έχει πολύ απτά και συγκεκριμένα αποτελέσματα, όπως και τα υπόλοιπα μέτρα που ήδη έχουν ληφθεί.

Έτσι, τα γεγονότα πλέον είναι τα παρακάτω: περικοπή της δέκατης τρίτης και δέκατης τέταρτης σύνταξης ουσιαστικά, νέα κράτηση στις συντάξεις τύπου ΛΑΦΚΑ από 3% έως 10% το μήνα, μείωση του γενικού ποσοστού αναπλήρωσης από 70% σε 64%, αύξηση των ετών ασφάλισης για πλήρη σύνταξη, αλλαγή του τρόπου υπολογισμού των συντάξεων με στόχο την παραπάνω μείωσή τους, περικοπές επικουρικών, πάγωμα συντάξεων.

Η Κυβέρνηση προχωρά σε αλλαγές με επώδυνες συνέπειες για τους πολίτες μας, χωρίς τουλάχιστον να προσπαθεί να θέσει τα απαραίτητα κοινωνικά αντίβαρα που θα ισορροπούσαν έστω και σ' ένα ποσοστό την ανατροπή στις συνθήκες των κοινωνικών ομάδων. Ενδεικτικά αναφέρομαι στο ότι ενώ το δημογραφικό ζήτημα είναι βασικός παράγοντας για το ασφαλιστικό, η Κυβέρνηση καταργεί ρυθμίσεις που δίνουν κίνητρα, όπως είναι για τις τρίτεκνες οικογένειες, για γυναίκες με ανήλικα παιδιά, για πολύτεκνες οικογένειες.

Από την ανάλυση του νομοσχεδίου προκύπτει ότι το σύστημα αυτό επιφυλάσσει τις πιο επαχθείς ρυθμίσεις για τους νέους, που είναι και οι πιο αδύναμοι του συστήματος. Έτσι, περισσότερα χρόνια θα εργάζονται για οι μητέρες με ανήλικα παιδιά, οι μητέρες με τρία παιδιά, οι γυναίκες με ανήλικα παιδιά και οι νέοι ασφαλισμένοι του συστήματος, που πλέον θα ασφαρίζονται στο ΙΚΑ.

Κυρίες και κύριοι συνάδελφοι, η αντίθεση σε βασικά μέτρα, όπως αυτά που συζητούμε σήμερα, δεν γίνεται, για να γίνει κανείς αρεστός πια στα αυτιά των πολιτών. Ποτέ δεν επιλέγαμε εξάλλου ως παράταξη την αντιπολίτευση για την αντιπολίτευση.

Όμως, εάν θέλουμε να λειτουργούμε υπεύθυνα, πρέπει να αναλογιστούμε ποιες αποφάσεις και τι ειδικού βάρους έχουν ληφθεί σε αυτήν την Αίθουσα αυτό το τελευταίο διάστημα. Με πόσους τρόπους άραγε έχει επιβαρυνθεί ο Έλληνας πολίτης το τελευταίο διάστημα; Πόσες ρυθμίσεις που προκαλούν ριζική κατεδάφιση των δικαιωμάτων του, ανατροπή της ασφάλειας δικαίου και των έννομων σχέσεων που τόσα χρόνια καλόπιστα έχουν συναφθεί, έγιναν αυτό το τελευταίο διάστημα;

Επαναλαμβάνω ότι ξέρουμε πως η χώρα έφθασε στα πρόθυρα της χρεοκοπίας και ότι χρειάζονται γενναίες αποφάσεις. Γενναίες, όμως, δεν είναι μόνο οι αποφάσεις που κόβουν μισθούς, που κόβουν συντάξεις και περιορίζουν δικαιώματα και κεκτημένα. Γενναίες αποφάσεις είναι αυτές που εισάγουν νέες ιδέες ανάπτυξης, προοπτικής, που δίνουν κίνητρα και εφόδια για νέες πρωτοβουλίες, βοηθώντας σιγά-σιγά τη χώρα και τους πολίτες να βγουν από αυτό το τέλμα.

Η Κυβέρνηση, δυστυχώς, δεν έχει αυτήν τη λογική και δεν έχει υιοθετήσει καμμία τέτοια αναγκαία πρωτοβουλία. Με τέτοια λογική, λοιπόν, και εμείς καταψηφίζουμε επί της αρχής αυτό το νομοσχέδιο.

Ευχαριστώ πολύ.

(Χειροκροτήματα από την πτέρυγα της Νέας Δημοκρατίας)

ΠΡΟΕΔΡΕΥΩΝ (Βαΐτσος Αποστολάτος): Ευχαριστώ πολύ τον κ. Αλέξανδρο Δερμετζόπουλο.

Ενημερώνω το Σώμα ότι θα μιλήσουν άλλοι τρεις συνάδελφοι, ο κ. Άδωνις Γεωργιάδης από το ΛΑΟΣ, ο κ. Παντελής Ασπράδακης από το ΠΑΣΟΚ και ο κ. Αθανάσιος Πλεύρης. Στις 16.00' η συνεδρίαση θα διακοπεί, για να συνεχίσουμε στις 18.00'.

Κύριε Γεωργιάδη, έχετε το λόγο.

ΣΠΥΡΙΔΩΝ-ΑΔΩΝΙΣ ΓΕΩΡΓΙΑΔΗΣ: Ευχαριστώ πάρα πολύ, κύριε Πρόεδρε.

Κύριε Υπουργέ, ξεκινάω με τις προσθήκες και αναδιατυπώσεις που έχετε κάνει στο άρθρο 6 και συγκεκριμένα στην παράγραφο 15α. Αναγνωρίζεται πλασματικός χρόνος για κάθε παιδί, ο οποίος θα ανέρχεται σε ένα έτος για το πρώτο παιδί, σε δύο έτη για κάθε επόμενο παιδί και μέχρι το τρίτο.

Το «μέχρι το τρίτο» γιατί το θέλατε; Δηλαδή, τι λέει τώρα ο Υπουργός Σαχινίδης και η Κυβέρνησή σας; Λέει στις Ελληνίδες και στους Έλληνες «μην κάνετε πάνω από τρία παιδιά»; Ένα λεπτό, για να συνεννοηθούμε, γιατί εγώ μαζί σας ειλικρινά τα έχω χάσει. Κύριε Υπουργέ, μη γελάτε. Τα έχω χάσει.

Σε αυτήν τη Βουλή εδώ το 1993 βγήκε ένα ομόφωνο διακομ-

ματικό πόρισμα, το οποίο ανακήρυξε το δημογραφικό ζήτημα ως το υπ' αριθμόν ένα εθνικό ζήτημα της χώρας, κύριε Τασούλα. Εσείς το κάνατε. Εγώ δεν ήμουν Βουλευτής τότε. Οι μισοί που έχουν υπογράψει είναι ακόμα Βουλευτές. Και είπατε το 1993: νούμερο ένα εθνικός κίνδυνος της χώρας είναι το δημογραφικό. Μάλιστα.

Και ερωτώ: αν δεν βάζατε το «μέχρι το τρίτο» και λέγατε «κάθε παιδί δύο χρόνια», πόσοι θα ήταν; Έχετε να μας πείτε με μια μελέτη το δημοσιονομικό κόστος του ασφαλιστικού προβλήματος, εάν δεν βάζατε το «μέχρι το τρίτο»;

Εγώ ξεκαθαρίζω: η θέση του Λαϊκού Ορθόδοξου Συναγερμού είναι δύο χρόνια πλασματικά έτη από το πρώτο παιδί και όχι ένα έτος για το πρώτο, μέχρι το τέταρτο, δηλαδή δύο τέσσερις οκτώ, και αν φτάσεις να κάνεις πέμπτο παιδί, γεια σας, δεν με ενδιαφέρει τι ηλικία έχεις, σύνταξη κατευθείαν, τριάντα χρόνων να είσαι.

Έχεις, λοιπόν, μια μάνα που σου έχει κάνει πέντε παιδιά στο ασφαλιστικό πρόβλημα, που είναι πρωτίτως δημογραφικό. Γιατί, πού έγκειται το πρόβλημα του ασφαλιστικού μας ζητήματος; Στο ότι όταν το σχεδιάσαμε έμπαιναν τέσσερις στην εργασία, έπαιρνε ένας σύνταξη, οπότε δεν είχαμε κανένα πρόβλημα, ξοδεύαμε τα λεφτά δεξιά κι αριστερά. Ενώ τώρα βγαίνει 1,6 προς 1, άρα μπαίνουμε διαρκώς μέσα.

Εάν, λοιπόν, εγώ είχα ένα κίνημα γυναικών που έκαναν από πέντε παιδιά, διά του δημογραφικού προβλήματος που θα ελύνοτο, θα λύναμε και το ασφαλιστικό. Αυτό είναι ένα πολύ σοβαρό κίνητρο.

Αλλά εν πάση περιπτώσει, εσείς στο ΠΑΣΟΚ ιεραρχείτε το δημογραφικό πολύ χαμηλότερα απ' ό,τι εμείς. Εντάξει. Κακώς, αλλά το κάνατε. Αλλά εγώ θέλω να καταλάβω, θέλω πραγματικά να μου απαντήσετε, δεν θα περάσει έτσι: έχει να μας πει ο Υφυπουργός Σαχινίδης ή ο Υπουργός Παπακωνσταντίνου ή ο Υπουργός Λοβέρδος ή ο Πρωθυπουργός Παπανδρέου, εάν δεν έμπαινε το «μέχρι το τρίτο», τι θα έχανε το ελληνικό κράτος;

Δηλαδή, να μας πείτε, αδερφέ, ξέρετε κάτι; Γλιτώνουμε τη χρεοκοπία, αλλά αν δεν βάλουμε το «μέχρι το τρίτο», χρεοκοπήσαμε. Οπότε για να γλιτώσουμε τη χρεοκοπία, βάζουμε το «μέχρι το τρίτο». Θα το καταλάβω.

Είμαι βέβαιος ότι δεν έχετε τέτοια μελέτη. Δεν έχετε ιδέα πόσο κοστίζει. Αν έχετε, σας προκαλώ: προκαλώ τον Υπουργό Σαχινίδη να σηκωθεί και να φέρει τώρα τη μελέτη για το τι σημαίνει «μέχρι το τρίτο». Δεν έχετε ιδέα! Ένας βλαξ γραφειοκράτης του Υπουργείου πρόσθεσε αυτήν τη φράση.

Αυτή η φράση, κυρίες και κύριοι συνάδελφοι, να φύγει. Πρέπει να φύγει αυτή η φράση, για να δώσει το ελληνικό Κοινοβούλιο ένα ισχυρό μήνυμα ότι λαμβάνουμε σοβαρά υπ' όψιν τη λύση του δημογραφικού ζητήματος.

Παρακαλώ πολύ να το σημειώσετε και μέχρι το πέρας της συνεδρίασής μας απαντήσετε, αν έχετε μελέτη για το τι θα κόστιζε στην Κυβέρνησή σας και στο ελληνικό κράτος το να μην υπήρχε το «μέχρι το τρίτο». Εγώ είμαι σίγουρος ότι δεν έχετε. Δηλαδή, είμαι σίγουρος ότι δεν έχετε, αλλά μακάρι να πέφτω έξω και να πω ότι, να, είχα άδικο, ο Υπουργός Σαχινίδης είναι πολύ μεγάλος. Να δω τη μελέτη.

Δεν έχετε. Το «μέχρι το τρίτο» το έχει γράψει ένας βλαξ, μέγας βλαξ. Μη γελάτε. Να μας τον γνωρίσετε, για να του δώσουμε βραβείο βλακειάς. Δεν χρειαζόταν.

(Χειροκροτήματα από την πτέρυγα του ΛΑΟΣ)

Πάμε τώρα στο δεύτερο κομμάτι. Ένστολοι. Κατ' αρχάς εδώ υπάρχει η μείζων αδικία γι' αυτούς που έχουν κατοχυρώσει ώριμα συνταξιοδοτικά δικαιώματα. Εγώ έχω βρεθεί – και είναι και λίγο αστειό – σε άπειρες εκπομπές του φίλου μου του Γιώργου Αυτιά. Σε άπειρες εκπομπές. Όλα αυτά τα χρόνια, ρωτήστε τον κ. Κουτρουμάνη, τον νυν Υφυπουργό Εργασίας του ΠΑΣΟΚ, κύριοι συνάδελφοι του ΠΑΣΟΚ, πόσες φορές – μπορεί να με έχετε δει κι εσείς, γιατί, δόξα τω Θεώ, έχω εμφανιστεί αρκετές φορές – έχω βρεθεί εγώ με το Γιώργο Κουτρουμάνη όλα αυτά τα χρόνια, που κάναμε πλάκα στο τέλος και λέγαμε να πηγαίνουμε με το ίδιο αυτοκίνητο. Και έλεγε ο Γιώργος Κουτρουμάνης «μη θίγουμε τα ώριμα συν

Φωνάξετε τον, ρε παιδιά, να έρθει στη Βουλή ο Κουτρουμάνης, να τον ρωτήσουμε, εξακολουθεί να λέει αυτά που έλεγε στον Αιτία, στον Καμπουράκη, στον Οικονομέα ή λέει άλλα τώρα;

Εγώ ρωτώ γενικά για τους ενστόλους: αυτούς που έχουν ώριμα συνταξιοδοτικά δικαιώματα, γιατί τους ξεσκίζετε, κύριε Υφυπουργέ; Να μου πείτε ότι στους καινούργιους, που από την αρχή δεν είχε δεσμευτεί το κράτος για τα είκοσι πέντε χρόνια, έρχεστε τώρα και τους αλλάζετε τον αδόξαστο, αλλά εκεί τουλάχιστον λέτε, δεν τους είχα υποσχεθεί είκοσι πέντε χρόνια. Εγώ διαφωνώ πλήρως και θα πω στο επόμενο ενάμισι λεπτό που έχω γιατί. Αλλά πείτε ότι εκεί έχει το κράτος μια στοιχειώδη εντιμότητα, ότι δεν τους το έχει υποσχεθεί. Στους άλλους όμως που έχουν ώριμα δικαιώματα και ο Κουτρουμάνης και όλο το ΠΑΣΟΚ φώναζε για τα ώριμα δικαιώματα; Εκεί τι κάνετε;

Θα μου πείτε τώρα ότι εσάς στο ΠΑΣΟΚ δεν σας πολυσταχώνει να σας πουν ψεύτες. Προφανώς σας έχουν πει ψεύτες τόσα εκατομμύρια Ελλήνων, που δεν χάλασε ο κόσμος. Αλλά να ξέρουμε ότι είστε ψεύτες. Διότι δεν μπορεί ο Κουτρουμάνης να έλεγε ότι ώριμα δικαιώματα στις τηλεοράσεις και τώρα που είναι Υφυπουργός να μην έρχεται να μιλήσει. Τον περιμένω εδώ να μας πει για τα ώριμα δικαιώματα.

Και πάω λίγο στο μείζον θέμα των ενστόλων. Ακούστε, κύριε Υπουργέ, για να τελειώνει το παραμύθι: οι ένστολοι, όλοι οι ένστολοι, είτε είναι του Στρατού είτε είναι της Αστυνομίας είτε είναι της Πυροσβεστικής, πρέπει να είναι σε ειδικό καθεστώς.

Προσέξτε γιατί: όχι γιατί τους αγαπάμε περισσότερο, γιατί δεν τους αγαπάμε. Γιατί αν τους αγαπούσαμε περισσότερο, δεν θα είχαμε φτιάξει ένα κράτος, όπου ο οδηγός της ΕΘΕΛ παίρνει περισσότερα χρήματα απ' όσα παίρνει ο πιλότος του F-16, που κάνει αναχαίσεις κάθε μέρα στο Αιγαίο. Προφανώς δεν τους αγαπάμε, δυστυχώς και πολύ κακώς.

Πρέπει να είναι σε ειδική κατηγορία, γιατί δεν έχουμε καταλάβει το μείζον: αν δεν ήταν ένστολοι και ήταν απλοί δημόσιοι υπάλληλοι και έπρεπε να τους πληρώνουμε τα νυχτερινά τους, τα σαββατοκύριακα, στους στρατιωτικούς να πληρώνουμε το ότι κάθε τρία χρόνια πρέπει να μετακομίζουν και να φτιάχνουν τη ζωή τους από την αρχή, τα «σκηνάκια», το ότι έχουν υπηρεσία βράδυ, τις υπερωρίες, εάν είχαμε έναν κλασικό δημόσιο υπάλληλο...

(Στο σημείο αυτό κτυπάει το κουδούνι λήξεως του χρόνου ομιλίας του κυρίου Βουλευτή)

Κύριε Πρόεδρε, παρακαλώ πάρα πολύ ένα λεπτό και κλείνω αμέσως.

Αν είχαμε έναν κλασικό δημόσιο υπάλληλο και τον πληρώνουμε για όλα αυτά όσο θα πληρώνουμε έναν κλασικό δημόσιο υπάλληλο, θα έπρεπε όλοι αυτοί οι ένστολοι να παίρνουν ή τα διπλάσια ή τα τριπλάσια χρήματα. Όλα αυτά τα χρόνια η ελληνική πολιτεία είπε «δεν έχω να σας δίνω αυτά τα χρήματα που πραγματικά θα δικαιούσταν να πάρετε».

Γιατί αντιλαμβανόμαστε ότι άλλο πράγμα είναι ο δημόσιος υπάλληλος που βάζει σφραγίδα σε ένα έγγραφο του ΕΟΤ – που ήταν η μητέρα μου, το λέω, για να μη φανεί ότι θέλω να ήξω κάποιον προσωπικά – και άλλο πράγμα είναι ο άνδρας των δυνάμεων των ΜΑΤ που είναι μέσα στις γιορτές και φυλάει την Πανεπιστημίου ή τη Βουλή για να μην καεί. Δεν είναι το ίδιο. Δεν κάνουν την ίδια δουλειά.

Λοιπόν, ερωτώ: έχει καταλάβει η ελληνική κοινωνία ότι αυτοί οι άνθρωποι θα έπρεπε να πληρώνονται δύο και τρεις φορές παραπάνω. Και τι έρχεται και λέει τόσα χρόνια το ελληνικό κράτος; Επειδή δεν έχω να σας δώσω αυτά τα παραπάνω, σας δίνω το δικαίωμα να βγαίνετε λίγο γρηγορότερα στη σύνταξη.

Και έρχεστε τώρα εσείς και καταργείτε αυτό το δικαίωμα. Οπότε εγώ σας ρωτώ: εάν καταργήσετε αυτό το δικαίωμα, θα τους δώσετε το διπλάσιο μισθό που δικαιούνται; Ή θα εξακολουθήσετε να τους έχετε με χαμηλότερο μισθό, αλλά και χωρίς αυτό που το ίδιο το κράτος γι' αυτούς τους λόγους τους έδωσε όλα αυτά τα χρόνια;

Αυτός είναι ο λόγος που ο Λαϊκός Ορθόδοξος Συναγερμός υποστηρίζει ενθέρμως και ολοψύχως τα δίκαια αιτήματα των ενστόλων, και της Ελληνικής Αστυνομίας και των Ενόπλων Δυνάμεων και της Πυροσβεστικής και του Λιμενικού, ανθρώπων οι οποίοι θίγονται, αδικούνται κατάφωρα από την Κυβέρνηση του

ΠΑΣΟΚ, η οποία συν τοις άλλοις, ως Αξιωματική Αντιπολίτευση και σε αυτούς, όπως και σε όλους τους άλλους, είχε τάξει λαγούς με πετραχήλια.

Το μόνο το οποίο μένει είναι να σας πουν όλοι με μία φωνή «Ντροπή σας!» για την κοροϊδία που τους κάνετε όλα αυτά τα χρόνια ως Αξιωματική Αντιπολίτευση. Είναι πολύ μεγάλη αδικία, την οποία υφίστανται οι ένστολοι συμπολίτες μας από την άθλια συμπεριφορά της Κυβερνήσεώς σας.

Ευχαριστώ πάρα πολύ.

(Χειροκροτήματα από την πτέρυγα του ΛΑΟΣ)

ΠΡΟΕΔΡΕΥΩΝ (Βαΐσης Αποστολάτος): Ευχαριστώ τον κ. Άδωνι Γεωργιάδη.

Το δεύτερο γλυπτό σύμπλεγμα – το πρώτο είπαμε ότι θα είναι «Ροντούλης-πολύτεκνοι» – θα είναι «ένστολοι-Γεωργιάδης».

Κύριε Ασπράδακη, είστε ο προτελευταίος αγορητής, Βουλευτής του ΠΑΣΟΚ του Νομού Αττικής, και θα κλείσουμε με τον κ. Γιάννη Κουτσούκο.

Ορίστε, έχετε το λόγο.

ΠΑΝΤΕΛΗΣ ΑΣΠΡΑΔΑΚΗΣ: Ευχαριστώ, κύριε Πρόεδρε.

Κυρίες και κύριοι συνάδελφοι, ο Έλληνας πολίτης, παρ' όλο που δείχνει καρτερικότητα, νιώθει ανασφάλεια και αγωνία για το μέλλον του. Φοβάται ότι χάνει τα κεκτημένα χρόνων και βρίσκει αντιμέτωπος καθημερινά με περισσότερες οικονομικές δυσκολίες.

Λαμβάνω μηνύματα από τους συμπολίτες μου στην περιφέρεια Αττικής που μου εκφράζουν το φόβο τους και συχνά την απογοήτευση ότι βρίσκονται σε αδιέξοδο.

Ακούμε από παντού φωνές ανασφάλειας, από πολίτες μικρής και μεγαλύτερης ηλικίας, από οικογενειάρχες με παιδιά, από άνεργους μορφωμένους νέους, από επαγγελματίες, από εργαζόμενες γυναίκες, από ηλικιωμένους, από συνταξιούχους.

Την κραυγή αγωνίας πρέπει να τη λάβουμε υπ' όψιν. Πρέπει σ' αυτούς τους ανθρώπους να τονώσουμε το ηθικό, να ξαναζωντανέψουμε τα όνειρα και την ελπίδα, την προοπτική ότι στο μέλλον όλοι μαζί θα είμαστε περήφανοι που σώσαμε τη χώρα και πλέον θα απολαμβάνουμε τους κόπους και τις θυσίες των προηγούμενων χρόνων.

Πρέπει να εξηγήσουμε την αναγκαιότητα των μέτρων –και στην προκειμένη περίπτωση– για ποιο λόγο στηρίζουμε τη μεταρρύθμιση του συνταξιοδοτικού συστήματος του δημοσίου, του μεγάλου ασθενή του κράτους.

Αγαπητοί συνάδελφοι, οι μέρες ανοχής στο ασφαλιστικό σύστημα του δημοσίου που κατέρρεε καθημερινά πρέπει να αποτελέσουν παρελθόν. Όλοι γνωρίζαμε το πρόβλημα. Όλοι γνωρίζαμε την αδυναμία του μεταπολιτευτικού συστήματος να διαπιστώνει μεν, αλλά να αρνείται να δώσει λύση στα προβλήματα.

Βλέπαμε κάποιους να λαμβάνουν προνομιακές συντάξεις σε μικρή ηλικία ή αναπηρική σύνταξη που δεν δικαιούνταν, χωρίς βέβαια να είναι οι ίδιοι οι μόνοι αποκλειστικά υπεύθυνοι. Ήταν ανάγκη να εφαρμοστούν μέτρα και σταθμά για όλους τους εργαζόμενους της χώρας είτε είναι ιδιωτικοί είτε δημόσιοι υπάλληλοι.

Ήταν έκδηλο ότι τα ασφαλιστικά ταμεία κατέρρεαν και κάποια μέρα θα χρεοκοπούσαν και θα οδηγούμασταν σε μία πρωτοφανή δημοσιονομική κρίση. Είναι αλήθεια ότι αυτή η μέρα πλησίασε ασφυκτικά κοντά. Η Κυβέρνηση, όμως, –και ιδιαίτερα ο Γιώργος Παπανδρέου– έκανε και κάνει μια τεράστια προσπάθεια, για να σώσει τη χώρα.

Η περίοδος χάριτος σβήνει. Παράλληλα, όμως, διαγράφουμε και την ανοχή στις λανθασμένες πολιτικές πρακτικές. Τίθενται νέα θεμέλια για ένα ασφαλιστικό σύστημα με γερές βάσεις και ισχυρή βιωσιμότητα. Είναι ο στόχος που έχει θέσει η Κυβέρνηση για την ανάπτυξη ενός αποτελεσματικού συστήματος, σύστημα εθνικής κοινωνικής ασφάλισης. Είναι υποχρέωσή μας για τη γενιά του αύριο, για τα παιδιά μας και τους νέους που μπαίνουν τώρα στη βιοπάλη να τους εξασφαλίσουμε τη σύνταξη στο μέλλον.

Αγαπητοί συνάδελφοι, βασικά σημεία που στηρίζεται το παρόν νομοσχέδιο και διορθώνει παθογενείς

βγαίνουν στη σύνταξη στα σαράντα ή σε κάποιες περιπτώσεις και σε ακόμη μικρότερη ηλικία. Μία πρακτική που έβλαπτε το κράτος, αλλά και όλο το κοινωνικό σύνολο. Άλλωστε η εργασία είναι προσφορά στις υπηρεσίες του κράτους, τις οποίες καρπώνονται οι συμπολίτες και βοηθάει τον εργαζόμενο να ενταχθεί στο κοινωνικό σύνολο.

Δεύτερον, διασφαλίζει ειδική μέριμνα στις μητέρες, αλλά και σε άλλες ευπαθείς και ιδιαίτερες ομάδες εργαζομένων στο δημόσιο. Τρίτον, δίνεται περίοδος χάριτος για όσους πλησιάζουν στη θεμελίωση συνταξιοδοτικού δικαιώματος. Όσοι δηλαδή βρίσκονται σε ώριμη φάση του δικαιώματος θα λάβουν σύνταξη με τους προηγούμενους όρους. Τέταρτον, ισότιμη μεταχείριση ασφαλισμένων και εργαζομένων μέσω ενός ενιαίου συστήματος ασφαλίσεων για όλους τους εργαζόμενους τόσο στο δημόσιο όσο και στον ιδιωτικό τομέα. Πέμπτον, το ενιαίο κέντρο ελέγχου και πληρωμής συντάξεων που θα ιδρυθεί εντός του έτους θα διασφαλίσει τη διαφάνεια στην καταβολή των συντάξεων. Ήδη, έχει ξεκινήσει η ενίσχυση αυτής της προσπάθειας με την απογραφή των δημοσίων υπαλλήλων. Έκτον, σύντημη και ενοποίηση ταμείων για ένα ισχυρό ασφαλιστικό σύστημα που καταργεί αδικαιολόγητα προνόμια και διασφαλίζει σωστή διαχείριση αυτών. Και έβδομον, κίνητρα στους εργαζόμενους για απόδοση και συνεχή εξέλιξη, καθώς η τελική σύνταξη διαμορφώνεται από όλη τη διάρκεια του εργατικού βίου και όχι μόνο της τελευταίας πενταετίας. Έτσι το παρόν νομοσχέδιο γίνεται πιο ανταποδοτικό.

Κυρίες και κύριοι συνάδελφοι -το γνωρίζουμε όλοι- οι αλλαγές είναι πραγματικά επίπονες για το κοινωνικό σύνολο και οι αντιδράσεις δικαιολογημένες. Για το λόγο αυτό, μέχρι και την τελευταία στιγμή έγιναν βελτιώσεις με βάση βέβαια και τις προτάσεις της Κοινοβουλευτικής Ομάδας του ΠΑΣΟΚ, ώστε να διασφαλιστεί η κοινωνική προστασία. Επιπλέον, η περίπτωση για διορθωτικές κινήσεις και αλλαγές μελλοντικά είναι ανοιχτή.

Θα ήταν ευχής έργον η Αντιπολίτευση πέρα από την κριτική να διατυπώσει μια άλλη ρεαλιστική πολιτική και οικονομική πρόταση εξόδου από την κρίση και όχι βέβαια αυτές τις προτάσεις που ακούστηκαν ίσα - ίσα, για να γίνουν αρεστοί σε κάποιες κατηγορίες εργαζομένων.

Αγαπητοί συνάδελφοι, η κατάσταση είναι πρωτόγνωρη. Μακάρι να υπήρχε ο απαιτούμενος χρόνος προσαρμογής. Δυστυχώς, όμως, οι παρούσες συνθήκες δεν το επιτρέπουν. Όλες οι αλλαγές πρέπει να συνοδεύονται από μέτρα ανάπτυξης για τους συμπολίτες μας που τα έχουν ανάγκη. Πρέπει να διασφαλιστεί η κοινωνική συνοχή και να μοιράζουμε απλόχερα αλληλεγγύη.

Αυτή η κρίση είναι ευκαιρία για αλλαγή, για επαναπροσδιορισμό κρατικών δομών και πρακτικών που έπασχαν από παθογένεια, καινοτόμες ιδέες που θα εξασφαλίσουν βιωσιμότητα και ανάπτυξη, που άλλωστε προωθεί και εγγυάται ο Πρωθυπουργός ο Γιώργος Παπανδρέου.

Αλλάζουμε σελίδα. Αλλάζουμε εποχή. Γίνεται μια μεγάλη προσπάθεια από όλους μας, για να διαμορφώσουμε ένα σίγουρο αύριο και να επανακτήσουμε χαμένα κεκτημένα, μισθούς και συντάξεις, να καταπολεμήσουμε στρεβλώσεις και αγκυλώσεις του παρελθόντος, να επιστρέψουμε στο δρόμο της αληθινής ευημερίας και όχι της ψεύτικης, που δυστυχώς διανύαμε τα τελευταία χρόνια.

Με υπομονή και επιμονή, με αξιοκρατία, με διαφάνεια και δικαιοσύνη, με σκληρή δουλειά θα επέλθει η σωτηρία και η ανανέωση της χώρας.

Σας ευχαριστώ.

(Χειροκροτήματα από την πτέρυγα του ΠΑΣΟΚ)

ΠΡΟΕΔΡΕΥΩΝ (Βαίτης Αποστολάτος): Σας ευχαριστούμε πάρα πολύ, κύριε Ασπράδakis, για το λόγο και το χρόνο σας.

Το λόγο έχει ο κ. Ιωάννης Κουτσούκος.

Κύριε Κουτσούκο, κλείνετε τη συνεδρίαση σε ακριβώς επτά λεπτά.

ΓΙΑΝΝΗΣ ΚΟΥΤΣΟΥΚΟΣ: Ευχαριστώ, κύριε Πρόεδρε.

Κυρίες και κύριοι συνάδελφοι, συζητούμε σήμερα το συνταξιοδοτικό των ασφαλισμένων, των εργαζομένων στο στενό δημόσιο τομέα. Θέλω να θυμίσω σε όλους ότι οι εργαζόμενοι στο δημόσιο έχουν ουσιαστικά ένα είδος αυτασφάλισης, με την έννοια ότι δεν έχουν ασφαλιστικό ταμείο κύριας σύνταξης, πληρώνουν βέβαια εισφορά μετά το ν. 2084 και έχουν και τα

επικουρικά ταμεία για τα οποία πληρώνουν εισφορές αυτοί και ο εργοδότης και το ταμείο πρόνοιας για το οποίο πληρώνουν εισφορές μόνο αυτοί.

Η συζήτηση για το ασφαλιστικό των δημοσίων υπαλλήλων είναι ουσιαστικά μία συζήτηση για το δημοσιονομικό πρόβλημα της χώρας. Διότι, δεν μπορεί να υπάρχει -και δεν υπάρχει- αναλογιστική μελέτη που να αναφέρεται στη βιωσιμότητα του ασφαλιστικού των δημοσίων υπαλλήλων, με την έννοια ότι ο μισθός και η σύνταξη είναι υποχρέωση του κράτους να καταβάλλεται εκ του Συντάγματος.

Το λέω αυτό, γιατί μερικοί τοποθετούμενοι σ' αυτό το βήμα, κάνοντας μεγάλες αναλύσεις γύρω από την κρίση του δημοσιονομικού προβλήματος, τις δημογραφικές εξελίξεις και τις αλλαγές στο μοντέλο παραγωγής μιλούν για την αναγκαιότητα των προσαρμογών στο ασφαλιστικό σύστημα, για να είναι βιώσιμο και να πάρουν και οι μέλλουσες γενιές σύνταξη. Και έχουν δίκιο. Πρέπει, όμως, να τους θυμίσω ότι αυτή η συζήτηση δεν είναι ακριβώς έτσι για τους εργαζόμενους στο δημόσιο.

Άρα, να έχουμε τούτο υπ' όψιν μας: Οι προσαρμογές που γίνονται στο ασφαλιστικό των δημοσίων υπαλλήλων, από τη μια μεριά έρχονται να εφαρμόσουν κανόνες ισότητας για όλους τους εργαζόμενους στη χώρα -και σ' αυτό επί της αρχής συμφωνούμε- από την άλλη μεριά, όμως, υπόκεινται στους κανόνες και στη δαμόκλεια σπάθης που έχει επιβάλει στη χώρα μας το Διεθνές Νομισματικό Ταμείο, η Ευρωπαϊκή Ένωση και η Ευρωπαϊκή Κεντρική Τράπεζα, οι δανειολήπτες μας.

Το λέω αυτό, γιατί το ασφαλιστικό νομοσχέδιο αυτό για τους δημοσίου υπαλλήλους επιβάλλει τρεις μεγάλες κατηγορίες αλλαγών: Η πρώτη είναι αυτή που αφορά στην ισότητα των όρων, στην ασφάλιση και στη συνταξιοδότηση για όλους τους εργαζόμενους με την υπαγωγή των νέων στο ΙΚΑ. Σ' αυτό επί της αρχής δεν μπορεί να έχει κανένας αντιρρήσεις, πέραν των συνταγματικών προβλημάτων που διατυπώνει το Ελεγκτικό Συνέδριο και θα κριθούν εις το μέλλον.

Η δεύτερη, όμως, μεγάλη αλλαγή που κάνει το νομοσχέδιο είναι ιδιαίτερα επαχθής και επιβαρυντική για τους εργαζόμενους στο δημόσιο. Διότι, η λεγόμενη ισότητα των όρων στη συνταξιοδότηση, δηλαδή ο υπολογισμός της σύνταξης με τους ίδιους όρους και προϋποθέσεις που γίνεται στον ιδιωτικό τομέα -βασική σύνταξη και αναλογική σύνταξη- δημιουργεί ένα καθεστώς, το οποίο είναι άνισο για τους εργαζόμενους στο δημόσιο. Μειώνει τη σύνταξη -και όπως είπα στην επιτροπή- και σε ορισμένες περιπτώσεις μπορεί να φτάνει και το 50% αυτή η μείωση.

Γιατί γίνεται αυτή η μείωση, αγαπητοί συνάδελφοι; Γίνεται, διότι πρώτον, αλλάζει το ποσοστό αναπλήρωσης, το οποίο ήταν 80%, με το νόμο Ρέππα πήγαινε στην ολοκλήρωση του συστήματος στο 70% και τώρα έρχεται με βάση τις ανακοινώσεις του Υπουργείου γύρω στα 64%. Και, δεύτερον, διότι από τον καταληκτικό μισθό πάμε στο μέσο όρο των ασφαλισμένων αποδοχών.

Θέλω να θυμίσω σε όλους και στο Υπουργείο Οικονομικών και στους αξιότιμους συναδέλφους της Νέας Δημοκρατίας, που μέχρι πρόσφατα ασκούσαν την εξουσία στον τόπο μας, ότι οι αποδοχές των δημοσίων υπαλλήλων δεν είναι ασφαλισμένες, στο σύνολό τους. Μάλιστα, σε ορισμένες περιπτώσεις οι πρόσθετες αποδοχές με την μορφή επιδομάτων και άλλων απολαβών, φτάνουν να είναι περίπου πάνω από 50% των τακτικών αποδοχών. Άρα, το γεγονός ότι οι εργαζόμενοι στο δημόσιο δεν θα συνυπολογίζουν το σύνολο των αποδοχών τους για να βρουν το μέσο όρο των αποδοχών, με βάση τις οποίες θα υπολογίσουν τη σύνταξη, τους οδηγεί και αυτό από μόνο του σε μια μεγάλη υποβάθμιση. Αθροίζοντας αυτούς τους δυο αρνητικούς συντελεστές η υποβάθμιση των συντάξεων των δημοσίων υπαλλήλων στην ολοκλήρωση του συστήματος, είναι δραματική.

Αυτό με ανάγκασε να πω στην επιτροπή, απευθυνόμενος στον Υπουργό κ. Παπακωνσταντίνου, να μας πει πώς ονειρεύεται τα στελέχη του δημοσίου στο μέλλον. Τι στελέχη θέλει αυτό το κράτος; Γιατί φαντάζεστε όλοι, αγαπητοί συνάδελφοι, ότι ένας διευθυντής για παράδειγμα ο οποίος έχει ένα επίπεδο αποδοχών σχετικά ικανοποιητικό και ένα άλλο επίπεδο πρόσθετων αποδοχών που τον οδηγεί γύρω στις 2.000 με 2.500, δεν μπορεί να βγει στην σύνταξη με 700 ή 800 ευρώ. Τον οδηγούμε στην φτώχεια, τον οδηγούμε στις ιδιωτικές ασφαλιστικές εταιρείες.

Γι' αυτό η πρότασή μου, την επαναλαμβάνω στην Ολομέλεια, είναι μια, μοναδική και παρά πολύ απλή. Στη συζήτηση που έχει δεσμευτεί να κάνει το Υπουργείο Οικονομικών με την ΑΔΕΔΥ για το νέο μισθολόγιο, να εντάξει τις πρόσθετες αποδοχές στον ασφαλισμό μισθό. Δεν υπάρχει άλλη συνταγή. Νομίζω ότι δεν θα είχε κανένα λόγο να το αρνηθεί αυτό το Υπουργείο Οικονομικών, από την άποψη ότι θα ενισχύσει και τα ασφαλιστικά ταμεία. Και τα επικουρικά και το ταμείο πρόνοιας, το οποίο αδυνατεί να δώσει τα εφάπαξ και το γνωρίζετε.

Η δεύτερη μεγάλη αρνητική αλλαγή που γίνεται, κυρίες και κύριοι συνάδελφοι, είναι με τα όρια των γυναικών, τα οποία έχουν να κάνουν με την απόφαση του Δικαστηρίου των Ευρωπαϊκών Κοινοτήτων, μια απόφαση που διαπραγματεύτηκε η κυβέρνηση της Νέας Δημοκρατίας και που κάτω από τη δημοσιονομική πίεση δεν επέτρεψε στην παρούσα Κυβέρνηση, στην Κυβέρνηση του ΠΑΣΟΚ, να διαπραγματευτεί μια άνεση χρόνου στην προσαρμογή. Επομένως, πηγαίνουμε με έναν βίαιο τρόπο στην προσαρμογή των ορίων αυτών των γυναικών, οι οποίες προσδοκούσαν ότι με τις προνομιακές διατάξεις, με είκοσι πέντε χρόνια και πενήντα ή πενήντα πέντε έτη θα έβγαιναν στην σύνταξη, εφόσον έχουν ανήλικα παιδιά. Αυτή η διάταξη είναι ιδιαίτερα επαχθής.

Πιστεύω ότι η ρύθμιση που έκανε νωρίτερα ο Υπουργός κ. Παπακωνσταντίνου δίνει μια απάντηση. Είναι μια από τις προτάσεις που είχαν ακουστεί, όπως και η δική μου πρόταση για την πρόσθετη γονική άδεια. Εν πάση περιπτώσει, δείχνει ότι υπάρχει πρόθεση και πολιτική βούληση να απαντήσουμε.

(Στο σημείο αυτό κτυπάει το κουδούνι λήξεως του χρόνου ομιλίας του κυρίου Βουλευτή)

Μισό λεπτό, κύριε Πρόεδρε, τελειώνω.

Τέλος, θεωρώ σημαντικό, αγαπητοί συνάδελφοι, το γεγονός ότι αντιμετωπίζεται το ανθυγιεινό των ΟΤΑ. Κύριε Υπουργέ, θεωρώ ότι μέχρι το τέλος της συζήτησης πρέπει να δείτε την πρόταση για εξαγορά των 3/35 από τους ένστολους που δεν τεκμηριώνουν δικαίωμα, μια και κάνετε αλλαγές, αναγνωρίζοντας και το χρόνο σπουδών σε αυτές τις κατηγορίες.

Ο ΠΡΟΕΔΡΟΣ

Κύριε Πρόεδρε, κλείνω με μια παρατήρηση που έγινε σε μας τους Βουλευτές, που κατά τη διάρκεια του δημόσιου διαλόγου διατυπώσαμε ενστάσεις και προτάσεις για το ασφαλιστικό, που είχαν να κάνουν με την κατοχύρωση του δημόσιου κοινωνικοασφαλιστικού συστήματος, με την εγγύηση των επικουρικών ταμείων, με τις βίαιες προσαρμογές των ορίων. Θεωρώ ότι ο δημόσιος διάλογος ήταν θετικός. Αυτό φάνηκε από την τοποθέτηση του Πρωθυπουργού, φάνηκε από τις βελτιωτικές προτάσεις που κατέθεσαν οι Υπουργοί στη συζήτηση.

ΠΡΟΕΔΡΕΥΩΝ (Βαΐσης Αποστολάτος): Τελειώσατε, κύριε Κουτσούκο.

ΓΙΑΝΝΗΣ ΚΟΥΤΣΟΥΚΟΣ: Κύριε Πρόεδρε, θέλω να τελειώσω με τούτο, γι' αυτούς που μας έκαναν κριτική. Οι Βουλευτές δεν είναι άβουλα όντα. Οι Βουλευτές δεν μπορεί να εγκαλούνται, όταν καταθέτουν προτάσεις, ούτε να εγκαλούνται όταν ψηφίζουν τους βασικούς νόμους μιας Κυβέρνησης η οποία έχει τη νωπή λαϊκή ετυμηγορία και έχει αναλάβει ένα μεγάλο φορτίο στην πλάτη της, να βγάλει τη χώρα από τα αδιέξοδα.

Ευχαριστώ, κύριε Πρόεδρε, και για την ανοχή σας και θέλω να παρατηρήσω πως όταν προεδρεύετε κλείνω συνήθως τις συνεδριάσεις.

(Χειροκροτήματα από την πτέρυγα του ΠΑΣΟΚ)

ΠΡΟΕΔΡΕΥΩΝ (Βαΐσης Αποστολάτος): Ευχαριστούμε τον κ. Γιάννη Κουτσούκο Βουλευτή του ΠΑΣΟΚ.

Κύριοι συνάδελφοι, δέχστε στο σημείο αυτό να λύσουμε τη συνεδρίαση;

ΟΛΟΙ ΟΙ ΒΟΥΛΕΥΤΕΣ: Μάλιστα, μάλιστα.

Με τη συναίνεση του Σώματος και ώρα 16.10' λύεται η συνεδρίαση για σήμερα Τετάρτη 14 Ιουλίου 2010 και ώρα 18.00', με αντικείμενο εργασιών του Σώματος νομοθετική εργασία: συνέχιση της συζήτησης επί της αρχής, των άρθρων και του συνόλου του σχεδίου νόμου του Υπουργείου Οικονομικών: «Μεταρρύθμιση Συνταξιοδοτικού Συστήματος του Δημοσίου και συναφείς διατάξεις».

ΟΙ ΓΡΑΜΜΑΤΕΙΣ